IMITATIO CHRISTI
1492

S. BONAVENTURÆ
STIMULUS
DIVINI AMORIS

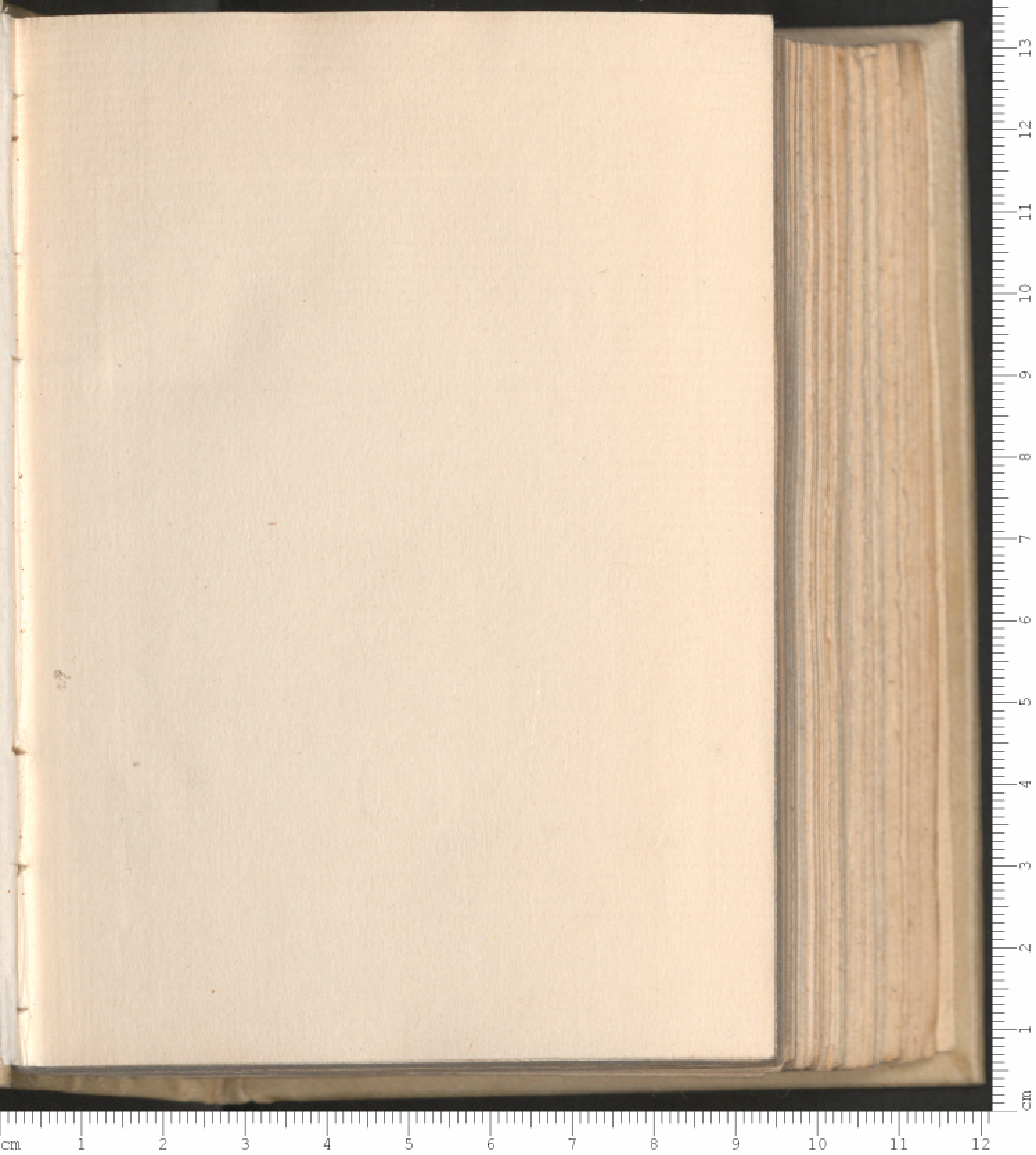

E XV$_e$
587

[...]O CHRISTI
1492
—
[...]AVENTURÆ
[...]MULUS
[...]AMORIS

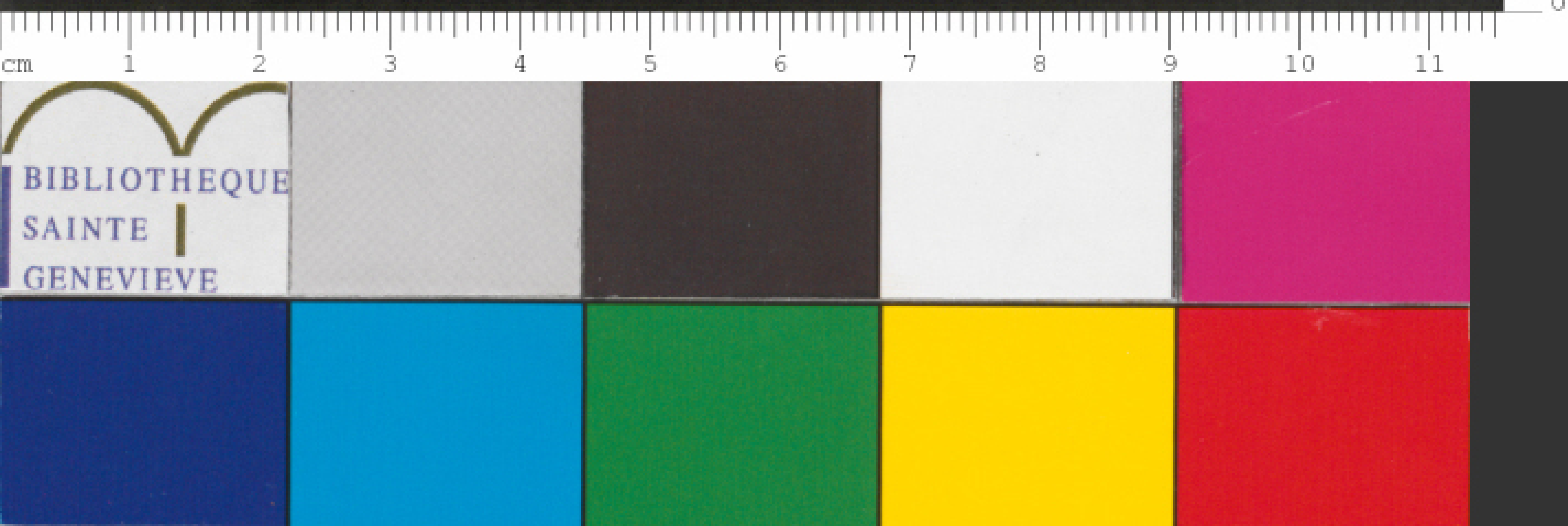
cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

Ex Bibliotheca,
Illustrissimi Prin-
cipis, Domini, Dn̄i
Petri VoK, Ursini,
Domini Domus à
Rosenberg, Ultimi &
Senioris, & e Pri-
matibus Bohe-
morum celsissi-
mi, et antiquis:
ANNO CHRISTI
M. DC. IX.

Stimulus diuini amoris deuotoꝝ cordiū in Christi amorem valde incētiuus.

Epistola Prohemialis Autoris ad pios lectores: reddens eos attentos.

Ad te domine leuaui animā meam deus meus in te confido non erubescam. Confisus de tua liberalissima pietate. allectus mira suauissimi amoris et odoris tui suauitate. attractus instringibili vinculo tue ardentissime charitatis. Ad te qui habitas in celis leuaui oculos meos: splendore solis iusticie illustratus. claritatis tue lumine prouocatus: auidissime requirens speciosissimū decorem amantissimi vultus tui. Sollicitāt me intima que tibi in me placita habeas. Quid autem mihi indigno seruo acceptabilius quam scire qualiter tanto domino valeam famulari. Ad tuū igitur amorē erectus amici prece inductus. zelo interno coactus. qualiter quisque te studiose querere debeat. qualiter inuenire valeat. qualiter possit ad te accedere et strictis tenere amplexibus: quibusdam meditationibus declamare presumam. In quibus etsi diuerse corde tangūtur. ad vnum redacte puris auribus faciunt melodiam. Quis enim diuerse et plurime materie in diuersis capitulis describantur: tamē inde nihil resonat nisi perfectio animi ad diuinū amorem. Sed quid aliud inueneris pie lector: legitime corrigas: et non rodas: quia malicia non est in causa: sed simplicitas. Diuersum nanque modum inuenies in eis; vt diuersitate modi et materie lectoris fasti-

dium temperetur. ꝛ eius anima ad celestia cautius ele-
uetur varijs illustrata radijs: cibis refecta diuersis: mul-
tiplicique varietate allecta. Tu autem mi frater Johan-
nes: de ordine fratrum Minorum: qui eucharistiꝰ ap-
pellaris: accipe munusculū quod a me indigno sepe tua
humilitas postulauit. nec irrideas meam ignorantiam
sed potius mihi paruulo balbutienti et infantilibus ar-
tubus gestienti: sicut pia mater: arride. Scio namque ꝙ
simplicitatem diligas: ꝛ fercula etiam rusticana sapide
quodam famelico appetitu degustes. Insatiabile est eñ
desiderium tuum ꝛ auide apprehendis oblata. Aperi
ergo os tuum ꝛ tibi (ꝗuis rudia) incorpora infrascpta.
Ipsa enim preseruatiua sunt ꝛ conseruatiua humidi ra-
dicalis. quia ea de ligno vite suscepi. Caue ergo ne lig-
num scientie te retrahat ab hoc esu: et nudus apparere
verearis coram deo. insipidaque tibi sapida: ꝛ sapida ti-
bi insipida videantur. Hic vero modum orandi: viuē-
di: ꝛ meditandi inueniet vir deuotꝰ. In istis iustus ab
infimis eripitur. ad intima tollitur. ad summa erigitur
cum dulcore. Qui ergo voluerit vsque ad perfectum cre-
scere legat et impleat que scribam gratia crucifixi irri-
gante.

Finitur Epistola prohemialis

Sequit͛ Prologus in librum sequentem: qui intitulat͛ Sti-
mulus diuini amoris.

Incipit prologus in libꝝ sequentem: q̃ Stimul⁹ amoris intitulatur a sctō Bonauentura ordinis seraphici Francisci ſm pleroſqꝫ: seu ſm alios a venerabili pr̄e Henrico de Balma eiuſdē ordinis felicit᷑ editū

LIber iste q̃ stimulus amoris in dulcissimū ⁊ pijssimū iesuꝫ saluatorē nr̄m nō incōgrue pt̄ dici: ī tres diuidit᷑ ptes. ¶ In quaꝝ p̄ma de chr̄i gl̄iosissima passiōe agit᷑: videlicꝫ q̄uo hō libēter ipam passionē meditari dꝫ ⁊ q̄ꝫ sit vtilis ei⁹ meditatio. ⁊ q̄liter ⁊ q̄ꝫ libēter hō ꝯuerti debꝫ ad ꝯpatiendū dn̄o iesu chr̄o crucifixo: ⁊ alia plura q̃ circa ipam passionē ꝯsiderari pn̄t. Et hꝫ. xvij. capl̄a. ¶ In scd̄a ṽo pte de his q̃ ad ꝯtēplatōem dispositiua sūt tractat᷑. videlꝫ q̄lit᷑ hō possit ampli⁹ pficere ⁊ mag̃ deo placere. q̄literqꝫ ordinat⁹ eē debeat ad deū: ad se: ⁊ ad ꝓximū suū. ⁊ alia plura q̃ ad ipaꝫ ꝯtēplatiōem dispositiua ⁊ inductiua sūt. Et hꝫ. xviij. capl̄a. ¶ In tertia ṽo ⁊ vltia pte de ipa ꝯtēplatōis q̄ete ꝓsequit᷑. videlꝫ q̃ sūt q̃ iducūt hoīem ad ꝯtēplatōis q̄etē. ⁊ q̄ꝫ gl̄iosum sit se mutare in deū. q̄litqꝫ hō mutet᷑ i deū. ⁊ alia pl̄a q̃ ad ipi⁹ ꝯtēplatiōis q̄etē ꝑuenire volētibꝫ ꝑutilia ac necc̄aria sūt. Et hꝫ xx. ca. ☞ Qui vult h̄re saporē amoris i his q̃ sequunt᷑ debet cū hūilitate ⁊ amore maiestatē ⁊ dignitatē dei admirari: q̄ntā hūilitatē ⁊ passionē xp̄s charitatē ꝓ nobis

moriēdo in in cruce sustinuit meditari: ꝛ ruminare cum amore ꝛ cū ardētissimo desiderio petitões q̄ ibi ꝯtinentur sibi petere. ꝛ ꝓ certo ꝓficiet in chr̄i amore.

Capitula Prime partis

Sequūtur capitula secūde ptis

Sequūtur capitula tertie partis

Explicit Tabula

Incipit Prima pars huius libri in qua agitur de Christi passione gloriosissima. Et p̃mo q̃uo debet hõ libẽter christi passionẽ meditari. et q̃ sit vtilis eius meditatio Ca. j.

CVrrite gẽtes vndiqꝫ et mi-
remini erga vos charitatem dei: ꝛ erga ip̃m
cecitatẽ ꝛ maliciã vestrã. Si em̃ dei fili⁹ vo
luit inseparabiliter cõiungi nature humane:
quanto magis aĩa v̄ra deberet sibi inseparabiliter copu-
lari. Si em̃ dei filius voluit tãto charitatꝫ feruore sic vi-
lissimos cineres sibi vnire. quãto auidi⁹ deberet vnus-
quisqꝫ ad recipiendũ ip̃m deuotissime cor suuz aperire.
Que vesania aĩe q̃d hoc negligit: ꝛ potius vult sterco-
ribus adherere. Nõ em̃ assumpsit fili⁹ dei carnẽ vt hõ
carni adhereat. ꝫ sicut ip̃e in carne existẽs carnẽ afflixit et
carnalia contempsit: ꝛ aĩa eius sp̃ deo p̄ri adhesit. sic hõ
carnẽ mortificet ꝛ sp̃ se erigat ad diuina. O mirabil' ce-
citas hoĩs: q̃ cũ ex aĩa ꝛ carne ꝯsistat: ꝛ aĩa sine ꝯparati-
one melior sit ꝛ nobilior ip̃a carne: totũ tp̃s suũ expen-
dit in puissone carnis siue in his que caro req̃rit. ꝛ aĩaz
suã negligit ac si nihil esset. nec ip̃am pascere: nec ipsam
nutrire: nec in summo creatore studet q̃etare. cũ tñ hoc
leuius. suaui⁹. delectabili⁹ seu oportuni⁹ sine ꝯparatõe
valeat impetrari. Vbiqꝫ em̃ se offert hoĩ deus: ꝛ suȷ̃pi-
us (nisi mortẽ filij sui) p̃cium nõ req̃rit. Corp̃alia aũt sp̃
fugiunt. nec etiã cũ om̃i sollicitudine ꝛ labore ac anxie-

tate possunt plene ab aliquo possideri in hoc mūdo. ni
si forte dicamus ꝙ plene oīa possidet q̄ plene oīa contē
nit. Sed qđ mirabile est: hoc sibi facit aīa a carne ali
quantulū inclinata: nō tñ coacta. Nam voluntarie sub
dit se carni ⁊ carnis bñplacita nitit̄ adimplere. ⁊ iđo sic
deo suo subdere cū oī exhortatōe: bñficioꝝ collatōe. iter
na inspiratōe ꝯtemnit. ⁊ in ꝓprio bono. i. in ꝓpria vtilita
te: non vult dei voluntatē facere. Certe si aīa nō essꝫ pe
ior oī aīali: deū (cui silīs est) deberet sup̱ omia diligere ⁊
de ceteris nō curare. Si ḡ o aīa carnē diligꝫ: nullā car
nem nisi carnē chr̄i ames. Hec em̄ ꝓ tua ⁊ toti⁹ huma
ni generis salute est sup̱ aram crucꝫ oblata. cui⁹ passio
nē rumines in corde q̄tidie. Hui⁹ em̄ passiōis xp̄i me
ditatio ꝯtinua mentē eleuabit. q̄d agendū. q̄d meditā
dum. quidꝗ sciendū ⁊ sentiendū sit indicabit. te demuꝫ
ad ardua inflāmabit. te vilisicari ⁊ ꝯtemni ⁊ affligi faci
et affectare. te tam in cogitatiōe q̄ꝫ in locutiōe ac etiam
op̱atione regulabit. O passio desiderabil'. morsꝗ ad
mirabilis. Quid mirabili⁹ q̄ꝫ ꝙ mors viuificet. vulne
ra sanent. sanguis albū faciat ⁊ mūdet intima. nimius
dolor nimiū dulcorē inducat. aptio laterꝫ cor cordi con
iungit. Sꝫ adhuc mirari nō cesses: q2 sol obscurat⁹ pl⁹
solito illumiat. ignis extinct⁹ magꝫ inflāmat. passio ig
nominiosa glorificat. Sꝫ vere mirabile est ꝙ chr̄s i cru
ce sitiēs inebriat. nudus existēs ꝓtutū vestimentꝫ ornat
sed et eius man⁹ ligno ꝯclauate nos soluūt. pedes con
fossi nos currere faciūt. emittēs spm̄ vitā inspirat. in li
gno decedēs ad celestia vocat. O passio mirabilis que
suū meditatorē alienat: ⁊ non solū reddit angelicū ꝫ di
uinum. Nā p̱ meditatōem ꝯmorās in chr̄i tormentꝫ. etiā
seipm̄ nō videt: nec aliud nisi chr̄m deuꝫ: sp̱ intuet̄ dn̄m
suū passum. vult secū crucem baiulare. ⁊ ꝓ ipo leuissime

omne bonum ꝛ malum vult portare. ꝛ ipse in corde por
tat celum ꝛ terram pugillo tenentē. Uult secum spinis
coronari: ꝛ ipse spe glorie coronat̄. Uult secū in ligno
sine vestimentꝫ frigescere: ꝛ nimio amoris ardore accē-
ditur. Uult secū acetum gustare: ꝛ vino inenarrabilis
dulcedinis potatur. Uult secū in cruce existēs sibi illu-
di. ꝛ ipse ab angelis honorat̄ ꝛ a beata ꝟgine in filium
adoptat̄: secū volens tristari letat̄. secū volēs affligi cō-
solatur ꝛ nimiū iocundat̄. Cū christo vult in cruce pen-
dere: ꝛ eum dulcissime chr̄s amplexat̄. secum vult faciē
mortis pallore ꝯfusam inclinare. ꝛ eius caput christus
eleuās suauissime osculat̄. O mors amabilis. o mors
delectabilis. o cur loco illius crucis nō fui: vt chr̄s fuissꝫ
manibꝫ meis ꝛ pedibꝫ ꝯclauat⁹. Certe illi ioseph ab ar
mathia dixissem. nō auferas iesum a me ꝫ me secū sepe-
lias in sepulchro. Nō em̄ volo ab ipso ampli⁹ separari
sed si hoc modo facere non possum corpe: saltē hoc vo-
lo facere mēte. Bonū est em̄ secū esse. ꝛ in ip̄o volo tria
tabnacula facere. vnū in manibꝫ. vnū in pedibꝫ. ꝫ aliud
ꝯtinuū in latere. Ibi volo quiescere ꝛ dormire. comede
re ꝛ bibere. legere ꝛ orare. ꝛ oīa mea negotia ꝑtractare
Ibi loquor ad cor ei⁹: ꝛ ab ipso qd̄ voluero impetrabo
Sic faciens dulcissime matrꝫ vestigia sequar. cui⁹ aīaꝫ
passionis filij gladi⁹ ꝑtransiuit: secure decetero ipāz al-
loquar vulnerat⁹: ꝛ ipam ad qd̄ voluero inclinabo. Et
nō solū apparebo cū filio suo crucifix⁹: ꝫ ad p̄sepe rediēs
ibi cū eo iacebo ꝑuul⁹: vt ibidē cū suo filio suis vberibꝫ
merear ablactari. Miscebo igit̄ lac matrꝫ cū sanguīe fi
lij: ꝛ mihi faciā vnā dulcissimā potionez. O amātissima
vulnera dn̄i nr̄i iesu chr̄i. Nā cū in ea q̄dā vice ocul̄ sub-
intrarem apertꝫ: ip̄i oculi sanguine sunt repleti. sicq̄ ni-
hil aliud vidēs cepi ingredi: manu palpās: donec ꝑuenī

ad intima viscera charitatꝫ sue. quib9 post vndiqꝫ circū
plexus reuerti nequiui. Ideoqꝫ ibi inhabito. ꝛ quibus
vescitur cibis vescor: ac ibi inebrior suo potu. Ibi tanta
abūdo dulcedīe vt tibi nō valeā enarrare. Et q̄ p9 fue
rat ꝑ pctōrib9 ī vtero ꝑgiali: nūc dignaᷓ me miseꝝ seruū
suū intra viscera sua ꝯportare. Sꝫ multū timeo ne ve/
niat tp̄s part9 eius ꝛ ab illis delitijs excidar q̄b9 fruor.
Sꝫ certe etsi me pepit: debebit sicut mr̄ me lactare vbe
ribus. leuare manib9. portare brachijs. cōsolari osculis
foueri gremijs. Aut certe q̄d faciā scio. Quantūcunqꝫ
me pariat: scio q̄ sp̄ sua vulnera sunt apta. ꝛ ꝑ ea in eius
vterum iteꝝ introibo. ꝛ hoc totiens replicabo quousqꝫ
ero sibi inseꝑabiliter conglobat9. O cecitas filioꝝ adē:
qui ꝑ hec vulnera in christo nesciunt introire. Sup̄ su/
as vires laborant in vanū: ꝛ aperta sunt ostia ad q̄eteꝫ.
An ignoratꝫ q̄ christ9 est gaudiū beatoꝝ: Cur ḡ tarda
tis ꝑ sui corporis foramina in illud gaudium introire:
Quo insanitis: qꝛ beatitudo angeloꝝ patet ꝛ circūstā/
tia ꝛ paries eius cōfracta est: ꝛ vos introire negligitis.
An forsan expectatis. q̄ꝫ prius resoluaᷓ corpus vestrum
non credentes q̄ in christo in p̄nti aīa valeat quietari:
Sed crede mihi o hō: qꝛ si in ip̄m ꝑ hec angusta forami
na intrare contenderis. non solum aīa: sed etiā quieteꝫ
ac dulcedinē mirabilem inueniet corp9 tuū. ꝛ q̄d carna/
le est ꝛ ad carnalia tendit ex illo vulnerum introitu fiet
adeo sp̄uale vt ceteras preter eas q̄s sentit delitias re/
putet esse nihil. imo fortasse aliq̄n aīa ꝓpter aliquā obe
dientiā vl' vtilitatē dictabit esse recedenduꝫ. ꝛ caro alle/
cta illa dulcedīe dicet ibi esse īmorānduꝫ. Et si ita acci/
dit de corꝑe: quanta credis aīam frui dulcedine: que ꝑ
illa foramina ꝯiungiᷓ cordi christi Certe exprimere tibi
nequeo: ꝫ expire ꝛ scito. Ecce apta est apotheca omnib9

aromatibꝫ plena ꝛ medicinalibꝫ opulēta. Per vulnerū
ꝙ fenestras intra ꝛ accipe medicinā sanatiuā. restaura/
tiuam. ꝓseruatiuā: ꝛ cōseruatiuā. Ibi q̄scunq̄ȝ volueris
spēs accipe. ibi q̄cunq̄ȝ delicata appetieris electuaria su/
me. Si etiā suauitatꝫ vnguentꝫ volueris deliniri: ꝑ illa
intrare vulnera nō postponas. Ecce apta est ianua pa/
radysi. ꝛ ꝑ lanceā militis gladiꝰ versatilis est amotus.
Ecce lignū vite tā in ramis q̄ȝ in stipite ꝑforatū. in q̄bꝫ
foraminibꝫ nisi pedes .i. affectꝰ posuerꝫ: nō poteris car/
pere fructꝰ eiꝰ. Ecce aptus est thesaurꝰ diuie sapientie
ꝛ charitatꝫ eterne. Intra ꝙ ꝑ vulneꝝ apturā: ꝛ cū cogni
tione delitias obtinebis. O q̄ȝ btā lancea ꝛ bti claui. q̄
aptionē hmōi facere meruerūt. O si fuissem loco illius
lanceę: exire de chr̄i latere ampliꝰ noluissem: ꝫ dixissem.
Hec req̄es mea in sc̄lm seculi: h̄ habitabo q̄m elegi eā.
O stulti ꝛ tardi corde: q̄ ad possidenduꝫ aliqd vanū ꝑ
īcerta foramina introitꝫ: ꝛ inde etiā exire multotiēs nō
potestꝫ. ꝫ ad possidendū dei filiū summū bonū: cando/
rem ꝛ splēdorē eternū ꝑ aptas vulneꝝ ianuas nō introi
tis. O aīa ad imaginē dei facta q̄uo te potes amplius
ꝯtinere. Ecce spōsus tuꝰ dulcissimꝰ ꝓ te vulneratꝰ: iam
factꝰ gl'iosus te cupit amplecti ꝛ tibi dulcissima elargiri
oscula: ꝛ ad ipm negligꝫ festinare. Nā pre nimio amore
apit sibi latꝰ vt tibi tribuat cor suuꝫ. sibi etiā voluit pe/
des ꝛ manꝰ ꝑforari: vt cū ad ipm ꝑuenerꝫ sic tue manꝰ
intrent in suas. ac pedes tui in suos: vt sibi inseꝑabilit
ꝯiungaris. Obsecro ꝯm ꝯsiliū aplī: oīa ꝓba. hoc expiri
coneris: ꝛ si bonū tibi videbit inde ampliꝰ nō discedas
ꝛ nō dubito ꝙ si fuerꝫ exptus: oīa p̄ter ipm amaritudi/
nem reputabis. Velles tūc libenter tibi illa vulnerum
ostia postq̄ȝ intraueris obserari vt inde exire ampliꝰ nō
valeres. ꝛ admiraberꝫ sup tuā ꝛ alioꝝ sup h̄ habitā ceci

tatem. Gaudebis nihilominus de tanta dulcedine quã tu senties: et intimum etiam inflammabitur cor tuum: ut quasi nitens anima de corpore exire velit et materialiter in christi vulneribus habitare. Et inebriabitur anima a tanta dulcedine et feruore et vix poterit eam ad aliud inclinare. O vulnera corda saxea vulnerantia: et mentes congelatas inflammantia: et pectora adamantina liquefacientia pro amore. O certe vita dulcedo et spes nostra. Si tamen per meditationem istius passionis ad illam perueneris dulcedinem de qua dixi vel etiam ad maiorem attende ne velis ipsam passionem meditari propter aliquem dulcedinem talem. sed ut tui creatoris beneficium recognoscens in eius accendaris amore Et hec debet semper esse tua continua oratio.

☞ Oratio deuotissima

Domine sancte pater omnipotens eterne deus propter tuam largitatem et filij tui qui pro me sustinuit passionem et mortem: et matris eius excellentissimam sanctitatem: atque beati Francisci et omnium sanctorum merita: concede mihi peccatori et omni tuo beneficio indigno: ut te solum diligam. tuo amore semper ferueam. tuum honorem semper sitiam. beneficium passionis continue in corde habeam. meam miseriam recognoscam. et ab omnibus conculcari et contemni cupiam nihil me afficiat nisi tu: nihil me contristet nisi culpa Amen.

☞ Qualiter debet homo niti ad compatiendum christo crucifixo

Ad compatiendum domino iesu christo crucifixo. Ca. II. Prio studeas quantum potes te vnire illi per feruentem amorem. Nam quanto feruentius diliges eum: tanto magis sue compatieris passioni. et quanto plus ei compatiaris: tanto plus erga eum tuus accendetur affectus. Vnde sic mutuo se augebunt dilectio et compassio donec venias ad perfectum: nisi hoc remanserit propter aliquam tuam miseriam. Et precipue studeas abijcere omnem presumptionem. diffidentiam et negligentiam. Debet enim homo tam nobile opus aggredi humiliter. confidenter et instanter: et cum quanta potest mundicia cordis. Et quamuis homo videa

etur sibi indignus ꝛ nequam: nihilominus non desistat qꝛ ipse ꝑ pctōrib9 crucifix9 est. ¶ Ad ꝯpatiendū xp̄o crucifixo Instructio pͥma. ☞ Primo igiꝭ sic sibi vniarꝭ amore: vt cor tuū iam sibi nō tibi videaꝭ ꝯiunctū. Quō em̄ tunc nō senties ei9 vulnera: aut q̄s passiões hēbit q̄ nō ꝑfundāt cor tuū? Studeas ḡ quantuȝ potes vt cor tuū intret in ip̄m totaliꝭ. ꝛ te extra ip̄m reputes eē nihil ac de te extra ip̄m tanq̄ȝ de nihilo curabis. Tota cura tua vertaꝭ ad pn̄s circa dn̄m tuū passum. Nā ei9 es q̄cquid es: nec debes alteri de te quicquid exhibere. Si ḡ translat9 in ip̄m sic fuerꝭ nō possum credere q̄n ei9 vulnerib9 vulnererꝭ: ꝛ ꝑfundarꝭ ei9 ꝯtumeliis illusionib9 ꝛ opprobriis. Tunc quantā iocunditatē ꝛ dulcedinē asse quaris: dn̄s ꝑ suaȝ miscd̄iam te faciat expiri. Male em̄ scirem h̄ tibi calamo declarare. Et si hec tibi nimis alta videnꝭ: nec ad hec bn̄ ꝑtingere poterꝭ sicut velles: potes te adhuc exercere mō alio grossiori subsequenti.

¶ Instructio scd̄a ¶ Debes em̄ cogitare quantā passionē sustineres si excoriarerꝭ sicut beat9 Bartholomeus. vel assarerꝭ vt beat9 Laurenti9: aut vsq̄ȝ ad ossa carnes tue dentib9 ferreis lacerarenꝭ. ꝛ al's etiā cogita penas q̄s voluerꝭ ꝛ passiones. Et cū ita ista cogitādo super te ꝯceperꝭ quendā horrorē nimie passiōis. tūc cogita q̄ dn̄s nr̄ iesus chr̄s ꝑ te vilissimo pctōre multo ꝗuiores ꝛ intolerabiliores sustinuit in cruce dolores q̄ȝ tu sustineres in passionib9 sup̄dict9. Tūc ḡ rumina in corde tuo quantā sustinuit angustiā ꝛ afflictionem ꝛ q̄ntus amor ad h̄ ip̄m induxit. Et sic meditādo afficiaꝭ cor tuū illis dolorib9 quantū pōt: ꝛ q̄si illos sustineres amarissimis lachrymis ꝑfundarꝭ. nec dubiū q̄n ī dulcedinē maximā ꝯuertanꝭ. ¶ Instructio tertia Et si adhuc h̄ tibi non valet: meli9 expire. Facias tibi vnū bonū flagellū mul-

tum afflictiuū ꝛ nō nimis lesiuū: ꝛ in abscōdito egregie te flagella. nō parcēs corpi donec fuerit bn̄ pfusuz dolore. Et tūc cū illos senties dolores: ad chr̄m passuz dirige cogitatū tuū ꝛ meditare ꝙ dulcꝫ dilect⁹ spōsus tuus amor tu⁹. desideriū aīe tue. āgeloꝝ solaciū. btoꝝ p̄miū. dn̄s iesus chr̄s ꝓ te vilissimo stercore voluit ī suo corpe q̄si sine ꝯpatiōe sustinē mł'to intēsiores dolores. Et nō dubites ꝙ vltimū istō remediū multū valet. qꝛ ꝑ passiones addiscit hō ꝯpati patiēti. Ad hec oīa addas orōnē: vt q̄si ꝯtinue depcerꝫ dn̄m iesum chr̄m: vt suis vulneribꝫ mentē tuā vulneret. ꝛ vt ꝑ ipas passiōes ꝛ vulnera a sua largitate īpetres qd̄ intēdis. ¶ Instructio q̄rta.

Et si hec oīa nō valēt tibi ꝓpt duriciē cordis tui: te tan̄ q̄ȝ sterc⁹ abhorrēs plores amare ꝛ dicas. Vsq̄ꝫ q̄ cordis mei neq̄cia ꝑualebit aduersus iesum dn̄m meū passum cui⁹ vulnera vicerūt diaboli ptātez. supauerūt p̄mi parentꝫ veneficia. ꝯfregerūt portas īferni. ꝛ aperuerūt portas ꝑadysi. ꝛ intm̄ abūdat malicia cordis mei: vt nō deuincat a tāta excellētissima bonitate. Quid ḡ me neq̄⁹ ꝛ q̄d mai⁹ malicia cordis mei: Heu mihi q̄d faciā q̄ nimiū infirm⁹ a passiōe dn̄i mei iesu chr̄i neq̄o recipe medicinā. Nō cessent ocł'i mei a ploratu donec lachrymaꝝ abundātia demolliat duriciam cordis mei. Heu heu q̄ ībo a spū tuo: q̄d faciā erḡ aīe mee vitā nescio inuenire. ꝛ erga me summā diffusionē diuīe clemētie nō valeo degustare: Sedebo in sterq̄linio: ꝛ mentꝫ mee saniē testa radā. affligā me decetero nec aliq̄ten⁹ mihi parcam: donec in afflictōe inueniā dn̄m meū afflictū. Miꝝ est certe q̄uo hō hꝫ patientiā in seipo: vidēs tantā nequiciam cordis sui ꝛ nō doleat. O cor pessimū imo diabolicum vsq̄ꝫ q̄ resistes largitati īmēse: Quare magꝭ delectaris in vulneribus peccati q̄ȝ in vulneribꝫ iesu chr̄i. Quare

magis compateris parue puncture pedis tui ꝙ̄ grauis-
sime morti dñi tui ⁊ intentissimo dolori capitis sui vite
aīe tue chr̄i: vbi maior ībecillitas ⁊ insania: O hō nō-
ne tibi videt̄ ꝙ illū pl⁹ dilig̾ cui pl⁹ ꝯpater̾ ī dolore: ⁊
nūqd ꝗ pl⁹ dilig̾ pedē tuū ꝙ̄ dñꝫ tuū. qꝛ.s.isti pedi pl⁹
ꝯpater̾ in ƥua afflictōe: ⁊ in illū q̄si cor tuū tēdis: ꝙ̄ illi
scꝫ dño deo tuo ī maxia angustia ⁊ dolore: ⁊ paꝝ aut ni-
hil inclinat̄ cor tuū ad ipm. O cecitas īmensa. o serpen
tibus deteriores q̄ in afflictiōe ꝯpatiēdo capiti totū cor
pus suū exponūt flagello. Sꝫ certe videt̄ ꝙ tanꝙ̄ mem
bra putrida iam sum⁹ excisi a capite nr̄o iesu chr̄o: quia
ipo vulnerato ei⁹ vulnera nō sentim⁹. Heu heu domie
mi q̄re me fecisti si nō debeo tibi esse ꝯiunct⁹. aut si tibi
sum ꝯiunct⁹: q̄re nō sum tecū parit̄ vulnerat⁹: Pro me
dñe ꝑ me vulnerat⁹ es: nō ꝑ te. ⁊ tu vulnera portas nō
ego. Quid est hoc: ego debeo esse subiectū vulneꝝ ⁊ nō
tu: qꝛ ego sum q̄ peccaui. ego q̄ inique egi. ꝫ tu q̄ es ino-
cens ouis qd fecisti: Vertant̄ obsecro vulnera hec ī me
⁊ in domū patr̾ mei. Redde nobis dñe redde vulnera
nr̄a: ne tu (q̄ innocēs es) nocēs appareas: retinēs vulne-
ra aliena. aut saltē tecū vulnera corda nr̄a. En mori vo
lo nisi vulneres mentē meā. Abhorreo videre cor meū
nō vulneratū: cū videā te saluatorē meū sic ꝑ me vilissi-
mo cruci affixū. Aut ꝗ dñe iesu me tecū conuulnera: aut
certe da mihi licentiā trāsuerberandi meipm materiali
gladio. Nolo em̄ dñe sine vulnere viuere: quia te video
vulneratū. ¶ Si hec oīa nō valuerint tibi tam nobilissi
mo bñficio es indign⁹: ⁊ de cetero nō reputes te hoiem
ꝫ bestiā. ⁊ cū feris sit habitatio tua: qꝛ indign⁹ es cōsor-
tio alioꝝ. Forte tñ si multū te humiliauer̾: ille q̄ respe-
xit humilitatē ancille sue respiciet humilitatē aīe tue. et
dabit tibi cor nouū vt cognoscas dñm deū tuū passum.

Sed qñ dñe iesu qñ hoc erit. Differre dñe mors mihi est: ꝛ si multū expectauerꝫ forte desiderio liquefiā: ꝛ post modū ī liquido vulnera ꝑmanētia im̄ ꝓmi nō valebūt. Nā aīa mea dñe incipit iam languere ꝛ q̄si ad nihilum redigor: desiderās tuis vulneribꝫ consolari. O dñe iesu vbi est sapīa tua? An ignoras ꝙ meliꝰ est te hīe creaturam tuā vulneratā q̄ȝ ad nihiluȝ redactā. Nō ergo me q̄so differas vulnerare. ne multa dilatatōe amittas quē tuo ꝓcioso sanguine redemisti. Curre curre dñe iesu curre ꝛ me vulnera. qꝛ fortasse nihil de me inuenies si expectas Sȝ heu mihi q̄ȝ vilis factus sum: qꝛ videtur etiā ꝙ deus (q̄ inimicos diligit) me odiat. Nunq̄d ergo plus q̄ȝ inimicus factꝰ sum. Nā (vt inimicos redimeret) voluit letaliter vulnerari. ꝛ ego deficio ꝛ nō videtur curare. Nō enim peto vt ꝓ me ampliꝰ vulneretur: sed vt mihi q̄si iā mortuo applicet sua vulnera ꝛ reuiuā. Dñe iesu ferrū tuā creaturam insensibilē voluisti tuū corpꝰ vulnerādo intrare. ꝛ me tuā creaturā rōnalem intrare ꝑ iam facta vulnera non ꝑmittꝫ. Quid est hoc? Nunq̄d cor meū est durius ꝛ viliꝰ oī ferro? an cogitas ꝙ crudelius est. Sȝ mea crudelitas nō tibi oberit si intrauero: cū āmodo sis impassibilis. Quantūcunq̄ em̄ intrem ꝑ tua vulnera ꝛ discurram ꝛ tuas carnes comedā p̄ amore sp impassibilis ꝑmanebis ꝛ meꝰ satiabitur appetitꝰ. ita tñ ꝙ amplius incendatur. Sȝ quid vociferabor ampliꝰ? tardas ꝛ non venis. ꝛ iam lassatꝰ desiderio incipio insanire. Amor regit ꝛ nō ratio. ꝛ curro cū impetu q̄cunq̄ me voluerꝫ inclinare. Nam q̄ me vidēt deridēt. ꝛ ꝙ tuo amore sim ebrius nō ꝯgnoscūt. Dicūt em̄. q̄d iste insanꝰ vociferatur in plateis. ꝛ q̄ntum sit desideriuȝ nō aduertunt. Ignorant ꝙ amor tuꝰ intēsus impedit vsum sensus. ꝛ ꝙ q̄ te feruenter querit seip̄m ꝛ oia derelinquit. ꝛ q̄ te q̄rit puro corde

sic pax de extrinsecis curat: vt etiam quid faciat multo
tiens non aduertat. Ueni dñe bone iesu ꝛ noli amplius
tardare ne pre nimio desiderio fiam simpl'r sine sensu: ꝗ
forsitan h requirꝫ: vt cũ ab oibus fuero abstractus pu/
rus intrem ꝑ tua vulnera gloriosa quibꝫ tunc plenarie
vulneres amantẽ. Tunc clamabo ꝛ dicã. heu mihi dñe
mi iesu qũo te video crudeliter vulneratũ. quãto dolo/
re te video aggrauatũ. quis mihi hoc tribuat vt pro te
moriar dulcissime dñe iesu. Te videre viuere in tanto
dolore sustinere non possum. te aspicere horreo supra
modũ. te etiam liberari mors mihi esset. ꝛ ido angustie
sunt mihi vndiqꝫ ꝛ quid eligam ignoro: nisi tecũ pariꝉ
crucifigi. Tuas angustias ꝯsiderãs in meipso deficio ꝛ
iam exanimis efficior pre dolore ꝙ ꝓ me sustines tanta
mala. Quid fecisti dñe: quare ꝓ me vilissimo tu altissi/
mus ascendisti in crucẽ? Et quid sum ego vilissimus ver/
mis. putredo detestabilis; ꝓ quo tu dñs oim debeas sic
affligi. cum tu sis sapia patris. Quare talẽ ꝯmutatõez
fecisti vt dares vitam ꝓ morte. veritatẽ ꝓ vanitate. gra
tiam ꝓ malicia. gloriaꝫ ꝓ miseria. Quis (quare hoc tu
potens feceris) poterit cogitare vel indicare. Nimia fu
it dilectio tua. ꝛ in h apparuit abyssus tue. s. imensitas
pietatis. Nõ em̃ in te video cãm mortꝫ: nisi supabundã
tiam charitatꝫ. Nõne melius erat bone iesu vt nõ essem:
ꝙꝫ vt factus te occiderem. Et cur carnes meas nõ lacero
pre dolore. aut qũo me ois creatura nõ occidit ꝗ fui oc/
casio tue mortꝫ? Nõne mirabile videꝉ me cogitare te tã
nobilissimũ ꝛ benignissimũ dñm ꝓ me tã vilissimo mor
tuũ: ꝛ nõ statim me deficere pre nimia tristicia. Et qũo
(si nõ esset tue ꝯtriũ volũtati) me materiali gladio non
occido ꝓ dolore ꝗ fui occasio tue mortꝫ? Cum pugna ꝙ
magna me debeo sustinere: sicut sustinerem aliquẽ im/

micum meum coram oculis meis cum video quē toto corde occidere affectarē ꝙuis nō auderē aliq̄ rōne. Nōne ⁊ hoc nequissimuz est ꝙ post tam admirabile ⁊ fructuosum tue passionis bn̄ficiū nō cesso peccare in cōspectu oculoꝝ tuoꝝ. acsi tua passio nihil esset. Te mihi dedisti ⁊ te renuo. tenebras effugasti ⁊ ip̄as incurro. mundum abiecisti ⁊ ip̄m eligo. An non vides patientissime domine iesu ꝙ semꝑ nitor facere tue contrarium volūtati. ⁊ in facie tibi resisto aperte. Si dicas nolo vt hoc facias: dico volo. si dicis volo vt hoc fiat: dico nolo. Scio te dominū meū summū bonū esse ⁊ nihil ego suz ⁊ ad te acsi nihil esses non aspicio. sed conuerto cordis ⁊ corporis mei faciem ad ea que vana sunt. ⁊ aliquādo ad que incongruū est nominare. ⁊ sic eis cor meuz amoris vinculo colligatur: vt ad te (cuius est) nequeat eleuari. ⁊ hoc certe detestabilis abusio est Sed nunq̄d bone domine iesu voluisti pro me frustra mori: qui quē sic chare emisti pro nihilo perdidisti. Me tecum occidas ⁊ pariter transfigas: ne a te valeam amplius separari. ⁊ tecum possim viuere in eternū. Amen.

¶☞ Oratio Deuotissima

Domine iesu christe cor meū tuis vulneribꝫ saucia ⁊ tuo sanguine inebria mentez meā. vt q̄cunq̧ me vertā sꝑ te videā crucifixum. ⁊ q̄cq̄d aspexero tuo sanguine mihi appareat rubricatū: vt sic in te totꝰ tendens nihil p̄ter te valeā inuenire: nihil nisi tua vulnera valeā intueri. Hec mihi sit ꝯsolatio tecū mi dn̄e vulnerari. hec itima sit mihi affectio sꝫ te aliquid meditari. Nō quiescat cor meū bone iesu donec inueniat te cētrū suū. Ibi cubet: ibi suū terminet appetitū. Amē.

¶☞ Meditatio cōpassiua in parasceue doloris quē tunc habuit btā v̄go Maria

STabat iuxta crucē iesu mater eius. O dn̄a mea vbi stabas? Nunquid tm̄ iuxta crucem. imo certe in cruce cū filio. Ibi em̄ crucifixa eras secū. ꝫ h̄ di/stat: qꝛ ipe in corpe. tu aūt i corde. Necnō ꝛ ei⁹ vulnera ꝑ corpus eius dispersa sunt in corde tuo vnita. Ibi dn̄a lanceatū est cor tuū. ibi spinis coronatū. ibi illusum. ex/probratū. ꝛ ꝯtumelijs plenā: ac aceto ꝛ felle potatū. O dn̄a cur iuisti imolari ꝓ nob̄. nunqd nō sufficiebat filij passio nobis nisi crucifigeretur ꝛ mater. O cor amoris cur ꝯuersum es in globum doloris? Aspicio dn̄a cor tu um: ꝛ iam non cor ꝫ myrham ꝛ absynthiuꝫ ꝛ fel video. Quero matrē dei ꝛ ecce inuenio sputa, flagella ꝛ vulne ra: qꝛ tota cōuersa es in ista. O amaritudine plena qd fecisti. cur vas sanctatis fecisti vas penalitatis. O dn̄a quare nō es solitaria in camera tua. quare iuisti ad cal uarie locum. non est tua ꝯsuetudo dn̄a ad talia specta/cula ꝓperare Cur te non retinuit pudor mulieris. cur te nō retinuit horror facinoris. cur te nō retinuit verecun/dia ꝟginitatis. cur te non retinuit loci turpitudo. mul/titudo vulgi. detestatio mali? Cur te non retinuit cla/moris vehementia. stultoꝝ vesania. demoniacoꝝ cater ua? Hec non cōsiderasti dn̄a: qꝛ cor tuū alienatum a te erat pre dolore. non erat in te ꝫ in afflictione filij ꝛ i vul/neribus vnici. ꝛ i morte dilecti. Nō ꝯsiderabat cor tuū vulg⁹: ꝫ vuln⁹. nō pressurā. ꝫ fixurā. nō clamorē ꝫ liuorē non horrorem ꝫ dolorē. Reuertere dn̄a ad locū ꝓstinū ne cum ꝑcussione pastoris te etiam amittamus: vt non vna hora vtriusꝙ priuemur regimine. Non est cōsue/tudo dn̄a mulieres tali morte ꝯdemnari. nec etiam con tra te dn̄a sententia est ꝓmulgata. Sed vt puto hec au dire non potes: quia amaritudine repleta es. totuꝫ cor tuū versū est dn̄a circa filij tui passionē. O mira res, co/

ta es in vulneribus christi. totus christus crucifixus est in intimis visceribꝫ cordis tui. Quõ est hoc ꝙ ꝯtinens sit in cõtento? O hõ vulnera cor tuũ si vis hãc intelligere questionẽ. aperi cor tuũ clauis ⁊ lancea ⁊ veritas subintrabit. Nõ em̃ intrabit sol iusticie in cor clausuz. Sꝫ o vulnerata dña vulnera corda nr̃a: ⁊ in cordibꝫ nostris tuã ⁊ filij tui renoua passionẽ. Cor tuũ vulneratũ ꝯiunge cordi nr̃o vt tecũ tuis vulneribꝫ pariter vulneremur Cur hoc tuũ cor saltem dña nõ habeo: vt quocũqꝫ pergam sꝫ tuo filio videam te confixam. O dña si non vis mihi dare tuum filiũ crucifixum: nec cor tuũ vulneratũ. saltem queso mihi tribue filij tui vulnera cõtumeliasqꝫ ⁊ illusiones ac opprobria: ⁊ illa que in te sentis. Que em̃ mater est: que (si posset) ⁊ a se ⁊ a suo filio non auferret passiões ⁊ i suo poneret suo Aut si sic inebriata es istis ꝙ nec ea vis a tuo corde nec a tuo filio separe aut ea alicui tribuere: saltem dña illis ignominijs ⁊ vulneribꝫ indignissimũ me ꝯiũge: vt tibi ⁊ filio tuo solacium sit habere sociũ penaꝝ. O ꝙ̃ beatus essem si possem vobꝭ saltem in vulneribꝫ sociari. Nã quid est maiꝰ hodie dña mea ꝙ̃ habere cor iunctũ cordi tuo ⁊ filij tui corpi pforato? Nonne cor tuũ plenũ est gratie illius. Et si apertum est quõ gr̃a illa nõ decurrit in cor sibi iunctũ. Et si filius tuus gloria est beatoꝝ: quõ si pforatum est corpꝰ eius nõ emanat illius dulcedo glorie in cor sibi iunctũ? Non em̃ intelligo aliter posse esse: sed timeo ne simꝰ aliqñ longe ⁊ credamus esse ꝓpe. O dña mea quare mihi qđ peto non tribuis? si te offendi ꝓ iusticia cor meũ vulnera. si tibi seruiui: nunc pro mercede peto vulnera. Et vbi est dña vbi est pietas tua. vbi est imensa clementia tua? quare facta es mihi crudelis q̄ sꝫ fuisti benigna? quare facta es mihi amara que sꝫ fuisti dulcis ⁊ pia. Quare

facta es mihi auara que semꝑ fuisti liberalis et larga. Non peto a te dña solem necꝫ sidera: sed peto vulnera. Quid hoc est si de istis vulneribus es auara: aut a me dña vitam auferas corꝑalē: aut cor meū vulnera. Verecundū em̄ ꝛ opprobriosuꝫ est mihi videre dñm meum iesum vulneratū ꝛ te ꝯuulneratā dñaꝫ: ꝛ me seruū vilissimū ꝑtrāsire illesum. Certo scio qđ faciā. vel te sine cessatione vł intermissiōe cū clamore ꝛ lachrymis tuis pedib ꝓuolut⁹. postulabo ꝛ tibi ero nimiū importunus. aut hec mihi tribues. aut si me ꝑcusserꝭ vt recedā. tñ stabo ꝛ tua sustinebo flagella donec ero vndicꝫ vulnerat⁹ nec aliud a te nisi vulnera peto. Si autē sine ꝑcussione blādiri voluerꝭ ꝑseuerabo ꝯstās ꝛ tua recipiā blādimēta. ꝛ ipe blādicie cor meū tuo vulnerabūt amore. Si āt nec quicꝫ fecerꝭ vel dixerꝭ: tunc cor meū vulnerabit tristicia ꝛ dolore. ꝛ sic sine dolore nō recedam

¶☞ Circa passionē dñi sex sunt ꝯsideranda

Circa passionē dñi iesu sic ꝑt hō — Ca. IIII.
se habere vt sex ꝯsideret circa eā. Nā pmo ad imitandū. Scdo ad ꝯpatiendū. Tertio ad admirandum. Quarto ad exultandū. Quīto ad resoluendum Sexto ad quiescendū ¶ Prio igit eā ꝯsideret ad imitandū. Hec em̄ est summa ꝛ ꝑfectissima chrīani imitatio. hec est summa ꝛ ꝑfectissima vita imitādo christum hec est summa ꝛ ꝑfecta religio ꝛ rligiosa ꝑfectio. hec est regula ꝛ exemplar ꝑfectiōis omnis vite ꝛ ꝟtutis. s. christum imitari in passione ꝛ morte. Sit ğ regula nostra viuendi passio saluatoris. ꝛ tanto ampli⁹ in hoc cōsolemur quāto ampli⁹ chrō ꝯformamur. ꝛ tanto ampli⁹ desolemur quāto ab h̄ exēplari ꝛ regła ampli⁹ elōgamur. Sꝑ ğ quantū in nob est velim⁹ ab oib ꝯculcari. deijci. vilipendi. illudi. persequi. flagellari. ꝛ in diuinis obse

cuiūs ab omnibꝰ exprobrari. Simus nudi cum eo nu-
do. ꝛ nihil penitus cupiamꝰ habere. imo habere aliqd
sit nobis grauissima pena ꝛ doloꝛ intensus. nihil autē
habere plena exultatio. Abhoꝛreamꝰ dulcia ꝛ delecta-
bilia degustare. ꝛ potius velimus vilibus ꝛ amaris ci-
bari. ꝛ desideremus ꝙ quelibet cibaria felleum nob po-
tius ꝙ̄ melleum ferant saporem. quia ipe christus felle
ꝛ aceto fuit potatus. Et vt breuiter dicam considere-
mus que pro nobis sustinuit. qualiter in passionibus se
habuit. ꝛ nos ꝑ modulo nostro quantum possumꝰ con
formemus eidem. ¶ Scdo debet eam homo ꝯsiderare
ad compatiendū. Debemus eī̄ considerare ipius fla-
gella. illusiones. ꝛ opprobria. ꝛ in coꝛde nr̄o ruminare ꝛ
imaginari quanta ibi fuit deiectio ꝛ contemptus erga
dn̄m nostruꝫ iesum christum. quantus doloꝛ: quantave
afflictio in coꝛde ꝛ in coꝛpe. Sic ꝛ rōne passiōis ꝛ com-
passionis ꝑ peccatꝫ nr̄is fuit. Consideremꝰ ḡ q̄nta tunc
amaritudine repletꝰ erat angeloꝝ dulcedo. quātumqꝫ
aggrauabat cū nō tm̄ pene illatio ꝛ nr̄a ingratitudo. ſꝫ
ꝛ assistentꝫ matris afflictio quā sic diligebat. ꝛ q̄si defi-
cere pre ꝯpassionis doloꝛe videbat. Ibi filiꝰ crucifige-
batur cū matre. ꝛ ꝓpter mutuā ꝛ intensam dilectiōem ex
ꝯpassione mutua erat nimia afflictio vtriusqꝫ. ꝛ matrē
cū ꝑ inuicē paterenꝭ. Sciebat maꝭ ꝙ filiꝰ patiebaꝭ pro
ipa sicut ꝑ reliquis redimendis. sciebat filiꝰ ꝛ certissime
scrutabaꝭ ꝙ suus gladius ex ꝯpassione matrꝫ aīaꝫ per-
transibat. vn̄ passio filij erat passio matris. Eya ḡ chri-
stiane hec verte ꝛ cōuerte in coꝛde tuo. ꝛ totū coꝛ tuū re
ple cōuicijs illis ꝛ penis: vidēs dn̄m tuū ꝛ spōsum tuuꝫ
pro te talia sustinere. Si eī̄ ei ꝑ amoꝛē bn̄ vnitꝰ fuerꝭ:
tunc ꝯpatieris eidē. si autē non sentis doloꝛem capitis:
q̄uo es vnū cū ipo. Et sicut plus compatiendū ē capiti

ꝗ ceterꝫ membris. sic magꝫ sine ꝯparatione sibi compa
ti debemꝰ plus ꝗ quantũcunqꝫ dilecto filio vel amico
imo plꝰ ꝗ tibiꝑi si oia ꝑdicta patererꝫ. Nũc ꝗ charissi
mi felle ⁊ absynthio atqꝫ myrrha inebriemur: ⁊ solũ eiꝰ
vulnera sentiamꝰ. transfigãt cordis nr̃i intima eiꝰ con
uicia. flagella ⁊ vulnera. nec in nob sit qđ non ꝓfundat
ꝯpassionis dolore ⁊ affligat intense. ¶ Tertio ꝯsidere
mus eã ad admirandũ. Si em̃ cõsideremus: quis. que.
ꝓ quib. ⁊ a quib passus est multum mirari debemus.
Primo qs patitur. s. filius dei verꝰ summe potẽs. sapi
ens. ⁊ bonꝰ. ⁊ simpliciť quicqđ nobilitatꝫ ei attribueris
nihil est adhuc respectu magnitudinis sue. Oia quan
tumcunqꝫ bona sint ⁊ magna: sunt sicut quedã fauilla:
imo quedã vanitas in ꝯparatõe ipius. Scđo ꝗ patitur
scꝫ peregrinationẽ. fugam. sitim. famẽ calorẽ. frigus. tẽ
tationes. horrores. ꝑsecutiões. obseruatiões. sputa. op
probria. vincula. flagella. illusiones ⁊ dolores. plagas
⁊ vulnera. Cõspuiť em̃ gloria. ꝯdemnať iusticia. iudex
iudicať. inoffensus inculpať. innocẽs infamať. deꝰ blas
phemať. chr̃s ꝯculcať. occidiť vita. obscuratur sol. luna
denigrať. sidera dispergunť. Et hec oia tolerat patienter
vt agnus: cum solo nutu oẽm creaturã demergere possꝫ
in ꝓfundũ inferni. Tertio ꝓ quib hec patiť: Pro ne
quissimis mancipiis. ꝓ sceleratissimis inimicꝫ. imo pro
diabolicis viris: ⁊ ꝑ imitationẽ diaboli filiis. ꝓ cõtem
ptorib diuine maiestatꝫ ⁊ diuine bonitatꝫ ingratꝫ. Er
go talis ⁊ tãtus talia ⁊ tãta ꝓ tam vilissimis ⁊ abiectis
simis passus est. Quarto a quib. s. a spẽaliter ꝑdilectis
⁊ aliis preelectꝫ qb oẽm benignitatẽ ostẽdit. A vilissi
mis maximꝰ. a stultissimis sapientissimꝰ: qꝛ dei verbũ
⁊ dei sapia. ab impiis sũme piꝰ. a sanie fetidissima splẽ
dor eternus. In his ꝗ oĩb in diuine benignitatis et

largitatis admiratione eleuemur. ¶ Quarto considere-
remus eam ad exultandū. Exultare in ea debem⁹ de re
demptione humana. restauratōe angelica. ꝛ diuina cle-
mentia. De rdemptōe humana sine dubio nimis gau-
dere debem⁹ facta ꝑ chr̄i passionē ꝛ mortē. Quis queso
nō exultet ꝛ gaudeat cū cernit se ꝑ hāc beatissimā passi-
onem liberatū a damnatōe eterna. a culpe ignominia. a
potestate diabolica: Sꝫ quis nō exultet in imensuꝫ cū
cernit deū ipm intm̄ diligere vt tante vilitati ꝛ penali-
tati subiecerit semetipm ꝓ eo: Non (ꝙ gaudeat de eius
vilitate ꝛ passiōe) dico ꝫ de ei⁹ effectu: affectusqꝫ ꝛ amo-
ris manifestatiōe. Quis ꝑnceps in regno vel imperio
alicui⁹ impatoris vel regꝭ: cernēs se tantū a rege vel im
peratore diligi vt parat⁹ esset mori ꝓ ipso: nō gauderet
ꝛ exultaret: qnto magꝭ nos vilissimi hoies ꝛ nephādis-
simi pctōres ꝛ sui gaudere debem⁹ ꝛ exultare cū vide-
mus regē regū ꝛ dn̄m dn̄antiū ꝛ creatorē nostruꝫ iesum
nos ita ꝯtinue diligere vt imolauerit seipm ꝓ nob in tā
turpi ꝛ vilissima morte. Debem⁹ etiā superextolli imen-
sa exultatiōe. Plus em̄ sine ꝯparatione me diligit q̄ꝫ ego
meipm. Gaudeam⁹ etiā ꝛ exultem⁹ ꝙ ꝑ chr̄i passioneꝫ
restaurata est angelica ruina. Magna iocūditas debꝫ
nob esse cū videmus ꝑ chr̄i mortē tam nobile collegiuꝫ
repari de nobis: vt fiat vnū ouile ꝛ vnus pastor ꝛ simus
vnū in vno. In h̄ em̄ dꝫ tota celestꝭ curia ꝛ etiā milita-
ris eccl'ia gratulari. O certe amabilis ꝛ venerabil' pas-
sio saluatoris q̄ sic disiuncta ꝯiungis ꝛ tam sequestrata
ꝯglutinas ꝛ vnis firmissime insimul. stringisqꝫ vinculo
ꝯsummati amoris ꝛ felicitate gaudij sempiterni. Pre-
cipue aūt gaudere ꝛ exultare debem⁹ cernētes in supra-
dictꝭ oib⁊ sūmā clementiaꝫ dn̄i deiqꝫ nr̄i iesu chr̄i. Hoc
puto summā esse gloriā btōꝝ tā hoim q̄ꝫ etiā angeloꝝ

quanto intimius ꝛ profundius contemplatur clementi-am ꝛ beniuolentiã dei ꝛ imensitatẽ bonitatis ei⁹. ꝛ hoc debet esse cuiuslibet ꝯtemplantis exultatio medullaris. Sed vbi queso magis apparet diffusio bonitatꝭ diuie ꝛ benignissime clementie dulcissimi ꝛ amãtissimi patrꝭ ꝛ dñi nostri iesu chri ꝙ in passione sua. vbi talia. tanta. tam turpia ꝛ grauia sustinere voluit ꝓ inimico suo liberando ꝛ glorificando. pro vanitate quadã digna morte eterna. In istud gaudiũ intret hõ ꝛ reficiatur magnificentia benignitatis diuine. Accedat hõ ad cor altũ: ꝛ in corde suo exaltetur excellẽtissima ꝛ inenarrabilis clementia christi passi ꝛc. ¶ Quinto etiã ꝯsiderem⁹ beatissimã chri passionẽ ad cordiũ nostroꝝ resolutionez in chrm. ꝛ hoc etiã ꝑ ꝑfectam transformatõem in ipm. qd fit qñ hõ non solũ imitatur. compatitur. admiratur ꝛ exultat. sed etiã totus hõ ꝯuertitur in eũ. s. dñm nostꝝ iesuz chrm crucifixum: vt iam quasi vbiqꝫ ꝛ sꝑ crucifix⁹ sibi occurrat. Imo tunc ille vere in ipm resoluitur hõ qñ exiens ex se ꝛ suppositus vniuersis: imo suꝑ se abstractus ab oib⁹ totus est ꝯuersus in dñm suũ passũ: vt nihil videat aut sentiat intra seipm nisi chrm crucifixum. illusum. exprobratum ꝛ passum ꝓ nobis. ¶ Sexto ꝯsiderem⁹ eandez beatissimã chri passionez ad quietem dulcoris interni. qd fit qñ resolutus hõ (vt dixi) sitibundus eandẽ passionem ruminare non cessat. ꝛ intrãs ſm posse suũ illũ passionis thesauꝝ humiliter ꝛ deuote: liquescit amore deuoto. ꝛ feruida deuotõe vel dilectõe deficit a se: ꝛ requiescit in xpo crucifixo. Sꝫ q̃nto ei pl⁹ inheret ꝛ appodiat: tãto ampli⁹ deuotissimo amore in se deficit ꝛ liquescit. ꝛ q̃nto pl⁹ deficit a se amore ꝛ deuotõe tãto ampli⁹ eidẽ dilecto ꝓ se mortuo inheret ꝛ pl⁹ requiescit in eo: Et sic mutuo se augent adhesio amoris ꝛ deuotio donec tota

sponsa sua absorbeatur ab illo camino amoris passionis dilecti. Sic in amplexibus sponsi soporata quiescit quam clamat et dicit. Adiuro vos filie hierusalem ne euigiletis neque suscitare faciatis dilectam donec ipsa velit etc. ¶ Sic ergo circa passionem domini debet esse imitatio ad purgationem mentis et dilectionem. compassio ad unionem et amorem. admiratio ad mentis eleuationem. gaudium et exultatio ad cordis dilatationem resolutio ad perfectam conformationem. quies et pausatio ad deuotionis consummationem.

¶ ☞ Qualiter passio domini adaptatur quattuor affectibus animi. Capitulum V.

Sed necdum ruminare cessemus christi gloriosissimam passionem. ut per eam dirigamur in omni bona affectione. virtute. sapientia. cogitatione. locutione et operatione. Sed primo de quattuor affectibus animi videamus: qui sunt. gaudium. dolor. spes. et timor. In hac autem beatissima passione datur nobilissimi gaudij materia et vehemens exultatio. Ibi est etiam omnis inutilis et nociui gaudij resecatio

Gaudium. Ubi est maior materia gaudij et exultationis quam circa christi passionem qua ab omni potestate diaboli liberamur. a culpa et pena absoluimur. in dei filios adoptamur. et christo in matrimonium iungimur: qua etiam gratia elargitur. celum aperitur. gloria offertur et datur. Ubi maior est et excellentior gaudij materia quam ut videamus nos a deo intantum diligi ut talia voluerit pati pro nobis. Est etiam ibi inutilis et nociui gaudij resecatio. Considera domini nostri passionem beatissimam et videbis quomodo resecanda est omnis consolatio corporalis et omne gaudium corporale et omnis laus humana.

Dolor. Est etiam in hac vilissima passione materia immensi doloris. In dolore enim domini nostri iesu christi debemus intime sibi condolere et compati. Debemus etiam ei condolere et multum dolere quia peccata nostra fuerunt sibi occasio tante

abiectionis & tam imense afflictionis. Spes Est in super ibi materia spei. Qui enim proprio filio suo non pepercit sed pro nobis omnibus tradidit illum. quomodo etiam cum illo nobis omnia donavit. Timor Est etiam ibi vehementer materia timoris. Si enim sic pro delictis nostris passus est homo deus (in quo non potuit esse peccatum) quanto magis punientur peccatores. Si enim sic actum est in viridi: quid fiet in arido? Invicem autem coniunge .s. gaudium & dolorem: spemque ac timorem: ne desperationem incurras vel presumptionem. Et sic aliqualiter adaptatio de quattuor animi affectibus patet.

¶ ☞ Quomodo passio domini adaptatur singulis virtutibus: & primo quomodo fidei. Ca. VI.

NUnc aliquantulum de virtutibus videamus divinis. Quid dicemus de fide? Dico quod hec est robur et fundamentum totius christiane fidei vel religionis. Peto an deus erat ille qui passus est: an non? Si sic: habeo propositum: quia ipsa passio veram humanitatem demonstrat. & sic patet ipsum esse verum deum & hominem. Si autem dubitas ostendo tibi ex ipsa passione ipsum fuisse deum. Nam si non erat deus & dicebat se deum esse: erat superbissimus hominum: imo & demonum. quia lucifer nunquam dixit se esse deum: licet quantum ad aliquid voluerit esse similis altissimo. Sed sic superbum impossibile est tantam deiectionem. illusionem. passionem & ignominiosam mortem subire tam voluntarie. tam humiliter. tam pacifice. & velle cum peccatoribus reputari. ¶ Preterea christus se deum ostendere noluit sed multotiens occultavit. Si enim non erat deus & volebat se ostendere deum: quicquid fuisset vilitatis. fragilitatis & deiectionis occultasset pro posse. Ideoque nec famem. nec sitim. nec laborem. nec fatigationem. nec lachrymationem. nec timorem. nec ullum dolorem ostendisset sed si habuisset libenter occultasset. Nec enim multum curasset se ostendere hominem: & maxime passibilem & mortalem:

sed q videret esse apparentie. sublimitatis. z magnificē-
tie. vt posset aliqualiter credi de⁹. Suffecisset superbo
credi de⁹: nō multū curasset reputari hō. Cū hec simul
credere sit difficillimū nimis z par ad elationē superbi
faceret reputari hō mortalis. ¶ Qz volūtarie passus
est. Quō obsecro dixisset. trist᷒ est aīa mea vsq ad mor
tem: quō se dixisset filiū hoīs. si dicas q non voluntarie
sed inuite passus est hoc stare nō pt. qz ipe dixerat. Ec-
ce ascendimus hierosolymā z fili⁹ hoīs tradet vt cruci-
figatur zc. Uñ pdixit oīa. ¶ Qz nō ad aliquā deceptio
nem hoc fecit. Si dicas q hec ad deceptōem fecit: ꝫ ni-
hil est. q scz aliquis se velit morti tradere ꝓpter aliquaz
deceptōem. ¶ Qz non simulatiue ꝫ vere moriebat. Si
dicas q videbat mori sed nō moriebat. Ad hoc dico q
nullo mō hō q̄ntumcūq maliciosus seu etiā diabolic⁹:
nec etiā diabolus hoc fecisset: qz non erat ista via tradē
da ad credendū aliquē nō deū esse deū: ꝫ poti⁹ ɔtriebat
Quō patet qz discipuli eius relicto eo abierūt. z (vt dr)
in sola ꝟgine remāsit fides ecclie. Stultissimū em̄ z in-
credibile est nec etiaz licet dicere nec etiā cogitare q hō
quantūcunq diabolic⁹ ꝓcuraret se ab omib⁹ p deo co-
li. tam ignominiosa morte z vilissima deiectiōe: ꝫ poti⁹
econtrario. cū passio cruc᷒ sit iudeis scandalū. gentibus
aūt stulticia. Ex qua gloriosissima passiōe arguit iesum
christū non esse tm̄ ver hoīem: ꝫ etiā ver deū z omniuz
dnm. Itē si solam humanā laudem quereret z appete-
ret. nonne descendisset de cruce qn̄ iudei dixerūt. descen
dat nunc de cruce z credimus ei. Hec em̄ via passiōis
ignominiose etsi non esset expediens hoī decipe volenti
(vt ostensum est) tn̄ ɔgruentissima fuit deo saluare cu-
pienti rōne sue bonitat᷒. potētie: z sapie. q nō ꝓcurabat
nisi nr̄az redēptōz z salutē: obediēdo pr̄i vsq ad mortē.

¶☞ De Spe z Charitate Ca.VII.

Est autē hec gloriosissima passio non solum fidei fundamentū: sed z spei erectio vbi seipsum donauit. z charitatꝭ inflāmatio vbi se ꝓ nobꝭ imolauit.

¶☞ De q̄ttuor ꝟtutibꝰ cardinalibꝰ Ca.VIII.

Est nihilominus exemplū z ratio ꝑfectissime prudentie. tempꝑantie. fortitudinis. z iusticie: sicut itelligentibus apparet manifestissime. Et hec sufficiant de theologicis ꝟtutibus z etiā cardinalibꝰ. De q̄bꝰ tamen latius tam in precedentibꝰ q̄ȝ etiam in sequentibus patet.

¶☞ De Septēplici ascēsu ꝯtemplatōis in passiōe ſm septiformē grāz spiritussancti Ca.IX.

In hac etiā gloriosissima passione gloriosissime relucet speculū sapiētie z intellectꝰ. ꝯsilij. z fortitudinis. scie. pietatis z timoris. Sed qualiter ibi sit z apparet summa sapiētia z sensus cōsummatꝰ cogitare de ea z q̄ȝ sapientissimꝰ hō fiat in illa: z de alijs donis ꝑ tractare ꝑ singula nimis est plixum. Adhuc tn̄ charissime frater potes in p̄clarissima passiōe: quā noiare sum indignꝰ: septē ascēsus siue gradus ꝯtemplatōis euidentissime speculari ſm septiformē grām spūssancti. s. donū sapie z intellectꝰ zc̄. Nā in illa btissima passiōe crucifixus cum chr̄o ad acumē ꝯtemplatōis ascēdit ꝑ sapiētie donum hoc modo.

¶☞ Ascensus p̄mus siue gradus in passione dn̄i ꝑ donū sapientie

¶☞ Consideratio sapiētialis est in hac vilissima passione: qn̄ hō ꝯsiderat potētissimū pro nobis conculcari sapientissimū ad modū stulti illudi. optimū amaritudine repleri. z tanq̄ȝ pessimū turpissima morte damnari. Et ex hoc surgit mens in quadam admiratōe tante di-

gnationis diuine z tāte erga nos benignitatꝫ indignos Et tunc cum masticat illam passionem domini sui iesu diligenter admirans in ea excellentissimam benignitatem dñi dei nostri iesu christi erga nos seruulos suos. Incipit mentis desiderium z amoris ardor erga dñm nostrum iesum chr̄m incendi z quadā auiditate hanc excellentissimam passionē z immensam saluatoris clementiam ruminās incipit eius gustꝰ animi modo quodam ineffabili dulcorari. appetitus refici. z totus homo interior alienari a se z quietari in christo. O mira et a seculis res inaudita. In ineffabili amaritudine dulcor indicibilis reperitur. z in hoc ꝑficitur ꝯtemplatio spectantis. quia summā z inenarrabilem dulcoris suauitatem quam sentit in consideratione illius summe clemētie qua dignatus est ꝑ nobis mori cōiungit cum amaritudine inestimabili quā sentit compatiendo doloribꝰ dñi nostri iesu christi passi. Amaritudo em̄ cōpassionis aīm recolligit z vnit. admiratio diuine clementie in eadem passione animū iam vnitum eleuat z totū in deuꝫ diffundit. O mira passio: ineffabilis potatio. o ꝯfectio inpreciabilis. ꝯmixtio inestimabilis. Intimꝰ dolor interne ꝯpassionis cū immēsa exultatōe diuine bonitatꝫ. Et qꝛ ibi inenarrabilis amaritudo cū īenarrabili dulcedine repitur. idō inter vtrūqꝫ ꝯtemplantꝫ animus obstupescit z alienatus z q̄si ebrius corruit totꝰ in deum. In passione illius amaritudinis fit q̄si aurum ī fornace aīa purissima In ꝯsideratōe ꝟo illius clementie z benignitatis fit aīa ab illo sole iusticie splēdidissima. Fit quidē illa amaritudine hō innocentissimus. fit illa benignitate deuotissimꝰ. fit hō interior illa amaritudine abstractissimꝰ. z fit illa clementie īmēsitate diuinissimꝰ Quid dicā; Extaticus fit aspectꝰ iterior. z ab illa iessa

bili clementia absorbetur τ tunc requiescit sponsa cum
spōso τ mira suauitate sopit. ¶ Secūdus gradus p
donū intellectus. ☞ Est etiā ascēsus in preambuli
passione p donū intellectus hoc mō. Eo eñ ꝙ hō cogi/
tat ꝙ filius dei voluit ꝓ ipo redimendo talia sustinere.
recognoscit quāte dignitatꝫ quāteqꝫ nobilitatis sit aīa
sua p qua redimenda voluit fili⁹ dei mori. τ hoc ipo ad
nobiliora animat. Et qꝛ illū p̄ciosissimū sanguinē p aīa
sua dealbanda effusum esse agnoscit. dedignat se vilita
tibus vicioꝝ inquinari. Quia ꝯgnoscit etiā p illā bea/
tissimā passionē ruinā angeloꝝ de hoib' reparari. ido pro
uocat τ animat ad angelice viuendū τ in celestib' ꝯuer
sari. Et quia videt christū in cruce totū p nob expositū
tribulationi. iam sibi oīa leuia vident dūmō possit il
li soli viuere τ placere. Recogitat quō ab ipo christo di
lectus est quē p se sic videt ignominiose τ acerbe tracta
tum. τ amore ipsius accēsus illd latus beatissimū p suo
modulo nitit inrroire qd p se ac sibi dinoscit esse aptum
Ardescit quasi ignis anim⁹ ei⁹. τ cum chr̄o toto corde
desiderat crucifigi. Suspirat. anhelat τ anxiat totalit
illa passione ꝯfundi: τ plenarie in suuz dn̄m crucifixum
transformari. In seruitute τ miseria se reputat esse nisi
ꝯseruet in sanguine redemptoris. Non se reputat ho/
minē ſ bestiam: τ peius q̄ bestiā nisi sit vestitus dn̄ica
passione. Abhorret negligere tam nobilissimū dei be/
neficiū. τ ido sp vel q̄si vult meditari de ipa passiōe Si
cut eñ vult sp redempt⁹ manere. sic sp vult redēptiōis
preciū in corde portare. suam vitā τ suas delitias repu/
tat christū passum: τ ideo sp ꝯuersat cū illo. O quātus
dolor quātaqꝫ tristicia si videat cor suuz ad aliqd aliud
inclinari. Inebriat se chr̄i cruore. τ iam dedignat ꝯfrui
alia re. Nā sanguis xp̄i ornat genas eius vt christifor

mis sit pura christi sponsa. Agnoscit enim ꝙ apertione
laterꝫ eius copulata est in ꝯiugiū ei⁹. Et iō sp vult stare
ad latus ei⁹. Palpat ⁊ tractat spōsum suū vulneratum
⁊ totū vulneraꝶ cor ei⁹. applicat cor suū vulneribꝫ spōsi.
ꝓligat ⁊ signat indissolubili vinculo charitatꝫ. ⁊ sic col/
ligaꝶ vulnerata sponsa cū vulnerato sponso: ⁊ vuln⁹ vul
neri copulaꝶ. Emanat sponsi sanguis in vulnera spōse.
⁊ ipā deficit dolore. amore liquescit. ibiqꝫ requiescit.

¶ Tertius gradus ꝑ donū ꝯsilij. ¶ Tertius
ascēsus est in illa btissima passione ꝑ donū ꝯsilij h̄ mō.
Recogitat anim⁹ ꝯtemplantꝫ ꝙ dn̄s nr̄ iesus christus
crucifixus vsqꝫ ad crucꝫ mortē fuit obedieus pr̄i. oī vili
tati. abiectioni ⁊ derisui subiect⁹ ꝓ nob. paternū cū sua
deiectiōe reqrens honorē: vt sicut q̄ntū ex pte nr̄a erat.
pctis nr̄is inhonorauer am⁹ eū. sic seipm inhonoraret
ignominiose moriēdo ꝓ nob. Recogitat etiā ꝙ etsi xp̄s
sp fuerit pauꝑ. in cruce tn̄ pauꝑrimus fuit. cū expoliat⁹
nudus remāsit pendēs in ligno. Recogitat etiā ꝙ ī cru
ce fuit amaritudine ⁊ doloribꝫ plen⁹: q̄ angeloꝝ dulce/
do ⁊ solaciū erat. Elongata em̄ fuit ab eo oīs delecta/
tio ⁊ ꝯsolatio tpalis. Ex his g̊ ꝯsurgit animus ad silia
faciendū. ⁊ iam se abstrahere cupit ab oī appetitu hono
ris ⁊ ab oī reꝝ possessione. ac ab oī corꝑali consolatiōe.
Primo g̊ intuens chr̄m dn̄m suū abiectū ⁊ vilificatū:
non iam temporalem honorem appetit: ꝫ toto corde de
siderat cū dn̄o suo oēm vilitatē. abiectōem ⁊ derisionem
subire: in qbꝫ posset dn̄o suo aliq̄liter conformari. hono
res tanqꝫ vilissimū sterc⁹ abhorret. Jam non desiderat
placere hoībꝫ: ꝫ poti⁹ quantum in se est oībꝫ displicere ⁊
ab oībꝫ abhorreri: sp tn̄ ad dei honorē. Et etiāsi indiffe
renter esset vtrūqꝫ: vituperiū poti⁹ appeteret q̄ꝫ honorē
Sunt em̄ ei fetidissime sanies laudes sui. i. de seipo. vn̄

solum diuinas laudes requirit. ibiq; totus effluit. resol
uitur. ⁊ siti inextinguibili inestimabiliter in oibꝫ solum
diuinū honorē rquirit. Iā nō ad se reflexus nec ad alia
aliquatenꝰ: ſ; totus rectissime tendēs in deū. Tūc maxi
me letaꝛ eius animꝰ qñ cum vituperio suo honorificat
deū: qꝛ ad vtrūq; anhelat cor eius ⁊ vtrunq; respicit in
chr̄o crucifixo fuisse. Sed q̄d dicā de pauptate? Semp
vellet esse nudus cū nudo in cruce. dolor em̄ sibi est inti
mus aliq̄d habere: gaudiū maximū nō hr̄e: siue in ꝓpo
siue in cōi: siue quantū ad dominiū: siue q̄ntū ad vsum.
Usus em̄ pauptatꝫ maxie ei placet. Sz qꝛ necessitas
aut spūalis vtilitas nō pmittit eū aliquoꝝ vsibꝫ indige
re. ideo ſm q̄ ad honorē dei videt esse tenet ea. sꝫ tn̄ q̄si
gladiū acutū in corde. Et ido paucioribꝫ vtiꝛ quibꝫ pōt
alleuiās se ab eis ampliꝰ q̄ pt. nec delectaꝛ in multipli-
cando ſ; gaudet in abiiciēdo. Sz q̄d de corpeis ꝯsola-
tionibꝫ ⁊ delitijs dicā? ab oī breuiter ꝯsolatōe q̄ nō est a
deo vel ſm deū vel i deo se abstrahit q̄ztum pt. Sp de-
siderat amaritudine ⁊ afflictiōe cū chr̄o repleri. quicq̄d
cōplacet suo corpi aut corpis sui oblectationi corde ab-
horret. Nō pt gaudere. nō pt letari nisi videat se illꝰ be-
atissimis vulneribꝫ ꝯformari. horret in ꝯsolationibꝫ. in
amaritudinibꝫ ⁊ doloribꝫ gaudet. Sic g egregiꝰ ꝯtem
plator p donū ꝯsilij in passione chr̄i se ab omibꝫ abstra
hēs totꝰ in deū tendēs sup oīa eleuaꝛ a seipso abstractꝰ
solū in dei honore. in chr̄i vilificatōe ⁊ afflictōe cor suū
⁊ sua meditatio ꝯuersaꝛ. Iā solꝰ cū solo ꝯuersaꝛ ⁊ circa
diuinos honores. circa eternas diuitias. circa īmensas
dei delitias negociaꝛ. in p̄dicta passiōe aīa delicata de-
lectatur. Ibi habitat. ibi reqescit. in dn̄o deo suo dulco-
ratur cor. liquescit pectꝰ. mens supra se eleuaꝛ. inebriaꝛ
aīa spūalibꝫ delitijs ⁊ in eis sepelitur.

¶ Quartus gradus per donum fortitudinis

¶ Quartus ascẽsus est p donũ fortitudinis p hũc modum in pdicta passione. Nã aĩa diligẽter illã passionẽ dñi sui ruminãs: ɔsiderat chri fortitudinẽ. aggrediẽdo. tolerãdo. subiugãdo. In aggrediẽdo tã volũtarie tam opprobriosa certamina: offerẽdo se ad tã vilia ꝛ acerbissima pferenda p nobis idolatris ꝛ inimicissimis suis. In tolerando tam acerba ꝛ vilia a creatura sua quã in momento destruere posset quasi mansuetissim9 agnus ĩmo sine ɔparatõe mansuetissimus in tolerãdo. In subiugando se in cruce diabolũ dñs supauit. ꝛ mortẽ moriendo destruxit Sic ꝛ fortis christi miles ꝛ imitator dñi sui quãto res difficilior est quãtoqꝫ ignominiosior tanto feruenti9 ꝛ ardẽtius atqꝫ libẽtius aggredit eã. dũ tñ sit ad dei honorẽ ꝛ laudẽ: aut alioꝝ salutẽ: vel ꝓprie aĩe vtilitatẽ: qꝺ totũ ad honorẽ diuinũ est. Nã nihil ei difficile esse vel ignominiosum videt dum p eo facit q pro ĩpo indigno talia est aggressus. ĩmo oĩa dulcia. oĩa amabilia. oĩa laudabilia ꝛ desiderabilia iudicat. Quanto magꝭ assimilat illi ignominiose passioni illa libentius astringit: amplectit audi9. Hec qrit. hec rcogitat. hec sitienti aĩo adimplere desiderat. Nõ dr: qre mihi impositũ est h vel illꝺ on9. ꝫ dr. qre nõ subeo h ꝛ illꝺ grauissimũ ꝛ vilissimũ opus. Et ex hoc nitit etiã imitari dñm suũ iesum in tolerãtia passionũ. Fit em agnus ꝛ corã se tondentibꝫ. irridentibꝫ ꝛ flagellantibꝫ obmutescit penitus. ĩmo in oĩbꝫ his arridet cor eius. vidẽs se dño suo conformari ꝛ pro meritꝭ digna pati. ꝛ eo ĩpo dñm honorari Imitat etiã dñm in fortitudine dominãdi. Subiugat em sibi oẽm animi sui appetitũ: vt ad nihil nociuũ. nihil vanũ ꝛ inutile extendatur. Quasi castrum fortissimum cor suũ custodit: vt non solũ nociua: ꝫ nec etiã ociosa vl

infructuosa pmittat ibi vagari. Omni custodia custo-
dit cor suū. z sp vult diuina vel ad deū suū tendētia ru-
minare. Et qr duz in hac vita sum9 sp vel q̄si sp tritico
palee admiscent. ido sp vētilabꝫ tenet i manu ad cōti-
nue pflandū z purgandū areā suaz. In ostio cordis sui
ipi9 statuit versatilē gladiū vt ipm q̄si dei padysum cu-
stodiat diligēter. Quisqꝫ cogitat9 in corde suo vesci vo
luerit ligno vite. hunc diligenter fouet z nutrit. q̄ ꝟo ad
lignū vetitū solū aspectū direxerit. illum statim a corde
suo abscidit. Nō ibi introit9 colubri tortuosi nec mulie-
bris cogitatio rperit. Et si inueniat cū vituperio z quo
dam impetu remouet. soluqꝫ ibi virilia nutriunt. Hic
vere pōt diuine ꝯtēplationi adherere q̄ purgato corde
z mūdo corpe incedit. Nō em̄ leuat ocl'os ad vana. nec
aures ad inutilia vel nociua. nō nares ad odorifera. nō
gustū ad dulcia. nō tactū ad mollia. ꝫ totalit interius z
exteri9 cū oī diligētia se custodit. z dn̄at sui plenarie ꝑm
q pt assequi in hac vita. Sicqꝫ ꝓpter sui puritatē aptis-
simus fit ad susceptōem diuinaꝝ irradiationū. Liben-
ter in tam puro habitaculo habitat sol iusticie z fulget
in q̄buslibet angulis ei9. In intimis ei9 resplendet cla-
ritas hui9 solis. qr nec impediēs īuenit nec resistēs. splē
det z resplēdet donec illō cor puꝝ absorbeat diuina cla
ritate. Tunc aīa sup se eleuata diuinā caliginem intrat
tūc clamat z dt. Et nox illūinatio mea i delitijs meis

¶☞ Quint9 ḡdus p donū scientie ¶ Quintus
p donuz scie ascensus est in beatissima passione dn̄i nr̄i
iesu chr̄i. Et si vel' accipe donū scie i medio natiōis pue
z puerse prudēter ꝯuersari: ꝑmo de h̄ clarissimū specl'm
inuenies in hac btissima passione. Possum9 tn̄ p̄fatuz
donū scie accipe ꝓut est inferioꝝ ꝯgnitio: ꝓut ipa sꝫ au-
xiliantia z inducētia ad sp̄ualia z supcelestia ꝯtēplāda.

ꝛ hoc in passione dñi nostri iesu christi inuenire poteri-
mus. maxime ꝯsiderantes correspondētia figuraꝝ. Et
repies ibi mirabilē thesauꝝ sub illis figurꝫ absconditū:
in quo mira deuotōis suauitas ꝛ aīaꝝ satietas fodiēti
cū diligētia elargit. Uideas ḡ qualiter figure ꝛ diuina
scriptura in chrī passione clarescunt. ꝛ inde postmoduꝫ
altiꝰ eleuare ad admirandam sapiam ꝛ clementiā dei
patrꝫ nrī: q̄ sic ad vtilitatē nostrā oīa tā diligēter ordina
uit. Oia ḡ inq̄tum possumꝰ ad chrīm crucifixū reduca
mus. Dicamꝰ igit. In pncipio creauit deꝰ celū ꝛ terrā.
.i. in filio sic crucifixo angelicā ꝛ humanā naturā restau-
rauit. humanā redimēdo: angelicā de hoībꝫ reparādo.
Dixit deus: fiat lux. Ipse in cruce lux est expellēs om̄es
pctōꝝ tenebras: p sui pn̄tiam faciēs diem: ꝛ p absentiaꝫ
noctē. Fecit etiā firmamentū in medio aquaꝝ in cruce
diuidēs ꝯsolatōes tpales ab eternis. vel diuidens aq̄s
sapientie humane ab aq̄s sapie diuine. vł diuidēs aq̄s
vicioꝝ ab aquis grāꝝ. vel aq̄s tribulationū ab aq̄s di-
uinaꝝ ꝯsolationū. Item in chrō exn̄te in cruce ꝯgrega-
te sunt aque q̄ sub celo erāt: qꝛ deꝰ posuit in eo oēs iniq̄-
tates nostras. i. penas p nostrꝫ iniq̄tatibꝫ debitas. In
eo xpo facta est ꝯgregatio aquaꝝ. qꝛ in eo fuit diluuiuꝫ
passionū. tribulationū. amaritudinū ꝛ opprobrioꝝ. ꝛ iō
grā sui terra nrā apparuit arida. Qui eī p pctīs nrīs
digni eramꝰ mundatōe oīs pene: liberati sumꝰ merito
passionis sue. Uñ xpe ipe fuit mare magnū ꝛ spaciosuꝫ
nimis ꝛ pfundū. Et sic discurre p scpturas ſm q dn̄s ti-
bi dabit. qꝛ q̄si infinita inuenies ibi q̄ pulcerrime dn̄icā
passionē designāt. Nec tn̄ si multo plꝰ sine ꝯpatōe eēnt
sufficerēt ad ipam plenarie declarandā. Et si q̄s bene ꝛ
diligēter eas scpturas recolligeret ꝛ videret in q̄ ista et
illa chrī passionē demōstrarent; videret in hoc eis mira

bilem correspondētiā ꝛ audiret ibi mirabilē melodiam q̄ miro mō dulcoraret cor suū ꝛ faceret eū ingredi i sanctuariū dn̄i. Accipe vnā quantūcunq̧ vis alienā figuram de passione dn̄i nr̄i iesu chr̄i ꝛ videb quanta est ibi dulcedo si bn̄ cū diligētia rumineē. Uide obsecro illam abrae figurā de vitulo quē trib angel ad vescendū dedit quantā dulcedinē ꝯtinet ꝯtemplatōis: q̄ tn̄ in apparentia parꝫ vel pua apparet. Quantā ḡ ꝯtinet dulcedinem q̄ in ipo p̄mo aspectu ipam mentem dulcorat. sicut est illa ligni vite in medio padysi. i. chr̄i in cruce in medio eccl'ie: siue in corde ꝟginis q̄ erat sicut padysus. ꝛ de fonte egrediēte de loco voluptatꝫ. i. de latere christi ꝛc. Quid est obsecro abraam vitulū tenerrimū de armento dare ad vescendū trib viris: nisi deū patrē filiū suū vnigenitū incarnatū. inocentissimū. imo gr̄e ꝛ veritatꝫ plenū ꝓ nostrꝫ iniq̄tatib tradere morti crucꝫ? Et q̄d est tres viros vitulo vesci: nisi ex illa passione toti satisfieri trinitati. q̄ erat ꝓ nr̄is iniquitatib ad iusticiā famelica. In hoc apparuit illiꝰ figure dulcedo: q̄ p abraā intelligitur deus pater. ꝛ p vitulum filiꝰ: ꝛ p illos tres viros ipa trinitas. cū tn̄ nō distinguanē pr̄ ꝛ filiꝰ ab ipsa trinitate. nisi q: sunt de trib psonis due. In hoc dico apparet ineffabilis mira ꝛ inestimabilis dulcedo cordi contemplātis: q: deo ad iusticiā famescēte in seipm ꝓpter nimiā benignitatē suā iudiciū fierit: alioquin deuorasset nos iusticie fames: q: nō erat q̄ satisfacere posset illi appetitui nisi iste vitulꝰ tenerrimꝰ. Deꝰ ḡ pr̄ tradidit filium suū oī afflictioni ꝛ derisui ad satisfaciendū sibi ꝛ filio ꝛ spiritui sctō ꝓ iniuria eis illata a nob. Quid est h. Nunq̄d q: offendimꝰ eū debuit seipm iudicare. nonne aliter potuit vindicare se nisi adiret penā offense? Ipse christus erat offensus a nobis. ꝛ iterū iudicatꝰ fuit a no-

bis: ꝛ in nobis: ꝛ ꝑ nobis. ꝛ hoc ſm diuerſas naturas: tñ eadez pſona fuit offenſa ꝛ iudicata. Comede ꝗ ꝛ tu frater dulciſſime de vitulo abꝛae. ſi vis mirabilem refectionem habere. Attēde etiā quicq̄d in figura ſequitur: Filius abꝛae promittiť de ſara poſt vituli comeſtionē. cum eſſent ambo ſenes prouecteq̧ etatis. Quid ē hoc: Nunquid poſt moꝛtem chꝛiſti naſcitur denuo chꝛiſtꝰ: qui per Iſaac intelligitur. Sic certe in coꝛdibus noſtrꝭ Nam iſte Abꝛaam ſenex eſt deus pater qui antiquus dierum in Daniele vocať propter pꝛincipalitatem autoꝛitatis que reſidere conſueuit apud ſenes. Non eñ in eo eſt durationis ſucceſſio. Nam etſi propter immenſitatem ſit eius duratio interminabilis vite poſſeſſio: tamen propter nimiā ſimplicitatez eſt tota ſimul. Iſte pater antiquus de ſara antiqua poſt vituli comeſtionē genuit Iſaac. id eſt vnicum filiū quez genuit ꝛ generat ab eterno. id eſt poſtq̧ pro nobis in cruce imolatus eſt in mētes noſtras omni malicia antiquatas miſit. nō ꝑ loci mutationem. ſed ꝑ mentium noſtrarum irradiationes. ꝛ tunc ridere vere potuimus: quia dulce lumē ꝛ delectabile oculis ſolem iuſticie intueri potuimꝰ. Et ideo vere iſaac dicitur riſus noſter. Sed nunquid dño mirabile fuit ꝙ antiquus de antiqua generaret. Ita omi admiratione eſt dignuz ꝛ gratiarumactione ꝙ ille qui eſt ſumme maieſtatis ꝛ antiquꝰ propter autoꝛitatis principalitatem viliſſimarum animarum ꝛ idolatraꝝ omniq̧ malicia antiquarū voluerit recoꝛdari. Sed hoc maxime mirum videť: qꝛ poſt moꝛtem vituli. id eſt filij. qa eo ipo digni eramus carentia eius: qꝛ ipm occideramꝰ. Fecit ergo benigniſſimus dñs antiquato tempe ꝛ antiquata malicia nob bene: qꝛ fecimus ei male. occidimus filiū ſuū ꝛ illa moꝛte nobis ipſum donauit. Vide ꝛ at-

rende mirabilia dei. Sz nōne anxiaris in corde in no/
uissimis dieb9 iam sene sara. Quid si sara mortua esset
quid si paululū expectasset q̄ tanto distulit tpe. Nonne
defecissem9 in iniquitatib9 nostr̄ nisi esset ysa ac ampli
us risus noster. Sz quare pl9 mō q̄z pus. Nōne qz abū
dauerunt iniq̄tates nr̄e pre ceteris. Gr̄as tibi dn̄e iesu
gr̄as agim9 qz recordat9 es nostri repugnātib9 meritis
nostr̄. Totū g̃ me tibi debeo: imo in infinitū pl9 q̄z to/
tum si possem. qz nō solū me fecisti totū: sz īmensa etiam
benignitate tua me refecisti Accedā g̃ z attendaz ad te
tot9 z tibi totalit̄ adherebo. Ibi quiescat cor meū. z de
cetero p devia nō discurrat. Sic g̃ in predicta passione
mens eleuari dz p sciam figuraꝝ correspondentiū z p̄/
figurantiū ip̄am btissimā passionē. Debet em̄ eas cum
summa diligētia ruminare. z in illos diuine bonitat̄ et
benignitatis thesauros p ip̄aꝝ ꝯsiderationem introire
donec intm̄ eleuet̄ vt tota mens in chr̄m suū dn̄m vul/
neratū totalit̄ ꝑfundat̄: z ei9 amore absorbeat̄ cor eius
Hoc tn̄ donū dei est totūq̄z ab ip̄o petere z recognosce/
re debet. faciat tn̄ qd̄ in se est.

¶☞ Sextus gradus p donū pietatis. ¶ Sextus
est etiā ibi ascēsus p donū pietat̄. Cū em̄ hō cōsiderat
illa itima pietat̄ viscera dn̄i nr̄i iesu chr̄i q̄ sup nos effu
dit i cruce talit̄ moriēdo ꝓ nob mouet̄ z apitur cor eius
erga proximū suū vt libēter ꝓ salute sua se totū ei impē
dat ꝓ quo videt suū dn̄m crucifixuz. Dilatat̄ cor ei9 ad
sanguinē xp̄i redemptos. z sicut toto corde cōpatit̄ dn̄o
suo iesu xp̄o i cruce pendēti: ita itime z q̄si sibimetip̄i cō
dolet ꝓximo suo ab ip̄is vulnerib9 recedēti: imo istū pre
ciosum sanguinē ꝯculcāti. Jō vulnerat̄ cor ei9 ꝓpter con
temptū sui dn̄i vulnerati. z ꝓpter ꝯpassionē. s. ꝓximi: be/
atam vitā in eternā mortē volūtarie ꝯmutant̄. Dei vi

det ꝯtemptū. mortē christi filij dei vnigeniti ꝯtemptus eiusq̧ p̄ciosissimū sanguinē ꝯculcatū: nobilissimā creaturā dei imagineq̧ insignitā voluntarie ire ad inferni suspendiū. Et sicut malis ꝯdolet: ita ⁊ bonis ꝯgaudet. vidēs eos recipiētes effectū vulnerꝫ iesu chr̄i. Cū oībus intrat vulnera illa ⁊ fit vnū cū illis. Cum gaudētibꝫ de bono gaudet. ⁊ cū tristantibꝫ de malo tristatur. Quēlibet primū reputat sicut seip̄m: vidēs se ⁊ primū esse ab eodem creatos. ꝯsimili imagine insignitos. eodē sanguie redēptos. ⁊ ad idē premiū ordinatos. Et ex h̄ precipue ad primū cor suū aperit: q2 videt dn̄m suū p oībꝫ crucifixum. ⁊ ido ip̄m in oībꝫ reqrit. in oībꝫ cōsiderat. ⁊ in oībꝫ p suo modulo intuetur. s. xp̄m suū ꝯtemplās. totusq̧ est primi q2 tot⁹ est crucifixi. O quantū cordis gaudiū quātumq̧ tripudiū cū videt primū suū dn̄m bonis opibus honorare. Nō inuidet. nō emulatur. nō detrahit. non retrahit. nō impedit. nō retardat. signis. dictꝫ. aut factis. causaliter seu occasionaliter: ꝫ totaliter sitit primi pfectum ⁊ detestatur defectū vtrūq̧ reputās sicut suū. Et h̄ maxime placet dn̄o nr̄o iesu chr̄o crucifixo: q2 p aīarꝫ salute ⁊ paterno honore est ip̄e affix⁹ i cruce. Aīarꝫ salus honor diuin⁹. ꝯpassio primi. ⁊ inflāmatio sui sunt ppe attēdenda in vulneribꝫ chr̄i. ⁊ p illō pietatꝫ donum mō mirabili aīa eleuatur in deū suū. Qn̄ em̄ hō inq̄ꝫtū pōt se nititur ꝯformare illi diuine pietati quā erga nos manifestauit in cruce. tunc aīa p̄cipue ꝯplacet ip̄i chr̄o. Et ido sibi ꝯformatā. sibi dilectā. pietate aptā ad suos amplexus tanq̧ spōsam electā adducit. Hāc amat. hanc diligit. hāc ad se stringit. quā videt secum idē sentire sibi cōpatiendo. idē sape deū honorādo. idē zelare aīas sitiendo in seip̄m transformari nimio amore ardēdo. Ideo pietas ad oīa vtilis est. q̄ ⁊ diuinū honorē appetit. ⁊ dol

lores ab animabꝫ expellit. ꝛ animaꝝ fructus sitit. ꝛ chꝛi sanguinē in aīa sua reqrit. ꝛ amorē erga deū ꝛ proximū erigit ꝛ ignit ꝛc̄. Attendamꝰ ergo charissimi quia ꝑ certo credo ꝙ istud donū inter oīa ꝛ forte pre alijs: imo firmiter credo ꝙ pre alijs placet dño deo nr̄o iesu chr̄o. Faciamꝰ ergo obsecro beneplacitū eiꝰ ꝛ pietatē suam hauriamus de latere eiꝰ. Simus oēs vnū in vno dño nostro crucifixo. ꝛ nihil nisi iesum crucifixū in ꝓximo reqramꝰ. ꝛ sic in ꝓximū tendamꝰ vt sp̄ in chr̄i vulnera recurramꝰ cum ipo. Non ꝓximū nostꝝ aspiciamꝰ vt pulcrum aut hmōi q̄ aiam retrahere a chr̄o vel eiꝰ amore pn̄t: sed vt chr̄i morte redemptū sanguine chr̄i ꝓfusum. Aīa ꝓximi cum sanguine chr̄i intret in cor nostꝝ: nihil nobꝫ sit difficile. nihil videat̄ vile. etiā ignominiosa morte mori pro illo ꝓ q̄ dn̄s noster est cuꝫ tāta ignominia crucifixꝰ. imo om̄es sitiamus ꝓ aiaꝝ salute oēm afflictōem. oēꝫ ignominiā ꝛ mortē etiā turpissimā sustinere. Sit vnusqsqꝫ ꝓximus sicut cor nostꝝ ꝓ quo fuit cor vel corpus dn̄i nostri iesu chr̄i tot doloribꝫ aggrauatū. Multiplicemꝰ p̄dicatiōes. exercitatōes. bona exempla. orōnes. ieiunia. genuflexiones. vigilias. ꝛ vilificatōes ꝓ aiarum salute. Hoc sit officiū nostꝝ. hec glīa ꝛ ꝯsolatio nostra semꝑ ꝓ aiabꝫ aliquid deo offerre. Non cesset lachrymaꝝ fons ab oculis nostris ꝓ nr̄is ꝛ ꝓximoꝝ peccatis. Sufficiat nobꝫ kmi his doloribꝫ in hac valle miserie satiari. Sp̄ ꝓximoꝝ peccata ꝛ nr̄a pendeāt in oculis nostrꝫ. imo intrent ꝛ penetrēt intima cordis nostri. ꝛ sp̄ vbiqꝫ ꝛ ī oibꝫ dn̄s noster iesus ꝓ peccatis nostris crucifixus occurrat. Hec pietatis ascensio totū emollit cor ꝛ dilatat. ꝛ inter christi amplexꝰ collocat ꝛ q̄etat.

¶ Septimus gradus ꝑ donum timoris ꝛc̄.

¶ Septimus gradus ac vltimus ascēsus est per donuꝫ

timoris: a quo omnis pfectio actionis z cõtemplatiõis conseruat dumtaxat vt seruitus excludat. Et iste est ascensus per hunc modum in passione domini nostri iesu christi. Quando em̃ hõ videt q filius dei dñs deus suus natura humana assumpta tãta pro peccatis nostris sustinuit z tam grauissime peccatũ nostrum in se iudice innocẽtissimo: imo deo nostro piissimo vindicauit: considerat quanta pena. quantis opprobriis atq illusionibus z flagellis dignus est ipse qui ipam nequiciã ppetrauit. Cognoscit etiam ex hoc quantũ pctm̃ suũ summe maiestati displicuit. z quantum ipsum abhorruit dum ad ipsum abluendum suũ filium tradidit morti crucis. Sicut em̃ deo displicet filii ptempt9 z occisio. sic suo modo ei nostrum displicet peccatum pro quo facta est illa traditio. imo tm̃ peccatum nostrum abhorruit vt potius mortem filii q peccatũ ipsum sustinuit: magis sibi placuit filium tradere cruci q dedecus peccati sustinere. Videat ergo homo z psideret quantũ illam summam maiestatẽ offenderit: dum ipm deũ etiam post tale iudicium ptempsit. z rursus (quantũ in se est) dei filiũ crucifigens. Mirum est qñ homo nimio timore non continue tremit corã deo quẽ offendit: sicut tremuit populeum foliũ cũ a magno vẽto remouet. z deberet q̃si in cinerem z terrã p timore resolui. Recurram9 g charissimi ad vanitatẽ z nequiciã nr̃am z diuinã offensam. z coram ipo nos humiliem9 quantũcunq poterim9. qr adhuc modicuz est sm qd pgrueret neqtie nr̃e z maiestati sue. Paueam9 atq vereamur oculos nr̃os ad celum leuare: z tundam9 pectora nostra more publicani vt nobis peccatoribus misereatur. Dicamus. Magnuz est si dignabitur aspicere nos q pro vilissimo stercore ptẽpsimus ipm. Timore reuerentie illius summe maiesta

tis in nihilum prout possumus redigamur. z de cetero de nob nō nisi vilia sentiam⁹. Cōtra nr̄am prauā neq̄/tiam aiemur z nosipi nr̄i iudices sim⁹. vindicem⁹ i nob iniuriā dn̄i nr̄i. z q̄ztum possum⁹ nos ꝯculcem⁹ dicētes vnusq̄sq̄ intra se. Si ꝑ pctis meis dn̄s me⁹ ita vilificatus est z afflictus: qūo mee vilitati z afflictioni parcere potero q̄ peccaui. Absit a me vt de cetero p̄sumā de me nisi detestabile vilissimū z abominabile sterc⁹. cui⁹ fetorem egoipe sustinere nō possum. egoipe q̄ ꝯtēpsi dn̄m meū. z ꝑ q̄ mortu⁹ est dn̄s me⁹ iesus. Jam horrent me vestimēta mea. z mir̄ videt̄ qūo me nō detestat̄ oīs creatura. q2 oīm creatorē ꝯtēpsi. Sic tn̄ timere debemus vt sp̄ de dei infinita clemētia ꝯfidam⁹. q2 certe i infinitum sua bonitas excellit maliciā nostrā. Et iste supradictus timor z hūilitas z reuerētie est mire ascēsionis occasio. q2 tūc p̄cipue ducit̄ hō ad supabundantiā gratie.

¶ Sed ne tibi displiceat charissime frater si huius timoris occasione aliquam disgressionez fecero a dn̄ica passione. intēdo em̄ tandē reuerti ad illā. Ut pleni⁹ q̄ hui⁹ timoris ꝯceptū tibi exp̄mere valeā. Jā mihi videt̄ q̄ tota hui⁹ mundi machina p⁹ me z ꝯ̄ me nephanduz ꝓclamet z dicat. Iste est ille q̄ dn̄m deū nostr̄ ꝯtempsit z ꝯtemnit. Iste est ille vanissim⁹ z nequissim⁹ q̄ pl⁹ vanitatē q̄z dn̄m dilexit. Iste est ille pessim⁹ z ingratissim⁹ q̄ plus diabolicꝫ figmentꝫ q̄z diuinis bn̄ficijs est tract⁹. plus sibi ꝯplacuit diabolica nequicia q̄z diuina beniuolentia. magꝫ elegit esse seru⁹ diaboli q̄z fili⁹ dei. Iste est q̄ in pn̄tia dei ei iniuriari nō timuit. Iste trahi non potuit diuinis blandicijs nec diuinis terreri iudicijs. Iste certe est q̄ diuinā potentiā. diuinā sciam. diuinā sapiaz. diuināq̄z bonitatē suis maleficijs ꝯtēpsit. z quantū i se fuit irrisit. Plus timuit vni infirmissimo viro iniuriari

ꝙ̄ summe potentie dei. Plus verecūdabat corā aliquo
vilissimo rustico aliq̄ turpia pagere ꝙ̄ corā summe sapi
entie/deo nephādissima ppetrare. Plꝰ amplexꝰ est ster
cus fetidissimū ꝙ̄ summū bonū ꝛ summe suauissimum
cum tñ id esset in ꝓhibitōe. istud in p̄cepto ꝛ exhortatio
ne. Iste est q̄ deū ꝓ nihilo reputauit ꝛ nō ꝓ deo adora
uit: ꝛ vanitatē sup̄ deū dilexit. ꝯuertebat se ad abomīa
bilissimā saniem: ꝛ dorsum ꝯtebat ad diuinā maiestatē
Quid dicā? Oīa abominabilia nō timuit in dei p̄ntia
ppetrare. nec veritꝰ est creatorē suum. Clamāt suo mō
creature ꝛ dicūt. Iste est ille q̄ nob abusus est ꝛ q̄ debu
it in bn̄placito creatoris nos ordinare. fecit nos ad dia
boli dolū seruire: dū nos sup̄ deū amauit magnā nobis
iniuriā fecit. Iste est nefandissimꝰ hō q̄ nos ad honorē
dei factas iniuriā dei cōuertit. debuit nob in bn̄placito
dei vti: ꝛ voluit potiꝰ nob in diabolica seruitute abuti.
Erat aīa eius ad imaginē dei facta ꝛ ipam deturpans
voluit oīm nostꝝ imagine insigniri. Terrenior em̄ fuit
terra. fluxibilior aq̄. vanior aere. plus ardescēs vel ardē
tior igne ꝯcupie. durior saxis. ꝯ se crudelior brutꝭ. ꝯ ali
os venenosior basiliscis. Quid dicā? Nec deū timuit.
nec hoīes reueritꝰ est. suū venenū ꝙ̄tum in se fuit ī mul
tos diffudit. nūc ocl'is. nūc cogitatōibꝫ. nūc ꝟbis. nūc ge
stibꝫ ꝛ factꝭ. Non suffecit ei deo iniuriari in se. ꝫ ꝛ alios
ad dei iniuriā q̄si inq̄ntum potuit ꝓuocauit. Quid di
cam: seipm q̄si aliq̄d magnū: nō oīpotentē deū existima
uit. dum nec dei volūtate nec aliq̄ lege voluit regulari.
ꝫ ꝓ libito ꝯ deū ꝛ put sibi placuit sua voluntate vagari
se ꝓ suo posse sup̄ deū erexit. Si deꝰ suū nō adimpleuit
bn̄placitū ꝛ aliq̄ aduersa intulit vel non sꝫ sue felicitati
ꝓuidit ꝯ ipm dn̄m deū suū q̄si ꝯ vnū suū famulū tur
babatur. Nō deū dilexit ꝓpter se deum; ꝫ ꝓpter seipm. se

finem z deuz ordinans ad se tanq̄ ad finē. In sua pro
pria volūtate oīa ad se tanq̄ finē. z deū z finē vltimum
ꝑut potuit ordinauit. Et si dimisit aliq̄n peccare: nō di
misit ꝓpter odiū z detestationē mali z dilectionē summi
boni: ꝫ quia aliq̄n timuit sue pelli. Uñ sp erat ad se re/
flexus siue in dimittēdo siue in faciēdo. z oīa ꝓpter se vł
dimisit vel fecit. Tam de bonis q̄ de malis voluit cō/
mendari acsi deus esset a quo cūcta (q̄ sunt bona z ma/
la) ordinanł in bonū. Quid vltra discurram: superbior
fuit lucifero. p̄sumptuosior adam eiecto de padyso. q̄ il
li claritate pleni habuerunt allectiuū aliqđ: imo marim
ad p̄sumendū. Iste aūt plenus fetidissimo stercore te/
nebrositate z miseria nō habuit nisi retrahētia. ¶ Cla
mant ꝗ ꝯ me indignissimū dignissime oēs vel vniuer/
se creature z dicūt. Uenite z disp̄damus eū q̄ tot⁹ fuit
deditus iniurie dei nostri. Uñ suo mō clamat z dt ter/
ra. quare tam nequissimū sustineo? Aqua dicit. q̄re euz
non suffoco? Dicit aer. q̄re ei nō deficio? Ignis aūt. q̄re
eum nō ꝯburo? Mala bestia. quare eū nō lacero. La/
pis. quare eū nō lapido? Infernus. q̄re eū non deuoro
z crucio? Heu heu miser q̄d faciā: quo ibo: q2 omnia cō
tra me sunt armata. Ad quem recurram. quo ꝯuertā?
Contra oīa feci. deum ꝯtempsi. angelos irritaui. san
ctos inhonoraui. homīes viatores multipliciter offen
di. abusus sum ceteris creaturis. Quid tantū discurro
hoc ipso q̄ deo creatori omniū iniuriatus sum: cum ipso
simul oēm creaturā offendi. Nescio ergo miser quo me
ꝯuertam qui oīm me constitui inimicum. nec superius
vel inferius. ante vel retro. a dextris vel a sinistris decli/
nare possum. imo nec interius nec exterius. Consciētia
eñ mea ꝯ me pugnat. z totū diuisum est cor meū. Eui/
gilabo ego miser z ocul' meis sine fine plorabo dū sum

in hac valle miserie: si forte dignet me respicere piissim⁹ pr̄. Scio qd faciã vl' facere disposui. Proijciã me in cõspectu dñi dei mei ⁊ dicã ei. Eya pr̄e dñe ego sum ille tu⁹ pessim⁹ inimic⁹. neqssim⁹ seruus: nephãdissima creatura q̄ feci detestabilissima in pñtia tua. Nõ sum dignus dñe creatura tua esse: etiã in quãtacunq̧ pena ꝯstitut⁹. Si eñ ego solus haberẽ oẽm illã penã infernalẽ quam oẽs demones ⁊ oẽs hoies dãnati hẽbunt. nõ sufficient ꝫm pctã mea punirer. Expande igit dñe sup hũc miseꝝ palliũ imense clemẽtie tue. ⁊ vincat neqciam meã imensa bonitas tua. Recognosce i me imaginẽ tuã q̄uis deturpatã. ⁊ reduc me ouẽ errantẽ ad te piũ pastorẽ. Gratulet dulcissim⁹ pr̄ de redeunte ꝓdigo filio. pastor bon⁹ de inuẽta oue ⁊ piissima mater de dragma repta. O q̄ felix erit dies ⁊ hora qñ sup collũ meũ corrues ⁊ oscula exhibebis. Et vt te quidẽ possim placare scio qd faciã. Contra meipm egoipe armabor ⁊ ero pre ceteris crudelior mihi ⁊ seuerissim⁹ iudex. Afficiã me vndiq̧ penalitatib⁹ ⁊ angustijs. ⁊ me tanq̄ lutũ fetidissimũ cõculcabo; ⁊ abominabor me sicut sterc⁹ ⁊ intolerabilis ero mihimetpi. In mea ꝯfusione ⁊ deiectõe ⁊ ꝯculcatiõe siue a me siue ab alijs illata letabor. ⁊ exultabo cũ apparuerit ignominia mea. Et qꝛ nõ sufficio me detestari. ꝯ me vniuersum cetũ creaturaꝝ ꝯgregabo. ⁊ a q̄libet confundi ⁊ puniri desiderabo: qꝛ eaꝝ cõtempsi creatorem. Hic erit mihi thesaurus desiderabilis sup me penas ⁊ opprobria aggregare. ⁊ eos intimo corde diligere qui me audiuerint in hoc facto. Oẽm ꝯsolatõem ⁊ honorẽ vite p̄sentis horrebo ⁊ velut hostes blandientes habebo. Credo firmiter: si sic fecero: vniuersa (q̄uis a me offensa) ad mihi ꝯpatiendum potius q̄ ad vindicãdum inclinabo. et que prius contra me clamabant nunc suo

mō ꝑ me creatori suo intercedēt Apiet sup me indignū ⁊ miserrimū diuine pietatꝭ thesaurꝰ ⁊ illustrabor a glā sua. Exuar vestimētꝭ viduitatꝭ nimie: ⁊ clara veste fulgebo: Et certꝰ sum ꝙ si sic me deiecero sicut dixi: q̄ nunc sum oībꝫ creaturꝭ abominabilis ⁊ oī malo dignissimus ꝓpter nimiā clementiā dei mei ornabor monilibꝫ. ⁊ i eiꝰ sponsam assumar. Introibo secū in cubiculū eiꝰ: ⁊ tandem secū matrimoniū cōsummabo. Resoluar in ipsuꝫ ⁊ fiam vnꝰ spūs cum eo. ⁊ q̄ ꝑus erā demoniacꝰ ero diuinus. O mira ⁊ inenarrabilis imutatio dextre tue domine deꝰ meꝰ. Ad qd̄ ḡ retardabo adimplere q̄ dixi: Quō capient somnū oculi mei. aut quietē cor meū: donec veniā ad diu desideratū spōsum meuꝫ iesum. Currant ḡ vndiqꝫ opprobria ⁊ flagella ⁊ me neq̄ssimū introducant ad benignissimū dn̄m meū iesum. Om̄e honorificū ⁊ delectabile sit ꝓcul a me: nec audiat in finibꝫ meis. Solus honor diuinꝰ in oībꝫ nobis req̄ratur ⁊ abiectio nr̄a. Scio etiā qd̄ faciā. dn̄i mei iesu vulnera introibo ⁊ in eius dolores ⁊ opprobria quantum potero trāsibo vel trāsformabor. ⁊ eiꝰ opprobriosissimā passionem induā tanqꝫ vestimentū regale ⁊ nihil requirā nisi q̄ sitꝭ ꝯformiora huic passioni. Ceteraqꝫ abijciā sicut stercus Que creaturaꝝ audebit de cetō pꝰ me clamitare: si fuero hac veste indutꝰ. Jam chr̄i passio ꝑ me ꝓut necesse fuerit ꝯ oīa militabit. Nō erit q̄ ꝯ me militare audeat si chr̄i stigmatibꝫ fuero cōsignatꝰ. Ubiqꝫ ⁊ sp habitabo in illis: vt sim q̄si in castro securꝰ ab oī impulsu maligno. Et impossibile erit charissime frat ꝙ si fuero bñ in chr̄m crucifixū transformatus q̄n sim illi ꝯformis et coheres in regno vbi illi sunt dilectissimi dei q̄ sunt crucifixi cū chr̄o. Non em̄ pōt se deꝰ negare sanguīe christi ꝓfuso. Ornabo ḡ genas meas chr̄i cruore ⁊ ero amabi

lis deo. mirabilis mūdo. laudabilis ꝯsortio beatorum. Clamabūt ꝛ dicēt. Quis est iste formosus in stola sua. quis est iste q̄ sic gl'iose incedit laureat⁹ in sanguie chr̄i. Certe oēs predicabūt me btm̄ q̄ oculū hēbunt aptum. Uñ non dubites frater charissime q̄n istud est sūmuȝ refugiū ad om̄e malū vitandū ꝛ ad om̄e bonū assequē-dum. Hic delitiaꝝ padysus de cui⁹ lateris medio abū-dantia oīs dulcoris ꝛ suauitatis emanat. Ibi inebriat̄ hō dulcedine indicibili. ꝛ mira amenitate alienat̄ a se ꝛ superexcedēti deuotōe reparat̄ ꝛ sup̄fert̄ in chr̄o: ubiq̄ req̄-escit inter amplex⁹ dilecti. ¶ Hec aūt oīa charissime fra-ter redigam⁹ ad tria ad q̄ sp̄ tenemur vł conemur. s. ad honorē dei. ꝯpassiōeȝ chr̄i ꝛ p̄ximi. ꝛ dilectōeȝ nr̄i. ꝛ hoc toto corde: ꝛ nihil aliud sitiam⁹. Qd̄ nob̄ ꝯcedat q̄ vi-uit ꝛ regnat in scl̄a seculoꝝ. Amen.

¶☞ Qr̄ Christus in sua passione beatitudines octo p̄fecte habuit. Ca. X.

In hac etiam beatissima passione dn̄i nr̄i iesu chr̄i octo beatitudinū r̄fulget clarissim⁹ splēdor. Imo p̄prie hic est fons ꝛ origo eaꝝ ꝛ etiā allectiuū ꝛ dire-ctiuū exemplar. Quis em̄ paup̄ sp̄ū nisi chr̄s ī cruce nu-dus? Quis mitis nisi q̄ tanq̄ ouis ad occisionē duct⁹ est. ꝛ coram tondēte se nō aperuit os suū. Quis lugens nisi q̄ cū clamore valido ꝛ lachrymis preces supplicatio-nesq̄ offerēs p̄ suis crucifixoribꝰ ꝛ nob̄ pctōribus suisq̄ inimicissimis q̄s excusabat ap̄d deū patreȝ intercedēdo dicebat. Pr̄ ignosce illis q̄ꝛ nesciūt q̄d faciūt. Ipe enim pl⁹ pctā nr̄a lugebat. q̄ȝ penā suā. pl⁹ ꝯpatiendo nobis q̄ȝ sibi. Quis v̄o esuriuit ꝛ sitiuit iusticiā: nisi chr̄s ī cru-ce p̄ pctis nostrꝭ satisfaciēdo iniurie patris: esuriēs ꝛ si-tiens aiaꝝ salutē. In c⁹ rei signū dicebat: Sitio. Quis v̄o misericors nisi hic samaritan⁹: q̄ trāseunte sacerdo-

te ꝛ leuita infundēs vinū ꝛ oleum vulnerato alligauit vulnera ꝛ imposuit iumēto suo. s. corpori ꝓprio: nr̄as infirmitates assumēs pro nostris peccatis. Quis patiens nisi qui iustissimus ꝛ innocentissimus pro peccatis ꝛ iniusticijs nostris crucifixus vi amoris ꝛ ardore charitatis iniquitates nostras portauit sup lignū. Ubi relucet mundicia cordis nisi in eo q̄ innocēs imolat. ꝛ ipe corda nr̄a suo sanguine p̄cioso mundauit ꝛ lauit. Quis ꝟo pacificus nisi ille q̄ est pax nostra: q̄ fecit vtraqꝫ vnū. ꝛ passione sua pacificauit nos deo in sanguīe suo. Quis ꝟo ꝑsecutionē passus est ꝓpter iusticiā quā hēbat faciebat. predicabat ꝛ sitiebat: nisi ille qui est a iudeis crucifixus: Uere hic est vere beatus cui maledixerūt hoīes aduersus eum mentientes. Ne sunt btitudines q̄s habere ipse christus docuit ꝛ in seipo qualiter sint adimplende suo exemplo monstrauit.

☞ Qr in cruce apparēt duodecim fructus spiritus: q̄s enarrat apl's ad Galathas Ca. XI.

In hac etiam crucis arbore sunt illi suauissimi fructus quos enarrat apostolus ad galathas caplo quinto dicens. Fructus autem spiritus sunt charitas. gaudium. pax. patientia. longanimitas. bonitas. benignitas. mansuetudo. fides. quia ibi est fundamentum fidei ꝛ fulcimentum ꝛ verū oblectamentum in ratione sui obiecti ꝛ non subiecti. quia in christo non fuit fides. Sequitur. modestia. continentia ꝛ castitas. Hec oīa manifestissime relucent in passione christi ī cruce: ꝛ ideo cōuenientissime subdit apl'us ibidē. Qui autē sunt chr̄i carnē suā crucifixerunt cum vicijs ꝛ ꝯcupiscentijs. s. vt manifestissime ostēdat hos fructus pendere ī arbore sancte crucis: quos capere possunt ꝯformantes se ei: ꝛ affigentes seipos cruci.

¶☞ Qr in cruce speculari possum⁹ pulcerrimū exē/plar decē mandatoꝝ decalogi Ca. XII.

Est etiā in hac btissima passiōe regula ꝛ exēplar ꝛ executio mādatoꝝ dei: vt sicut ipe fuit deo pr̄i obediens vsqꝫ ad mortē. sic ꝛ tu obedias vsqꝫ ad mortem diuinis mādatis. Possumus autē ibi speculari exemplar pulcerrimū omniū mandatoꝝ dei. ¶ Quantū em̄ ad primū mandatū ipe inquantum homo summus dei cultor fuit. offerens se deo patri in ara crucis sacrificium medullaꝝ oblationē ꝛ hostiā pacificam ꝓ peccato. ¶ Quantū ad secundū mandatū non assumpsit nomen dei in vanum: nec falsum iurauit. sed in beatissima passione crucis que patribus iurauerat adimpleuit.
¶ Quantū ad tertiū mandatū. sabbato in sepulcro qeuit. ꝛ ibidem etiā nos debemus celebrare sabbata nr̄a. non in trufis. vanitatib⁹ ꝛ discursibus: sed in quiete cū gratiarumactione. ¶ Quantum ad primuꝫ preceptum secunde tabule patri summā reuerentiam in cruce exhibuit: dum se ei vsqꝫ ad mortem crucis humiliauit vt debitum honorē cōtra iniuriā a nob̄ illatā impenderet ei Exhibuit etiā debitā reuerentiā matri sue. cui non solū modo fuit subiectus. imo in cruce pendens cū magna diligentia dilecto discipulo eam ꝯmendauit. ¶ Quantum ad scdm̄: nō solum nō occidit. sed etiā sua beatissima passione ꝛ morte mortē occidit ꝛ mortuos viuificauit. ¶ Quantū ad tertiū contra mechiam detestabileꝫ sibi in matrimoniū copulauit ecclesiam sponsus castissimus sponsam castissimam eligendo: non habente maculam neqꝫ rugam. ¶ Quantum ad quartum. non rapinam arbitrat⁹ est esse se equalem deo: sed exinaniuit semetipsum formā serui accipiens. Uel dicam⁹ ꝙ furtum non fecit: sed furtū recuperauit ꝑ mortem. Descē/

dit em̃ ad inferos ꝛ expoliauit infernũ. ꝛ quos furtiua manus diaboli de bonis iniuste rapuerat ꝛ iniuste deti nebat merito sue passiõis redemit: captiuãq; ducẽs ca ptiuitatem dedit dona hoib;. ¶ Quantũ ad quintum non solum falsum testimoniũ nõ dixit. ꝫ ꝓ ỽitate quam dicebat ꝛ faciebat ꝯ se falsos testes habuit dicẽtes ꝯ eũ blasphemiã ꝛ nequiciã. ꝓpter qđ etiã adiudicat⁹ ẽ mor ti. ¶ Quantũ ad sextũ ꝛ septimũ. nõ solũ nõ aliena con cupiuit. ꝫ etiã semetipm ꝓximis ĩ cruce donauit Sic igi tur manifestissime apparet q̃lit̃ mãdatoꝝ obseruãtia re lucet ĩ passiõe gl'iosa dñi nr̃i iesu chr̃i.

☞ Q2 a passiõe dñi oĩa sacra eccl'ie trahũt ỽtutẽ: ꝛ q2 si ne ea impossibile est intelligere sacrã scripturam.

AB hac etiã sacratissima passione Ca. XIII. oĩa sacramẽta eccl'istica trahunt ỽtutẽ: q̃ sunt nob ꝯ oẽm morbum spũalem saluberrima medicina. Hec etiã beatissima passio est nobis diuinaꝝ scriptura rum dauitica clauis: q̃ apit ꝛ nemo claudit. claudit ꝛ ne mo aperit. Sine hac em̃ impossibile est ĩtelligere sacrã scripturã. ꝛ hac bñ in mẽte impressa oĩa in luce clarescũt Incipias ab adam quõ eua de latere ei⁹ formata est. ꝛ de ligno vite ĩ medio ꝑadysi. de ĩmolatõe abel ꝛ mor te ei⁹. Et sic ꝑ totã scripturaꝫ discurre si vis videre quõ veritas eius resplẽdet in speculo passionis.

¶ ☞ Quõ in btã dñi passione relucẽt oĩm angelicarũ hierarchiaꝝ officia. Ca. XIIII.

EX predict; manifestissime apparet quõ a btissima passione chr̃i emanat oĩs ꝑfectio: ꝛ in ea relucet oĩs pulcritudo eccl'iastice vel euãgelice hierarchie Silr̃ mõ in ea resplendet ꝛ relucet oĩs ꝑfectio. pulcritu do ꝛ decor angelice hierarchie. Nam in eo ꝑmo ꝛ prin cipaliter refulget ille seraphic⁹ ardor amoris. q2 maio

tem charitatē nemo hʒ vt aīam suā ponat q̄s p amicꝭ suis. Non credo ꝙ omes angeli de padyso possent suis intelligētijs cape hāc vehementiā charitatꝭ q̄ dn̄s noster iesus voluit talia pati p nob vilissimis seruis: imo neq̄ssimis inimicꝭ ei⁹. ¶ Refulget etiā cherubica speculatio ⁊ intelligētia veritatꝭ. Nihil em̄ scio in h mundo qd tantū ꝟitatem scp̄ture elucidet: tm̄ ad celestia cōtemplāda eleuet: tantū ad deū sapienduʒ illumīet sicut passio iesu chr̄i. Hic vere inueniť scie plenitudo. ¶ Hic etiā maxime splēdet erga maiestatē eternā thronica reuerentia ⁊ veneratio. Sicut em̄ illi celestes sp̄us throni dicunť. qꝛ in ip̄is dꝛ de⁹ tanq̄ʒ in suo throno q̄escere ꝓpť nimiā veneratōem ⁊ reuerentiā quā erga diuinā maiestatem hn̄t: qꝛ ip̄e quiescit sup hūiles ⁊ timētes eius sermones. Sic ⁊ in hac btissima passione dn̄i nr̄i iesu chr̄i dꝛ dn̄s de⁹ tanq̄ʒ in suo throno quiescere: qꝛ ibi fuit excellēs hūilitas reuerentia ⁊ veneratio summa erga maiestatē eternā. Nullāq̄ʒ credo angelo ꝝ reuerentiā huic posse ꝯpari. Et ideo vt p antropostatos loq̄r sp̄us dei peccatꝭ nr̄is irritat⁹ ⁊ inquietat⁹ i hac btissima passiōe pacificat⁹ fuit ⁊ quieuit. Naturaliter em̄ dei thron⁹ p̄t appellari passio. qꝛ in ea. i. in signis ei⁹ iudicatur⁹ ē mūdum. Vn̄ etiam firmiter credo ꝙ ad mundum iudicādum iudicandū de nequicia sua apparebit ibi lācea. corona spinea. claui. spongia. ⁊ hmōi. ⁊ dn̄s iesus cū stigmatibꝫ suis: q̄ clamabit dicēs. Videte q̄lia a vob. i vobis. ⁊ p vobis passus sum. ⁊ tn̄ ingr̄ti oīa ꝯtēpsistꝭ. ⁊ pro nihilo penā ⁊ ignominiā meā duxistꝭ. Ite ḡ maledictī i ignem eternū ⁊c. Et sic patʒ de prima hierarchia. ¶ In hac etiā beatissima passione relucet dn̄ationū p̄cellētia. Humiliauit em̄ semetip̄m fact⁹ obediēs vsq̄ʒ ad mortē mortē aūt crucꝭ. Propter qd ⁊ de⁹ exaltauit illuʒ ⁊ de

dit illi nomē qđ est sup omē nomē. ¶ Ibi etiā relucet vel resplendet potestatum resistentia: quia illam diabolicam ptātem (de q̄ đr ꝙ nō est ptās sup terrā q̄ ꝯparetur ei) ipe iesus victoriosissime sibi subiugauit p patibulum crucis: ꝛ mortē moriēdo destruxit. ¶ Refulget etiā ibi ꝟtutū efficax opatio. ꝛ p̄cipue ibi fuit ꝟtus cordiū penetratiua ꝛ attractiua. Vñ illđ est. Cū exultatus fuero a terra oīa traham ad meipm. Vñ ꝙ nos credamus aut diligamꝰ eū: nullo modo nobisipis attribuamus. quia nemo venit nisi tractus. In quo notatur motꝰ nō voluntarius ex pte nostra. sed potius violentus. Et sic patet de scđa hierarchia. ¶ Clarescit etiā in hac btissima passione principatuum regimē: qꝛ factus est principatus sup humeꝝ eius. ¶ Ibi etiā virescit archangeloꝝ releuatio. qꝛ p hanc gloriosissimā passionē fit sufficiens releuatio ab omni culpa ꝛ ab oīi pena. ¶ Ibi etiā lucescit angeloꝝ reuelatio: qua occulta scp̄ture abdita vł abscondita: ꝛ diuinoꝝ secretoꝝ mysteria pandunť per aptionē lateris christi ꝛ ideo merito in eius morte velū templi scissum est vt apparerent que erant in sctis scripturis occulta. Et sic patet de tertia hierarchia. Ex his ꝗ oībꝫ patet manifestissime quō nō solū ecclesiastica ꝫ etiam angelica hierarchia in passione dñi refulget. Et sicut est angeloꝝ purgare. illuminare ꝛ perficere. sic: imo multo magis in passione chr̄i repitur aperte ¶ Per has etiā p̄dictas ꝯformitates q̄s chr̄i passio cū ordinibꝫ angeloꝝ hꝫ ꝯuenientissimuꝫ ꝛ aptissimū fuit: non solū redimere aīas. ꝫ etiā ad repatōem angelice ruine: conuenientissime disponere ꝛ ordinare. Propť eñi nimiā charitatem que resplendebat in cruce incendiuꝫ amoris erga deū ꝛ pximuꝫ in hoībꝫ accendebať. Et sic reddebanť ꝛ adhuc reddunť apti ad supeminentē sera-

phicum ordinē. Per veritatē etiā in hac btissima passi
one exp̄ssam illuminant homies cōtemplātes ipam ad
diuine veritatꝫ ꝯgnitōez. ꝛ iō apti sunt ad cognitionem
ꝛ restauratōem cherubyn. Et ꝑ magnā hūilitatē ꝛ re
uerentiā ꝛ veneratōez erga dei maiestatē q̄ fuit i illa pas
siōe ꝓuocant hoies ad ꝯsilez ꝑ suo modlo hūiliatōez ꝛ
venerationē ac reuerentiā ꝛ honorez. ꝛ sic apti fiunt ad
thronoꝝ repatōem. Exēplo etiā illiꝰ excellētissime do
minationis diuine ꝑ passionē habite: de q̄ dictū est sup̄
ꝓpter qđ ꝛ deꝰ exaltauit illū ꝛc̄. hoies ꝓuocant vt mace
rationibꝫ ꝛ afflictōibꝫ corꝑalibꝫ nitant vicijs ꝛ ꝯcupis
centijs dn̄ari. et oēm sibi aī appetitum subiugare. vt ni
hil ociosum. nihil inordinatuꝫ presumeret in rōne hois
dn̄ari. sed oia recto iudicio rōnis hmōi appetituum ge
nua flecterent. ꝛ sic apti fiant ad reparationem ordinis
dominationū. Et vt breuiter transeam sic ꝑ reliquos
ordines discurre siue ꝑ ordinū ꝑfectiōes ſm qđ de istis
dictū est. vt. s. ꝑ resistentiā contra diabolicam tentatōez
ꝛ fraudē ad potestates. Per virtuosas opationes ꝛ cō
uersationes ad ꝟtutes. Per diligens regimē oīm sen
suum suoꝝ ꝛ motuū internoꝝ ꝛ etiā alioꝝ hmōi actuū
si ad ipm spectant: ad p̄ncipatus. Per releuationez ne
cessitatum ꝛ indigentiarum proximorum ad archan
gelos. Per predicationem ꝛ doctrinam ad angelos.
Uel si vis dicere ꝙ archangelorum est maiora: ange
lorum minora docere: sic doctores ad archangelos: pre
dicatores ad angelos ordina. Et hec oīa ad passionez
chr̄i ordina: sicut de seraphyn ꝛ alijs dictum est. ¶Nō
quare debuerunt ordines angeloꝝ ex hoibꝫ restaurari.
¶Potes etiā aliam breuem assignare rationez quare
passio chr̄i fuit idonea ad repatiōem angelorum: quia
sicut illi ꝑ summā p̄sumptionē ꝛ sugbiam ceciderūt: ita

p infimã exinanitionẽ z humiliationẽ chri crucifixi veri dei z hoīs: debuerūt p̄dicti ordines ex hoībꝫ in suis oculis abiectꝫ z humilibꝫ repari. vt qđ supi⁹ dictū est pticulariter p restauratōem thronoꝝ hoc ꝓ oībꝫ vniuersalit̃ restaurãdis ordinibꝫ sumam⁹. ¶ His aūt eisdẽ rōnibꝫ qbꝫ videm⁹ q̄liter angeloꝝ decor z pfectio in chr̄o crucifixo refulget. possum⁹ videre qūo in eadẽ passione refulget glīa hoim btōꝝ: qꝛ illi clare veritati (q̄ est in illa passione btīssima sicut sup̄ dictū est) corrñdet apta visio patrie q̄tum ad ꝯgnitōem rōnalis. ¶ Illi pfundissime humilitati z reuerẽtie (qua passio dñi thronus dicebat̃ supius) corrñdet firma intẽtio q̄tum ad irascibilẽ: quia sup quẽ requiescet spūs meus nisi sup humilẽ zc̃. ¶ Illi etiã superexcellẽtissime charitati dñice passionis corrñdꝫ in patria ipius ꝯcupiscibilis dilectio ꝟe consummata. ¶ Illi dñationi (de q̄ dictū est: ꝓpter qđ z de⁹ exaltauit illum zc̃.) corrñdet agilitas: qꝛ subest eis cū voluerint posse. ¶ Illi resistẽtie ptãtis (q̄ moriendo mortẽ destruxit) correspōdet impassibilitas. ¶ Illi ꝟtuositati (q̄ exaltatus a terra oīa traxit ad seipm) corrñdet subtilitas tanq̄ penetratiua ꝟtus. ¶ Illi claritati z nobilitati p̄ncipatus (de q̄ dr. fact⁹ est p̄ncipat⁹ eius sup humeꝝ ei⁹ zc̃. z de qua claritate pt illđ adduci. pater clarifica me zc̃.) corrñdet dos claritatꝫ. ¶ Officio aūt archangeloruz et angeloꝝ (qđ bñ repñtatur in illa passiōe vt p̄monstratum est) corrñdet in hoībꝫ beatis decor aureole q̄ debet̃ doctoribꝫ z p̄dicatoribꝫ. Et sic ptꝫ q̄liter in btīssima passione r̃fulget tanq̄ in speculo p̄clarissimo z mūdissimo om̄is grē z glīe plenitudo. Glīe dico q̄tum ad p̄mium substãtiale: vt dotes aīe. z q̄tum ad p̄miū ꝯsubstãtiale vt dotes corpis. z q̄tum ad p̄miū accidentale vt decor aureole: q̄ debet̃ p̄dicatoribꝫ siue doctoribꝫ, martyribꝫ, z

virginibꝫ. Nam in cathedra sancte crucis docuit: ⁊ mar
tyrum caput fuit. ⁊ ꝟgo ꝟginū ꝟginē ꝟgini cōmēdauit.
¶ Non solū autē ipoꝝ sanctoꝝ plenitudo glīe refulget
in hac btissima passiōe: ƺ etiā ab ipa meritorie emanat.
Et vt magꝭ appropriate loqmur: ꝑ apertionem lateris
mittit sanctꝭ visionē aptam: ꝑ pedū ⁊ manuū ꝯclauati
tionē intentionē firmā. ꝑ gustationē aceti ⁊ fellis inebri
ationē amoris. ⁊ ħ erat qđ sitiebat. ꝑ coartatōem liga
minū meruit nob agilitatē. ꝑ illusionē sputoꝝ solis cla
ritatē. ꝑ mortē impassibilitatē. ꝑ inclusionē i sepulchro
subtilitatē. ꝑ coronā spineā nō solū auree: ƺ etiā aureole
venustatē. s. illis tribꝫ generibꝫ hoīm: videlicet ꝟginum.
martyꝝ ⁊ doctoꝝ. Et qđ dicam⁹ credo ꝙ in hac bea
tissima passione sit materia excellentissime glīe ⁊ imensi
gaudij tam angeloꝝ ꝙ̄ hoīm beatoꝝ. Et ħ est qđ cre
do firmiter ⁊ non dubito ꝙ tam angeli ꝙ̄ hoīes beati
totaliter in deum tendūt. ⁊ totaliter ⁊ totꝭ mētibꝫ inti
me deū diligūt. ita ꝙ pl⁹ sine ꝯpatione deū diligūt ꝙ̄ se
ipos. imo nō credo ꝙ seipsos diligāt nisi ꝓpter deū. Et
ideo sine ꝯpatione pl⁹ exultāt ⁊ gaudēt de dei magnifi
centia ꝙ̄ de ꝓpria gloria. Cū ḡ in chr̄i passiōe sit excellē
tissima manifestatio summe potētie. summe sapientie.
summe clemētie dei. sicut postea aliq̄liter declarabo. iō
ꝑdicta passio est eis materia excellētissimi gaudij ⁊ exul
tationis imense. Vn̄ ꝙ̄uis gaudeant hoīes videntes
se ꝑ illam passionē redēptos: ⁊ angeli vidētes se ꝑ ean
dē repatos. ⁊ sic q̄dāmodo ad seipos reflectātur: ꝙ̄uis
hoc sꝑ videant ⁊ referāt in deū. tn̄ credo ꝙ sine ꝯpatiōe
plus exultēt ⁊ gaudeāt ⁊ totalit̄ in deū excedāt ꝯgnoscē
tes in ea tam potentiā ꝙ̄ sapiam ⁊ inestimabilē ⁊ imen
sam clementiā dei sui. Vn̄ sicut apparet hic ⁊ immensa
diffusio diuine bonitatis: ita credo ꝙ in ea sit excellen

tissima.plenissima. z totaliter medullaris diffusio mentium in deū ob nimiā iocunditatē z gaudiū. Sic ꝙ manifeste apparet ꝙ in passione chr̄i fons grē z glie repertur. z ꝙ i ea refulget decor z perfectio subcelestꝫ hierarchie z etiam celestis.

¶ ☞ Qr sūma potētia. sapia. z clemētia sūma ibi relucent. z etiā circa hec ꝗdam excitatiua vel exercitatiua.

Nunc deo fauēte videre restat ꝗliter subcelestꝫ hierarchia (ꝗ deꝰ est) in cruce splēdet. vt scz aliqualiter videamꝰ ꝗliter in ea refulget sūma potentia. summa sapia. summa clemētia dei. Et qr ifirmū de potētia. stultū de sapientia. prauū de bonitate loqui ꝑsumptuosum est. ideo me velle subtilia z que sup vires meas sunt inuestigare non licet. Attamē ad maiorem predictoꝝ intelligentiā z ꝯsolatiōem nostrā aliq̄ cōmunia videamꝰ. Manifestat autē in illa beatissima passione diuina potentia z beniuolentia in tolerādo. in liberando. in gratificando. in iustificando. in suscitādo. in magnificando. ¶ Dico primo ꝙ manifestatur i hac beatissima passione eius fortitudo z clemētia in tolerādo. Qd aūt ille qui est deus oīm z oīa ꝯseruat: sine cuius manu oīa redigunt in nihilū sustineret patienter effugari ꝗ vbiq3 erat. ligari ꝗ immēsus erat. flagellari: qui gloriosus existebat. alapari ꝗ mūdū plasmauerat. conspui splēdor eternus z speculū sine macula. blasphemari pater immēse bonitatꝫ. dījudicari iudex immense potestatis. crucifigi dn̄s immēse libertatis. aceto z felle potari fons imense suauitatis. gaudiū angeloꝝ affligi. vita viuentiū occidi. spinis coronari glie corona. latus aperiri agnꝰ imense clemētie. in lapide sepeliri sol iusticie. Hec oīa a nequissimo hoīe ꝓ eo patiēter sustinere imo pro eis orare fuit potestatꝫ imense tolerantie. boni

Ca. XV

tatis ⁊ clementie. Sic ergo patet potestas seu potētia ⁊ bonitas christi in tolerādo. ¶ Signum etiam fuit huius immense bonitatis ⁊ potentie in liberādo. Cū eīn christus crucifixus potentissimū ligaret. mortem moriendo destrueret ⁊ occideret ⁊ sepultus infernum spoliaret. fuit immense potentie signum. Sed etiam hoc fuit immense ⁊ excessiue clementie signū ꝙ pro suis nequissimis inimicis a morte liberandis dignatus est mori. Hoc eīn inexcogitabile est ꝙ morte (q̄ sibi inferebatur) liberaret inferentes a morte: cū ꝓpter hoc debuisset fortius vel potius ſm humanū iudicium nos oēs eterna morte condemnare. hoc ipso ꝙ a nobis et occasione nostri fuisset tam vili ⁊ crudeli morte occisus. Nec credo ꝙ angeli de paradyso potuissent hanc summam clementiam cogitasse: anteq̄ fuerit eis reuelatum. ¶ Fuit etiā imense potentie ⁊ beniuolentie signum in iustificādo. Si eīn est maius iustificare impiū q̄ celum ⁊ terrā creare propter repugnantiam voluntatꝭ. quante ḡ clementie quāteq̄ fuit potentie saluare ⁊ iustificare impiū summā impietatem perpetrantem: ⁊ saluatorem ⁊ iustificatorem occidentem. Et ideo illud immense clemētie fuit. ꝙ effectu illius summe impietatis voluerit nos ab omni impietate iustificare. cum ſm humanum iudiciuꝫ debuisset (si nunq̄ alia interuenisset culpa) nos penitꝰ reliquisse ⁊ ad nihilum redegisse. quod idem est: quia si penitus nos relinqueret in nihilum redigeremur. aut illam nequiciam nō ī iustificationem sed in penam ordinaret eternam. Hoc ergo summe potentie ⁊ clemētie fuit ꝙ nos iustificauit merito sue passionis que procreata est a nequicia nr̄a ⁊ merito neq̄cie nr̄e. Hec oīa inaudita ⁊ mirabilia sunt diligenter ruminādā ⁊ oīni admiratione digna. ⁊ deficit ibi oīs ratio ⁊ intellectꝰ ⁊ nō

modicum succeditur affectus. ¶ Apparuit etiã ibi sum-
ma potentia in resurgendo. Planũ est eñ q a mortuis
resurgere ꝛ maxime p se. vel mortuũ resuscitare vtrũqꝫ
est infinite potentie: ꝛ vtrũqꝫ ibi fuit: qꝛ resurrexit ꝛ ali-
quos secũ suscitauit q venerũt in sctãm ciuitatẽ ꝛ appa-
ruerunt multꝫ. Sꝫ ꝛ h fuit imense clemẽtie q dignatus
est non statim resurgere ꝫ p fide nr̃a aliq̃ntulũ differre:
ꝛ p nob mortuꝰ ꝑmanere: vt ip̃m fuisse verꝫ hoiem cre-
deremus fidelit. Nec nimis distulit vt ꝛ ip̃m esse deuꝫ
verꝫ credamꝰ. ꝛ alios suscitauit vt ei redderẽt testimo-
nium. Et ip̃emet p q̃draginta dies adhuc apparens in
multꝫ argumentꝫ: vt ei crederemꝰ distulit ad celũ ascẽ-
dere cũ oi dignatõe ꝛ feruẽti dilectõe nostrã salutẽ ope-
rans ꝛ ꝓcurãs. Nõ eñ suffecit ei mortalis ꝛ passibilis
cõuersari nobiscũ. ꝫ ꝛ gl'iosus ꝛ imortalis p q̃draginta
dies manifestissime apparere apl'is ꝛ eos de regͦ dei do-
cere. O amor quantũ deũ nostꝝ iesum signasti nobis-
cum. q nõ videt posse separi a nob. ꝛ nos vilissimã sani-
em dignat cum tãta ac tali diligẽtia sibi p fidẽ ꝛ amorẽ
vnire. ¶ Manifestata est etiã ibi summa potẽtia i ma-
gnificãdo. Magnificauit eñ eũ in ꝯspectu regũ ꝛ prin-
cipum. q tñ in ꝯspectu dei fuit sp magnꝰ. Et istd. s. xp̃m
crucifixũ in ꝯspectu hoim magnificare ꝛ oibꝫ superextol-
lere fuit summe potẽtie. Quare? Quia fuit ꝯ sapientiã
grecoꝝ. ꝯ scandalũ iudeoꝝ. ꝯ idolatriã romanoꝝ. ꝯ se-
uiciam tyrannoꝝ. ꝯ oẽm astutiã demonioꝝ. sup om̃em
rõnem ꝛ intellectũ. s. credere hoiem crucifixũ esse deum.
Et istud fuit summe clemẽtie eiꝰ. q nos fecerit sibi cre-
dere imo ec̃ eũ credẽ deũ. ꝯ oẽꝫ duriciã ꝛ neq̃tiã nr̃aꝫ nos
ad se sua intima ꝩtute trahendo. et iõ summas grates
ꝛ gr̃as ei debemꝰ: qꝛ nõ fuit currentꝫ neqꝫ volentꝫ ꝫ dei
miserentis. Quid eñ sibi fecimꝰ q nos in eũ plꝰ q̃ꝫ re-

liqui crederemus. Fideliter ergo ꝛ cum omni timore ꝛ honore seruiamꝰ ei pfecto corde ꝛ aio volenti. ꝛ iubilemus ei cū totꝫ pcordijs nostrꝫ: qꝛ nob indignis luxit cū iocunditate ammirabile lumē eiꝰ. ꝛ dulcissima: suauissima: ꝛ amabilissima claritas eius irradiat intima mentis. ꝛ tenebras ꝯuertit in lucē eleuat. ꝯiungit. deificat. ꝛ resoluit. Ex his ergo manifeste apparet ꝙ summa potentia ꝛ summa clemētia dei refulget in passiōe dn̄i nostri iesu chr̄i. ¶ Nunc restat videre q̄liter summa sapiētia relucet ibidē. Et ꝙuis nō sufficiamꝰ neqꝫ sciamꝰ om̄ia enarrare. tn̄ aliq̄ de multꝫ ad ꝯsolatōem nr̄am dicamꝰ. Sapia eius summa in hac passione apparet in gratissima correspondentia in om̄ibꝫ mysterijs redemptōis a culpa. Nam sicut pma mulier de ꝟginea carne sumpta ꝛ facta seducta est. sic christus de ꝟgine natꝰ crucifixus est. Et sicut illa accepit de ligno vetito ꝛ dedit viro suo de quo facta erat. sic chr̄s in ligno crucꝫ est passus voluntarie. ꝛ hanc passionē matri sue (de qua natus fuerat) cōicauit. cuiꝰ aiam doloris gladiꝰ ptransiuit. Usqꝫ em̄ hodie ignoraui quare dn̄s nr̄ iesus christꝰ voluerit illā dulcissimā matrē suam sibi assistere. ꝛ secū tam imenso dolore affligi. cum bn̄ nob sufficeret sua passio. Sed vt video h summa clemētia ꝛ summa eius sapia exigebat ꝙuis essemꝰ indigni. Et sicut eua seducta est volendo esse sicut deꝰ. ita passus est hō deus. Et sicut illa de latere viri facta fuit pncipiū nr̄e damnatōis. qꝛ virꝫ sibi cōsentire fecit. sic chr̄s latus aperuit vn̄ ꝟtus sacramētoꝝ emanauit. Et sicut illa vidit lignū qd erat pulcꝝ visu ꝛ ad vescendū suaue. sic chr̄s ꝯsputus est in vultu. ꝛ amaritudinē fellis gustauit. Et sicut illiꝰ pedes currūt ad lignum ꝛ manꝰ extendunt ad fructū. sic chr̄s pedibꝫ ꝛ manibus est i cruce affixꝰ. Illa ambitiosa iste humillimꝰ.

Illa pro inobedientissima. iste vsqꝫ ad mortem crucis obedientissimus. Contra appetitū sciē: dei sapiētia condemnat. Illi erant ambo nudi cum peccauerūt. christum pro nudū crucifixerunt. Ibi hoīes post culpā se absconderunt a facie dei. hic chrs dn̄s deus noster post mortē in sepulchro absconditur a facie hoim. Illi descenderunt ad imū ad laborandū. hic descendit ad infernū spoliandum. Sic apparet apte ꝛ manifeste q̄liter in hac beatissima passione gl'iosissima dei sapia claret. ¶ Et in omnibus istꝫ non solū dei sapientia. ꝫ etiam summa dei dignatio ꝛ clemētia demonstratur ꝙ ipse voluerit ꝓ comestione illius ligni lignū crucꝫ ascendere. ꝛ ꝓ extensis ad fructum manibꝫ manus suas clauari in cruce. ꝛ hmōi q̄ supius dicta sunt. Hoc em̄ fuit summe ꝛ ineffabil' sue clementie. Nec credo ꝙ tāta dignatio possit a creatura aliqua comprehēdi: ꝫ credo ꝙ in ipa angeli ꝛ sancti vere excedunt ꝛ supeffundunt ab illius immēsitate clemētie: vtpote sicut piscis in mari: etsi nō sit similitudo pfecta. Accedamus ḡ charissimi ad cor altū. ꝛ in illa ꝓfunditate benignitatꝫ immēse totaliter immergamur. Accedamus cū fiducia ad chri latus ꝛ intremus ipm. Accedamus charissimi. accedamus ꝛ moriamur cū ipo. Accedamus obsecro accedamus: qꝛ ad amplexus eius brachia sunt extensa. O bone iesu quid fecisti ꝙ me tantū amasti. Quare dn̄e quare. q̄re dn̄e iesu. Quid sum ego: nō sum dignus vt intres sub tectū meū: quanto magis vt moriaris ꝓpter peccatū meū. sed tm̄ dic verbo ꝛ sanabitur anima mea. Quare ad ipam sanandā vis emittere animam tuā: Sufficit dn̄e sufficit verbum tuū. q̄re tā ignominiosa ꝛ crudeli morte effundis sanguinē tuū. Solo verbo angelos. celos: ꝛ totum hunc mundum creasti. Quare tot dolorib9 tam dura ꝛ crudeli morte me ne-

quissimum seruum redemisti: Sonet obsecro fratres charissimi in auribus vestris vox illa domini nostri iesu christi. imo sonet in intimis cordis vestri. Attendite et videte si est dolor similis sicut dolor meus. Penetrent charissimi etiam isti dolores intima nostra. et corda nostra istis doloribus gladient. Accedamus ad latus eius et sugamus sanguinem eius. quia hoc beneplacitum eius est. Non faciamus ipsum talia frustra pati. non permittamus hunc sanguinem effluere super terram. Fiant ergo corda nostra receptacula et vasa sanguinis dñi nr̃i iesu christi. et eius inebriati doloribus dicamus. Nobis autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi crucifixi. Quod nobis concedat qui viuit et regnat etc.

¶☞ Quõ in passione dñi excitet et inflãmetur cor hoîs ad septẽ opa misericordie Ca. XVI.

CUm per ea que dicta sunt in passione domini nostri iesu christi multipliciter possit nostra contemplatio regulari et perfici. nunc qualiter in eadem ad actionem excitemur et dirigamur restat aliqualiter intueri. Et quia actiue vite siue inter alia opera misericordie et pietatis amplius eloquia sacra commendant. et etiam quia de illa actione que ad veram afflictionem et deiectionem spectat satis est superius tractatum. Ideo ad p̃sens alijs pretermissis videamus qualiter in illa passione dominica est excitatio: inflãmatio: exemplar et speculum illorum misericordie operum de quibus in Matth. dñs noster dt se in iudicio disceptaturũ. et pro illis eternum premiũ largiturum siue redditurum. Venite inquiens benedicti patris mei etc. Esuriui etc. Abstergamus ergo charissimi caliginẽ ab oculis cordis nostri et intueamur diligentissime illã beatissimã passionẽ et videbimus clare qualiter in ipa predicta opera eleganter relucent.

Sz pmo videamus qualiter ad ipa complenda allici-mur. postea videre poterim⁹ qliter p ipam in eisdē operibus regulamur. Si em̄ ɔsideram⁹ qualiť dn̄s nosť esuriuit ꝛ sitiuit multū p nobis. multū moueri debem⁹ vt esurientes ꝛ sitientes pascam⁹: vt sic sibi in suis mēbris subueniamus. Et vt om̄ia reducamus ad passionem chr̄i: audiamus in euāgelio ip̄m iesum clamantem in cruce: sitio. Nā si bti sunt q̄ esuriūt ꝛ sitiūt iusticiam cum ip̄e fuerit plen⁹ om̄i gr̄a ꝛ pfectōe ip̄e maxie in hac beatissima passione nostrā iusticiā esuriuit ꝛ sitiuit. q̄a qn̄ moriebať non p ea solū esuriem ꝛ sitim sp̄ūalem habuit ip̄e in cruce. ʒ etiā valde pbabiliter credo q corpalem famē ꝛ sitim ibi habuit. qꝛ nocte p̄cedenti multum laborauerat ꝛ vigilauerat in orōne. ꝛ postmodū in capture anxietate. ꝛ demū diuersꝭ flagellis ꝛ laboribꝫ fatigatus circa horā sextā (qn̄ appetit⁹ solet incitari ꝛ intendi vel excitari ꝛ incēdi) fuit cruci affix⁹. et vsqꝫ ad nonā ieiunauit ibidē ꝛ dixit: sitio. Et ip̄i ei ꝓpinauerūt acetū. qd̄ cum accepisset inclinato capite emisit sp̄m. Nec est multū credibile q tunc ꝟtute diuinitatꝫ restiterit alicui necessitati ꝛ indigētie corpali: sicut cū q̄draginta diebꝫ ieiunauit: qꝛ ip̄i passioni exposuerat se plene p nobis in cruce. Sic ḡ qꝛ dn̄s noster iesus chr̄s esuriuit ꝛ sitiuit p nobis: multū allici debem⁹ ad ip̄m pascendū in membris suis. ¶ Peregrinus etiam fuit dn̄s noster: qꝛ dixit imminēte illa morte btissima. Regnū meuꝫ non est de hoc mundo. Etiā in cruce maxime peregrin⁹ fuit ꝛ alienus reputatus p nobis: qꝛ amici ꝛ pximi eius tunc longe recesserūt ab eo. ꝛ tanqꝫ pegrin⁹ extraneusqꝫ factus est fratribꝫ suis. Hūc ḡ peregrinū frēs charissimi p nobis factū recolligam⁹ in mēbris eius. ¶ Nudus etiaꝫ fuit dn̄s nr̄ in cruce p nob. ip̄m obsecro induam⁹ i mē-

bris eius. ¶ Ibi etiã apparuit vere infirmus: doloribus ⁊ angustijs plen⁹ ꝓ nob. ip̄m visitem⁹ in mẽbris eius. ¶ Captus est ꝓ nob ⁊ captiu⁹ ad crucẽ deduct⁹. in ea suspẽsus ⁊ cõclauat⁹. ad mẽbra sua captiua ⁊ incarcerata eamus. Sic ḡ apparet qualiter in p̄habita passione fuit tanq̃ veꝝ obiectũ allectiuũ ⁊ excitatiuũ ad predicta oꝑa misc̄die ɔplẽda in mẽbris ei⁹. ¶ Nunc videamus q̃liter in p̄dicta passione fuit exẽplar motiuũ ⁊ directiuũ in operib⁹ supradictꝫ. Ip̄e em̄ eadẽ opa exercuit. Ip̄e em̄ latus suũ aperuit ⁊ sanguinẽ suuz effudit ad sitientes potãdos. Carnẽ suam in ara crucꝫ igni ardoris nimij amoris ɔcremauit ad esurientes pascendos. Et ideo in cena precedenti sacr̄m altarꝫ ordinauit ad nos reficiendũ. Qđ quidẽ sacr̄m est mẽoriale dñice passionis. nam caro sua ꝟe est cib⁹: ⁊ sanguis ei⁹ ꝟe est potus. sicut dñs ip̄e testat᷑. Si ḡ de seipo dñs noster iesus fecit cibũ nob ⁊ potũ: q̃to magꝫ nos alere dẽm⁹ esurientes ⁊ sitientes nõ solũ de sup̄fluis: ſ; etiã de necessarijs nostrꝫ. Si em̄ dñs noster dedit nobis carnẽ suã in cibũ quãto magis nos debem⁹ dare ei in mẽbro suo carnes bestiaꝝ nostraꝝ. Si em̄ seip̄m panẽ viuũ qui đ celo descendit dedit nob ad manducandũ. quãto magꝫ ei dare debem⁹ in mẽbris eius panẽ mortuũ q̇ de terra exiuit. Si nobis dedit cibum sp̄ualem panẽ. s. angelorum qui nos sibi vnit ⁊ ɔuertit in seip̄m: quãto magꝫ nos ei in mẽbris ei⁹ dare debemus vtrem vini vel lactis: vermiũ. s. nutrimentum. Simus ḡ charissimi frẽs solliciti ad alendos paupes chr̄i: imo ad alendũ chr̄m in pauperib⁹ suis. ¶ Opus etiã hospitalitatis exercuit in ipsa cruce. Nã ibi erat quidã peregrin⁹ q̇ iuerat viã longinquam: ⁊ a chr̄o hospitium petẽs ait. Memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuũ. q̃si diceret. Digneris dñe iesu

christe peregrinū recognoscere ꝛ in illo regni tui palacio recolligere. Mirū de dei clemētia. iam oblitus esse videt qđ al's dixit illi q̄ de eius hospitio īterrogabat eū Vulpes foueas hn̄t ꝛ volucres celi nidos. fili⁹ aūt hominis nō habet vbi caput suū reclinet. Sꝫ q̄d: Nō tm̄ non tardat ip̄m hospitio recipe. non sub porticu. non in stabulo: ꝫ in seip̄o. nō cras. nō posteras: ꝫ hodie inq̄t mecū eris in padyso. O misera hoīm nequicia dn̄s nr̄ latronē recepit ī hospitio ꝛ in seip̄o: ꝛ nos in terrenis ꝛ lutosis domibꝫ etiaꝫ bonos recipe nolum⁹: ꝫ excusam⁹ nos ꝛ dicimus: forte ipi sunt latrones. Memēto miser hō q̄ latronē ip̄e dn̄s recepit. Et si forte nō potes (qꝛ et tu paup es) recolligere in materiali domo: recollige saltem eū in corde tuo ei ꝯpatiēdo. ¶ Denudauit etiam se dn̄s nr̄ iesus chr̄s ad nostra verēda opienda: ꝛ nudus pepēdit in cruce. quāto mag̃ partica nr̄as nudare debemus ad opiendū euꝫ in paupibꝫ suis. aut (vt de nob̄ loquar) cellaꝝ aut lectoruꝫ angulos a supfluis tunic̃ p chr̄i paupibꝫ euacuare debem⁹. O quantū gaudiū nobis esse deberet cū nos exuere possem⁹ p chr̄o vt nō solum supflua ꝫ etiam nobis necessaria paupibꝫ largiremur. Ip̄e eīm p me nudat⁹ est. ꝛ ego p ip̄o nolo indigentiam illā pati. Absit a nob̄ hoc fratres charissimi nō solum nostra: ꝫ nos pximis nostris: īmo christo in pximo largiamur. qꝛ ipse se totū p nobis dedit. Nā ꝛ ipse nos infirmos visitauit ꝛ in cruce infirmitates nostras ꝛ cūctarum infirmitatū nostraꝝ angustias ꝛ dolores super se portauit. Sic charissimi fratres infirmos ei⁹ sollicite visitemus ꝛ eoꝝ infirmitates in nos ꝯpatiendo insimul recipiam⁹ siue trāsformem⁹: vt dicam⁹ cum aplo paulo. Quis infirmat ꝛ ego non infirmor: Ip̄e etiam dn̄s noster Jesus in illo triduo captiuos inferni adīt.

Quomodo ergo erit sic teterrimus ꝛ profundissimus carcer: qn ibi visitemus captiuos: imo ĩ captiuis dñm nostrum iesum. Totum em̄ reputat dñs noster sibi fieri quod amore ipsius facimus membris eius. Omniū autem istaꝝ pietatū in dño nostro compulsiua. conseruatiua ꝛ confortatiua fuit illa pietas qua pro suis crucifixoribus exorauit. Sic ꝛ nos nostram pietatē ꝛ misericordiam erga proximū conseruare debem⁹ in hoc vt non solum nos offendentib⁹ parcamus ꝛ erga illos trāquillum animū habeamus: verumetiā ꝑ ipis affectuosissimas ad deum preces fundamus. Quod nobis cōcedat qui in trinitate ꝛc.

¶ ☞ Oratio valde deuota circa passionē domini

Ora. XVII

O Domine iesu christe. o vere amice o amantissime sponse fac lutū ex sputo ꝛ lini oculos meos: vt qui cecus sum videre valeam vulnera tua. Introduc me dñe iesu q̄uis indignissimū famulum tuū in gazophilaciū veri templi: vt intueri valeam quid quantum q; obtuleris patri pro nobis. Fortassis anima mea (q̄uis a te vero sponso multis iniquitatib⁹ viduata sit) offeret ibi duo minuta. Recipe me q̄uis filium prodigum ad comedendum tecū vitulum saginatum assatum in cruce. O bone ꝛ vere magister doce me thesauros sapientie vilissime mortis tue Iteꝝ atq; iterum dñe iesu aperire digneris latus tuū mihi neq̄ssimo famulo tuo: vt oculi mei qui depredati sunt animā meam in tuo latere inueniant predam meam. O bone iesu nimis saxeum est cor meū nisi emolliatur sanguie tuo. nimis distractum est cor meū nisi recolligatur ĩ latere tuo. O bone pastor ego sum illa ouis q̄ periit ꝛ errauit. pro q̄ posuisti in cruce aiam tuā. Ecce ego sum agnosce eam. introduc me in caulas vulneꝝ tuorum. Tu

autē dñe iesu christe in tua passione me custodias dili-
genter. nā sine tua morte morior. sine tuis vulneribꝫ vul-
neror. sine tuis cōuicijs cōuicior. sine tuis flagellis ꝓpa
non equitatꝫ ꝫ iniquitatꝫ flagellor. Sz qꝛ nesciui ꝑseue
rare in tua brissima passione sum q̄si in nihilū iā reda-
ctus: qꝛ ignominiā crucꝫ dimisi ignominiosus fact⁹ sū
qꝛ stulticiā crucꝫ reliq̄ stultissim⁹: ꝛ vanissim⁹ fact⁹ sum
qꝛ infirmitatē tue passionis neglexi infirm⁹ factussum.
qꝛ a doloribꝫ aculeoꝝ tuoꝝ r̄cessi spinis ꝯcupiscentiaꝝ
ꝯfixus sum. Quid dicā: Nisi cor meum doloribꝫ tuis
aperiat̄. nefandissimis vicijs aperit̄. Nisi sciat latitare ī
vulneribꝫ: a latronibꝫ plagis impositꝫ spoliat̄. Nam ꝯ
supbiam ꝛ vanā gl'iam. auariciā ꝛ inuidiā. odiū siue irā.
ꝛ acidiam. gulā ꝛ luxuriā ꝑfectissima medicia: imo sine
q̄ nll'a alia medicina est passio tua. ꝯ supbiam eius hu-
militas. vanā gloriā ei⁹ vilitas. auariciā eius nimia lar-
gitas. ꝛ sic de alijs. Ipsa est que sepit aures ne audiam
vana vel praua. oculos claudit ne aspiciā mortifera vel
nociua. os obstruit ne loquela vel gustu offendā. Na-
res obturat ne circa odorifera offendā. man⁹ ligno af-
figit ne extendant̄ ad tactus vl' oꝑa viciosa. pedes con-
clauat cruci ne inutiliter vl' nociue discurrāt. Ipa fouet
mutuā dilectiōem. auget internā deuotiōem. eleuat ad
supnam ꝯtemplatione. Hāc g̊ dñe acerbissimā passio-
nem ꝛ ignominiosissimā da mihi in spōsam: ꝛ indiuisi-
bili ꝛ indissolubili vinculo ipam mihi ꝯiunge. sup oīs
mulieres. i. delitias ꝛ ꝯsolatiōes tpales adamaui eam.
ꝛ tñ sepe alia supinducta repudiaui eā. nūc mō venio et
requiro eā: ne mecū queso agas iuris rigore: sed tue cle-
mentie dispēsatione. Hanc g̊ da mihi dñe iesu: qꝛ hanc
amaui. hanc dilexi. hanc totꝫ viscéribꝫ ꝯcupiui. Ipa so-
la mihi sufficit. ipa sola me medullit⁹ nutrit ꝛ reficit. in

hac vita. Ipsa est vita mea ꝯsolatio mea ⁊ delitie mee.
ip̄a est lux ⁊ sapīa mea. ip̄a me reducit ⁊ deducit ⁊ addu
cit. sine ip̄a deuio ⁊ erro. sine ip̄a a portu salut; declino.
O bone iesu nihil aliud a te peto in hac vita: nisi vt ꝑ-
fecte sim tecū crucifix⁹ ī cruce. Certe dilectissime dn̄e ie-
su nolo viuere nisi moriar tecū. aut ꝗ da mihi mortē cor
poralem. aut ī corde meo imp̄me tuā mortē. Heu mi-
hi quare nat⁹ sum nisi dn̄m meū iesum amplectar ī cru
ce ⁊ requiescā in vulnerib⁹ ei⁹. Mag; eligo ad pn̄s te-
cum crucifigi q̄ꝫ tecū delitijs affluere. hāc tuā vilissimā
passionē volo. hanc peto. hanc tot; internis cōcupisco
medullis. oib⁹ ꝓ ip̄a abrenūcio ⁊ etiā meip̄m relinq̄. ip̄a
sit mihi aīa mea ⁊ corpus meū ⁊ oīs ꝯsolatio mea. Nā
sanguis tu⁹ inebriat me. ⁊ dolores tui scindūt cor meū.
Dn̄e iesu ꝓ me fecisti celū ⁊ solē: lunā ⁊ stellas. ignē. ae-
rem. aquā ⁊ terrā. aues ⁊ pisces. bestias ⁊ reptilia. arbo
res ⁊ flores. herbas ⁊ olera. auꝝ ⁊ argentum. vniuersa
metalla. colores diuersos ⁊ lapides p̄ciosos. Sꝫ quis
de manib⁹ tuis q̄siuit hec: sine petitiōe sine instātia hec
oīa nob̄ dedisti. ⁊ tota die affligo aīam meā petendo
ignominiosam mortē tuā ⁊ vix possum aliquā guttulā
impetrare. Scias dn̄e iesu q: oīa visibilia mihi vilescūt
ꝓ ip̄a tibi vniuersa restituo ⁊ da mihi vl̄nera tua. Hec
sup celū habilitant cor meū. sup sidera mihi refulgent
⁊ illumināt intellectū meū. sup ignē accendūt affectum
meū. sup aerē fecundāt sermonē meū. sup aquā emolli-
unt aīm meū. sup terrā stabiliūt ⁊ fecundāt affectū me-
um. Hec auib⁹ bestijs ⁊ piscib⁹ vtiliora. fructib⁹ suauio
ra. arborib⁹ ⁊ florib⁹ ameniora. argento auro ⁊ lapidib⁹
p̄ciosis p̄ciosiora. imo certe hec oīa nihil nisi vanitas est
vel sunt respectu tue passionis btīssime. hanc volo dn̄e
iesu hanc volo. hanc tribue mihi in vxorē. Nō peto pul

critudinē celi: sed ignominiā tui. nō mundi delitias: sed tuas angustias. Cito mihi dñe iesu tribue eā nolo secū dñe iesu spōsalia facere: ꝫ matrimoniū ꝯsummare. Cō/sentiat in me dñe iesu qꝛ ꝯsentio in eā: ꝛ est matrimoni/um ratū. Intrēt coꝛ meū vulnera tua ꝛ ipa intrēt aiam meā: ꝛ erit matrimoniū ꝯsummatum. Sꝫ q̄s sum ego dñe mi iesu vt a te in sponsam illā audeā petere: quā so/lam tuis intimis amicꝭ ꝛ maximis ꝓ oībꝫ amiciciꝭ tu/is ꝯiungis. Sed q̄ꝫuis nihil nisi vanitas ꝛ detestanda sanies sim. p̄sumo tñ de imensa clementia tua: etsi non habeā puritatē ꝛ sanctitatē matrꝭ tue vt digne tibi cō/patiar. latronis tñ prauitatem habeo vt secū ad latus tuū crucifigi debeam. Magis in hac vita desidero dñe iesu cū latrone tecum in cruce ascendere q̄ꝫ cū petro ia/cobo ꝛ ioanne in montē trāsfigurationis tue ꝯscendere Magis placet ad p̄sens oculo mentꝭ videre te conspu tum q̄ꝫ transfiguratū. Et si nō sum tanq̄ꝫ velū nobilissi mū in templo vt in morte tua scindar. sum tñ fetidissi^m monumentū vt ad apertōem tui lateris aperiri debeā. Quid in me queris dulcissime domīe iesu? Si i morte tua petre scisse sunt. ego tñ durioꝛ sum petra. si eī̄ terra mota est: ꝛ ego terrenissim⁹ sum. Quid ḡ iniq̄tatꝭ de/est in me vt nō indigeā tua morte. Et si celestꝭ non sim tibi ꝯpatiendo: nec queā cū sole obscurari. tñ infernalis ꝯuersationis sum vt in h̄ triduo mortꝭ tue a te debeam visitari. Non ḡ dñe iesu te retrahat iniq̄tas mea quin mihi hanc nobilissimā sponsaꝫ ignominiosam scꝫ moꝛ tem tuā inseperabiliter mihi eius desiderio estuanti cō iungas. Ipa eī̄ est pulcerrima omnium mulierum. id est excellentissima omniū gratiarum. In ea fuit summ⁹ cultus dei. summa dei dignatio. summa dei ad nos dif/fusio. Ipsa summa dei sapientia ꝛ prudentia percussis

superbum sua potentia. animas de inferno transtulit
in celum sua potestate. placauit imo ⁊ donauit deum:
cuius violeum colorem amplectuntur humiles ⁊ cõfes
sores. lilij candorem innocentes ⁊ virgines. roseum ru-
borem amplectunt martyres in charitate feruentes. quia
in ea fuit summa humilitas. innocētissima virginitas.
⁊ excellentissima ⁊ excessiua charitas. Eius purpureū
⁊ coccineum colorem admirantur angeli. ac eius fragrā
tissimum odorem sentiunt ⁊ suscitant mortui. Ad eius
suauissimum tactum roborant infirmi. Ad eius dulcis
simum gustum reficiunt ⁊ conseruantur perfecti. Ta-
lis est filij hierusalem ⁊ filie sponsa mea et amica mea.
desiderium anime me. Ipsa inimicum meū diabolum
superat in me. a mundo me alienat. carnem meam be-
ne castigat. Mihi ergo absit gloriari nisi in cruce domi
ni nostri iesu christi per quem mihi mundus est crucifi-
xus ⁊c. Est ergo mihi quippe mi domīe iesu magna glo-
riatio ꝙ pro me celum ⁊ sidera ⁊ alias inferiores crea-
turas fecisti. Sed multo sine comparatione maior mi-
hi gloriatio ꝙ pro me dignatus es mortalis homo fie-
ri. Magna quippe mihi gloriatio ꝙ me fecisti ad ima-
ginem ⁊ similitudinem tuam. sed sine comparatõe ma-
ior ꝙ pro me formam serui accipiens factus es mihi si-
milis. Magna mihi gloriatio ꝙ tot beneficijs me gu-
bernas et nutris. Sed sine comparatione maior mihi
gloriatio ꝙ pro me esuristi. sitisti. ⁊ fatigatus super fon-
tem sedisti. ⁊ multa incõmoda sustinuisti. Magna mi-
hi gloriatio ꝙ cūctis animalibus me preposuisti. sed si-
ne compatione maior ꝙ pro me te dn̄m omniū vni pu-
elle ⁊ fabro subdidisti. Magna mihi gloriatio ꝙ me si
amicus tuus fuero honorificaturus es in celo tuo: sꝫ si-
ne cõparatõe maior mihi gloriatio ꝙ ꝓ me adhuc pelli

mo inimico tuo iudicatus, ꝯsputus ꝛ multipliciter illu
sus es in medio terre. Magna mihi gloriatio ꝙ me si
iust⁹ fuero ditatur⁹ es in tuo regno. ꝫ multo maioꝛ est
mihi gliatio ꝙ ꝑ me petoꝛe in extrema pauptate fuisti ĩ
ligno: qꝛ q̃ntum ad gustũ cum sitires fel habuisti ꝛ ace-
tum. Q̃tum ad operimentũ coꝛpus habuisti nudũ. quã
tum ad reclinatoriũ non habuisti vbi reclinares caput
tuũ. imo corona spinea fuit puluinar tuũ. Mag̃ mihi
gloriatio ꝙ si gr̃am vsq ad finem habuero me delecta-
tione es impletur⁹ vniuersaꝝ delitiaꝝ ꝑadysi. ꝫ multo
mihi maioꝛ gloriatio ꝙ ꝑ me tuo ꝯtẽptoꝛe ꝛ pleno om̃i
abominabili sanie implet⁹ es inestimabilib⁹ angustijs
ꝛ doloꝛib⁹ ꝛ moꝛte turpissima ꝯdemnat⁹ in caluarie lo-
co. Mag̃ mihi gloriatio ꝙ si angelice vixero in terris.
angelis es me sociaturus in celis. ꝫ multo maioꝛ mihi
gloriatio ꝙ ꝑ me diabolicã vitã ducẽte cũ latronib⁹ es
crucifixus in terrꝫ cũ impijs ꝛ iniq̃s associat⁹ ꝛ deputa-
tus. Mihi ꝰ absit nisi in cruce dñi nr̃i iesu chr̃i gloriari
In quo debeo gliari nisi in summo dei mei honoꝛe. in
summa dei mei erga me dilectõe ꝛ dignatõe. Hec autẽ
sunt plene ĩ cruce. Mihi ꝰ absit gloriari ꝛc. Si em̃ p̃ci-
osa est ĩ ꝯspectu dñi moꝛs sanctoꝝ ei⁹: qꝛ patiunť ꝛ mo-
riuntur ꝑ ip̃o. q̃nto magꝫ debet esse gliosa in conspectu
ipso moꝛs dñi nostri iesu chr̃i: cum ip̃e patiať ꝛ moꝛiať ꝑ
nob. Igiť gloriari nos opteт in cruce dñi nr̃i iesu christi
Sed heu heu audi ireꝝ clamantẽ iesum ꝛ dicentẽ. Lõ-
ge fecisti notos meos a me posuerũt me abominationẽ
sibi. Elõgasti a me amicũ ꝛ ꝓximũ ꝛ notos meos a mi-
seria. qui videbãt me foras fugerunt a me: perijt fuga a
me ꝛ nõ est q̃ reqrat aĩam meã. Extraneus factus sum
fratrib⁹ meis ꝛ ꝑegrin⁹ filijs matrꝫ mee. Sustinui qui
simul ꝯtristareť ꝛ nõ fuit q̃ ꝯsolareť ꝛ nõ inueni. Noli-

te fratres charissimi nolite fugere. nolite chr̄m crucifi-
xum in medio latronū solū relinq̄re. Redite obsecro et
eam⁹ ꝛ moriamur cū illo. oēs fugerūt: sola dn̄a mat̄ re-
mansit cum eo. Eam⁹ cū iohe ꝛ associem⁹ dn̄am nr̄am
ꝛ stemus iuxta crucē cū ea. Si eīn maria cleofe ꝛ maria
magdalene associant̄ ꝟgini matri. bn̄ possum⁹ nos asso
ciari matri ꝛ discipulo. Credo firmit̄ ꝙ cum iohe dicet̄
nobis. Ecce mat̄ vr̄a de dn̄a nr̄a. ꝛ ei dicet̄: ecce filij tui.
Sim⁹ charissimi cū matre si volum⁹ filiū cū mr̄e lucra
ri. Non eīn p̄t vn⁹ sine altero impetrari. Ascendamus
cum eis in palmā ꝛ apprehēdamus fructū ei⁹. nam ī ea
cor ꝟginis cum filio pendet. Null⁹ se excuset in q̄cunq̧
sit statu. qꝛ null⁹ est q̄ nō inueniat in hac arbore suauis-
simū fructū ꝛ sufficientissimū nutrimentū. Nā si pctōr
es illam acerbissimā ꝛ ignominiosam passionē cōside-
ra ad detestandū pctm̄ ꝛ horrendū. quia ip̄e ꝑ peccatis
nostris mortuus est. Si incipiens ꝛ penitēs es ꝯsidera
illam passionē ad exemplū pn̄ie ꝛ satisfactōem haben-
dam. Si es ꝓficiens ꝯsidera illā passionē ad eius effe-
ctus rimandū ꝛ ruminandū in quo multū ꝓficit homo
Si es ꝑfectus ꝯsidera illam passionē ad christo et ma-
tri eius intime ꝯpatiendum ꝛ totū te in illam passionē
transformandū. Si tu es ꝯfirmatus in iusticia. cōside-
ra illam passionem ad dei dilectōem ꝛ dignationē erga
nos admirandū. Nullus ḡ se excuset quin hic inueniat
suū pabulum. quin hic inueniat portum. domicilium: ꝛ
centrū suū. Hos igitur q̄nq̧ status quinq̧ dn̄i nr̄i pla-
gas cum estuanti desiderio apprehēdite in curā ꝛ sollici
tudinē ꝯtinuā cordis vestri. Q̄ð nob̄ ꝯcedat iesus chri
stus crucifix⁹ benedictus in secula. AMEN.

¶ Explicit Prima pars huius libri: q̄ specia-
liter tractat de Christi passione gloriosissima.

Incipit secūda pars huius libri q̄ specialiter tractat de profectu hominis et cōtemplatōe: de his videlicet q̄ ad cōtemplatōem dispositiua sunt. Et p̄mo Qualiter hō possit amplius pficere et magis deo placere.

Ca. I.

Ut hō possit amplius pficere ꝛ magis deo placere: ista decē q̄ sequunt in se studeat hr̄e. ¶ Primo studeat q̄liter possit vel quantū pt se vilissimū reputare ꝛ indignū oī bn̄ficio dei. Sibi displiceat: soli deo placere cupiat: ab alijs velit vil' nō hūilis reputari. Et ex hoc summā dei clementiā recogscat: q cū sterc⁹ sit vilissimū in oībꝫ infidelissimū: ad imense maiestatꝫ iniuriam taȝ pmptissimū: dignat in seruū sibi assumere. ꝛ qđ magis est adoptare i filiū. Nō em̄ reputes magm q deo fuis: ȝ reputa maximū q ip̄e dignat hr̄e tā insufficientē ꝛ miseꝝ seruū. ¶ Scđo vt de nihilo nisi de pctō vl' ad pctm̄ inducēte ꝛ a bono retrahēte doleat. imo de q̄cunq tribulatōe. iniuria ꝛ afflictōe gaudeat. Inferentes intime diligat. specialē orōnem p eis faciat. deo inde copiosas laudes referat ꝛ ad regratiandū ei de tanto bn̄ficio insufficientē se recognoscat. qꝛ quē diligit de⁹ hūc corripit ꝛ castigat. ꝛ ip̄e tribulatōes ad deum nos ire ꝯpellunt. ¶ Tertio vt pauptatē ꝛ oēm penuriā pp' chr̄m diligat de tpalibꝫ nisi stricte ad necitatē suā nō reqrat aut quocūq mō appetat: ȝ chr̄o capiti in pauptate ꝛ in oīs consolatōis corpis delectōe se studeat ꝯformare. Et ȝ de

bet maximum reputare quod rex regum et dominus dominantium christus sic seruum vilissimum suis dignatur induere ornamentis vel vestimentis et sibi lutum fetidissimum similare. Ideoque quanto videt se ditiorem et in pluribus corporis consolationibus abundare: tanto debet intimius et profundius contristari. cernens se eo magis a christi similitudine elongatum. ¶ Quarto vt in bonis et in indifferentibus alterius potius quam suam studeat adimplere voluntatem. immo semper suam in exterioribus actibus studeat abnegare. aliorum beneplicita affectans cum omni vigilantia in licitis adimplere. Et si hoc circa omnes facere debeat: suorum tamen superiorum debet precipue obedire beneplacitis et ea totis viribus et visceribus amplexari quecunque dixerint honesta esse aut velle fieri. Si ergo aliqua intimauerint: debet pro posse suo cum magno desiderio effectui mancipare ¶ Quinto vt nullum quantumcunque miserum despiciat sed potius erga omnes materno moueatur affectu. et sic omnibus intime compatiatur sicut mater compateretur vnico filio suo predilecto. omnes eorum miserias reputet esse suas Et sicut sibimetipsi debet omnibus: si tamen poterit subuenire. Et quamuis erga omnes in compatiendo et ministrando debeat materналiter se habere. debet tamen omnes tanquam patres et dominos revereri. ¶ Sexto vt nullum iudicet de peccato cum ignoret quid diuina gratia in anima operetur. Sed si aliquem per signa aliqua manifesta coniecerit peccatorem. plus de peccato illius doleat: quam si vulnus proprio corpori millesies inferretur. Recogitet etiam quod preciosior est anima que sic letaliter vulneratur quam omnia corpora vniuersi. s. tam hominum quam celorum inquantum corpora. Et ideo sicut corpus meum amare vel custodire vellem. sic immo multo magis deberem proximum cum omni diligentia custodire et a peccato retrahere. oratione. exhortatione. et exemplo. ¶ Septimo vt bonum proximi sicut

fium diligat. & sicut mater in bonis filij iocundatur. sic in bonis oim viuentiū debet iocūdari. & maxime de his q̄ spūalia sūt, & ad spūalia inductiua. & sic acsi sua essent de aliorum bona procurare & procurata sollicite promouere & semper de plura & maiora de proximo credere q̄ valeat intueri: debet nihilominus de bonis temporalibus proximi nō modicū congaudē. ¶ Octauo vt nihil p̄ter deū diligat: sed pure propter deum vt in oibus solus deus sinceriter diligatur sine socio. nec eum alliciat quātacunq; sanctitas alicuius: aut bn̄ficiorum imēsitas. nec aliquē amore diligat singulari sed amore cōi: vt scz charitate oēs in deū referēs magis diligat meliorem Pōt tn̄ bn̄ficia pro bn̄ficijs rependere: & pro bn̄factoribus & propinquis & p̄cipue parentibus orōnem deo ad salutē aīarum effundere spēalem. ¶ Nono vt quicq̄d faciat & q̄buscūq; faciat & q̄buscunq; negotijs implicetur: deū tn̄ semper actu in corde habeat & nihil aliud q̄ honorē suū i oibus actualiter seu habitualiter intēdat. ac ad hoc p̄cipue nitatur vt sic semper p̄ntem deū intelligat. acsi ipm (q̄ vbiq; est p̄ns) i sua videret substātia & eēntia. sicq; eū timeat & reuereatur: & immenso amore in ipm feratur: eoq; prout p̄t in via fruatur. & in ipo & non in alio requiescat. ¶ Decimo vt si p̄dicta assequi p̄t hec esse magna dei bn̄ficia recognoscat. Debet tn̄ & ceterorum bn̄ficiorum innumerabilium sm q̄d p̄t reminisci. & p̄cipue q̄ sua eū voluit imagine insignire. eiusq; naturā assumere: & se pro ipso morti tradere. In via sibi in cibū. in gloria in p̄miū tribuere semetipm. Et quia nondū assecutus est eū in p̄miū. tn̄ in via aspiciat eū in patibulo. sicq; sibi compatiatur acsi oīa eius vulnera in suo corpe sustineret. Et de hoc p̄cipue dolere debz q̄ tot videt frustrari suo bn̄ficio tam imenso. Cernat eu3 deniq; in altari exhibitū sibi in cibū & potū oīs saporis suauitatē habentē. & in ipo toto affectu delectatus cla-

met ꝛ dicat. Dn̄e iesu christe qui es panis vite: ita me de te satiare dignare vt nihil p̄ter te esuriam. ita me de te inebriare digneris vt nihil p̄ter te sitiam. Tene dn̄e mentē meā ne interueniēte vmbra terre a te ꝓo sole iusticie separet. Matri aūt chri oēm (quā poterit) reuerētiam exhibeat ꝛ dicat. Dulcissime dn̄e iesu dignare me infirmū pctōrem mr̄i tue reuerentiā debitam exhibere. Et tu clemētissima dn̄a impetra mihi vt sue ꝛ tue semper dedit⁹ sim seruituti: ꝛ tibi omni tp̄e obsequar pura mente. ꝛ corde ꝛ corpore deuotis continue tue benignitati assistam. Amen.

¶☞ Qualiter hō in se amorē vel ad amorē dei se debet excitare: ꝛ quantū p̄t cor suū ignire. Ca. II.

Quia cor cōtemplantis non cessat siue cessare non debet inuestigare qūo sui creatoris amore ampli⁹ inardescat. ꝓposui balbutient; ad h̄ inducere aliquod inductiuū. ¶ Primū ḡ agnosce o hō ꝙ nihil est qđ ad ei⁹ amorē tantū te inflāmet: sicut bn̄ficioꝝ ei⁹ immensa donatio. Hoc em̄ ip̄o ꝙ ip̄m ad largiendū tibi ineffabilia liberū vel liberalē recogitas: ip̄m te diligere nimiū recogitare ꝯuinceris. Quid est hodie qđ mag; incitet vel excitet ad amorē ꝗ̄ diligi ꝛ amari? Hoc em̄ faciunt quantūcunꝗ crudeles hoies: q̄ diligētes se diligunt: ꝗ̄uis h̄ erga suū creatorē instigante antiq̄ serpēte negligāt adimplere. Cogita quicq̄d velis ꝛ inde creatorem tuū hēbis nō modicā materiā diligēdi. Accede ḡ ad ip̄m ꝑ hūc modū. Debes nō ficte ꝫ ꝓaciter recogitare te assistere corā dn̄o tuo (ita em̄ est vbi es sicut est in celo empyreo) ꝛ te esse suū ꝛ nō tuū cogita. Et nō dubites quin ab eo: quicq̄d ad salutē ꝑtinet nō ad tuū; damnū petieris: impetrabis. Hec certe oia st; incētiua amoris. Qūo nō diligis eū cuius est: ꝛ q̄ parat⁹ est oia

tibi dare. Nonne multū diligꝫ eū ꝗ aliquid tibi tribuit nōne ḡ magꝫ eum diligis qui oīa aīmo etiā tibi tribuit temetipm. Si ḡ te diligꝭ: quō ipm ꝗ te fecit non diligis? Tu te destruxisti et adhuc destruis et te amas. et ipm qui te construxit ꝛ restruxit ꝛ conseruat non amas. Dic ḡ dño. Dñe creatura tua sum ꝛ mihi teipsum negare non potes. Sꝫ anteꝗ̄ ꝓcedas: hec q̄ dixisti meditare ꝛ inflāmare amore. Quis eñ amplꝰ se continere potest quin statim omnibꝫ oblitis in deū se totū ꝓijciat nō ꝑ partes. dum cogitat dñm suū summū bonū. delitias angeloꝝ. premiū beatoꝝ. homini īfirmo ꝛ corruptibili: cuius miseriaꝫ nemo posset exprimere: semetipsum negare non posse. ꝛ quantūcunqꝫ sit infirmꝰ seu miserrimus ꝛ peccator: si ad ipm se ꝯuerterit ꝛ ipm petierit obtinebit. ꝛ h̄ nos desiderat petere ꝛ largiri cum dicit. Petite ꝛ accipietꝭ. Nescio quid amplius laboramꝰ. cur q̄ti die nos affligimus circa nihil. cum possidere creatorem omniū valeamus. Quid ergo amplius laboramus et querimus? Si eñ oīe bonū sic leuiter habere valeo. cur nitar plena miserijs possidere? O dñe deus meus quid tibi nisi iniuriam fecimus: ꝙ te nobis tribuis sic libenter. Si te habeamus nihil tibi cōfert: ꝛ tamen sic nos diligis ꝙ te nobiscum esse delitias tuas dicꝭ. Quare nos tantum diligis vt libentius teipm nobis tribuis ꝗ̄ aliquid aliud quod petamꝰ? Et certe nec ego volo decetero aliquid aliud possidere. ex quo debita petitione valeo possidere deū meū. Ornabo me monilibꝫ ꝛ ipm introducā in thalamū cordis mei. ꝛ ibi secum decetero requiescā. Bene scio ꝙ nihil aliud petit ꝛ querit ipe. animā meā visitare ꝛ intrare desiderat: ꝛ diu est ꝙ pulsauit. doleo tñ ꝙ tantū ꝛ tamdiu carui tanto bono. Dic ḡ ei. Scio ꝙ plus ꝗ̄ ego me diligꝭ. de me igit̄ am-

plius nõ curabo. sed solũ tuis delitijs iherebo: ꝛ tu tm̃ mei curam habeto. Non possum intendere mihi ꝛ tibi ꝛ ideo ꝯmutatim tu intende mihi ꝛ mee infirmitati vt ipam subleues. ꝛ ego intendam tue bonitati vt in ipsa delecter. Et q̃uis ego tecum lucrer nimis ꝛ tu mecũ nihil: scio tñ ꝙ libentius mecum es ꝛ me conseruas ꝛ promoues: q̃ ego tecum vt tua ꝑfruar bonitate. Vñ hoc: certe non nisi ꝙ ego me odi ꝛ tu me diligis. Si aũt domine vellem discurrere ꝑ oĩa tue dilectõis signa: deficerem: quia nec bona nature: nec bona fortune: nec bona gratie. nec bona glorie: si hoĩm ꝛ angeloꝝ linguis loq̃rer exprimere possem. Et ideo his tacitis in tuũ filium pater eterne respirabo. O quanta fuit erga hominem deus meus tua dilectio. q̃ eum tantũ dilexisti vt velles hoiem esse deum ꝛ deũ hominez appellari. Quid enim amplius sibi facere potuisses q̃ ꝙ eũ tibi insepabiliter vnisti. Quid dicam de sexu fragili: ipm tuuz filium de ipo nasci voluisti. ꝛ qui erat tuus vnigenit⁹ ꝛ ꝓpri⁹ fili⁹ voluisti filiũ virginis noiari ꝛ esse. Multũ quidez dñe ſm vtrũq; sexum exaltasti gen⁹ humanũ: qui tibi equalem filiũ voluisti hoiem esse ꝛ filiũ mulieꝛ. Nõ h̃ dilectionis signũ voluisti circa angelos demõstrari. nõ em̃ angelos ƺ semẽ abrae apprehẽdit. Mirũ est certe quõ ꝑ tuo amore corda fideliũ vel filioꝝ hoĩm nõ scindunt. Quid habuit de⁹ aliud facere q̃ cũ peccauim⁹ in ĩferni ꝓfundũ nos deijcere ꝛ aliã nobiliorẽ creaturã si voluisset in instanti creare. Quanta fuit ista dei dilectio: ꝙ post lapsum dignat⁹ est nos q̃rere tam benigne. ꝛ post eius offensaz nos ampli⁹ q̃ prius exaltare. Quid fuit istud: nunq̃d exaltatõez meruit culpa nr̃a: Certe non: ƺ ne a te fugerem⁹ ampli⁹ humanã naturã tibi insepabiliter vnire voluisti. Mira videtur tua dilectio de

us meus: qui te odientes diligꝫ ꝛ exaltas. Si ergo nos qui nihil sumus tantū diligꝫ ꝗ es summꝰ: q̄uo nos miseri te non diligimꝰ ꝗ es omne bonū. O coꝛ meditantis q̄uo in tam excellenti dilectiōis affectu non deficis pꝛe amoꝛe? Quid in h̄ deus voluit: nisi vt suo nos inebriaret amoꝛe. Quanta est hec creatoꝛis nostri dignatio: ꝙ nos tantū desiderat sibi ꝑ dilectiōis vinculuꝫ colligari. Q̄uo pōt coꝛ hoīs aliud cogitare? Ut sic ḡ nos exaltares deꝰ noster voluisti ꝑuulus nasci. vt nos bestiales ꝑ pctm̄ celestes faceres. voluisti inter bestias in pꝛesepio collocari ꝛ reclinari. O mira bonitatis diuine diffusio. O detestabilis nostroꝝ excecatio oculoꝛuꝫ. O glacies non coꝛ. cur nō liquescis ad hunc caloꝛē. Heu mihi nescio ꝑ quā viā deus amplius nos reꝗrat exquo ꝑ hanc nos nō hꝫ. Sed ꝗd dicā? chr̄s ꝗ est receptaculū expulsoꝛum voluit fugere in egyptū. Nunquid dn̄e iesu qui vbiq̄ꝫ eras fugere indigebas? Non certe. ꝗꝛ oēs inimicos tuos in tua potestate tenebas. Sed hoc facere voluisti vt hec ꝓ me faciēs tuū mihi manifestares amoꝛē ꝛ ad te fugerem ꝑsecutꝰ. O deꝰ meꝰ bn̄ video ꝗꝛ totus es meꝰ. ꝛ me vis totalit̄ possidere Sed ꝗd plra? taceo vite tue ꝓcessuꝫ ꝗ totꝰ est dilectiōe plenꝰ. ꝛ venio ad alapas ꝛ ꝯsputa. Certe h̄ dilectōis sigm̄ coꝛ hoīs nō sufficit cogitare. Si em̄ nihil amplius mihi vnq̄ꝫ fecisses nec etiā facturꝰ esses nisi ꝙ tu deus eternus in mea natura sustinere voluisti hec opꝓbꝛia: deberem totalit̄ tuo igniri amoꝛe. Quid em̄ maius deo. ꝛ ꝗd viliꝰ peccatoꝛe? Et tn̄ tu deꝰ voluisti ꝓ pctōꝛibꝫ a pctōꝛibꝫ conspui ꝛ illudi. O deus meꝰ ꝗd fuit istud qm̄ a creatura tua quā in momento delere poteras sic vilia tolerasti. ꝛ dicentibꝫ te esse demonia cum benigne respondebas. O summa tue manifestatio charitatꝫ: ꝗ talia demoni

facis audiebas. Quid tibi tantū cure erat de nob ꝙ te
oī opprobrio supponebas. Sꝫ tua nimia dilectiōe h̄ su-
stinere voluisti placide. O cor plus ꝙ̄ lapideum. o cor
non cor. cur non accenderis ex amore? Lapis calore so-
lutus in es vertit. ꝛ tu ad tantū calorē imutabile pseue
ras. vtinā ꝙ̄ lapideū esses nō carneū. Et qd ꝓo mirabi-
lius ꝙ̄ ꝙ caro cordis lapide durior ꝛ insensibilior inue-
nitur. Sed nonne dt dn̄s ꝙ auferet a nob cor lapideū:
ꝛ dabit nobis cor carneū? Imo exquo lapis citius imu
tatur ꝙ̄ cor carneū: det lapideū: cor carneuꝫ auferendo.
ad verecundiā nostrā dico. O cor nequissimū. o cor ina
nissimū. o cor infidelissimū: cur te sic odis? cur te sic lace
ras ꝛ ↄsumis? cur te sic fortiter diligentē nō diligis? O
cor crudelissimū cur mortē plus ꝙ̄ vitam diligis. cur te
querentē nō recipis. O lapides ꝛ creature insensibiles
flete vesaniā cordis mei. Certe dn̄e iesu etiamsi me odi
res: exquo deꝰ meus es ꝛ refugiū meuꝫ. solus ꝓtector et
gubernator meus: te diligere deberem: quāto magꝭ cū
me tantū diligas: ꝛ me sequaris tuis bn̄ficijs fugientē.
Nam tantū me diligis vt te ꝓ me odire videarꝭ. Non
ne tu iudex oīm voluisti ꝓ me iudicari ꝛ mortē turpissi-
mam ꝛ grauissimā sustinere. O deꝰ meꝰ qd mihi am-
plius facere debuisti? Certe si hoc mihi fecisset mimus
rusticus: ipm deberē diligere in eternū. ꝛ ego nō te dili-
gam deū meū. Nō dico ꝙ sanguis tui effusio q̄ tota fu-
it plena charitate: ꝫ plane solus tuus aspectꝰ me inebri
are deberet. quanto magꝭ ꝙ̄ tua passio grauissima ꝛ ig-
nominia plena. Certe me totū voluisti: q mihi te totuꝫ
tribuisti. Et quis reqrebat h̄ de manu tua dn̄e mi? cur
tibi cure fuit de tam vilissima creatura? Certe nihil alī
ud nisi tua maxima bonitas ꝛ imensa dilectio h̄ exegit.
Nam si non redimere volebas aliter facere potuisti: ꝫ

sic facere dignatus es: vt nos tuo amplius inflāmares amore. O amor et desideriū cordis. o dulcedo et suauitas mentis. o ardor et inflāmatio pectoris. o lux et claritas oculo℞. o auriū pulcra simphonia. o hostia deo patri odorifera. o melliflua gustatio flux⁹ sanguis. o amātissima palpatio lateris. o aīa mea. o vita mea. o viscera cordis mei. o medulla ossium. vegetatio carniū. sensificatio organo℞. intellectus. inspiratio et exultatio mea. Cur ergo non sum ꝯuersus totus in tuū amorē: quare aliquid est in me nisi amor. Quō possum aliud aliqd cogitare vel meditari: Et quid amore tuo dulcius: quid amplius cupio: cur ergo non sum illo illaqueat⁹ et captus. Undiqꝫ circūdat me amor tu⁹: et nescio quid sit amor. Sꝫ heu mihi cur sic insensibilis maneo sine causa. cur vanitas plus qꝫ tu q es veritas me allexit: cur iniqtas pl⁹ qꝫ saluatoris mei benignitas me attraxit: Cur sterꝯorum odiū plus qꝫ mei creatoris et redemptoris amorem nimiū adamaui: O quantuꝫ dilexisti hoīem deus meus. nō solum in cruce ꝓ ipo pependisti: sꝫ etiam apud inferos ipm visitasti: et tecū ad supos reduxisti. Nonne potuisti dn̄e iesu ꝓ ipo mittere aliquē angelo℞. nisi ipm extraheres ꝑ teipm. Cur vis hoiem vbiqꝫ sociare: cur in om̄i loco vis cū hoīe habitare: Quid hꝫ nisi vilia et mala ipe hō: cur ipm diligꝭ sic imense: Postqꝫ etiā resurrexisti voluisti adhuc qdraginta diebꝫ hoī apparere. sꝫ et cum gl'ificat⁹ esses vesci voluisti. pacē donasti: et te ei palpabilē tribuisti. Sꝫ dn̄e iesu nōne sufficiebat hoī ꝙ ꝓ ipo fueras crucifix⁹ nisi ipm de inferni ꝓfundo et infimo lacu extraheres: Videt ꝙ tantū hoieꝫ dilexerꝭ vt ab ipo noluerꝭ abstinere. An ignorabas ꝙ tā de excellēti passiōis bn̄ficio fueram⁹ ingti: etiā qs spēales habueras increduli extiterunt. Quō ergo nos potuisti ampli⁹

interiri. O quam mirabilis est tua dilectio dulcissime dñe iesu: cum non possis ab hoibus separi. Nonne qui ascensurus eras ad dexteram patris tui: potestatem hoi dimisisti vt tecum velit habeat in altari. hanc potestatem ei antequam mori inciperes dimisisti: ne amittere te timeret. Sed cur hoc facere voluisti cum missurus esses spiritumsanctum: cur semper cum hoie vis morari. Sz tuo corpori incorporare nos totaliter voluisti z tuo nos potare sanguine. vt sic tuo inebriati amore tecum vnũ cor z vnam aiam haberemus. Quid em̃ aliud est tuũ sanguinem bibere (qui sedes est anime) quam nostram aniam tue anime inseparabiliter colligare. Hoc est certe qđ vis hoc certe est quod desideras deus meus. hoc est redẽptor z dñe mi qđ tanto tpe procurasti. Pro hoc em̃ ab infantia tua laborasti. Hoc nobis concedas qui i eternum viuis z regnas. Amen.

¶ Qualiter homo debet libenter deo dare cor suum. Ca. III.

O Domine mi iesu: tu te mihi dedisti z a me cor meum petis. Sed quãtum est hoc dñe mi qui ita excellens es: Si em̃ haberẽ cor vnũ qđ solũ maius eẽt quam si sil' essent oia corda filioꝝ hoim z oẽs angelorũ affect⁹: z vt materialiť loqr mai⁹ esset. z qđ pl'a spũalia z corpalia sil' actu ↄtineret vl' ↄtinere posset quam celũ empyreum: ipm totũ z totaliter tibi tribuere deberẽ. z adhuc tãto dño munusculũ puũ: imo q̃si nihil esset. quãto mag' ĝ illã puã scintillã cordis quã habeo tibi dabo z totaliter in te ponã. Hoc ei pmari[m] est mihi quod cor meum hr̃e digneris. Nõne ĝ stult⁹ eẽm si illđ applicarẽ de cetero alicui creature cũ de⁹ me⁹ illđ velit hr̃e. Etiaz in meipo nolo quod remaneat amodo. ŝ volo vt tõliter requiescat i te q̊ c'asti illđ ad laudãdũ te. Meli⁹ est quod cor me

um maneat in eterna iocunditate. in diuina maiestate, & in imensa bonitate: q̄ in mea fragilitate. in tua scz deitate, q̄ in mea iniquitate. Si hoc haberes & ꝯtemplatiue cupis. multū corde desideres & multū ore postules & desideriū aīe tue tribuet tibi de⁹. & voluntate tua non fraudaberis. ꝫ mentē tuā eleuās in bn̄dictionib⁹ dulcedinis te ꝓueniet & tanq̄ corona lapidis ꝑciosi semetipo mentē tuā circūdabit. Regula. Nullus em̄ pōt ꝑfecte inuenire deum qui se ꝑfecte nō odit.

¶ ☞ Qualiter hō ordinet cogitatōes suas ad deūi ita q̄ deū sp̄ habeat in corde   Ca. IIII.

O Homo vis ꝯgnoscere qūo ad deum tuū dirigas cogitatū: sp̄ cogitare debes te esse in p̄ntia dei tui: & ip̄m sp̄ habeas in tuo cogitatu. Sup̄ chr̄m autē ꝓ te grauissime vulneratū q̄si sp̄ dirigas cogitatuz. & q̄ ip̄e sit de⁹ tuus qui ꝓ te talia passus est cogitab. Sepe etiā ad matrē chr̄i reuerēter (q̄ est multoꝝ solaciū) festinabis. & quotienscūq̄ ad ip̄am tuū diriges cogitatum: ip̄am cogita matrē dei: vt sic quocūq̄ dirigas cogitatū: deū tuū sp̄ habeas in corde tuo: & sp̄ corā ip̄o exn̄s suāq̄ admirās magnitudinē & tuā miseriā recognoscēs q̄ntum poteris resilies in teip̄m. admirans nō modicuz q̄ dignat̄ rem tam fetidā corā suis oculis p̄ntare. & te ad momentū patit̄ in sua p̄ntia ꝯmorari. Hec sic faciens: de hoc dono maximo & de oīb⁹ aliis referas deo gr̄as. Et q̄ etiā ei regratiari possis recogita magnū donum. Et hoc donū. s. q̄ in p̄ntia sua valeas ꝯmorari sp̄. & alia q̄ tibi ꝯcesserit dn̄s debes cū oīni vigilātia custodire. sp̄ cū magna auiditate inhiās ad maiora. Et si ꝓpter tuā miseriā aut aliquā occupatōem exteriorē cogitatū tuūz a sua p̄ntia absentare ꝑpenderis vel respicis impeditum: cum magna anxietate reuerti studeas vbi eras: scz ad

pñtiam dei. Et hoc faciẽs q̄lem ꝓcessum habere debe/
as vnctio te docebit. Hoc tñ ꝓ certo in te habeas. ꝙ q̄c
quid sit de alijs. sꝫ debes te ad nihilū redigere quantū
potes ꝛ oim pctōꝝ te infimuꝫ reputare. ꝛ tam ꝓ te q̄ꝫ ꝓ
alijs a deo tuo tibi pñte cum oī humilitate veniā postu
lare ꝛ tuā ꝯsideratōem sup h̄ dirigere poterꝭ ꝑ hūc mo/
dum. Nunq̄ꝫ ꝯsiderare vel cogitare debes ꝙ alij pctō/
res taliter a deo sint elongati: quin ipsi sepe ꝛ si non sꝑ
ad dn̄m se cōuertāt in corde. ꝛ q̄n dn̄m suū tunc intimi⁹
recogitēt q̄ꝫ tu ꝛ clari⁹ recognoscāt. ꝛ q̄n reuerētia maio
iori corā ipo assistāt. ꝛ maiorē suoꝝ habeāt cōfusionem
pctōꝝ ꝛ humili⁹ se ei p̄sentent. quin etiā maiori ꝛ ardē/
tiori moueanꝫ affectu in pñtia tanti boni. Et si h̄ pleno
corde nō poterꝭ cogitare. h̄ ipo deberes te supbissimuꝫ
reputare. Nec de ꝯgruo deberes huic tue supbie p̄pon
derare conscientias alioꝝ. cū a sapiētibꝫ sentiaꝫ ꝙ sicut
ꝯtingit de bono: ita ꝛ de malo ꝙ aliquē defectū est in q̄
libet repire. Si aliq̄d in te inueneris qđ in alijs tam ex
cellenter non poteris inuenire: debes tūc firmissime cre
dere ꝙ supbia sit illđ viciū in q̊ singulariter tu excedis.
exquo non potes tuā respicere prauitatem. Et certe si h̄
est veꝝ satꝭ potes te infimū oim reputare. Sed forsan
tua supba cogitatio dicet tibi. q̄uo h̄ de infidelibꝫ cogi/
tare possuꝫ. s. ꝙ sim eis infimi⁹ q̄ nec deū etiā ꝯgnoscūt
Sed audi ceca supbia. an ignoras ꝙ si deū recognoscꝭ
ipm q̄ꝫ te redemisse credis suo sanguie p̄cioso. ꝛ ꝯ eū ele
uaris in supbiam: ꝙ graui⁹ peccas q̄ꝫ si hec oia igno
rasses. Nonne vbi cū pctō maior est cognitio: maior est
ꝛ ꝯtempt⁹: ꝛ nonne vbi maior est ꝯtēptus mai⁹ est pec
catum. Nullū ḡ excipias o insania. ꝫ pleno corde te hu
milians tuā miseriā r̄cognosce. Et si tibi tunc subrepat
cogitatio. ꝙ tu es a deo reprobat⁹. hāc q̄ꝫ citi⁹ excludere

debes:nec ꝑmittere aliquo modo tecum cõmorari. Ti
mere tamen debes non modicũ:ꝛ altissimi dei supextol
lere pietatem ꝛ confidere in chr̄i vulneribꝫ ꝛ in clemen/
tia matris eius. Immensa em̄ miscðia dei nostri. Et si
essent in te solo oīa peccata q̄ vnq̄ꝫ facta sunt vel etiam
possent decetero ꝑpetrari:in infinitũ supexcellit eiꝰ mi/
sericordia. ꝛ tibi hec om̄ia si ad se recurreres ꝓpter suaꝫ
pietatē largissimā ꝯdonaret. Si etiā tũc tibi subrepat
cogitatio vtꝝ sis in charitate an nõ: timere ꝓculdubio
debes. ꝫ caue ne determinate in ꝑtē aliquā inclinerꝭ. fi/
deliter tñ age ꝛ de diuina miscðia sp̄ spera. Si em̄ hoc
egeris ꝛ tui ꝯsideratōe reputauerꝭ teip̄m pctōrem no/
cte vndiq̄ꝫ obrutũ. ac de tanta tenebrositate intense do
lens ad fontē pietatꝭ humiliter ꝯuerterꝭ mentem tuam
orief in tenebris illis lux tua. ꝛ eleuaberis dei nr̄i dulcis
sima pietate ad celestia ꝯtemplāda: ꝛ ibi delitijs abũ/
dabis ꝛ dices cũ ꝓpheta. Et nox illuminatio mea in de
litijs meis. Qð nob prestare dignef ꝛc̄.

¶☞ Qualiter homo oꝑe mundo vel ad oꝑanduꝫ plus in deo ferueat Ca. V.

SI attēderes o hō q̄liter deus ad imaginem suā te creare ꝛ formare voluit. ꝛ ꝓ te tot ꝛ tam nobiles creaturas condidit:ꝛ tuā assumēs naturā tā cha/
re te redemit. ꝛ non solũ vt ip̄m habeas in cibũ in p̄ñtī
ꝫ etiā seip̄m in futuꝝ tibi in premiũ repromisit. nũc na/
turam ꝯseruat. gratiamq̄ꝫ infundit. ꝛ hec oīa ad suũ fa/
cit honorē. Si etiā in ip̄m tenderes vt deberes ꝛ eius
honorē appeteres:vt q̄si tui oblitꝰ ꝓ nihilo te suppone/
res:quicq̄d honoris. ꝯsolationis:aut tribulationis siue
iniurie tibi ꝯtingeret:acsi nihil accideret reputares. to/
tum in laudem ꝛ gloriam referens creatoris. Et quan
tumcunq̄ꝫ ꝛ q̄ñcunq̄ꝫ aliqð faceres ad dei honorē aīeq̄ꝫ
tue salutem:vtrum difficile esset non iudicare deberes

sed cum impetu mentis: imo amore feruēti deberes stu dere effectui mancipare. Si em̄ bene creatoris tui eēs succensus amore: o hō. nihil pro ipso iniuriosum: nihil difficile reputares. om̄ia tibi leuia amabilia. om̄ia dul cia ꝛ suauia apparerent. ꝛ tam libenter hec om̄ia adim pleres: vt cum om̄ia ꝑfecisses: te tn̄ quasi nihil ꝓ ipō fe cisse crederes: imo poti⁹ defecisse. teqꝫ ex hoc tantū exo sum haberes vt teipm vix posses aliqtenus tolerare. et cogitares sollicite quō posses maiora facere: aut saltem ꝑfectius eadem adimplere. ꝓponeresqꝫ in corde tuo de factis ꝛ defectib⁹ tuis grauiter flagellari. Nam erube sceres non modicum ꝛ doleres tam altissimo dn̄o tuo sic miserrime mistrare. Quid plura dicā: q̄nto pl⁹ ꝑfi ceres. tāto pl⁹ te deficere cogitares ꝛ ampli⁹ erubesce res ꝛ doleres. ꝛ maiori succēsus ardore sp maiora rein cipere conareris. Nunqꝫ em̄ de his q̄ ad honorē dei cer neres tu⁹ posset refici appetit⁹. sp em̄ famelic⁹ appareres O mirabilis calor amoris q̄ sic cito digeri facis: ac tan dem ꝯuertis in p̄mium sine fine. Nō dubito q̄n tunc ni mio feruore ebulliret cor tuū somnūqꝫ haberes exosum ꝛ quicq̄d ad momentuz te sbtraheret a seruitio dei tui: sp tn̄ videreris tibi ad seruiendū deo tuo piger. aliqꝫ ser ui dei respectu tui viderentur tibi promptissimi ꝛ feruē tissimi apparerent. ꝛ eorum pronitas seu promptitas ti bi esset in magnum gaudium. sed tua pigritia in mero rem verteretur. Accede ergo ad cor altū. ꝛ in tuis acti bus exaltabitur deus tuus. Si enim habueris cor in firmum ꝛ terrenum. minima seruitia maxima reputa bis. ꝛ que quasi nihil erunt tibi difficilia apparebunt. ꝛ illa que pro te aut pro vno amico tuo vilissimo liben ter faceres pro deo summo ꝛ altissimo facere grauabe ris. vltra modum dulcia ꝛ amabilia reputabis amara.

⁊ amarissima dulcia iudicab. Oculus infirmus irradiationes veri solis iusticie abhorrebit: ⁊ ambulare in tenebris affectabit. De spūalibꝫ viris triumphabis. ⁊ de te triumphari a demonibꝫ ignorab. applicabis manus pre pigritia sub ascellis ⁊ in estate glē mēdicabis. Sed heu ⁊ ve tibi: q2 iam bestijs nō potes ꝯparari. Utinā iumentis silis factus esses: q̄ subeūt onera dn̄oꝝ. Non poterꝫ eadē culpa alios arguere: ⁊ te tuis intimis neqtijs adimplere. Si ḡ sic ad seruiendū deo tuo habes man⁹ ligatas ⁊ pedes nō restat tibi nisi vt ī exteriores tenebras proijciaris. A quo nos ip̄e custodiat cui⁹ misericordia tot⁹ est plen⁹ orbis. Amē:

¶☞ Qualit̄ hō se pfcē odiat vt deū pfecte diligat. Ca. VI.

Quoniā ad dilectōem dei habendā impedit dilectio sui. ⁊ quāto plus vna intendit̄ altera remittit̄. Jō vt pfecte possim⁹ deū diligere debem⁹ nos pfecte odire. Tunc aūt pfecte te odis cū appetis ab oībꝫ pleno corde cōculcari. vilissimū reputari. flagellari. deijci: ⁊ quasi ad nihilū redigi. ⁊ hec oīa reputes esse pauca. in tuis iniurijs delectari: ⁊ in tuis tribulationibꝫ ꝯsolari. Et nō solū vis tibi hec ab oībꝫ inferri ꝫ etiā cupis eos credere te istis iniurijs ⁊ tribulatiōibꝫ esse dignū. Hoc dico ideo q2 multi appetūt aduersa sustinere vt in eoꝝ tolerātia ab hoībꝫ cōmendent̄. Tales aūt nō se odiunt ꝫ diligūt. ⁊ mercedē suā ꝓh dolor iā recipiunt in h̄ mūdo. Tunc etiā pfecte te odis qn̄ non solum vis ab hoībꝫ ꝯculcari: ꝫ etiā teip̄m tantū abhorres vt vix teip̄m valeas tolerare. ⁊ es tibi abominabil̄ nimis. ⁊ velles etiā a creaturꝫ irrōnabilibꝫ ⁊ insensibilibꝫ impugnari. Et cū aliq̄d ꝓpter tuā necessitatē: licet nō ꝯ deū: delectabile tn̄ aut nō afflictiuū recipis. ꝯ temetipsum turbaris. solū deuꝫ queris. ⁊ oīa renuis extra ip̄m.

Ad hoc autē donum maximū puenire valebis: si confidenter ꝛ ex corde sepe petieris hoc a deo. Ex pte tn̄ tua pn̄t esse aliq̄ inductiua ꝛ dispositiua ad donū istō. Primo considerare debes ꝙ natus es in pctō: ꝛ exq̄ ab illo lauacro regeneratꝰ es ꝛ purgatꝰ ꝛ lotꝰ postq̄ vsum liberi arbitrij habuisti vsqȝ ad hāc horam q̄si ꝯtinue peccasti: imemor ablutiōis prime: q̄ deriuauit a latere iesu chr̄i. ꝛ diuinā non timens nec reuerens maiestatē: i cuius pn̄tia existebas ꝛ temetipm offenderis plꝰ q̄ȝ aliqs crudelissimꝰ inimicus. Quō (si hec cogitaueris) te non odibis: ꝛ q̇d odimꝰ nisi mala ꝯria ꝛ nociua. Et q̇d peius q̄ȝ se opponere summo bono: Quid magꝫ ꝯriuz q̄ȝ sanguinis chr̄i euomere medicinā: quid est nociuius q̄ȝ sue aīe occisio: Et tu tibi talis fuisti: etiā plꝰ q̄ȝ valeas cogitare. Debes etiā cogitare ꝙ quanto ab extrinsecis amplꝰ molestarꝫ tāto magꝫ tibi pcludit̄ via ne vagerꝫ p deuia ꝛ affectū applices creature: ꝫ vt in solo deo altissimo requiescas. Quis ḡ nō odibit aptionē illiꝰ clausure vn̄ pōt exire a deo. Certe tūc apitur cū ppria tribulatio non amat̄: ꝫ ab aīo effugat̄: potiꝰ volēs requiescere in stercore q̄ȝ in deo. Cogita ḡ ꝙ soli deo debet̄ reuerentia ꝛ honor. ꝛ ip̄e in se ꝛ in suis creaturꝫ solꝰ est diligendus. Et ideo si vere deū diligis. debes te honorari ꝛ diligi ab oībꝫ abhorrere. Quō nō abhorrebo mihi attribui qđ est dei: īmo oppositū potiꝰ affectabo. ne si medium tenere vellē incurrerem in extremuz. O q̄ȝ vtiles sunt iste afflictiones extrinsece. Certe p ip̄as ad cognitionē miserie nostre deuenimꝰ. ꝛ p hāc cognitionem nr̄i puenimꝰ ad ꝯgnitiōem dei. Nam quanto q̇s magꝫ est sue vilitatis cognitor: tāto magis est diuine maiestatis inspector. Quid ḡ vtiliꝰ q̄ȝ p hoc hūiliari ꝛ ad celestia exaltari: Quis ḡ renuet se odire ꝛ ab oībꝫ conculcari.

certe nescio nisi stultus. Si ergo times o hõ que ab hoïbꝫ inferunt: quanto magis timere deberes que a deo infli guntur. Sed si illa times certe ista diliges ꝛ amabis. Naz iste afflictões sunt vie ad patriã ꝛ materia magni boni. ꝯsolationes ṽo sunt vie ad penas ꝛ materia ma gni casus. Iste scꝫ ꝯsolatões aïaz interficiũt ꝛ deturpãt Hec aũt aïam lauãt a macul' ꝛ purgãt a scoria pctoꝝ. vt sic dealbata ꝛ mundata videat deũ suũ. O deus q̃s non appetit h̄ habere: nisi q̃ non appetit te videre: aut q̃ non appetit euolare. Et q̃uo ꝓbabiliter aliq̃s esse tuus verus amic⁹ nisi q̃ ꝓ te aduersa voluerit sustinere. Nũ quid vera amicicia ꝓbat̃ in cõsolationibꝫ ꝛ honoribus hui⁹ mũdi: Certe si sic pauci inuenirent̃ mali. qꝛ pauci sunt ꝛ vix aliq̃ q̃ nõ appetant ꝯsolari. Sed certe illi filij tui ꝯcernunt̃ q̃s corrigere nõ desinis. nã sp cũ talibꝫ cõ moraris. Non ergo hoc renuat ꝫ diligat. nisi q̃ mõ vult tã q̃ꝫ spẽalis amic⁹: imo tanq̃ꝫ charissim⁹ fili⁹ cũ dño ha bitare. Et hec nos ſp stimulãt ꝛ faciũt currere ad maio ra. faciuntq̃ꝫ ꝯscendere ad montana ꝛ ad celestia ꝯtem planda. Hec sunt certe q̃ ceterꝫ patientibꝫ mẽbris com pati instruũt. Q̃uo em̃ ꝓximo iniurias passiones ꝛ dã na patienti ꝯpatiar: q̃ eaz nunq̃ꝫ ꝓbaui. Propterea dt apl's ad Heb. Nõ em̃ hẽmus pontificẽ q̃ nõ possit cõ pati infirmitatibꝫ nostrꝫ. Et hoc est qꝛ in suo corpe fuit eas exptus: sicut ibidẽ innuit̃. Et si nunc alijs non com patimur: q̃uo cũ illo ꝯregnabim⁹. aut si mẽbra mortua ꝛ insensibilia sum⁹ q̃d restat nisi vt de corpe excidamur Aut dicito mihi q̃uo tuo capiti chr̃o ꝓ te mortuo scies ꝯpati qui nõ pateris. Aut si non ꝯpateris q̃uo sibi po teris ꝯformari: Sꝫ certe si nihil aliud te moueret: hoc solum deberet te facere auidũ passionũ. Quid pei⁹ aut magꝭ mortiferꝫ aut pestiferꝫ q̃ꝫ passionibꝫ chr̃i nõ com

patbatur tanti beneficij ingratus existere. Aut qd fructuosius aut suauius q̄ illi⁹ passionis ex corde ꝯpassionem plenā gerere: Qd bn̄ nullus p̄t facere nisi q iniurias passus vel exptus est. Aut dic mihi quid nobilius est q̄ assimilari filio dei: Quō si nunc ei dissimiles fuerimus ꝑ ꝯsolationes ⁊ honores: erim⁹ sibi ꝯformes in regno dei: Minime. Quid em̄ abominabili⁹ q̄ videre ꝓ me vilissimo stercore dei filiū in assumpta humanitate iniurias ⁊ opprobria sustinere. mortē turpissimam ⁊ grauissimā tolerare: ⁊ ego velim ab hoibus honorari ⁊ delitijs affluere. O hō stercus ⁊ pl⁹ q̄ stercus: ꝓ iniuria quā sibi feceras ipse semetipm ad talia iudicauit. ipe scz actor ⁊ iudex suꝑ se reflexit iudiciū amarissimum ⁊ tu adhuc coraz eo: q sibi iniurias: vis ꝑtransire imunis: Saltem corā oculis sic ꝓ te afflicti p̄tende merorē ⁊ corde te offer ad consilia patiēda. ⁊ certe non dubites q exquo est sufficienter punitus: si hoc iterum sustinere volueris ⁊ toto appetieris corde: non sustinebis hoc. qz non vult vt pro eadem iniuria bis passio inferat. Sed qd credis iniurias esse in honorem conuertet. ⁊ qd credis tribulationem esse in consolationib⁊ mutari videbis. ⁊ vbi credis esse damnū reperies fructum multum Et quanto iniuria maior. tanto honorabilior eris. et quanto tribulatio ⁊ afflictio intensior: tanto magis cōsolaberis. ⁊ si oīa propter spiritum amiseris: certe ipsum qui est oīa possidebis. Si autem honorē appetieris depmeris. si ꝯsolationes: tribulaberis. si tempalia paupeᷓris. Qui em̄ aliq̄d p̄ter deū appetierit se affliget imo etiam si se indebite dilexerit: se occidet. Si autem se odiens deū dilexerit: ipm plenarie possidebit. Vn̄ q deum diligit ipm habet. ⁊ quāto ꝑfectius deum diligit tanto perfectius ipsum habz. O stultissimi hoies quō

hic oculos vr̃os non ponitis si vultis vos ⁊ oĩa abhor-
rere. Certe cũ videritꝫ vos possidere creatorē omnium
⁊ mens vr̃a in ip̃o quieta fuerit. oĩa mundanā vanita-
tem reputabitꝫ. ⁊ corpa vestra dum adhuc sitꝫ mortalia
tanq̃ stercora erũt vob abominabilia. ⁊ sicut q̇ aufer-
ret sterc⁹, vel aliq̇d abominabile ab ocul' vr̃is: sic q̇ vos
vsq̃ ad mortē affligeret. Et sicut q̇ detestaret̃ qd̕ abo-
minaremini gauderetꝫ: sic q̇ vos detestando iniurias ⁊
opprobria vobis dixerint ⁊ fecerint exultabitꝫ. Nam ni-
hil poterit vob aduenire aduersi q: ꝯsolatões ⁊ hono-
res nõ poterũt vos decipe. eo q꞉ de ip̃is nõ curabitꝫ: sed
eoꝝ ꝯtrium appetetis. Aduersitates etiã nõ poterīt vos
decipe. q: ip̃as affectatꝫ. imo quãto maior erit tribula-
tio: tanto maior erit ꝯsolatio: q: magꝫ in h̄ casu adiple-
bitur desideriũ vestꝝ. nam certe sic deberet esse. Quis
em̃ nõ deberet gaudere si separet̃ a vanitate ⁊ cõiunge-
retur veritati? Nõne hec oĩa sunt vanitas? Et quid ē
veritas? nihil nisi deus. Et id̕o oĩa p̃ter deũ: aut que in
ip̃m non tendũt abhorrēda sunt. Si em̃ sic esses o hõ
q꞉ in solo deo velles affici ⁊ suũ sitires honorē: ⁊ te vt di-
ctum est nõ diligeres ꝫ odires: ⁊ ab aliis appeteres con-
culcari. viam diabolo obstrueres vl' obstruxisses. vt ad
te penit⁹ intrare nõ posset. In h̄ em̃ ꝯcordãt doctores
q꞉ om̃is malicie causa est timor vel amor: imo etiã cau-
sa ip̃ius timoris est amor sui. Qũo g̊ ex timore peccare
poteris q̇ te desiderabis affligi ⁊ ꝯteni ⁊ ab hoibꝫ con-
culcari? Et qũo amore tui peccare poteris q̇ te perfecte
odis ⁊ creatorē tuũ diligꝫ? Hec certe si habuerꝫ a fedi-
tate separaberis ⁊ ad p̄fectã innocentiã ⁊ sanctitatis con-
summationē p̄tinges. ⁊ q̇ aliq̃n fuisti seru⁹ diaboli. eris
p̄marum⁹ in regno dei. Quid g̊ asseq̇ ista tardas? qua-
re negligim⁹ hãc mentꝫ p̄fectionē hr̃e? Nunquid h̄ de-

num excellentissimū negabit nob deus si ab ipo illo postulare voluerim⁹: Certe non. De hoc te certifico sicut possum: imo libētissime h tibi dabit. Nō dico q tibi dabit pati. q2 non oib9 ɔcedit h. ꝫ tribuet tibi velle pati. & h tibi sufficiat. Quis esset melius & velle pati & pati. Et forte si dignus fuerꝫ: etiam istud dabit tibi. Et si dicis. non possum tantū laborare vt ad tantā sanctitatē venirem vt solū deū diligerem & me sup oia abhorrerem & ab aliis vilipendi appeterem. Et ego dico tibi q ad h non requirit iste labor extrinsec⁹: aut corpis valitudo: ꝫ poti⁹ sollicitudo cordis & corpis quies. labor cordis et quies mentꝫ. Non requirit dico mult⁹ labor extrinsec⁹ q2 p illuꝫ destrueret vel distraheret hō interior. Labor tn̄ pietatis & humilitatis ad hoc & ad oia vtilis est. dū tn̄ quietē mentis hō custodiat. Nec requirit valitudo corpis: q2 repugnat valitudini spūs. Requirit autē labor cordis in surgendo & totaliter se euellendo ab istis infimis: & ad celestia ascendēdo. & dum ascenderis requirtur quies mentꝫ. Multū eni abhorret de⁹ cū qs eum degustat & ibi nō quiescit. ꝫ poti⁹ tanq̄ de⁹ non esset sibi sufficiēs. redit ad amplexanda stercora. & sic inqnat⁹ iterū vult dn̄m amplexari. Sꝫ cū tu h vni rustico facere non auderes: q ipm deū pl⁹ omi rustico vilipēdim⁹. & nihilomin⁹ volumus q in oib9 satisfaciat voluntati nostre: ꝫ non est ita. Sed si impetrare voluerꝫ sine repulsa h tam precellēs donū & alia: pus q̄ ad alia ad ipsum reuerenter ɔscendas. ibiq3 quiescas: & sollicite roga euꝫ vt ampli⁹ non te pmittat redire ad vomitum. Et si sic feceris: non dubito q ab alio splendore eterno illuminatus tuas miserias recognosces. & sup oia te odibis: diuinā expieris bonitatē: & oia tanq̄ stercora reputab. & ɔiūgeris amoris vinclo soli deo. Qd ipe nob ɔce. &c.

¶ Qualiter hõ debz in omni actõe frui ꝯtemplatõe. Ca. VII.

SI hõ bene inebriatus amore sui creatoris esset: nihil in oibꝫ quereret nisi quõ suo creatori posset diligentius ꝛ pfectius deseruire. et ꝓpriã penitus quantum posset voluntatẽ abscindẽs solum que magꝫ crederet deo placere cum impetu animi assequi conaret. ꝛ sic in oibꝫ ꝛ ꝑ oia non que sua sunt quereret: sed que iesu christi: obliuisceret quodãmodo sui: solius memor dei. Hic talis ꝛ tantus pre feruore et amoris magnitudine vel immensitate nõ multũ vt credo distingueret inter gradũ ꝛ gradũ: vitã ꝛ vitã. statuz ꝛ statũ. ꝑsonã ꝛ ꝑsonã. tp̃s et tp̃s. locum ꝛ locũ. ꝫ quocunqꝫ modo ꝛ quacunqꝫ hora discernere posset q̃d amplius suo creatori placeret statim ꝑficere conaret. toto animi affectu tendens in deum. Quanto eñ creature ad deũ minus reducunt: tanto a se inuicem disiungunt ꝛ quãto ad deum amplius reducunt: tanto sibi mutuo amplius vniunt. Omnino ergo cõicans. i. ad vnuz cõe oĩa reducens: qđ facit quis cũ nihil reqrit in oĩbus nisi honorificentiã dei: ad quã facta sunt oia. ꝛ ad hoc vniuersa ordinat. ꝛ in vno creatore ꝯiũgẽs qđ vez̃ ẽ cũ vniuersa in deo collocat: ꝛ solũ deũ in oibꝫ intuet. oĩa cõmunicãs ꝛ in vno creatore ꝯiungẽs. nihil in oibꝫ nisi deũ videret. ſꝑ suspirans. ſꝑ anhelans. ꝛ ad seruienduz deo suo in oĩbꝫ tot⁹ accẽsus. totus ignit⁹. nõ ꝯsideraret q̃d sibi suaui⁹. q̃d dulci⁹ esset. ꝫ in oĩbꝫ q̃d deo suo amabili⁹. O felix talis qui cum actiua ꝯtemplatiuam haberet: qꝫ sic dño ministraret vt martha: vt tñ a pedibus dñi nõ discederet cũ maria. sic se angelicꝫ spiritibus niteret ꝯformare: q̃ nob ministrãdo a diuina ꝯtemplatione non vacãt. Quid eñ est hoc (scꝫ dño ministrare) aliud nisi cum ministrat sano. cũ visitat infirmũ vel seruit infirmo. ſꝑ in eis dñm intueri ꝛ frui deo primo alli-

stendo. Manū porrigit ad proximū ꝛ cor ad deū. Pro/
ximo seruit non vt hoi: ſꝫ vt in homie deo. Totuz ſp re/
fert ad iesum qui dicit. Quod vni ex minimis meis fe/
cistis: mihi fecistis. Et ideo cum in lecto videt primum
infirmū: sibi videt ꝙ videat chr̄m suum. ac ꝓ hoc sibi ni
hil difficile. nihil sibi abominabile. nihil ignominiosum
estimat facere pro infirmis ac pro alijs desolatis. ſꝫ oia
dulcia. omnia suauia. oīa amabilia iudicabit: cum sic
in proximo ministrat christo. Credo sine preiudicio: ꝙ
qui sic vt dictum est feruenter ꝛ diligenter christo ī pro/
ximo ministraret pure ꝓpter christū. tendens in christū:
ꝙ plus mereret ꝛ virtuosius moueret ꝛ a deo amplius
approbaret q̄ꝫ si ꝓprio corpi christi ministraret. Et h̄ sic
patere potest. Unus enim pessimus homo si videret
christum esse in vno lecto ꝛ bene cognosceret eum. non
est dubium quin sibi feruenter ꝛ diligenter ministraret
sed sibi id est christo in proximo cum tanto feruore ꝛ di/
ligentia ministrare non posset nisi ꝑfectus vt credo. im
mo vt ita loquar ꝛ plus q̄ꝫ perfectus. Et ideo cum to/
to animi conamine hanc grāz habere conemur. Quis
decetero abhorrebit leprosum. declinabit infirmum: ne
gliget desolatum: cum in eis intuemur christum. ꝛ plus
ibi possumus mereri ꝛ deo placere vt probatum est: q̄ꝫ
si etiam ministraremus ipsi christo. Indicabo tibi spō/
sa quez diligit aīa tua. Certe in infirmaria iacet. ibi an
gustiatur. ibi dolore torquetur. Curre ꝛ sibi ministra. si
biqꝫ compatere infirmanti. Cur instas sponsa quoti/
die vt sponsi osculo oscuLeris: accede ad leprosum ꝛ os/
culare eum: quia ibi iacet leprosus. Cur sponsa misera
pre sponsi amore languere te dicis: ꝛ ipsuz quotidie nu/
dum. discalciatum ꝛ afflictuz ante te vides trāsire. ꝛ ne/
gligis ꝛ etiā non ꝯpateris ei: Et si non possumus fra/

tres omibus prestare obsequia: qr multi sunt indigen-tes saltē omibꝫ compassionē donemꝰ ꝛ in oibꝫ ꝯsideremus chr̄m. Credo firmiter ꝙ si chr̄m neglexerimꝰ in ceno vel in terra: ꝙ ipm nō hēbimus in celo. Audi q̄d ipe dicit. Infirmꝰ erā ꝛ nō visitastꝭ me ꝛc. ite maledicti ꝛc. Et bn̄ nostis ꝙ non sunt hec ꝟba mea: ꝫ chr̄i ꝛ ineffabilis veritatis. Timeamus ḡ frēs hanc sn̄iam: q̄ totiens neglexerimus eū. Nō interrogemꝰ eū decetero nec dicamus ei. vbi iaces. vbi cubas in meridie: qr iaꝫ nouimꝰ locum. Scimꝰ em̄ eum in infirmaria iacere. non auteꝫ restat nisi p̄stare obsequiū. Audite obsecro ꝯsiliū meū ꝛ nō aspiciatis ad factū meū. Qui em̄ vult vt dixi cum actiua ꝯtemplatiuā vitā hr̄e vt suū dn̄m in oibꝫ ꝯtempletur: videtᷣ mihi ꝙ hec via sit breuis ꝛ bona. videlicet vt se totū recolligēs intret ad cor suū ꝛ in intima cordis ingrediēs se resoluat in deū: vt nihil nec videat nec sentiat nisi deū. ꝛ tunc aliq̄ mō sic deificatꝰ ꝛ transformatꝰ in deū ad q̄cunqꝫ se vertet nihil nisi deū cōsiderabit. ꝛ quicq̄d opis faciat: non hoi ꝫ soli deo facere existiabit Et dū hanc formā tenebit in oibꝫ deū videbit. ꝛ in labore actiuo ꝯtemplatiua fruetᷣ. Et si ꝯtingat: imo qr cōtinget ab hac nobili forma discedere ad ipsam statim nitatᷣ hō redire. ꝛ hoc totiens faciat ꝙ quasi in habituꝫ ducat. ꝛ h̄ magꝭ honore ꝛ diuina largitate q̄ꝫ aliq̄ industria impetrare se credat. Et si hec oīa nimis difficilia tibi videntᷣ: saltem ad h̄ conare vt sp ꝛ in om̄ibꝫ queras facere q̄d sit magꝭ honorificū deo ꝯforme chr̄o. vtile tibi ꝛ primo. afflictiuū ꝛ ignominiosum corpi ꝓprio Q̄d ipe nob̄ ꝯcedat q̄ est bn̄dictꝰ in scl'a scl'oꝝ. Amē.

¶ ☞ Quoddā delectabile ꝛ allectiuū. Ca. VIII.

Anima mea liquefacta est vt dilectus locutꝰ est ꝛc. O mira ꝛ inestimabilis ꝟtus amoris. deū indias

ad terrã. mentem eleuat ad patriaz. et deum et animam simul cõglutinat ad gloriã. deũ facit hoĩem: et hoĩem facit deum. tpale facit eternum. imortale occidit. mortale imortale facit. et imũ excelsuz cõstituit. inimicũ facit amicum. seruũ facit filiũ. et abominabile facit gl'iosum. frigida facit ignea. obscura facit clara. dura facit liquida. Nam aĩa mea liquefacta est etc. O verbuz admirabile o verbũ nimiũ delectabile. ego vilissimus et neq̃ssimus seru9 tu9 dñe de9 meus: q̃ etiam nõ sum dignus aliqua tua creatura vocari nec esse: quõ sum tibi tãto charitatis vinculo colligat9: vt ad verbuz tuũ p̄ amore fuerim liquefact9? O ardor amoris q̃ intima mentꝫ in deum effundis. Nã adamantina erat aĩa mea et eius intima nimiũ solidata. nũc amore liquescit. nũc extra se exit. et in deũ totaliter se diffundit. ꝓpriũ locũ relinquit et ĩ deũ currit. absorbetur a deo et obliuiscit̃ sui O amor q̃d tibi tribuam q̃ me fecisti diuinũ. Viuo ego: iam nõ ego. viuit aũt ĩ me chr̃s. Inenarrabilis est virtus tua o amor q̃ lutũ in deũ transfiguras. Quid g̃ te potenti9. q̃d dulcius. q̃d iocundi9: q̃d et nobili9 obsecro? Bone amor q̃ terrena ponis in celũ: deficio tui memor: et facꝫ me vniri dilecto. O felix amor q̃ nos facis languidos: et sponsi nostri amplexib9 sustentari. O desiderabilis amor qui summis delitijs reples egẽtes. Sz si liquefacta es ad verbũ ei9 o aĩa mea: quõ sustines amplex9 ei9. quõ non es cõsumpta ad oscula ei9? Si liquefacta es ad affatuz eius quõ non es absorpta cum intras ꝑ vulnera eius et ꝑuenis ad cor eius? Sed o mira dilectio et mira iocunditas. vt (qđ non meremur noĩare) possum9 masticare. Nõ mereor esse ancilla: et facta sum in delitijs charissima. Quis sufficit tãti amoris etiã scintillã modicã ĩtueri? Quid est hoc? Nescio. capere nequeo inq̃t: ꝫ obstu

pesco admiratione. iocundor delectatione. inebrior ex/ultatione. Sz quid merui: qd feci vt tãta mihi bñficia exhiberes. Te psecutus sum z in te collocatus sum. tuã faciez ɔspui. z tu oscula mihi tribuisti. te vulneraui gla/dio: z tu me a morte liberasti. te repleui dolore: z tu me gaudio z ɔsolatõe. Occidi te deũ meũ. z mihi te felicez vitã tribuisti. O mira mutatio dextre tue. Nõ ḡ mirũ si ad ꝟbũ tuũ liq̃scit cor meum: imo decetero totꝰ accen dar z totaliter liquefiam: vt i te totaliter sim effusus: ni hil preter te videã. nec in aliud cogitata. dicta vel facta transeãt vllo mõ. imo mirum videt quõ non sumus sic intenti ad te ꝙ ignoremus oĩa ꝑter te. Si eṁ habe/mus te: quid amplius volumꝰ. In te ḡ dulcissime dñe iesu quiescat mens nostra. z a te nec ad modicũ separe tur. Stultissimũ quidẽ est tam nobilissimũ z iocũdissi/mũ locum exire. Quõ audemꝰ nisi dulcissimũ sponsuz inspicere: ne subtrahat a nobis: quid queso nos mouet aliud intueri: Nonne terrena sunt stercora. z h̄ est sum mũ bonũ: Quõ oĩa non desipiunt z despiciunt: quõ oĩa non fetent ad pñtiam tanti boni: O o o stulticia hominum impiorum. redite preuaricatores ad cor. In vob ẽ regᵐ dei. z vos ꝑ sanie fetidissima isanitꝫ z diabo licã ꝟuitutẽ subitꝫ. In vob ẽ certe deꝰ nr̃. ɔuertimini sup eũ z fruami ip̃o. z quẽ ꝑus ɔtẽpsistis nũc z decetero ɔtẽ ti sitis. z hec sit portio vestra. Qd nob ɔcedat zc.

¶ Qr sit homo bene ordinatus in cogitatione locutione: z operatione. Ca. IX.

SEruus dei nunꝗ deberet: nec aliud: nec aliter co/gitare. loqui z opari ꝗ si deũ facie ad faciem vide ret. Nec eṁ dubium est ꝙ sic est nob pñs deus: z sic nos videt sicut si eẽmꝰ in celo empyreo. in sede bea/te virginis. ꝗuis non sic influat hic sicut ibi. Et ideo ꝗuis eum non videamus exquo scimus eum esse iuxta

nos ꝛ etiam in intimis cordis nostri. non propter hoc debemus plus vel minus vel aliter loqui aut facere q̄ȝ si semper videremus eum. Tantum em̄ timeret seruꝰ imperatoris si sciret ꝙ imperator esset iuxta eum ꝛ videret eum. ꝛ q̄ȝuis ipse imperatorem videre nequiret. quantum timeret si imperatorem videret: imo forsitan magis. Nullus em̄ seruus est qui non timeat proprie ꝙ videatur a domino suo. Vn̄ si sciret seruus pro certo ꝙ dn̄s suus non posset eum videre. nec etiam scire posset quid seruus faceret. non timeret tunc dn̄m vt credo Sed si sciret se videri a dn̄o: ꝛ dominum tamen videre non posset: tunc multum timeret. Quanto ergo magis dn̄m nostrum timebimus: quia nobiscuȝ ꝛ in nobis est ꝛ om̄ia intuetur: debemus semꝑ moueri timore. reuerētia. deuotōe. amore: ꝛ erubescentia peccatorū. Mirum est certe quomō tam modica scintilla (sicut est cor meū) non absorbetur totaliter ab immensa bonitate diuina ꝛ quomō seruus dei amore domini sui non semꝑ inebriatus incedit. Hoc credo fieret si illi bonitati immense vellet applicare cor suum. Unde de hoc nō dubitet aliquis: ꝙ quanto magis illi bonitati diuine vellet applicare cor suum. tanto melior ꝛ ꝑfectior esset. ꝛ qui in summo bono cor suum applicare posset: vt penitus oblitus omniū preter ipsum toto animi conamine in ip̄m tēderet ibiq̄ȝ quiesceret. non statim a tanto bono resiliens. tunc credo ꝙ absorptus dulcedine consummaret᷑ in statu. Tunc em̄ inter ꝯsolatōes ꝛ tribulatōes: vituperia ꝛ honores. blādimenta et opprobria insepabilis ꝑtransiret nihil sentiens nisi deum suū ꝛ solum eius affectans honorē. Tūc ꝯprehēsor dici posset potiꝰ q̄ȝ viator. beatus non miser. angelus nō hō. nō pctōr sed sanctus. Et si ad hoc ꝑtingere cupis o hō hanc breueȝ regulā tene.

Quicunq̃ vult esse ꝯsummatus in statu dz de sua vir/tute totaliter despare ꝛ plenarie se ꝯuertens ꝛ ꝯmittēs in manib⁹ pietatis immēse toto corde ꝯfidat de ipa. ni/hilq̃ quantū in se est omittens de ꝯtingentib⁹: fideliter agat quicquid pōt cernere ad sui ptinere honorē. Sz et hoc in p̄fata regula scriptum. est donū dei pmaximum. Et q̄squis h̄ habuerit nō a se ꝫ a deo fideliter habuisse recognoscat. sciens ꝑ certo q̄ ad h̄ p se est impossibilis. ꝫ pronus potius ad digna tormēta mortis eterne. A q̄ morte nos custodiat ille q̇ est bn̄dict⁹ i scl'a scl'oꝝ Amē

¶☞ De Ordinatione ad proximū Ca. X.

De proximo accipe hāc doctrinā. Unūquēq̃ ho/minē de mūdo reputa teipm. ꝛ si h̄ bn̄ feceris ꝛ in corde tuo bn̄ impresseris: non est dubiū quin bo^m^ suū sicut tuū diliges. ꝛ qd̄ ad salutē suā spectare viderꝫ sicut pro te sollicite ꝓcurabis or̄one. exhortatōe: ꝛ auxi/lio. ꝛ quocunq̃ mō poterꝫ. Et cū ipm viderꝫ bona dice re vel facere repleberis gaudio sicut si tu diceres aut fa ceres. Si aūt sciueris ip̄m esse in pctō aut in aliq̄ sp̄ali vel sp̄ūali delicto vl' defectu nimiū ꝯdolebis: ꝛ ipm ꝓut poteris a malo reuocabis. ꝛ induces ad bonū. De mise riȷs aūt corpis sic ꝯpatieris sibi acsi illas in ꝓprio corpe haberes. ꝛ sic libēter ac diligēter seruies ei sicut faceres tibi. ꝛ etiā q: te debes odire: illū aūt diligere. Et ideo si te offenderit dicto vel facto. nō plus curabis q̄ꝫ si tu ip̄e hoc fecisses vel dixisses. ꝛ eo ampli⁹ tibi placebit. q: ibi est maior merēdi materia. Et si q̇d fecerꝫ boni vel dixe ris: nō plus eleuaberis q̄ꝫ si ali⁹ fecisset vel dixisset. Et si aliquē defectū nō culpabilē feceris corā eis: nō pl⁹ cu/rabis q̄ꝫ si in p̄uato vbi null⁹ vidisset fecisses. Inde eti/am sequit̃: q̄ si vnūquēq̃ reputauerꝫ teip̄m q̄ nullū spe cialem hēbis: ꝛ q: oēs tibi singl'ares erunt: nulluz plus

altero diliges. nisi quantũ noueris ipm meliorem esse: non quia tibi plus familiar; vel not⁹. Nec etiam circa quantũcunq bonũ debem⁹ affici. ꝫ solũmõ circa deum siue in se absolute: siue etiã inq̃ꝫtum illi vel isti tanta bona largit. Possum⁹ tñ plus orare pro illis q̃bꝫ sumus mag; obligati. Nec tñ sic orandũ est ꝓ illis vt alios dimittam⁹. Hoc aũt solũ appropriab tibi. s. tuã culpam ꝛ defectus tuos: ꝛ ꝙ te viliorẽ oĩbꝫ reputes. Et nõ solum tua: ꝫ etiã aliena pctã reputes esse tua. ꝛ ꝓ ipsis veniam postulabis sicut ꝛ ꝓ tuis. Et si dicas. qũo possum oẽs hoĩes estimare meipm: Hoc te docet facere ꝑfecta charitas. q̃ te eis ꝯiungens vnũ cum eis facit. Hoc tñ clarius intuet ꝛ ad hoc faciendũ facili⁹ mouet q̃ cor suum in honorẽ dei totaliter radicauit: nihil alid nec in se nec in alijs querẽs Vñ hec est via optĩa ꝙ q̃ vult deũ ꝛ primũ diligere solũ honorem dei sitiat: ꝛ cũ magna auiditate querat. nihil aliud intendẽs in oĩbꝫ. Qd nob cõcedat deus eternus. Amen.

¶ Qualiter zelator aĩaꝝ se ordinare ꝛ hrẽ debꝫ. Ca. XI.

Hic debet esse modus ꝛ forma ꝑparãdi ꝛ disponẽdi se vt possit quis fructificare in primo sine sui detrimẽto. Quia ꝯtingit aut ꝯtingere aliqñ põt ꝙ in ꝓcuranda alioꝝ salutẽ ꝓpria negligit. ĩmo ꝓpria suffocat. Cum ḡ vis ꝓ primo orare vel ei ꝑdicare aut lectionẽ legere vel eius ꝯfessionẽ audire: aut aliq̃ talia facere. Primo faciem mentis ad eternũ lumẽ ꝯuerte ꝛ ad eius splendorem. Confortare spũ vt nõ ꝑualeat caro. Abstine ab exteriori hoĩe q̃ꝫtum potes: vt solum sis interior ad interiora ꝯuersus. Tunc eundem interiorẽ hoĩem in primo ꝯsidera: de eius exteriori (nisi inq̃ꝫtum ad interiorẽ ordinat) nõ curans. Tũc interior tuus hõ ad interiorẽ primi ꝯuertat. ꝛ vtriusq exterior

in supradictis actibus tanq̃ vanitas negligat᷑: ne p̃ ex-
teriorem interior ad vana trahat᷑. Ip̃m ꝗ exteriorē p̃ti-
mi hoīem tanq̃ sacculum stercoꝝ relinquēs ↄsidera in-
teriorem ad imaginē dei factum. sanguine chr̄i redem-
ptum.locū sp̄ūssancti.habitaculū chr̄i dei.ꝟtutis ꝛ sapi-
entie sedē.ꝛ ad eternā beatitudinē possibilē. Tunc ho-
noris dn̄i tui sitibūdus ingemisce ꝛ plora:quia ei⁹ ima-
ginem vides denigrari.p̄ciosissimū sanguinē cōculcari.
sp̄ūssancti habitaculū pollui.sponsam chr̄i ꝓstitui. eius
sedē deijci.ꝛ totā suā beatitudinē ꝓ vilissimis stercorib⁹
cōtemni. Mirum certe videt᷑ quō iusti oculi possunt a
ploratu cessare vidētes tantā vesaniā in proximo:imo
etiā fuisse aliqn̄ in seip̄o:ꝛ tantā iniuriam deo suo fieri.
Quis mihi queso dabit vt cū Mardocheo indut⁹ sac-
co ꝓ tanta ꝑp̄li nece:nō iminente vt illa iudeoꝝ: ꝫ iā fa-
cta:q̃tidie plorem:imo ↄtinue vsq̃ ad fores palacij vlu-
lando incedēs. Si em̄ ille ꝓ corꝑali morte iudeoꝝ tan-
tum dolorē ꝛ tristiciā ꝑt᷑ nimiā plenitudinē charitatis
publice p̄tendebat. quō ego miser lachrymis impono
quietem:qui infinitā stragem video aīarum ꝛ deū meū
ꝓ nihilo reputari. Animet᷑ his aīa viri iusti ꝛ dei sui cō-
temptū non sustinēs. aīarum mortem abhorrēs.conet᷑
modis om̄ib⁹ quib⁹ potest animas a peccatis liberare.
Quō potest dicere se deum diligere ꝛ eius amorē appe-
tere q̄ eius imaginē videt iacere in sterquilinio ꝛ nō cu-
rat: Aut quō si cogitat ꝙ filius dei ꝓ aīabus redimen-
dis mortuus est.quō ꝛ ip̄e ꝓ aīabus mori nō cupit. Et
maxime cum videt chr̄i sanguinē pedib⁹ ↄculcari.quō
queso potest hanc sui dn̄i iniuriā sustinere: Quō se to-
tum nō fundit in orōne.q̃tidie clamat in p̄dicatiōe. aut
primos instruit lectōe:vel eos audit in ↄfessiōe: vt hūc
sui dn̄i sanguinē recolligere possit:aīas recolligēdo ꝛ cō

nertendo. Quid plura dicam? credis ne te esse habita-
culum spūssancti qui vides eius templū latrinam fieri:
⁊ non clamas sed dissimulas: qui solum tuā quietē req̄
ris? Absit. Quō q̄ credis te sponsi amiciciam habere
qui eius sponsam ab adulterio non custodis: aut adul-
terantē non reprehēdis cum facultas non desit. aut eā
festinanter ad sponsum non reducis. Aut quō poteris
eternaliter summo bono ꝑfrui qd̄ vides adeo ꝯtemni:
vt pro vilissima sanie cōmutetur aut negligat̄: imo po-
tius blasphemet̄. ⁊ tamē ab hoc ꝯtemptu negligis ani-
mas remouere ⁊ ad eius amorem ꝯuertere. His audi-
tis scindant̄ obsecro corda nostra. ⁊ nullo modo tantā
dei iniuriā patiamur. Fateor (vt vos ad animaꝝ zeluꝫ
alliciam) in corde meo iacere. ꝙ si certissimus essem ꝙ
nunqꝫ deberem perfrui deo meo. nihilominus vellem
ad honorem suum libentissime pro qualibꝫ anima pec
catrice semel mori. ita ꝙ tot mortes in presenti sustine-
rem quot sunt in mundo anime peccatrices: vt ipse con
sequerētur gratiam in p̄senti ⁊ gloriam in futuro. quan
to magis si secum deberem postmodum gloriari. Ista
charissimi scꝫ diuinus contemptus ⁊ animaꝝ interit⁹
sunt que deberent nos inflāmare ad p̄dicationes. con-
fessiones. oratōes. ⁊ ad bonoꝝ exemploꝝ exhibitiones.
nō vana gloria. non cordis iactātia. nō ꝯplacētia hūa-
na. nō aliqua vtilitas mundana. Solū ab aīabꝫ iesum
chr̄m crucifixum queramus. empte eñ sunt precio ma-
gno: vt aut p̄ciū reddāt aut in emptōe ꝑmaneant. Ine-
briemus eas sanguine: non curiositate. vt sic dn̄m no-
strum crucifixū ꝯcupiscant. Dicat q̄libet nostꝝ eis. Ni
hil iudicaui me scire inter vos nisi dn̄m iesum ⁊ hūc cru
cifixum. nō certe Arestotel' vel Platonis philosophiā.
Illū eñ reputo hoc solū verbū dicere posse: q̄ nihil a ꝑ

ximo nisi passionē christi requirit. ⁊ in quolibet ꝓximo sibi videt̄ ꝙ videat iesum christū passum. Vñ signāter dt. inter vos nihil me iudicaui scire ⁊c. Quid dicā: Nō solum vr̄a non volo aut vob placere cupio. ꝫ nec etiam vosipos aut aliqd aliud ꝯgnoscere me iudico: ꝫ in oib solum dn̄m iesum ⁊ hunc crucifixum. Et bn̄ dt: nō iudicaui. qꝛ etsi alia habitualiter sciam: sic tn̄ ad hoc. scꝫ ad chr̄i passionē sum totaliter intentꝰ vt meū iudicium ad aliud non flectat̄. Posset aūt illd verbum alit̄ ad aiaꝝ ꝯsolatōem exponi. i. tantū sum in hac passione in deum inebriatus: vt quicquid aliud offerat̄ mihi aut visui aut gustui seu auditui siue aliȷ̄ sensui. ⁊ q̄cquid sit p̄ter istud totum reputo esse nihil: quia iam non delector. iam nō glorior. iam non morior nisi in sanguine chr̄i. Ad hunc em̄ totaliter sum ꝯuersus. Nō sunt oculi mei pleni adulterio: ꝫ chr̄i tormēto. Non os meū plenū est detractione ꝫ chr̄i passione. Et sic de aliȷ̄s ꝓsequere sensib. quicunqꝫ es qui h̄ dicere potes. qꝛ longe est a me verbum istud. Et si in ꝟbis istꝫ nō fuit hec intentio Pauli: sit tn̄ intentio nostra: qꝛ non intēdo hic intentiōem pauli exponere. ꝫ nostrā deuotōem excitare. Qd nob cōcedat q̄ est bn̄dictus in secula seculoꝝ. Amē.

¶ ☞ Qꝛ homo debet affici amore solius christi: terrenorum vilitate contempta. Ca. XII.

Anima rōnalis ad imaginē diuinā ꝓcreata inter deū ⁊ irrōnales creaturas media cōstituta. nō ad infima ꝑ amorē se deberet inclinare. ꝫ solum se erigere ad deum: eius inebriata amore: inferiorū vilitate ꝯtempta. Et si ad aliquā ꝯtingeret se vertere creaturā etiam eq̄lem: vtpote alioꝝ hoim aut angelorū. statim deberet oia ad amorem dilecti referre. solum ad suum sponsum vnicū medullitꝰ ⁊ impetualiter tendens nihil

inueniens columbina sponsa in quo nisi in sponso requi-
scat pes ei⁹: nec etiam appodiet aut adhereat vllo mō.
Nescit castissima spōsa viuere nisi cum sponso. sicut nec
piscis nisi in aqua vel infra aquam. Ibi natat aīa deli-
cata. ibi delectat. ibi reficit ienarrabili ꝛ suauissimo nu-
trimento. Si quo mō exit statim incipit palpitare. sta-
timq₃ ad igneum flumē seu fluuiū rapidūq₃ redit extra
ipm omīa suspicās mortem esse: tota liquescit ꝛ resolui-
tur in dilectum. O amor q̄d facis: q̄d ħ amore nobili⁹
quid vtili⁹. quid suaui⁹: Et tñ oēs aut q̄si oēs negligūt
hūc amorē. Nūc hic dici pt. Qui manet in charitate in
deo manet ꝛ de⁹ in eo. Q̄d nob ꝯcedat ꝛc̄.

¶☞ Descriptio Beatitudinis Ca. XIII.

Accipe charissime frater sane ꝟba q̄ de beatitudīe
dicam indignus. Nam sic puto eā posse describi.
tu tñ corrige. Beatitudo est plena ꝛ intima in de-
um resolutio: Beatitudo est summa exultatio de hono-
rificentia dei. Beatitudo est ex castissimis ꝛ eternis am-
plexibus sponsi cū sponsa. vel sponse cū spōso mr̄imonij
ꝯsummatio. Beatitudo est diuine dulcedinis inebria-
tio sine fine. Beatitudo est incessabilis ꝛ irremissibilis
fornax amoris. Beatitudo est sol' iusticie splēdor eter-
nus. Beatitudo est cū imenso desiderio plena refectio.
Ad quam nos ꝑducat qui viuit ꝛ regnat ꝑ eterna secu-
la iesus christus. Amen.

¶☞ Oratio Deuotissima Ca. XIIII.

O Deus meus. a amor me⁹. o lux delectabilis. dulce-
do inestimabilis. O suauissima irradiatio. O io-
cundissima ꝯtemplatio. O nutrimentū deificum
pabulū suauissimu₃. sapidissima degustatio. indicibilis
refectio. O mellifluū osculū ꝛ amplex⁹ felicissimus. O
indissolubilis cōiunctio. cordialis diffusio. medullaris

transformabo. O accensio amantissima. inflãmatio in centiua. ebriatio sobriissima: z liquatio solidissima. O sponse meus. O de⁹ me⁹. O amor me⁹. O cordis iubilus. O mentis ardor. O amoris incendiũ. O dulcissimũ solacium. O verissimũ gaudiuz: irradia fulgoribꝫ aiam meã dulcissime charitatis tue transfixam iaculo. z amoris facibꝫ inflãmatã sapidissimis affectioĩbꝫ tuis z amore languẽtibꝫ desideriis refice dulcoratã. Amẽ

☞ Quedam Notabilia. Ca. XV.

Si em aliquis pnceps inuitasset aliquẽ pauperem z vilissimũ hoiem ad ꝯuiuiũ abundãs z delicatuz in quo oĩs sufficiẽtia z suauitas reperiri posset: que repiri posset in aliqua creatura: z ille vilissimus hõ nausearet sup illo nobilissimo ꝯuiuio. z ad stercora potius inhiaret. deberet stultissim⁹ reputari. Sic imo sine ꝯpatione magis stultus reputari debet quilibet hõ z maxime vir pfectus qui est ad celestes delitias iã vocatus. z pcipue sacerdos q̃ celestibꝫ alimentꝫ vescitur: si cor suũ istis corruptibilibꝫ applicat. Et sicut sapiẽs z delitiosus hõ fetidissimã saniem nõ solũ nõ appeteret: sed nec etiã videret vel noiare vel audire noiari abhorret. Sic oĩs vir pfect⁹ z sacerdos precipue abhorrere deberet quicq̃d illas internas delitias modo aliq̃ impediret. aut illud christi habitaculũ mõ aliquo macularet. Vñ oĩ custodia deberet custodire cor suũ. O mira cecitas oim impioꝝ q̃ magis eligunt pcio aĩe sue a diabolo emere vnã fetidissimã ꝯsolatõem z vilissimã: q̃ summam z excellentissimã ꝯsolatiõem a deo gratꝫ habere. Quis em nõ putaret stultũ illũ qui poti⁹ vellet ab vno tabernario vinũ corruptũ z fetidissimũ emere pcio omniũ bonoꝝ suoꝝ z se totaliter oĩ bono p taz vilissimo potu expoliare. q̃ ab vno alio dulcissima vina gratis

habere. ꝛ ex hoc oībus bonis repleri. Hāc stultissimaꝫ ꝛ multo maiorē adimplet peccatoꝛ. Sicut eīm stult⁹ reputari deberet ꝛ nunq̄ꝫ ad opulentiā ꝑuenire ille mercatoꝛ qui in cateruo mercationuꝫ loca ꝛ tp̄a et modum mercandi notaret. ꝛ hec etiam referret aliȷs. ꝛ in seipso sepius hec repeteret. ꝛ nunq̄ꝫ tñ mercationem bonā vel vtilem faceret. Sic qui tota die de regno celoꝝ scripta multiplicat ꝛ ipis vacat ꝛ aliȷs etiā p̄dicatione denunciat. ꝛ tamen nunq̄ꝫ aggredit̄ aliquā opatōem bonam. Quid prodest o stultissimi mercatoꝛes studere ꝛ predicare ꝛ opere non implere. Sicut sponsa delicata ꝛ nobilis que haberet nobilissimū sponsuꝫ ꝛ pulcerrimum et sapientissimū ꝛ optimū. non inclinaretur ad afficiendū circa aliquem fetidissimū lepꝛosum. Sic imo mlt̄o magis affect⁹ viri ꝑfecti nullo modo non solum separi: sed nec etiam retardari deberet ab amoꝛe dei sui ꝓpt̄ amorem alicuius creati. nec vllo modo pꝛout potest. debet affici circa aliquā creaturam. sed potius deberet abhoꝛrere ꝛ abominari: sicut supꝛadicta sponsa p̄dictū lepꝛosum. Qđ nob̄ ꝯcedat ꝛc̄.

☞ Quedā alia notabilia. Ca. XVI.

Sic pie iuste ꝛ caste debet viuere vnusq̄sq̄ꝫ: acsi sciret pꝛopꝛie ꝛ pꝛo certo se eodem die vel statim migraturum vel moꝛiturum. Unde non est perfectionis vt credo quod cōmuniter dicunt multi. Si scirem me moꝛiturum infra bꝛeue tempus: ita bene me pꝛepararem ꝛ tam sancte viuerem. Debet enim perfectus dicere non sic: sed sic. Si mille milia annoꝛum viuerem: ꝛ h̄ scirē ꝑ certo: ita studiose tā iuste ꝛ sctē ac sollicite volo deo meo suire acsi hodie deberē de h̄ mūdo trāsire. ꝛ i h̄ fili⁹: nō mercēnari⁹ vel seru⁹ appareret. Sicut eī diligo

deum z ipi seruio ꝑpter se.cum eque bonus sit si multuz
vixero sicut si paꝝ. ita debeo ei seruire z eum diligere si
multū vixero sicut parum. Ca.XVII.

☞ Qualit̄ se dz hr̄e sacerdos cū ad corp⁹ chr̄i venit

Ad missam celebrandam sex ɔsidero attendenda.
Primū est rōnis discretio respectu veritatz:vt scz
sciat quid.q̄s recipe debet.Quid: qz veꝝ deū qui
fecit celum z terrā:z veꝝ hoiem q̄ p nob̄ pependit in li-
gno.Quis:qz hō nō bestia:nisi ꝑ pctm̄. Vn̄ p̄ ceterz re-
pellat a se sacerdos bestialitatē pcti. Scōm est mentis
deuotio aut eleuatio respectu ei⁹ sanctitatz. Debet em̄
sacerdos ɔsiderare q̄ quem receptur⁹ est: sanct⁹ sctōrū
oīm est z om̄is sanctitatz origo. Et ido quantū p̄t san-
cte z deuote accedat ad ipm: a se expellens oēm amari-
tudinē pcti ꝑ lachrymaꝝ ɔpunctōem. z oēm ariditatez
ꝑ deuotōis orōnem z dulcedinem. Tertiū est animi re-
uerentia respectu sanctitatz z maiestatz:vt.s.ad tam ex-
cellentez dn̄m vereat̄ accedere tam vilissima creatura.
Si em̄ ante imꝑatorē non esset dign⁹ stare hō infectus
putredine:quāto magz dn̄m recipe in sacramēto altarz
indign⁹ est hō miser.cui⁹ oēs iusticie sunt sicut pannus
menstruate.Et si iusticie stz tales qualia sunt pctā:Et
quidē indignissim⁹ est ad h̄ om̄is hō.ɔsideret tn̄ q̄ ma-
ior est dignatio diuia q̄ indignitas nostra.benignitas
sua q̄ miseria nostra. Quartū est amor z desideriū cor-
dis respectu sue bonitatz z benignitatz. Vn̄ multū ca-
uere dz hō ne cum tedio aut cordis tepore ad illud sa-
cramentū accedat:in q̄ ɔtinet̄ summa bonitas z infini-
ta iocunditas. Vn̄ mirū videt̄ qūo in ista receptōe hō
nō liquescit amoris calore z qūo nō absorbet̄ suauitatz
dulcore. Consideret ibi sui dn̄i passionē si vult ad eius
amorē accendi.z illi⁹ nobilissimi corpis z sanguinis ci-

bationem:si vult desideriuz prouocari: ꝛ tandem refici
ꝓuocatuz. Quintū est ꝑ se ꝛ ꝑ alijs affectuosa ꝛ humi-
lis deꝓcatio in ſmone respectu sue clemētie. Ab ipo em̄
secure pōt petere q̄ dt. petite ꝛ accipietꝫ:q̄rite ꝛ inuenie
tis. Et ad h̄ credo istd sacr̄m maxime esse institutum:
vt postulet venia:ꝛ gr̄a impetret in oblatōe illi⁹ excellē
tissimi holocausti. Sextū est toti⁹ hoīs summa diligen
tia respectu sue imense nobilitatis siue nobilissime imē
sitatis. Si em̄ cū diligentia magna seruit alicui ꝑncipi
seculari. q̄nto maiori diligentia debꝫ sacerdos dn̄o suo
ministrare ꝛ cū oī vigilātia ꝯtractare illd altissimū ꝛ di
gnissimū sacr̄m acsi nihil aliud esset aut nunq̄ꝫ aliud fa
cere deberet. Debet esse ibi tunc intentio tota. prolatio
sufficiēs ꝛ distincta:vt nihil ibi sit ꝯfusum vl' diminutū
Debet esse nihilomin⁹ ibi ꝯtrectatio ꝓuida ꝛ discreta:
ac omi honestate ornata vt sint om̄ia ibi honesta. ꝛ sic
om̄ia cū summa diligētia ibi operetur sacerdos. Ad hoc
consulo cuilibet sacerdoti vt p̄ ceterꝫ hoīb; se oī tp̄e ab
his oīb; q̄ aliq̄ mō cor suū habitaculum summi regꝫ sui
polluere pn̄t siue paꝝ siue multuz. tam occasionalit' q̄ꝫ
actualiter elonget se quantū p̄t. Tunc aūt p̄cipue cum
ad missam celebrandā vadit a cunctꝫ se abstineat q̄ntū
potest. ꝛ se totū recolligat in seip̄o vt nec sensus nec co-
gitatio diffundat' ad aliud. suam consciam discutiat di
ligenter. ꝛ qd inuenerit lauandū lauet abundantia la-
chrymaꝝ/vadat ad ꝯfessorem suuz ꝛ extra euomat oīa
venenata. ꝛ imediate pacta pn̄a (si tūc facere poterit)
recolligat semetip̄m. ad diuinā maiestatem eleuet men
tem suam. diuinā cōsideret magnificentiam ꝛ ad ꝓpriā
miseriam se ꝯuertat. vt sic videat q̄ꝫ magn⁹ est dn̄s ꝛ q̄ꝫ
paruus seruus. imo q̄ꝫ vanus ꝛ inutilis seruus. Intret
quantū potest in deū. ꝛ in seipso quantū pōt ad nihiluz

redigat. Et cũ fuerit alteratus ꝛ diuinus effectus: vt q̃ si nihil aliud audiat. nihil aliud videat: nihilq́ꝫ sentiat aliud nisi deũ. ꝛ p̄ter deũ oĩa reputet vanitatẽ. Tũc cogitet q̃lis fuit erga nos dilectio dei nr̄i: q̄ sic ꝓ vili reatu mo ꝓ tam detestabili voluit vilis ꝛ vermis reputari. et sic vilem sibi vnire naturã: ꝛ in ea a vilissimis ꝛ abominabilissimis tam seua ꝛ turpia voluit sustinere. Tunc ruminet illã magnificentiã charitatꝫ: ꝛ illo inestimabili ardore quantũ valet inflãmet. Et cum ignitus fuerit caritate circa dilectũ adapiat viscera pietatis. ꝛ sic ꝓ se vilificato: afflicto: ꝛ letaliter vulnerato cõpatiatur itra se oĩa illa vulnera in se transformet: acsi ipsemet iam esset letaliter ꝑ singula vulneratꝰ. Et vt magꝫ vulnera christi eius animo impm̄ant discurrat ꝑ singula vulnera. ꝛ nunc quantũ in illo vulnere passus sit meditetur. nũc q̄ꝫtũ i isto ꝛ q̄ꝫtũ i illo. nũc q̄ꝫta ꝛ q̃lia ista opprobria nũc etiã q̄nta ꝛ q̃lia fuerint illa flagella existiet diligẽter. Et cũ sic ĩ ista meditatiõe fuerit cũ chr̄o crucifixꝰ (qꝛ h̄ marie exigit in isto sacr̄o) tũc cogitet ꝙ illã tã nobilem carnẽ ĩ crucꝫ ara ĩmolatã ꝓ nob̄ dignatꝰ est donare in cibum. ꝛ sanguinẽ eius effusum pro redemptiõe humani generis de latere suo in potuꝫ. Et nunq̄ꝫ credas ꝙ sanguis ille quem recepimus in altari sit extra corpꝰ eius. Sed tamen vt effusum pro nobis in passione recipere debemus. i. sub illa intentione vt tunc eius dilectioneꝫ erga nos mens nostra ruminet ꝛ ꝯsideret illius magnificentiam sacramenti. ꝛ hoc intelligendo quantum pōt quia vix poterit aliquam inuestigare scintillã tam imẽsi amoris dn̄i nostri iesu chr̄i in hoc magnifico sacramẽto. Et cũ bn̄ ruminauerit illud magnificũ sacramentuꝫ saluatoris. ꝛ iam quadã celesti dulcedine imbutꝰ fuerit humiliter ꝛ reuerenter ad hoc sacramentũ accedat ꝛ cũ

omni diligentia missam ꝓsequatur: adhibitis alijs circū-
stantijs quas in huius ꝓncipio capituli ꝑtractaui. Cū
aūt recipe debuerit: aliq̄ poterit p̄meditari si placet. vt
pote dicat in corde suo Ad istud tam nobile sacramentū
suscipiendū nō sufficerent mille anni ad preparationez
condignam. Quanto magis ego miser indign⁹ sum q̄
quotidie pecco. incorrigibilis perseuero. ⁊ impreparat⁹
accedo. Quare dn̄e me fecisti vt tibi tam execrandam
iniuriam facerem: q te pono in latrinaz pctōꝝ aīe mee.
Eteñ nō est cloaca tam fetida sicut peccatrix aīa mea
Vtinā saltē ꝑ hanc immundā aīam meā aliq̄lis ꝯpun
ctionis fluuius ꝑtrāsisset vel decurrisset: vt ibi nō fuisset
tanta pctōꝝ sanies ꝯgregata. Dn̄e iesu q̄d est h: nūq̄d
ibi te ponere debeo: Sed in infinituz maior est tua mi
sericordia q̄ꝫ mea miseria. Et ideo de tua benignitate
solū ꝯfidens ⁊ te p̄sumo sumere. vt sic infirm⁹ accedaz
ad te medicum dulcissimuz vt sic tua medicina liberer.
Quanto em̄ plus infirmus sum: tanto pl⁹ te indigeo
deus meus. ⁊ in hac liberatōe mea magꝫ apparebit tue
imensitas pietatꝫ. Accedā ḡ ad deū meū ꝯfidēter. quia
infinite sunt misericordie eius. ⁊ secum fruar delitijs be
atorum. Ingrediar ḡ sponsa ad sponsum secumq̄ꝫ vo-
lo insepabiliter cōmorari. Nolo ampli⁹ alteri adhere-
re. vt cum ip̄o solo gaudiū habeā sine fine. Hec et alia
qui dicere voluerit corde dicat: nō ore. q᷑ non credo ex-
pedire illic ꝓferre alia q̄ꝫ illa q̄ in canone continent᷑: Et
nota q ſm meū iudiciū hec duo ad istud sacramentum
efficaciter recipiendum valent. scꝫ cōpassio mortꝫ chr̄i.
⁊ vilificatio ⁊ annihilatio sui. vt scꝫ quantū pōt vilis fi-
at ⁊ indignus in oculis suis qui recipere debet. Cum
autē sacramentū expletum fuerit cogitet in corde suo et
dicat. Post tam nobilē cibū nolo decetero stercora de-

gustare. Et cum ipse sit summa iocunditas nolo decete
ro affici circa aliquā creaturā. Si aūt nullā affectionē
seu refectōem spūalem ibi habuerit: recogitet signū esse
infirmitatꝫ vel mortꝫ. Ignē em̄ posuit in sinu ꝛ calorē
non sentit. mel posuit in ore ꝛ dulcedinē nō ꝑsensit. Et
ideo talis suam miseriā recognoscat: ꝛ mutet in melius
vitam suā. Si ꝟo refectōem spūalem ibi recepit nō sibi
attribuat: ꝫ infinite bonitati maiestatis diuine. q̄ se ad
bonos ꝛ ad malos extendit ꝛ dicat in corde suo. In me
dn̄s deus mirabilia opatur ad detestationem miserie
mee ad ꝯuertendū meipm̄: ꝛ ad ꝯuincendū bn̄ficijs ini
quitatem meā magnā. Nam me mortuū sentire fecit ꝛ
vermē vilissimū celestia degustare. Si mihi pctōri ta-
lia fecit dn̄s: q̄d faciet si correxero vitam meā: ꝛ cum to-
to conamine voluero me in meliꝰ ꝓmouere ꝛ celestibus
meditationibꝫ dedicare vel occupari. ꝛ decetero sibi so-
li adherere. Qđ tn̄ facere recogitet auxilio dn̄i: nō ꝓpa
ꝟtute. Et sicut cogitat: sic ope adimpleat. Qđ nobꝫ con-
cedat q̄ est bn̄dictꝰ in scl'a scl'a. Amen.

☞ Petitio ad excitandū cor i amorē dulcissimi iesu.

O Dn̄e deꝰ meꝰ q̄uo ausus sum Ca. XVIII.
te alloqui vilissima creatura: Nā fetidissimus et
horribilissimꝰ sum ꝛ vile stercꝰ: vermisq; nequissi
mus ꝛ vanissimꝰ hō. Tu aūt es deꝰ deoꝝ. rex regū. do-
minus dominantiū. om̄e bonū. om̄e honestū ꝛ pulcrū.
oīs vtilitas. oīs amenitas. oīs suauitas. fons splendo-
ris. fons melodie. fons odoris. fons amoris. fons dul-
coris. ꝛ intimꝰ dilectōis amplexꝰ. Et tn̄ me rogas ꝛ ego
fugio. de me es sollicitꝰ ꝛ de te non curo. mihi sꝫ seruis
ꝛ ego te sꝫ offendo. te mihi tribuis: ꝛ ego te sꝫ ꝯtemno.
me ergo vanitatē ꝛ nihil diligis: ꝛ ego te infinitū ꝛ ine-
narrabile bonū sperno. Fetorem. horrorem. mortalem

dolorē: tibi o btissime. benignissime. amātissime sponse ppono. Plꝰ me allicit creatura q̄ creator. vanitas q̄ eternitas. detestabilissima miseria q̄ sūma felicitas. Plus me inclināt sordes q̄ eleuet pulcritudo. feruitꝰ q̄ magnitudo. amaritudo q̄ dulcedo. Nā ꝛ meliora sꝫ vulnera diligentꝫ q̄ fraudulentꝫ oscl'a. Et tñ plꝰ approbo ꝛ affecto fraudulētis vl'nera q̄ diligētis oscl'a. Sꝫ ne reminiscaris dn̄e delicta mea vl' parentū meoꝝ. ꝫ pietatis tue viscera ꝛ dolores vulneꝝ tuoꝝ. Nō qd̄ ego ꝫ qd̄ tu fecisti i me respice. Nō qd̄ egi: ꝫ qd̄ tu ꝓ me sustinuisti cōsidera. Si me vt ondis diligꝫ: cur me relinqs. cur me vagari ꝑmittꝫ: Me ḡ amātissime dn̄e tene timore. restringe amore. qeta dulcore. Dulcissime spōse: nescio. neq̄o. nolo tibi seruire. tibi adherē. te toto corde: imo vix tua ꝑticula cordis amare: ꝛ h̄ i me opari potes: tu scis. Hoc de me tu vis ꝛ a me exigꝫ. Quid ḡ deficiā in bn̄placito meo: vl' tu i tuo. obsecro vt nō ꝓualeat hō ꝫ deꝰ. Noli i hac ꝯrietate deficere: ꝫ me reficere. nō succūbere: ꝫ succurrere festināter In viuēdo luxuriose. i. nimis: imo me ꝛ tuas creaturas lasciue amādo: totā meā sbam dissipaui. Nunc recognoscēti penuriā ꝛ miseriā suā ꝛ famelico appetitu ad patne miscdie viscera redeūti succurre miserendo. ꝛ me ocul' tue pietatis agsce. ꝛ digre mihi radijs tue grē letabūdus occurrere: ꝛ cū āplexibꝰ pacꝫ ꝛ quietꝫ oscula largiarꝫ mihi. Certe recogsco ꝙ in celū. i. in totā curiā celestē ꝛ ecciam romanā: imo in oēm creaturā tuā ꝛ corā te: te ꝯtēnendo peccaui: imo etiā tibi soli peccaui: ꝛ malū corā te feci: ꝛ certe nō sum dignꝰ vocari filiꝰ tuus imo nec mercēnariꝰ vl' etiā seruꝰ tuꝰ aut aliq̄ vilissima creatura tua. Sꝫ miserere mei ꝛ dele iniq̄tatē meā: vt iustificerꝫ in sermonibꝰ tuis ꝛ vincas cū iudicarꝫ: qꝛ dicūt aīe mee inimici mei. nō est salꝰ ipi i deo eius. Obsecro

iube vt detur mihi pma charitatꝫ stola: fidei feruentis anulꝰ. ꝛ calciamentꝫ eleuantꝫ ꝛ ꝯfirmantꝫ spei ptegant pedes. i. affectꝰ. sanguie veri vituli occisi ipinguet effe/ctus: ꝛ reficiat affectꝰ. Apias cor meū bone iesu ad tua vulnera vt q̄ntū me diligas recognoscā: vt sic ebriꝰ tuo sanguie totꝰ i te resoluar amore. Intret dolor tuꝰ i inti ma mea: ꝛ expiet oēm amorē meū alienuꝫ. Sim tecum crucifixꝰ mūdo vt sim mortuꝰ. ꝛ vita mea abscōdita sit solū tecū i deo. O vita ꝟa. vita btā. vita felix: q̄ abscōdi ta est ipi mūdo: ꝛ associata ipi chr̄o. in deo cētro suo q̄e/tat. Vnū est mihi nccariū. vnū solū q̄ro. Abscedat ḡ a me fantasmatū mł̄titudo; qꝛ vnꝰ est dilectꝰ meꝰ. vnus est spōsus meꝰ. vnꝰ est amor meꝰ. dn̄s meus iesus chr̄s deꝰ meꝰ. Nihil ḡ mihi sapiat. nihil ḡ delectet. nihil me alliciat nisi dn̄s iesus chr̄s. Totꝰ sit meꝰ ꝛ totꝰ sim suꝰ ꝛ fiat cor meū vnū cū ipo chr̄o. nihil me iudicās scire. nihil amare. nihil affectare: nisi dn̄m nr̄m iesum chr̄m et hūc crucifixū. Ergo bone dn̄e iesu recollige me visceri/bus. refice vberibꝫ. inebria vł̄neribꝫ Euigila ḡ aīa mea ad viscera ꝯpassionū q̄bꝫ plorauit in infantia. sup ihe/rusalē. sup lazaꝝ: ꝛ in cruce: imo in illł̄ sup te. Et egredie bat fluuiꝰ de loco voluptatꝫ ad irrigandū paradysuꝫ qui est in q̄ttuor capita diuisus. Si em̄ fluuiꝰ lachrymaruꝫ egrediebat de loco voluptatꝫ ꝛ oim deliciaꝝ: q̄nto magꝫ dꝫ egredi de loco oim spurciciaꝝ. Ergo bone iesu ꝓ me sūmis delitijs plenꝰ plorasti. Euigila etiā aīa mea ad vbera instructionū. exhortationū. ꝛ ꝓmissionū q̄ habes de ꝟbo vite eťne. Euigila etiā ad vł̄nera exprobratōis illusiōis ꝛ occisiōis: ad dolores. s. passiōis ꝛ ꝯpassionis. Attēdite inq̄t ꝛ videte si est dolor silis sicut dolor meꝰ. Imo dn̄e attendā ꝛ videbo si est amor sic̄ amor tuus. imo ꝛ si est amor nisi amor tuꝰ. Et iō nihil nisi te vł̄ ꝑt

te volo amare. Tu dñe iesu me iniquũ ꝛ pessimũ ꝯtem-
ptorẽ tuũ. vilissimũ fetorẽ stercoꝝ ꝛ horrorẽ vermiũ tã-
tũ amasti: vt tanta ꝑ me sustinere ꝛ pati digreris. ꝛ ego
te infinitũ bonũ. p̄rem pijssimũ. spõsum dulcissimũ. oĩs
pulcritudĩs. suauitatꝫ ꝛ scitatꝫ fontale ꝑncipiũ. nõ tan-
tũ diligam vt saltẽ ꝑ te moriar mũdo. imo moriar ꝛ mi-
hi: vt totꝰ tecũ affixꝰ ligͦ nihil sentiã nisi te: vt ꝛ viuã ego
iã nõ ego: viuat aũt ĩ me chr̄s. Quid ḡ retribuã dño ꝑ
oĩbꝫ q̃ retribuit mihi. Calicẽ salutarꝫ accipiã ꝛ noͫ dñi
inuocabo. Sit ḡ h̄ calix passiõis ꝯtinuꝰ in corꝑe. salus
suꝑabundantꝫ gr̄e radicet in corde. melos diuine lau-
dis diffundat q̄si indesinẽter ĩ ore. Laudabo eũ deuꝫ
meũ in vita mea: psallã deo meo q̄diu fuero. Iocundũ
sit ei eloquiũ meũ. ego ṽo delectabor ĩ dño. Eleuabor ꝛ
ostendã ei faciẽ mentꝫ. ꝛ ĩ auribꝫ eiꝰ ab ore meo resona-
bit ĩmẽsa grãrũ actio ꝛ magnificẽtie sue laus. Recedãt
ḡ de cetero oĩa vetera de ore meo ꝛ de aĩo meo: qꝛ deꝰ
sciaꝝ dñs est. ꝛ ipi ꝑꝑant cogitatões ꝛ voces. Arcũ for-
tiũ suꝑabo: ꝛ induar ṽtute ex alto. Gaudens gaudebo
solũ ĩ dño: ꝛ r̄plebit os meũ iubilo. ꝛ oĩa ossa mea exul-
tabũt ĩ deo meo: qꝛ me totũ offerã saluatori meo. Qui-
escet cor meũ ĩ dulcedĩe bonitatꝫ ĩmẽse. laudabo excellẽ-
tiã glie sũme: ꝛ seq̄r vestigia passiõis acerbe. Corpꝰ cõ-
culcet. cor eleuet. laude ṽo r̄pleat os meũ vt die ac no-
cte q̄tidie dei mei magnitudinẽ loq̄tur vel cantet. Oĩa
abijciẽs. totꝰ ĩ te sitiẽs. nihil p̄ter te sentiẽs resoluar ĩ te
ꝛ incẽtralit q̇escã. Abcedat vanitas. accedat deitas. trñs-
formet charitas: ꝛ fiã totꝰ diuinꝰ. Apiatur cor meũ. ape-
riant cordis vl̄nera. iũgant intĩa. ꝛ sim vnũ cũ xp̄o. Aⁿ.

¶ ☞ Explicit Scd̄a ps huiꝰ libri. q̄ spẽaliter tra-
ctat de his que ad ꝯtemplationẽ dispositiua ꝛ indu-
ctiua sunt. ꝛ de ꝑfectu ꝯtemplationis.

Incipit tertia pars huius libri

que spēaliter tractat de ɔtēplatōis quiete. ⁊ de his q̄ ad dictā quietē ꝑuenire volentibꝫ ꝑutilia ⁊ necessaria sunt ¶ Et p̄mo q̄ sunt q̄ inducūt hoiem ad ɔtēplatōis q̄etē

Ca. I.

Si ad ɔtemplatōis quietē voluerꝫ ꝑuenire: in te studeas tria radicare. ¶ Primū est. vt quantū tuū conditorē offenderis ⁊ a te ⁊ ab alijs q̄tidie offendaꝛ r̄cognoscas ⁊ de tuis sceleribꝫ ītime dolēs. alijsq̄ tanq̄ sibi ɔpatiens abūdanter si potes q̄tidie lachrymeris. ⁊ hec cogitās magꝫ tristari desideres q̄ gaudere. cernēs ꝙ nō sumꝰ in statu leticie ſꝫ meroris. Magnū est em̄ si deū nostꝝ sic ḡuiter offensum in n̄ris delictꝫ possumus toto tp̄e vite n̄re plorādo placare. Et hāc ɔsolationem debemꝰ eligere in p̄nti: ꝓ posse sꝑ n̄ras ⁊ p̄ximoꝝ miserias ⁊ nequicias deplorare. ⁊ ipse benignissimꝰ dn̄s aie sic fideliꝛ in amaritudine existēti post lachrymatōem et fletū exultatōem infundet. Et sicut aq̄ in vite putrefacta cū solꝛ calore decocta in vinū ɔuertiꝛ. sic lachryme im ꝑfecte ɔtrito feruore charitatis decocte: in vinū leticie ɔuertunꝛ. Nec em̄ decet dn̄m tam nobilē in aliq̄ domo habitare nisi mūdissimā inuenerit: ⁊ cū oī diligētia lachrymis expiatā. ¶ Scd̄m est. vt nitaris quantū potes chr̄i ɔpatiꝰ passioni: ⁊ vbiq̄ eā tecū circumferre in corde. Nisi em̄ ɔpatiendo nouerimꝰ pati secū: secū nō poterimus iocūdari. Si em̄ bn̄ passionē suā fuerꝫ meditatus ⁊ multū intrauerꝫ latꝰ eiꝰ: cito venies ad coꝛ eiꝰ. O felix coꝛ qd̄ sic cordi chr̄i dulciꝛ colligaꝛ. cuiꝰ leua sb̄ capite eiꝰ ⁊ dextera illd̄ amplexaꝛ: qꝛ tunc recte cū sponsa sponsus collocaꝛ ⁊ colligaꝛ in cubiculo. Sꝫ optimū coꝛ mihi narra obsecro dulcedinē quā tu sentis. quibꝫ affluis de-

litijs nõ occultes. Sed vt bñ video nõ audis: qꝛ coꝛ tu-
um absoꝛptũ est p̄ dulcoꝛe. Iã tu interpꝛetꝫ tui existentꝫ
in carcere oblitus es. Cerno em̃ sic te amenitate nimia
esse captũ vt iam non sint amplius nec vox nec sensus.
Quicũq; em̃ ad ꝯtemplatõis q̃etem ꝛ dulcedinẽ nisi ꝑ
istud ostiũ voluerit intrare: furẽ se reputet ꝛ latronem.
¶ Tertiũ est vt possidere nõ cupias nisi deũ. ꝛ quicq̃d
nisi deũ habuerꝫ: aut oblatũ fuerit vel viderꝫ: aut noia-
re audierꝫ: debes tanq̃ de tot folijs nõ curare: ſ; in deo
solo stabilias mentẽ tuã. ꝛ solus soli sibi iungarꝫ. Tũc ĩ
auribus tuis melos sue eloquẽtie resonabit. thesauros
sue sapie reuelabit. melliflua oscula exhibebit. tecq; pre
delitijs nõ poterꝫ sustinere. ꝛ suis te sustẽtans amplexi-
bus nimia dulcedine absoꝛberis. O felix aĩa q̃ abisti ꝙ
nos in tãta amaritudine reliq̃sti. Nũcia nob obsecro sꝫ
tibi sufficit istud bonuz. an vis ꝙ de nr̃is obsequijs tibi
trãsmittam⁹. Sz vt puto nõ reputas nos encenijs sed
stercoꝛib⁹ abundare. Quid tibi offendim⁹ o aĩa iocun
ditate repleta. ꝙ etiã maria nr̃a aspicere non dignaris.
Quare q̃ sic diligim⁹ tu ꝯtẽnis: Sz vt video nob non
loquerꝫ: qꝛ rapta es a dilecto. O amoꝛ ĩeffabilꝫ q̃ coꝛ sic
cõglutinat suo fini. O mira benignitas saluatoꝛis q̃ se
singulariter diligẽtes tã dono visitat excellẽti.

¶ ☞ Q̃z gl'iosum sit ꝛ q̃liter possit hõ mutari in deũ.

O Mirabilis mutatio dextre excelsi. Ca. II.
Sicut em̃ apud hoies tꝑalia diligẽtes vel aman
tes mirabile esset si q̃s vnũ fetidissimũ sterc⁹ ꝯmu
taret in oẽs delitias ꝛ honoꝛes mundi hui⁹. s. vt ꝓ vno
fetidissimo stercoꝛe hr̃et hui⁹ mũdi plenã dñationem. ꝛ
quantũ ad tꝑalia ad modum impatoꝛis. ꝛ quantũ ad
spũalia ad modũ pape. ꝛ nullam resistentiã hr̃e posset.
ꝛ insuꝑ maligni spũs obtẽperarent ei. ꝛ nõ solũ terra ſ;

etiā celi ꝛ sidera ad suū regerent nutū. mortificare etiā posset ꝛ mortuos suscitare: ꝛ infirmos curare: ꝛ etiā posset cursum nature in oībꝫ mutare. ꝛ hēret oēs diuitias et delitias q̄s citra deū posset excogitare: imo q̄s deꝰ posset facere: dū tñ in deū nō duceret. sic imo sine ꝯparatione multo magꝫ est admirabil' laudabil' ꝛ amabil' illa ꝯmutatio qñ q̄s ꝯmutat se in deū. Nā maior est sine ꝯparatione distātia inter hoīem ꝛ deū q̄ꝫ int' quācunqꝫ vilissimā creaturā. ꝛ oīa q̄ citra se deꝰ facere posset. Tūc aūt hō seipm̄ ꝯmutat in deū qñ eligit ꝛ diligit se odiri. ꝛ solum deū diligere: ꝛ circa nihil aliud vult affici nisi soluꝫ circa deū. ꝛ ille solꝰ in suo iacet affectu: ꝛ de nihilo curat nisi de ipso deo. ꝛ totaliter sitit qūo p̄ se vel p̄ alios honorificet' dn̄s deꝰ suꝰ. O ꝯmutatio desiderabil'. nā certe iste vulnera pctōꝝ ī vulnera chrī ꝯmutauit. ꝛ mentis feditatē in dei bonitatē. suā vilitatē in dei maiestatē. suā nequiciā in dei clementiā. amaritudinē cordis in dulcedinē creatoris. Nam totꝰ est dei ꝛ nihil nisi deū req̄rit. Cor suū plenū est ip̄o deo. se exuit ꝛ deū induit. zelo dei sibimet guerram facit tanq̄ꝫ crudelissimo hosti. Si g̊ talis est ꝯmutatio ista: cur serue nequā. infidele mancipium. inutilis creatura hoc adimplere retardas. Caue etiā ne h̄ adimplere studeas cū torpore vl' tepore opis. ꝑguamine cordis. anxietate pectoris. insensibilitate mētis. ꝫ potiꝰ cū animi auiditate feruoris. intentōe amoris īmensitate. maxie cū nihil sit vtiliꝰ hoī. nihil delectabilius. nihil nobiliꝰ. Si g̊ teip̄m exueris ꝛ p̄ hūc modum in deū intrauerꝫ: caue ne extra ip̄m possis aliq̄ mō inueniri. Et si aliq̄ mētis infirmitate vel negligētia te exire ꝯtigerit. illic statim recurre cū fletu. ꝛ dep̄care suppl'r vt tibi indulgeat: ꝛ digneť te fugitiuū ꝑuū recipe. Et tunc ꝑponas firmit' ī corde tuo q̄ ampliꝰ inde nō exeas. Nō

tamen dico vt tale ꝓpositum facias qḋ ad nouā culpā te obliget. qꝛ fragiles sum⁹ ꝛ inconstātes. Sꝫ si millesies ab eo exierꝭ totiēs ad ipm recurras. ¶ Regl'a istius bona. Null⁹ cū deo pt bn̄ ꝑfecte vniri vel esse q̇ alicui creature affectū suū ligatū vel inclinatū habet.

¶ Qꝫ mirabile est gustantē semel deū posse ab eo amplius separi. Ca. III.

Multū mirari debem⁹: imo nos non mirari miremur. quō hō sel'deuꝫ degustās ꝛ ei⁹ dulcedinē pt ab eo ampli⁹ aliqten⁹ separi: ꝛ quō nō obliuiscat̄ oia ex ebrietate nimia: etiaꝫ comedē ꝛ bibē ac dormire. ꝛ si qḋ aliud añ ipm ponat̄ quō pt ibi aliud q̄ꝫ suū dn̄m benignissimū intueri ꝛ i eo sūma dulcedie delectari. cū ipm i oib' sciat esse. ꝛ in oib' illū inuenire possit vt i oib' requiescat: O q̄ꝫ bon⁹ isrl' de⁹: his q̇ recto sūt corde. O q̄ꝫ dulcis ꝛ suauis est spūs ei⁹ in eis. O q̄nta amaritudine. quāta tristicia. q̄nta anxietate repleri deberet aliqs. qui etiā ad momentū a tāta sequestraret̄ dulcedine.

¶ Quō hō in breui tp̄e possit esse ꝑfectus.

Quicunq̄ ꝑ contēplationē ad sum- Ca. IIII. mitatem montis dei vult peruenire: oportet ꝙ nūq̄ꝫ quiescat dum vigilat. sed semper per mentꝭ eleuationem ascendat. Nam in isto ascensu non quiescere est quiescere. ꝛ qui quiescere vult fatigatur. nec postea sic bene potest ascendere. imo contingit aliquādo ꝙ cū quiescere vult intantum fatigat̄ vt amplius nullo modo ascendere possit. In ascensu enim montis materialis: quia caro infirma est quietem interpositam requirit. Sed in ascensu montis spiritualis: quia spūs promptus est: contrarium requiritur. vt scilicet non quiescat spiritus. Sed dum fatigatur tunc ascendere debet velocius. currere fortius. et recentioꝛ fiet et audioꝛ erit

ad maiora. ꝛ sibi leuius apparebit. ꝛ delectabilius ꝛ sua
uius ꝛ dulciꝰ q̄dicet. nō q̄escere eligēs ꝓ q̄ete. Et iō stul-
ti sunt: ꝛ q̄d sit ꝯtēplatio inexꝑti: q̄ cā resumēdi vires re-
quiescunt. Tūc h̄eant ꝓ certo ꝙ in illa q̄ete vires mime
resumūt: ꝫ potiꝰ dispꝰgūt. Vn̄ si fortiꝰ currit animꝰ cō-
templātis: tūc suaue est ei. si plane incedit incipit fatiga
ri: si q̄escit vires dispdit. Et iō nō est aliud nisi cū ꝟgine
ascēdere i mōtana cū festinatiōe. Si q̄s h̄ cape nō p̄t ꝫ
vult q̄escere: ꝛ tn̄ ascēsum in desiderio hꝫ: h̄ restat reme-
diū. q̄uis nō valeat his q̄ dicta sūt adeq̄ri. s. vt saltē mo
dū ascendentiū mat̄ialiter nō deserat. Nā q̄ materiali
ter in montē ascendūt: ꝛ in medio fatigati q̄escere volūt
nō descendūt ad q̄escendū i valle. qꝛ sic ad summitatē
nunq̄ venire possent: ꝛ stultissimi reputarent̄ ab oibus
hoibꝫ. Sic sūt ab oibꝫ stulti r̄putādi ꝛ nūq̄ ad cacumē
ꝯtemplatōis ꝑuenient q̄ hodie ꝑ ꝯtēplatōem modicū
vel multū ascendūt ꝛ affecti tedio ad locū vn̄ veniūt: si-
ue ad statū vn̄ recesserāt redeūt ad q̄escendū. ꝛ in pctōꝝ
siue vanitatū vallibꝫ seu imꝑfectōis planicie credūt ad
ascendendū effici fortiores. ignorātes ꝙ vix poterīt ad
locū siue statū ad quē ꝑuenerant ꝑuenire. Et ista est rō
sicut credo: q̄re sic pauci hoies ꝯtēplatiui attingūt sup
ciliū montꝫ. Vn̄ si hō ascēderet q̄ntū posset ꝛ ibi q̄esce-
ret: nō inde recedēs aliq̄ mō. ꝛ cras eleuaret̄ altiꝰ. ꝛ ibi
etiā figeret pedē cordis. ꝛ postmodū inde ascēderet sic
faciēdo sp. dico vob ꝙ iste plus ꝓficeret in vno mēse: q̄
alius in q̄draginta annis q̄ retrocederet ad q̄escendū.
ꝛ sp ad idē rediret. Et credo ꝙ iste i breui ꝯsummaret̄
in statu. ꝛ eēt gl'iosus corā deo. ꝛ a tō celesti curia p̄dile-
ctus. Si āt in mōte timuerꝭ aliq̄d: curras ad cauernas
laterꝭ chr̄i. Si ꝟo nō potes abstinere a valle: qꝛ ibi nu-
tritꝰ es. nec vis adiplere q̄ dixi: h̄ saltē fac vt ad vallem

tue miserie z etiã toti⁹ hũani generꝫ ꝯdescẽdas ꝑ hũili-
tatẽ tui z ꝯpassionẽ ꝓximi: tã de tuis ꝙ̃ de alienis dolẽ
do pctis z ꝓ eis veniã postulãdo a deo. Quã ipse cõce-
dat q̇ est bñdict⁹ ĩ scl'a. Amẽ. ¶ Uñ hec breuis regl'a
hec oĩa ĩ breui ꝯphendit. Qui voluerit ꝑ ꝯtẽplatiõem
ad summitatẽ montꝫ dñi ꝑuenire: nõ q̇escat nec retroce
dat donec assecut⁹ fuerit qđ intẽdit: nisi forte descẽdere
velit ad suoꝝ z alioꝝ tristiciã pctõꝝ.

¶ Q̃uõ aĩa inebriaꝛ ĩ ꝯtẽplatõe a c'atore suo

O Altitudo diuitiaꝝ sapie z scie dei: ꝙ̃ Ca. V.
incõprehẽsibilia sꝫ iudicia ei⁹ z ĩuestigabiles vie
ei⁹. Quis ascẽdet ĩ montẽ dñi aut q̇s stabit ĩ loco
sctõ ei⁹. Sꝫ si q̇s ascẽdere voluerit: ꝑ quã viã: cũ inuesti
gabiles sint vie ei⁹: Audi dilectũ tuũ aĩa dilecta. z gau
de cũ cũcta q̃ dcã sꝫ cũ oĩ diligẽtia studuerꝫ adiplere. et
sic deo appropinq̃ris vt nihil p̃ter ipm valeas cogitare.
z cet'a p̃ter ipm tibi sint ĩ nimia amaritudie. z q̃si liben-
tius velles aĩaꝫ a corꝑe separi: ꝙ̃ aĩaꝫ tuã seꝑare a ꝯti-
nua cogitatõe dei tui: vl' q̃si ꝯtinua. Et q̃si videreꝛ tibi
q teipm nõ ames nisi te ꝓpter ipm amauerꝫ. Quid tibi
de dilecto tuo ꝯtingat ausculta amore repleta: ĩmo q̃si
tõ in amore ꝯuersa. Iste dilect⁹ tu⁹ o dilecta: a q̃ nõ po
tes aliq̃ten⁹ separi: seipꝫ a cogitatu tuo ꝯtinuo paulisꝑ
sbtrahet. ita vt cor tuũ circa aliq̇d aliud incipiet euaga-
ri. z tu vidẽs eũ quẽ sic fortiꝛ diligis abcessisse. nimia a-
uiditate repleta queres vndiqꝫ q̃uõ possis (quẽ sic for-
titer diligꝫ) inuenire. oĩbusqꝫ creaturꝫ breuiꝛ nunciabis
vt dicãt vel indicẽt tibi vbi est dilect⁹ tuus. q2 lãguida
efficerꝫ p̃ amore. Quãto tũc fletu. q̃nta lamẽtatõe ꝑfun
daris. q̃nta anxietate p⁹ dilectũ tuũ discurras: tibi ne-
scio enarrare. Sꝫ o mirabil' inebriatio amoris. hoc ipõ
q in ipm tẽdis cũ ipso es z ignoras. Sꝫ q̇d faciet dile-

ctus tuus oī amore repleta: Nunq̄d poterit se āplius occultare: Sȝ dilectissim⁹ spōsus tu⁹ q̄ntoti⁹ p̄ntabit. ꝛ tu illū vidēs quē cū tāta auiditate q̄sierās nimio amore amplexaberis eū. sꝑ tn̄ cū oī reuerētia ꝛ amore ꝛ timore. Sȝ q̄nta ad hec assit tibi ꝯsolatio: tūc si sapiēs fueris poteris expiri. Sȝ audi o amātissima dn̄i: cū te securam reddideris iteꝝ se absentabit: ꝛ tūc maiorē ardorē q̄ꝫ p⁹ ip̄m reqrendo hēbis. Quid dicā tibi: Iteꝝ se absentabit: ꝛ iteꝝ atq꜅ iteꝝ. ꝛ breuit̄ totiēs a te se absentabit donec sis sollicita custodire eū. vt te securā nō audeas reddere: ꝛ oīa hēas iā suspecta. Sȝ o felix aīa audi q̄d faciet tibi dilect⁹ tu⁹: cū secū īcipies q̄etari: vno dulcissimo incipiet te potare: ꝛ tu ei⁹ allecta dulcedīe: ampli⁹ eum incipies affectare. ꝛ ip̄e largissim⁹ āpli⁹ tibi dabit. ꝛ q̄nto pl⁹ dabit ampli⁹ ꝑstulab. ꝛ ip̄e benignissim⁹ āplius tibi mīstrabit. Quid dicā: Satiari nō poteris donec inebriata fueris ꝛ vino iā vndiq꜅ ꝑfusa. Vtꝝ āt p⁹ freq̄ntem ꝛ nimiā inebriatiōem soporē aut raptuȝ ꝯseq̄ris: sicut dn̄s tibi ꝯcesserit poteris expiri. Largissim⁹ est em̄ ꝛ pl⁹ sine ꝯpatione q̄ꝫ credi valeat elargit̄. Hoc tn̄ sꝑ hr̄e debes in corde tuo: ꝙ tu sis vilissimus ꝛ ꝙ nullo mō ad h̄ apt⁹ sis: imo ꝑmaxi^m tibi dȝ videri si ip̄e delȝ pctā tua: etiā cū q̄ntacunq꜅ penaꝝ afflictōe in h̄ mundo: q̄ est laudabilis ꝛ gl̄iosus in secula. Amē.

¶☞ De hō añ raptū diuersimode inebriat̄ Ca. VI.

Quoniā in pluribꝫ locis sup̄dictoꝝ capl̄oꝝ diximus hoīem duꝝ diuina influentia inebriari posse. Vt mens tua ampli⁹ eleuet̄: volo vt ebrietatē illaꝝ influentiaꝝ diuinaꝝ nō ignores. Debes em̄ intelligere ꝙ vir ꝯtēplatiu⁹: q̄uis multas ꝯsolatiōes hēat spūales: anq̄ꝫ ad soporē ꝛ raptū ꝑueniat: ad qđ pauci attingunt valet duplicē expiri ebrietatē. ¶ Prima est q̄dam abū-

tantia iocūditatis in corde: z vehemēs iubilatio men-
tis q̄ post multū fletū aut multā ꝯsiderationem passiōis
chr̄i. aut p magnū feruorē amoris singularis in deū ve-
nit ex q̄dam noua influētia z diuina irradiatōe in men
tem. Et illa leticia tantū abūdat i corde vt etiā i mem-
bra corpis redūdet. z illa facit diuine clemētie arridere:
z pre exultatōe nimia ad modū ebrij p̄cipitāter gradit
quietē nō sustinēs: z creaturas q̄s inuenit sui creatoris
amoris magnitudīe amplexat. Et bn̄ potes credere q
cor suū nō multū applicat ad terrena. sed si aliud occur-
rerit omnia reputat esse vana. ¶ Est alia dulcedo siue
ebrietas que nimia dulcedine replet cor ex diuino con-
sortio. hec venit p contemplatōis quietem. z intantum
abundat hec dulcedo in corde vt redundet ad oīa mē-
bra abunde. adeo vt totus sibi tam interius q̄ȝ exterius
mellifluus videat. Et sicut prima ebrietas pre hilarita
te quietem non sustinebat: sic z ista pre nimia dulcedi-
ne quiescere facit. Et hec nisi intantum incendat vt so-
porem generet: non auferet totaliter particulariuȝ sen-
suum actus. sed ad modum ebrij esse liberos nō pmit-
tit. z tunc quasi quicq̄d viderit reputabit quadā diuīa
dulcedine abundare. Et q̄ȝuis prima sit in intentiōe le
ticie. z ista in intentione dulcedinis. tamen non oportȝ
dubitare quin illa sentiat dulcedinem. z ista leticia non
priuetur. Et q̄ȝuis nō sit necesse timere de p̄ma: ȝ poti9
sit gaudendū. tamen de scda que consistit in quadā ad-
mirabili dulcedine cordis: sp securꝰ est dubitare. qꝛ dia-
bolus transfigurat se in angelum lucis. z consueuit ali-
quando similia procurare. Vellet em̄ q hō supbiret z
se aliq̄d reputaret: vt talibꝫ delicijs frueret z ibidē q̄es-
ceret vt sic auerteret a deo. Et hoc bene pmitteret dn̄s
euenire: qꝛ aliq̄ contēplatiui aliquādo de se nimis p̄su-

munt:aliosq̃ꝫ ꝯtemnũt ⁊ credũt se deo esse primos. cũ tñ sint ꝑ suꝑbiã ab eo nimis elõgati. Et iõ diabolꝰ pr̃ suꝑbie hãc ꝓtãtem ĩ eos accipit vt talibꝫ delitijs eos decipere possit. Et iõ cũ summa diligẽtia attẽdendum est: vt qñcunqꝫ tibi acciderit talꝭ delectatio: aciem mentꝭ in deũ dirigas. nec ab ipo cor tuũ discedat. Et si delectari oporteat: solũ delecterꝭ in deũ. Tunc si a deo esset illa dulcedo deberet intẽdi. si a diabolo deberet ꝓuari aut saltẽ remitti. Qr̃ si deꝰ in hoc te voluerit aliqñ ꝯsolari: vt q̃ ꝓ tuis aliorũqꝫ pctis amaritudie replerꝭ. aliqñ delitijs ꝯfruaris: regr̃tiari sibi debes vt potes. ⁊ adhuc tñ licitũ est timere ne p̄sumptõem incurras. Potes em̃ cogitare ad humiliandũ cor tuũ sꝫ hac dulcedie: q̄ dñs ꝓ paruo aliq̃ bono qd̃ facꝭ in p̄nti: qd̃ tu reputas esse magnũ fortasse vult tibi ꝓ p̄mio dare illd̃. qr̃ te premijs eternis reputat esse indignũ. Potes em̃ timere ne istd̃ dulcissimũ vinũ tibi adhuc spũalit̃ febricitãti piculũ mortꝭ inducat. i. occasionaliter te faciat subire. Ideo pleno corde dum sumꝰ in hac valle miserie ꝯstituti. debemꝰ magis ꝓ peccatꝭ appetere cum christo crucifixo affligi q̄ꝫ piculosis delitijs affluí. Et sicut quotidie peccamus. imo quasi ꝯtinue: sic debemus ꝓ eisdẽ peccatꝭ velle penã cõtinuam sustinere. Et sicut sumus vilissimi serui dei: sic debet nobis placere. imo debemꝰ appetere ab om̃ibꝫ vilissimi reputari. Et sicut ad honorẽ dei facti sumꝰ. sic illud solũ deberet in me ⁊ in alijs placere mihi qd̃ ad suũ tendit honorem. ⁊ illd̃ solum displicere qd̃ in ꝯtriũ vergit. De indifferentibꝫ autem nullo modo debemus curare. nisi quia omnia debemus ad laudem dei referre. Quod nobꝭ concedat ⁊c̃.

¶ ☞ Qr̃ contemplatiuus debet gaudere de bonis proximi: alioquin tria mala ꝯmittit. Ca. VII.

Hec oia etiã appetere debes o ɔtẽplatiue cuilibet hoi ꝛ debes ꝓ ɋlibet homie sollicite orare. Et qñ vides aliqḋ bonũ in ꝓxio mirabilit̄ gaudere debes. etiã si illḋ nõ videas ĩ te. Qḋ si nõ fecer᷎: ꝫ potius dolueris: tria maxia mala in ħ pctõ ɔmitt᷎. Primũ est ꝙ honorem dei (ꝙ in bonis illi⁹ resultat) odire videris. Scdm est. ꝙ passionẽ chṙi (ꝙ ad ħ est passus vt vnusqsꝗ abundet v̄rutibꝫ) ɔtẽnis. Tertiũ est ꝙ charitatem (ꝗ ꝓximũ sicut teipm diligere debes. ꝛ ei⁹ bonũ affectare sicut tuũ) laceras ꝛ diuidis. Multũ g̊ bonũ ꝓximi diligas ꝛ ꝓcures. ꝛ maxie spũale. ꝛ etiã cũ necessitas se obtulerit tpale. ꝛ sꝑ spũalia tibi dñs exhibebit. ꝛ tãdẽ ad celestia te vocabit. Ad ꝗ ipe nos ꝑducat ꝗ ꝓ nob voluit cruc᷎ oꝓprobria sustinere. Amen.

¶☞ Qz contemplatiuus non iudicet alios ꝓpter defectus in ipis apparentes Ca. VIII.

Diabolus in malicia antiq̃tus viros ɔtẽplationis cernẽs ĩ celestibꝫ ɔuersari: vñ ꝓpt̄ supbiã est eiect⁹: nitit̄ mõ aliq̃ eos secũ trahere ad inferna. Et ꝙ videt eos nõ posse vincere ĩ apto. conat̄ saltez decipe in occulto. Sz ꝗuis diuersa mala diuers̄ tẽpibꝫ suggerat. tñ ad ħ nitit̄ vt ɔtẽplatiu⁹ de se ꝑsumat ꝛ alios iudicet viciosos. ap̄lice inherẽs snie: oia iudicat spũalis ꝛ ipe a nemine iudicat̄. Sz o pest᷎ atꝗ mors g̃uissima ꝛ occulta. hec deũ fugat. ꝑsumptõem pessimã inducit ꝛ abhorrendam. hec vescentẽ in croceis facit stercora amplexari. hec spũali plenũ leticia ad acidiã ducit. hec oia ad honorẽ dei referẽda facit diabolice fraudari. Sz o hõ nũquid in altũ ɔtẽplatõis ascẽdisti: vt sic faciẽs aliosꝗ iudicãs debeas mag᷎ ꝑcipitiũ sustinere: Pone g̊ te in nouissimo loco in ɔsideratõe tu ꝓpi⁹ ꝛ cadere nõ valebis. ꝛ dei ɔmendans oꝑa oia ɔmẽdabis. Attẽde g̊ o hõ in

conteplatione constitutus & cognosce qualiter deus p/pter suū honorē faciēs creaturā: diuersis diuersa voluit munera elargiri: vt nō vno mō ꝫ multiformiter honoretur: atq; sui thesauri manifestari sic queant. & vt cōmendandi suā magnificentiā materiā multiplr habeamus. Debes ḡ cogitare pmo ꝙ deꝰ sicut bonꝰ paterfamilias ordinās domū suā pēsat filiorū sapiam. potentiā & bonitatē. & sm ꝙ viderit diuersa cōmittit officia & tribuit dignitates. Cogita ḡ pmo tu q̄ cōtēplationi vacas. ꝙ deus pater tuꝰ benignissimꝰ sciens te ad oīa imbecillem: noluit te in periculosis & difficilibꝫ ac implicatꝭ operibꝫ ministrare. ꝫ sua clemētia tanq̄ infirmū p cōtemplationis quietē te voluit cōsolari. Alios aūt cernēs ī charitate feruens & fortiter radicatos voluit sup piculosa & difficilia ordinare. sibi nihilominꝰ quietē tribuēs pꝰ laborē. & cōsolatōem nō modicā in labore. Si ḡ viderꝭ te spūalibꝫ inherere: ceteros aūt circa alia laborare: nō eos iudices: ꝫ sapiam & bonitatē dei in eis inspice. te aūt infirmū agnosce: aliosq; cōsidera esse fortes. Qūo em̄ fortem te reputare potes q̄ pp̄ter nimiā tui infirmitatē lecti molliciem. i. cōtemplatōis dulcedinē sustinere nō vales. ꝫ ad modū arundinis oīni vēto moueris. Quid ḡ faceres si te oporteret vna manu edificare & alio hostes gladio effugare? Nēpe deficeres solo pauore. Lauda ḡ deū tuū q̄ potētes ī arduis posuit & aduersis. prudētes intētos fecit studijs: clemētes bonorū tpaliū fecit distributores. Te aūt ne deficeres voluit q̄escere p cōtemplationis quietē ne errares. noluit te subtilia & curiosa inuestigare vt simplicitatē h̄res: ne malꝰ dispensator esses voluit te oīa abnegare vt paup esses. Nō ḡ te de istis exaltes nec alios iudices ꝫ exaltes. nec ab his excludas eos q̄s videris ociosos. Debes em̄ cogitare ꝙ tan

q̄ʒ sapientes ⁊ probi thesaurum acquisitū abscondunt laborātes in occulto ⁊ in publico quiescentes. Aut certe cogita ꝙ ille qui dedit ventis pondus permittit eos in istis minimis ⁊ manifestis deficere: ne de maximis que sibi concedit in sup̄biam eleuētur. Et q̄uis sic facere debeas de omnibꝫ supradictis. tamē quia vides eos in periculo esse. debes tu (qui in quiete es) ꝑ eis orare. vt sic possis eos allicere ad quietem. ¶ Debes secūdo oīa ad laudem creatoris reducere. qđ facere poteris ꝑ hunc modum. ⁊ etiam melius si dn̄s dignabit̄ tibi indicare. Cum etiā videris aliquos in prelatiōe tp̄ali vel sp̄ūali: siue in dignitate aliqua ꝯstitutos: hoc esse factū ad ꝯmendandum magnificentiā ⁊ potentiam dei cogitabis: ⁊ eum laudabis. Cū aūt aliquos insistētes scientie viderꝫ. ⁊ nō solū creatoris: ſʒ etiā creaturaꝝ occultissima inquirentes ⁊ quēlibet v̄siculū curiosissime obseruantes ⁊ ordinātes: hoc esse ad manifestandū dei sapientiam nō ignores. ⁊ in eis diuinā sapiām ꝯmendabis. Cū aūt viderꝫ aliquos tp̄alibꝫ negotijs insistētes. in ip̄is laudabis dei prouidentiā. ꝑ tales quiescentibus prouidentem. Si viderꝫ aliq̄s insistere operibꝫ pietatꝫ in ipsis laudabis diuinam bonitatē: se ad oīa diffundentem. Si videas aliquos ceteros iudicare: dn̄i iudicium time. Si videas penā inferentes: diuinā recogita iusticiā. Si rigidos. diuine iusticie expauesce rigorem. Si rep̄hensores causaꝝ: discussionis futuri iudicij recordare. Si videris p̄latos circa punitionē remissos: in eis diuinam misericordiā cōmendabis. Si calorem habueris. recogita dei patrꝫ erga nos nimiā charitatē. qua suū filiū voluit incarnari ⁊ ꝑ nobis omnibꝫ crucifigi. Si frigus habueris. ab omni estu miserie ad refrigeriū anhelabis. Et sic omnia potes reducere ad lau-

dem ꝯditoris. Nō em̄ debet esse creatura in qua tuum
nō honorifices creatorē. Hoc ipso em̄ oīs creatura dig̃
est oī laude ꝙ a deo ꝯdita est: ꝛ ab eo ꝯseruaꝛ i esse. ꝛ h̄
ipō ꝙ daꝛ esse. s. dei ei⁹: ꝛ suū mirabl'r ꝯmēdat autorem
Nec pauca exēpla posui vt hēas mentē ꝛ viā ad maio-
ra. Et istō est diuinū iudiciū ad qō te voluit apl's inui-
tare in auc̄te p̄dicta quā tu pessime assumebas. Nō em̄
vult apl'us innuere ꝙ spūalis hō ceꝛos debeat ꝯtēnere
vl' iudicare: cū alibi ipe dicat. Nolite an̄ tp̄us iudicare.
Et alibi. Tu q̄s es q̄ alienū seruū iudicas? Sꝫ tu dices
ꝙ hec secreta diuine sapie nō ꝑcipit hō carnal'. ꝫ spūalē
mēte p̄dit⁹ vt dixi: ꝙ meli⁹ in creatura q̄libet iudicabit
.i. discernet. Judica g̃ ꝛ tu oīa. i. diuinā potentiā. sapiaꝫ
ꝛ bonitatē in oī creatura discerne. ꝛ veꝛ oīm honorifi-
ces conditorē. Si aūt aliquē certitudinaliꝛ ꝛ ꝓbabiliꝛ
nouerꝫ pctōrem: caue diligēter ne ꝓpter h̄ ipm̄ ꝯdēnes.
nec etiā ipm̄ ꝯmēdes. ꝫ viciū tibi displiceat: ꝛ ꝯpatiaris
inc̄ꝫtū poterꝫ ꝑsone. Laudab̄ etiā dn̄m deū tuū q̄ non
ꝑmisit impiū q̄uius cadere: nec te illō vicium ꝑpetrare.
Nullo mō enim dubites ꝙ si te non custodiret a malo:
grauissima ꝛ turpissima deduceres ad effectuꝫ. Deum
etiā supp̄l'r exorabis vt ipm̄ ꝛ quēlibet pctōrem releuet
a pctō: ꝛ te custodiat ab oī malo. Nisi em̄ nouerꝫ ꝯpa-
ti peccatꝫ ꝓximoꝛ ad bonū: indurabiꝛ cor tuū. ꝛ forte ī
malū corrues sine freno Qui em̄ fideliꝛ oꝛone vl' exhor
tatione bonū ꝓximi nō ꝓcurat cū facere p̄t. non dubito
ꝙ ab ipō dn̄s elongatur. Sꝫ q̄nto magꝫ credis ab his
dn̄m elongari: q̄ arridēdo detractoribꝫ ꝛ ceterꝫ pctōribꝫ
applaudēdo eos ī sua malicia fouent. ꝛ audaciā tribuūt
iteꝛ similia faciēdi. Si g̃ oportunitas se obtulerit maluꝫ
argue. aut si non expedierit saltē tristiciā p̄tende faciei.
vt aliq̄liter ꝯfundaꝛ pctōr. Nec attēdas magnitudinē

aliculus: qꝛ illũ reputa esse magnũ q̃ approximat deo. ⁊ tanto maiorẽ quãto amplius approximabit. Que enim puersitas facit seruũ diaboli timere ⁊ magnũ reputare: ⁊ filiũ dei adoptiuũ ꝯtẽnere iã arrã patrie possidentem vesania est nimis magna. A q̃ nos custodiat chr̄s q̇ est bñdictus deus in secula seculoꝝ. Amẽ.

¶☞ Qꝛ ꝯtẽplatiuus nõ reputet se maiorẽ aliis Ca. IX.

NOn cessans antiquus hostis cũ nõ pt viros ꝯtẽplatiuos in h̄ decipe vt velit alios iudicare: saltẽ nititꝫ eos ad h̄ deducere vt qꝛ vidẽt se in multis opib⁊ q̃ ipi faciũt pficere: alios impfectos esse iudicẽt: qꝛ eisdẽ nõ vacãt laborib⁊: aut certe qꝛ eadẽ q̃ ipsi sollicitudĩe ⁊ q̇ete siue vigilia ⁊ abstinẽtia nõ vtunꝛ: sed potius eos vidẽt ƀm suũ iudiciũ ociosos: vel cernunt eos circa tpalia implicatos: in q̇b⁊ ipi qui sic mũdo pficiunt aliq̃n offenderũt. Sꝫ o error pessime ⁊ occulte: qui ƀm exteriorẽ ꝯuersatõem vult de interiori homĩe iudicare. Nõ em̃ requirit tantũ laborẽ corpis q̃ntũ laborẽ cordꝭ edificiũ spũale. imo apd deũ pmũ sine scdo nõ valet. secundũ ãt sic sine p°. ⁊ qd vni est nociuũ alii q̃ꝫ putile erit Et sicut facies hoim stꝭ diuerse: sic ⁊ modi viuẽdi et in bono pficiendi Et ido q̃n te vides laudabilib⁊ operib⁊ fulgere: ⁊ alios vides circa alia intẽtos ⁊ negligẽtes: cogitare debes q licet ista sint in apto: in occulto tñ vl' saltem in cordis cubiculo laborãt opa delicata. Et qꝛ deus illos p cordis sanctitatẽ diligit spẽaliter forte nõ curat eos exteriorib⁊ laborib⁊ agguare: vt ne tam interius q̃ꝫ exterius laborantes sustinere non possent. Debes g̃ ad istã tentatõem expellendã pmo in corde tuo cogitare q non est ꝯsuetudo q filii regũ quotidie ad lucrandũ panem suũ manualib⁊ opib⁊ se affligãt: ß vt delicate ⁊ sine labore magno de regalib⁊ diuitiis nutrianꝛ. Naꝫ sic est

ad lram oportebit q multotiens vnū fratrē ad haben-
dam vnā deuotōem aut aliquā interiorē ordinationē
multū laborare: et illud idē vel meli9 habebit ali9 in so-
la mentꝫ ꝯuersione ad deū. ¶ Scdo cogitare debes. q
illud qd habere laboras et mō de nouo incipis degusta-
re. sit iam in alijs inueteratū et firmiter radicatum. Et
fortassis ista est ratio vna. quare affici sicut tu exterius
circa bona spūalia nō vident: qr dulcedo spūalis de no-
uo veniens mutationē inducit: sꝫ nō sic (vt credo) illum
q iam diu est mutat9 imutat: sꝫ pficit et cōseruat. Et qñ
vides te quodāmodo liquefieri pre amore. alios vo mi-
nime. cogitare debes q ad colorē solis iusticie ad silitu-
dinem solis materialis aliq liquefiūt pre amoris feruo-
re: adeo vt sua mēbra vix valeāt aut nō valeāt sustinere
Alij vo desiccant nō solum ab aquositate peccati: sꝫ eti-
am ab humiditate reliquiaꝝ pcti. et in bono ita cōsoli-
dant et ꝯfortant ꝯ malū vt nihil a charitate dei valeat
eos separe. Aliqui vo maturescūt: ita q sibi tam interi-
us q exteri9 dulcissimi videant: et abolita iā oī mentis
acerbitate iā poti9 in patria q in via habitare cernant
Aliq vo crescēdo ad modū arboꝝ: qūuis tales dulcedi-
nes nō degustent: crescētes tn̄ de die in diem fiunt apud
deū maiores. Alij aūt putrescūt vt mali. Cū g aliquos
istoꝝ affectuū recipis debes credere q ille idē affectus
vel maior sit in fratre tuo. Et qūuis nō sic cito liquefiat
pre amore sicut tu: fortassis ꝯsolidat vel maturescit vel
crescit in bono. et hmōi sunt forsan meliores effect9. Et
certe cū credis te liquefieri tu marcescꝫ. et iō alios nō mi-
nus tepter talia pfectos iudices: sꝫ potius time ne sibi
tu valeas ꝯparari. Nam si cera (cū liquescit ad solem)
ceteris creaturꝫ diceret. nullū bñficiuꝫ solis: aut non ita
magnū pcipitis sicut ego: stultū esset: qr etsi nō liqfiant

ad solem sicut ipsa. tamen arbores potiora fructus percipiunt beneficia. Potes autẽ ⁊ aliter a te supradictã temptationẽ effugare. Debes nanq̃ cogitare q̃ sicut quantum ad bona temporalia bonitatem dei percipiamꝰ oẽs ita tamẽ q̃ sm aliam rationẽ iste q̃ȝ ille. ⁊ quot homĩes imo quot creature sunt tot participandi dei bonitatem differentes rationes recipiunt. Ita simili mõ credendũ est quantũ ad bona spiritualia in rationabilibꝫ creaturis. nam gratia naturam pficit. Et hanc diuersitatem in spũalibus donis innuit Aplꝰus ad Corinth. cum dixisset. Volo autẽ oẽs homĩes esse sicut meipsum. cuȝ statim subdit. sed vnusquisq̃ propriũ donũ ex deo habet. alius quidem sic. alius vero sic. Et ex alijs diuersis locis hanc veritatem habere potes. Si ergo ita est. quo non aliter spũaliter viuet ⁊ seruiet iste q̃ȝ tu. Aliqui enĩ tendunt ad deum p quietẽ. aliqui p laboreȝ. alij sic. alij vero sic. ⁊ multotiens est melior qui vilior reputatur. Non ergo aliquẽ imperfectiorẽ te iudices si non facit oĩa que tu facis. Cum etiã vides fratrẽ tuũ cũ aliquo vel cũ aliquibꝫ cõmorari ⁊ tu solitarius es. tũc cogitare debes: q̃ iste perfectus est in charitate: ⁊ propter magnã dei dilectionem vbiq̃ sit cũ eo. siue cũ fratribꝫ sit siue solus. Et quia tu in dilectione dei es imperfectꝰ: vix te potes ad proximũ cõuertere quin offendas. vix aũt aut nunq̃ ad deũ potes bene te cõuertere quin oporteat te a proximo sequestrari. sed hoc certe imperfectiõis est. Nam angeli q̃ sunt in charitate perfecti ita bene mouentur in deũ cũ sunt nobiscum: aut cũ nobis ministrãt. sicut cũ sunt in celo empyreo. Hoc tñ non dico q̃ credã sic totaliter posse ĩ via fieri siue dum viatores sumus. sed aliqualiter possumꝰ eos sequi. Adhuc etiã potes cogitare q̃ qñq̃ isti ab istis exterioribꝫ abstracti ⁊ soli deo vacãt. ⁊ ita feruẽter mo-

uentur in ipm q ꝓpter nimiā intentionē mentis corpus dissolui videat et ad nimiā redigat debilitatē. et ideo vt vires resumāt: ne penit⁹ deficiāt. et ne etiā sua sctitas ab alijs aduertat: se offerūt vt suos solacio ꝓximoꝝ. sꝫ tñ oīa ad honorē dei faciētes. Et iō stultū est frēm suū iudicare ꝓ qlibet trufa: vel imꝑfectū reputare. Sunt em̄ hodie multi honestissimi exteri⁹ q paꝝ ꝓficiūt interius et multi stꝫ dissoluti in gestib⁹ q stꝫ in corde sanctissimi aut amicissimi dei. Aut qđ pei⁹ est aliq stꝫ odoriferi hominib⁹: et corā deo stꝫ fetidissimi. et sue exterioris sctitatꝫ iā suā receperūt mercedē. Et aliq apparēt hoīb⁹ pctōres et eoꝝ ꝯuersatio interior est ī cel. Nō dico tñ qn multotiens ꝯuersatio exterior corrñdeat interiori. Et q2 h vl etiā ꝯriuꝫ discernere nō valem⁹: oēs dei filios iudicem⁹ et nos inferiores oib⁹: nisi tñ manifeste ꝯrium videam⁹. Nā de bonis ꝓximi et de sua eminētia sanctitatꝫ incerti sum⁹. ſꝫ de nr̄a multiplici malicia sum⁹ certi. Mag est em̄ ꝑsumptio velle circa ꝓximū meū limitare influentiā diuine bonitatꝫ: q2 mihi om̄es mores sui nō placēt. Et qđ insani⁹ q̄ꝫ diuinā influentiā vel ꝯplacentiā velle ſm meā ꝯplacentiā regulare. Hoc aūt tūc facio cū illō (qđ nō mihi placet) suspicor nō placere deo. Cū etiā vides aliqs circa exteriora īplicari: tunc cogitare debes q illa ad laudē sui creatoris referāt. et mag' in ill' circa deum afficiant q̄ꝫ tu cū te recte ꝯuertꝫ ad deū Fortasse em̄ q2 sic deū diligūt vehemēter studēt ipm q̄rere ī oīb⁹ creaturis. q2 ipm in oīb⁹ nimis laudabilē et desiderabilē eē credūt et ꝯgscunt. Et h est magnū gaudiū et leticia eoꝝ cū vidēt etiā in reb⁹ vilissimis sūmā dei potentiā. bonitatē et sapiam mirabl'r ꝯmendatā. Et illa vilia forte sic libēter ꝑtractāt ne assilent nob: qb⁹ oīa stꝫ nociua. Sꝫ forte qū credis eos ociosos esse inenarrabili tunc leticia ſꝑ

spūali pfunduntur interius q̃zuis hoc dissimulent vt sapientes. Aut forte q2 se reputāt ita viles nō p̄sumūt se diuine faciei cōtinue p̄ntare. s; se vilib9 adiungētes nituntur reuerti ipi in corde. ita tñ q ipm in veritate aliqñ cōtēplentur. Et hec pt esse rō q̄re sic s; cū alijs iocundantur. q2 oritur eis leticia q sic viles hoies sicut se esse existimāt possint cū eis q̄s filios dei reputāt cōsolari. Et si dic; ppter aliq̄s. g deberēt cū meliorib9 cōuersari. Dico q forte illos meliores reputāt q̄ minorē simulāt sctitatem. Aut forte esse cū ill' nō reputāt se dig̃s: q2 nimis cōuersationi illoꝝ videtur esse difficil' vita sua. z ido sufficere eis videtur si valēt esse cū ill' dei filijs q̄s pñt aliq̄liter imitari. Sciunt em̄ q in h̄ntib9 simbolū facilior est trñsit9 Aut forte nolūt esse cū magnis vel nimis pfect; ne sua bona intētio cōgnoscatur. Potes etiā cogitare q forte h̄ cōcessit eis dñs vt circa ista extrinseca implicentur z cū fratrib9 cōuersentur. q2 sic est deū difficili9 possidere q̃z si solitarij pmanerent. z q̄nto cū maiori pugna z labore deū obtinent. tāto est eis laudabili9. Quis dubitat q si hō implicat9 vite actiue negotijs adeo pfecte possideret deū sicut ille q̄ moratur solitarie. q̄n ei laudabili9 esset. Et certe vbi est maior resistētia ibi aliqñ intenditur vis amoris. z p multiplicē intensionē act9 siue feruoris augetur substātia charitat;. z inde mai9 p̄miū assequuntur. Cum g eos credis pdere ipi lucrantur. z cū eos existimab infimos inuenire ĩ patria: sup te inuenies exaltatos: si tñ ibi fueris. Multum em̄ timendū est ne sicut humilitas ipos exaltat: ita nr̄a supbia (q̄ oēs alios volum9 iudicare) nos deijciat ĩ infernū. Aut cogita de eis q ipi magis approbāt posse se deo suire pfecte in his ad q̄ se inueniūt paratos. q̃z accedere ad ardua z deficere sicut tu fac;. Multū em̄ reputāt vel reputare debēt incōgruū aliq̄d tāto dño age-

re imꝑfecte. Aut forte tã magna in occulto q̄ꝫ parua in publico. tam terrena q̄ꝫ celestia attentãt facere: vt i oib⁹ ab eis inimic⁹ humani generꝫ impugnet͂ ꝛ ipi in oibus mereant͂. Et q̄ꝫuis sic imꝑfecti tibi videant͂: forte pl⁹ in vno interiori motu mouent͂ q̄ꝫ tu i multꝫ. imo forte pl⁹ q̄ꝫ tu in oib⁹. ꝛ hoc ignorãs minores te nõ iudices alios ſ꞉ lauda dñm q̇ dignat⁹ est te eis sociare: quoꝝ forte meritis spũaliter viuis. ꝛ si nõ viuis ꝑ eos forsitan viues. Hec aũt dixi ad reꝓmendum diabolicã tentatõem. Et q̄ꝫuis sit sic aliq̄n aut sic esse possit: ꝛ sic de ꝓximo sit credendũ sicut tactũ est. tñ simpl'r mihi magꝫ placet: ꝛ credo ꝙ magꝫ placeat deo vita cõtemplatiua q̄ꝫ actiua. et vita solitaria q̄ꝫ domestica. ꝛ mihi magis placet honestas q̄ꝫ dissolutio. ꝛ hec credo multo magꝫ esse eligenda q̄ꝫ illa. q꞉ etsi illa posset bñ ordinari in deũ ꝛ in sapiẽtib⁹ ordinet͂. tamen sꝫ q̇ꝺ est ꝓpinqui⁹ fini magꝫ est eligẽdũ: ꝛ magꝫ ipe finis q̄ꝫ id q̇ꝺ est ad finẽ. Et iõ licꝫ ita se habeant ista. tñ nõ est dubiũ ꝙ ꝑsone ista habentes se hñt vt excedẽtia ꝛ excessa. Nã aliq̇ actiui maioris sunt charitatꝫ ꝛ meriti q̄ꝫ aliq̇ ꝯtẽplatiui ꝛ econuerso. ꝛ aliq̇ domestici q̄ꝫ aliq̇ solitarij ꝛ econuerso. ꝛ aliqui dissoluti q̄ꝫ aliqui honesti: ꝛ econuerso. Quicquid tamen nos habeam⁹ dũmõ deo placeam⁹ magnũ erit: q꞉ in tãta multitudine hoĩm pauci stꝫ deo g̃ti. Cui⁹ rei cã ꝛ ꝓ nob ꝛ ꝓ ipis debem⁹ nõ modicũ q̇tidie lachrymari: ꝛ q̄si q̇tidie dñm deꝑcari: vt digneť nos facẽ sibi g̃tos. aut si sumus vsq꞉ i finẽ i gr̃a nos ꝯſuet. Q̇ꝺ ipe nob ꝯcedat q̇ ꝓpter hoc voluit incarnari ꝛ letalit͂ vulnerari. Amẽ.

¶☞ Cõtra suꝑbos ꝛ de se p̄sumẽtes Ca. X.

O Superbe. o luciferi imitator responde. nũquid te cogitas dominũ esse. an omnia esse a deo ignoras Si ergo aliquid a te protestaris: certe deum te cẽ fateris. Sed amplius vide vt tua insania reprimatur

Nonne de alienis stultum est gloriari. Cum ergo cun-
cta sint a deo: si de aliquo gloriaris te comprobas esse
stultum. Si autem hec ignoras: te comprobas esse ce-
cum. Audi ergo insane. si gloriari vis et stultus appare-
re non vis: exclude que non sunt tua et de reliquis glori-
eris. Sed certe si omnia non tua excluseris in nihilum
redigeris. ergo de nihilo gloriare si non vis incurrere
vanitatem. Sed specialius ad dona gratum facientia
descendamus. De illis gloriari non potes: quia hec te
habere ignoras. imo si gloriaris non habes. Sed etiã
q̃ tu habeas supponamus: qualiter ea possideas vi-
deamus. Tibi proditori et infideli seruo dñi tui iustici-
am quam habes: noster benignissimus dñs tanq̃ pan-
num albissimũ dedit. et tu eã stillare non cessas sangui-
ne menstruato. Sed o vesania plene: vtinam saltẽ frõ-
tem mulieris meretricis haberes. Queso que sit mere-
trix sic corrupta que de menstruo glorieẗ: imo quasi nul-
lam inuenies meretricem que de hoc non intime ꝯfun-
datur: nec etiam audet hoc ipa amantissimo sponso re-
uelare. Quid ergo o stulte in malicia gloriarꝭ. Si tm̃
in mense semel ad modum mulieris deficeres: haberes
forte causam gloriandi: sed erubesce et dole: quia conti-
nuꝰ vel quasi cõtinuus est fluxus tuꝰ. Si ergo a te tm̃
est malum. et a deo tm̃ est bonũ. non in te sed in domino
glorieris. et de tua turpitudine coram oculis diuine ma-
iestatis continue erubescas sicut deficere non desistis.
Sed dicis. in me nolo decetero gloriari: sed tamen cu-
pio ab omnibus cõmendari. Sed o impie latro audi.
nonne stultum est largissimo domino (qui omnia tribu-
it) abundanter furari quod sibi charissimum est. maxi-
me. vt videat et sibi displiceat et sustinere non valeat.
Sic est stultus qui ab hominibus laudem querit.

Ideoq̃ cum vniuersa ꝓpter semetipm̃ opatus sit deus oẽs laudes oiaq̃ laude digna ad honorem referas dei tui. ꝛ in teipo cogita diligẽter q̄ ad h̄ creat⁹ es ꝛ redemptus vt nõ tu ſ3 deus in tuis opib⁹ ꝯmendet. Tu ḡ dñi voluntatẽ fidelit̃ exequaris vt laudari abhorreas. deũ aũt gaudeas ab oib⁹ exaltari Et q̃nto mag⁊ ab aliquo ꝯmendat̃ tãto in mai⁹ gaudiũ eleuer⁊. ꝛ studeas q̃ntũ potes mẽte. ligua ꝛ ope deũ tuũ oi tpe adorare sempq̃ actu solã suã laudẽ intendas. Si em̃ bñ diligeres dñm deũ tuũ: eiusq̃ honorẽ appeteres vt deberes: malles amarissimis q̃buscunq̃ sp̄ pasci ꝛ ab oib⁹ stult⁹ reputari. imo tanq̃ sterc⁹ abhorreri q̃ q̃buscũq̃ delicijs abũdare ꝛ q̃ntũcunq̃ ab oib⁹ eleuari: aut quãtacunq̃ corporali ꝑfrui sospitate: si de⁹ tu⁹ in te ampli⁹ nõ laudaretur. Etiã posito q̄ par esset p̄miũ vtrobiq̃: h̄ deberet ḡtissimũ esse nob q̄ altissim⁹ de⁹ nr̃ a nob ꝛ de nob aliq̄d laudis munusculu3 recipe dignaret̃. S3 ꝓpter nr̃as miserias in ꝯriũ nitimur tota die. S3 o mira ineffabil' amabilisq̃ clemẽtia saluatoris: q̄ tam benignissime nostris ꝯdescendit miserijs: q̄s illã poterit nũciare. O hõ totaliter te inuolue in sua misc̃dia ꝛ mirare. ꝛ tam dulci dño grãs agere nõ desistas. O mi dñe q̄d tibi cõtuli q̄ tam dulcit̃ me superbũ atq̃ arrogantẽ ꝑtractas ꝛ foues Que est ista grã quã inueni: q̄ añ te me sustines ad momentũ: Certe h̄ nõ merui: ſ3 poti⁹ cum feris habitare. imo bone iesu nec etiã creatura tua mereor noiari. q̄d tibi ꝑ his faciã: O imensitas bonitat⁊ q̄d ꝑ his tantis bñficijs potero tibi exhibere: ego nescio tibi satisfacere ꝑ delictis. nec etiã ꝑ beneficijs laborare. nec tibi valeo aliquid dare nisi tuũ. Scio q̄d faciã. me tibi tõliter exhibebo ꝛ meipm̃ in te totũ ꝓijciã. ꝛ sp̄ timore ꝛ verecũdia plenus tibi q̃ntum potero reuerentã exhibebo. et si

dignaberis tibi fideliter ↄtinue ministrabo. ⁊ si hoc parum sit: tñ qꝛ qꝺ petui feci nō dubito ↄprobab. Sed ħ maximū mihi est si dignaberꝫ me tecū in area ↄmorari O q̄ꝫ dulcꝫ tūc mihi esset tua pñtia summe bona. Accedam cū silētio ⁊ discooperiā pedes tuos: vt me dignerꝫ aduenā in matrimoniū coplare. Non q̄escam certe donec tuis amplexibꝫ gaudeā ⁊ inenarrabili dulcedine cōsopit⁹ in tuis brachijs ↄq̄escam. Tūc delitijs affluam ⁊ mirabiꝛ ⁊ dilatabiꝛ coꝛ meū: ⁊ mira suauitate potius nihil nisi te potero cogitare Attamē ⁊ nūc obsecro amabilis dñe vt meo regimini nullo tp̄e me dimittas. quia sum aīe mee laceratoꝛ ⁊ lapidatoꝛ impius. Oia q̄ mihi voluerꝫ elargiri sicut illa tribuis tu conserua. ⁊ tibi soli sit honoꝛ ⁊ gloꝛia ⁊c̄.

¶☞De paucitate bene obedientiū Ca. XI.

Quis dabit capiti meo aquā ⁊ ocl'is meis imbꝛez lachꝛymaꝝ: vt ploꝛare valeā ꝑfectoꝝ statū q̄si ad nihilū iam redactū. Nā terra culta diuis ↄsilijs chr̄i exēplis: spinas ⁊ trbulos germiat ꝓ frumēto. Certe quāto res ꝑdita est nobilioꝛ: tāto dꝫ esse intēsioꝛ doloꝛ. Sꝫ vt de multꝫ aliq̄ videam⁹: de obedientia tanq̄ꝫ de religionis fundamēto ꝑmit⁹ ꝑtractem⁹. Heu curre ⁊ discurre vtꝝ possis in sua ꝑfectiōe in aliquibꝫ eā inuenire. ⁊ credo q̄ꝫ vix aut nunq̄ꝫ inuenies eā latitantē. Sꝫ mirari potes q̄ꝫ cū religiones ⁊ religiosi multiplicentur multi: qūo obedientie ꝑfectio sic in paucꝫ: imo q̄si i nullꝫ valeat repiri. Certe etsi multiplicata est gens: nō est tñ magnificata leticia sp̄ualis intēsiue. Queso vt mihi dicas. q̄s est ille q̄ velit hr̄e p̄latū ad p̄cipiendū. nōne potius ad seruiendū? Jam nolum⁹ p̄latoꝝ volūtatibꝫ assentire. ꝫ volum⁹ vt volūtates nr̄as debeāt in oibꝫ adiplere. Et si aliq̄d deest: iam plus de ipis q̄ꝫ dñi de scutiferꝫ

suis suis murmuramus. ipis gladio lingue non parci/mus. z qd pei⁹ est: qd nob ab alio esset gratũ. hoc ipo qȝ fit a p̄latis est nob odiosum. Jam non cogitamus qũo possim⁹ eoꝝ voluntatẽ pleni⁹ adimplere: ac nr̃am volũtatem pfecti⁹ abnegare. ȝ qũo possum⁹ eis in oĩb⁹ resi/stere. z ad faciendũ qd cupim⁹ eos coartare. aut ad re/nuendũ qd nob iniungunt excusare z aliq̃ palliare. aut diligẽter inuestigam⁹ qũo nõ teneamur sibi in hoc vel in illo aliquaten⁹ obedire. Sȝ heu luciferi imitatoꝛ: q̄ p̄esse voluit poti⁹ q̄ȝ subesse. timeo ne secũ habitaculuȝ habeam⁹: z ad ↄfusionẽ nr̃am appareat chr̃s passus. q̄ p nob patri vsqȝ ad mortẽ voluit obedire. nihil sibi re/tinens q̄ ꝓpria volũtas in oĩb⁹ appetere ↄsueuit. Se em̃ exinaniuit ad plenũ. Hunc imitati sunt p̄res nostri: q̄ cũ p̄lati essent: se subditos subdit⁹ faciebant. Hoc sibi dulce. h̄ delectabile. hoc sibi erat pamabile in his q̄ ma/gis sue voluntati ↄ̄ria existebant. in his q̄ ad exterioris hoĩs ↄfusionem. afflictoẽm: z exinanitionẽ spectabant: sibi infimis obedire. Nõ em̃ curiose librabãt an h̄ me/lius illo. h̄ securius. h̄ laudabili⁹ esset. sicut q̄dam faciũt causa fuge. ȝ cũcta q̄ nõ essent ↄ̄ deũ q̄ntumcũqȝ ardua z vilia: dũ cernerent esse ſm bñplacitũ p̄latoꝝ: adimple/bant auiditate maxima. Tanta em̃ in eis erat obediẽ/tie dilectio vt ad eã implendã non timerent discurrere sup aq̃s. nec ire ad capiendas leenas cũ iniungeret eis. z multa alia q̄ nõ sufficio enarrare faciebãt. Nec em̃ iu/dicauit esse infructuosum q̄ abbati obediẽs q̄si impor/tabiliter voluit p annũ lignũ aridũ adaq̃re. Ibiqȝ appa/ruit obediẽtie celsitudo: q2 qd mortuũ z aridũ fuerat p obediẽtie meritũ fructũ fecit. Quid ḡ de obediẽtia glo/riamur. cur nõ poti⁹ de nr̃a supbia ↄfundimur. Nũqd viri ↄteplatiui possum⁹ noĩari: timeo qȝ nec etiã chr̃iãi

ni. sed potius imitatores luciferi possumus et demonia-
ci appellari. Quo em christian9 dici pt q christo 9tria nititur
adimplere. Nunqd chrs 9siderauit q ipe erat deus: et
sm humanitate omni gra et scientia plen9: imo quantu
ad anima iam beat9: q beate virgini et ioseph erat sub-
ditus. In soluendo etia didragma seruis demonu vo-
luit obedire. Nos vo sum9 sepulcra dealbata hypocri-
si plena ossib mortuor. hoib exteri9 mortui appare-tes
et interius tumore supbie vegetamur. Ia obedire renu-
entes dicimus: q no sum9 vocati in seruitute s poti9 in
libertate. Ignoram9 em q obedire vel seruire deo i hac
obedientie seruitute regnare est. Quato em mag nos-
metipos subijcimus: tanto maiori honore efficimur di-
gniores. No solu em ipa obedietia reges 9stituet in fu-
turo. s et nunc si in sua pfectione existat: facit creatur oi-
bus dnari. Ad statu reducit pristinu. et nihil 9trium (ni-
si ad pfectu anime fuerit) molestare pmittit. Aduersa
facit prospa. et hoiem adhuc in mortali corpe facit an-
gelice se habere. necnon et sui dni honorem facit appete-
re cum feruore. et omibus postpositis laudem dei facit
querere cu magna auiditate in qlibet creatura. nec mo-
mentum pmittit ptransire a seruitio dei sui. O virtus
mirabilis: qui sui facit hoiem obliuisci et in suu semper
tendere redemptore. et in terris ambulante facit i cele-
stibus habitare. Quid ergo murmuras de obedientia
o supbe. Cu em dicat Apls. q in seruitute no sum9 vo-
cati. innuit q non debemus nec deo nec prelatis obedi-
re timore seruili ad modu seruor. s timore filiali et libe-
rali ad modu filior. ac si voluerit dicere q de cetero vo-
luntatem nostram propriam non faciam9. Cu em dns
iesus christus dicit. qui vult venire post me. non adiun
xit beneplacitum suu scz sequat: sed abneget inqt semet

xp̄m ꝛ tollat crucem suã ꝛ sequat͛ me. Et tota sacra scri-
ptura. i. tã vet⁹ q̃ȝ noua obedientiã laudat. Si em̄ bo-
nam suꝑbiã h̄ñs nõ renueres deo tã in se q̃ȝ in alio q̇cū
q̃ȝ ꝑlato vilissimo obedire. ꝟ poti⁹ dedignareris aīaȝ tu
am tã nobilē subĳcere alicui alĳ creature vilissime. Mi
rum est aūt ꝙ dedignat͛ hō deo fuire in ꝑlato. ꝛ nõ de-
dignat͛ seruire vni libero aut alicui alĳ creature vilissi-
me. ꝟ totū tp̄s suū nitit͛ expēdere circa illō. Jdõ q̃ȝ pauꝑ
solitari⁹ si cerneret ꝙ pl⁹ q̃ȝ ali⁹ se offenderit ꝛ ꝯ dn̄m
suꝑbe egerit. suã voluntatē in vindictã dei ꝛ sui niteret͛ i
oib⁹ abnegare. ꝛ seip̄m abhorrēs vellet ab oib⁹ ꝯculca-
ri. sꝑ tn̄ ad honorē dei sui oīa referēs. Qđ facere ip̄e cõ
cedat nobis q̇ volens p̄ri obedire crucifix⁹ est ꝓ nobis
redimendis. Amen.

¶ ☞ Qr tentationes sīt vtiles seruis dei Ca. XII.

O Mire benignitatis altissime q̇ nos tētari ꝑmittis
nõ vt capiamur. ꝟ vt timentes ad te portū tutissi-
mū fugiam⁹. More bone matris facis o dn̄e q̇ filiū
suū a se elongatū videre desiderãs ꝛ amplexari ꝑ terri-
bile aliqđ timorē inducit ꝛ expandēs brachia filiū reci-
pit fugientē cū gaudio. sibi arridet ꝛ oscula dulcia elar-
git͛. ꝛ ne al's a se recedat hortat͛: vt nõ accidat sibi malū
ꝯsolat͛ ad se stringēs ꝛ demū vbera sb̄ministrat. O fe-
lix tentatio q̄ ad diuinos amplex⁹ fugere nos cõpellit.
O dulcis dn̄e: q̇ nos ꝑmittis vndiq̃ȝ effugari ꝛ te sꝑ tri-
buis refugiū salutare vt tecū oī tp̄e ꝯmoremur. Non g̊
te tentatões h̄re mireris o hō: ꝟ ad deū fugias expauel-
cens. ibiq̃ȝ (si tētari nolueris) resideb. sin autē capi poteris
ꝛ damnari. Si aūt deo tuo nimiū te elongatū repereris
nec potes ad eū recurrere pleno corde: ad ch̄m tibi ꝑri
mū accelerab. ꝛ in sui lateris puteo pãno supposito ab-
sconderis. ꝛ ne timeas ꝙ te inueniat inimic⁹. ¶ Noc

semp̄ p generali regula habeas. ꝙ quicunq̄ voluerꝭ deum ad te pfunde inclinare: in corde tuo vl'nera chri porta. et eius ꝯspersus sanguie te pri quasi vnigenitū pñtabis. et ipe tanq̄ pr dulcissim⁹ tibi plenarie puidebit. Accede ḡ ad christū et eū supplr depceris: vt exq̄ nō decet ipm denuo vulnerari: dignet in tuo corpe sua vulnera renouare: teq̄ totalit suo sanguine rubricare. et sic indutus purpura poterꝭ regꝭ palaciū introire. O terāte vulnera hec meditare. et hec sp tibi erūt refrigeriū et solamen. Nec dubites ꝙ si ea in corde tuo impresserꝭ: nulli adit⁹ tentatōi patebit. Quis em̄ vidēs dn̄m glie nostris sceleribꝫ sic ḡuiter vulneratuꝫ auderet iteꝝ scelera ppetrare: Et si p ipoꝝ vulneꝝ reuerētia atq̄ cōpassiōe nō desisteret a pctō: saltē qꝛ videret ꝙ sine ꝯpatiōe grauior pena deberet pctōri in oibꝫ q̄ȝ innocenti: a pctō deberet timere et etiā abstinere. Si aūt ꝯ te etiā ipm christū pter tuas nequicias videris indignatū: ad spē peccatoꝝ ꝯfugias matrē suā. et ipi tanq̄ matri dei reuerentiam exhibebis: ac fusis lachrymis ei⁹ auxiliū postulab. Et si pseuerauer. nō quiescēs. nō dubites q̄n ab ea qđ volueris impetrabis. Secum em̄ creuit miseratio et sibi p miseris satisfacere ex officio est ꝯmissum. Et cum magna diligētia exercet: qꝛ qđ cōiter exercet erga om̄es tibi nō poterit denegare. Qꝛ et si nullo° te viderꝭ cōsolari. noscas deū te diligere. et h̄ facit vt pctōꝝ tuoꝝ profunditates agnoscas. et tuā miseriā nō ignores. Et hoc maximū dei donū est. Nō em̄ sibi placet pšumptio aliquoꝝ q̄ se iustos reputāt. et ad ipm altissimuꝫ tanq̄ ad familiarē amicū accedūt. Vult em̄ vt q̄ntūcunq̄ q̄s sit magn⁹ se miseꝝ et q̄si nihil reputās ad ipm veniat cum pctōꝝ suoꝝ ꝯfusiōe et magna reuerētia et timore. et magnum: imo maximū reputet quantūcunq̄ magn⁹. si ipm

immensus deus noster dignatur saltem alonge intueri
Ideoqȝ pleno corde dei magnitudinē ꝛ suā paruitatē
ꝯfiteatur ꝛ dicat. Dñe non solū nō sum dign⁹ vt intres
sub tectū meū: ꝫ nec vt tibi appropinq̄re valeā vllo mō.
Sufficit em̄ mihi vt tue pietatis oculis me digneris re
spicere a remotis. Dico q̄ si in h̄ ꝑseueraueris nō quie-
scens. non solū te videbit: ꝫ ad sua secretissima te intro-
ducet. Quod ip̄e facere digneꝛ qui est benedict⁹ in secu
la seculorum Amen.

¶ ☞ Qm̄o tentatio de predestinatiōe reꝓmi debet.
Si de p̄destinatione aut p̄scientia Ca. XIII.
dei aliqua cogitatio tibi subrepat: sic responde di
abolo talia ꝓmināti. Quicquid em̄ sit de me: te cer
tum est esse damnatū. ꝫ si ego p̄scitus sum ꝛ deū meum
non debeā habere post hāc vitam: totis tn̄ virib' labo-
rabo vt ip̄m saltem habeā in p̄nti ꝛ ip̄m possideā q̄ntū
possum: ne in vtroqȝ statu caream tanto bono. Momē
tum q̄ tp̄is de cetero non dimittam: quin ꝫm meū posse
totaliter fruar ip̄o. ꝛ semꝑ in ip̄o summa iocūditate de
lecter. exquo eternā miseriam assequi debeo in futuro.
Nōne mihi summa vesania esset si certū est me eterna-
lib' ignib' cruciandū me inimico meo tradere in p̄senti
ꝛ exnūc incipe cum diabolo ꝯuersari. Nōne sufficit illa
miseria nisi me nūc miseꝝ faciā an̄ tp̄s. Imo certe plus
p̄destināti me deo meo ꝑut potero tōliter exhibebo: vt
nihil sit i me. nec cor. nec ligua. nec cetera mēbra q̄n ꝯti-
nue sint in ꝯuitio dei mei: vt saltē dū possuȝ ꝛ q̄ntū pos-
sum habeā sūmū bonū. Sicut ei sciares q̄ in q̄dragesi-
ma nō dn̄t comedē carnes: volūt i carnisp̄riuio carnib'
abūdare. sic de deo facere deberet q̄ de sua p̄ntia esset
cert⁹. Et h̄ p̄cipue faceret q̄ q̄ȝ suauis est dn̄s degusta-
ret. cetera ꝓ̄o delicata absinthiū reputaret. Sȝ quanti

cunctis me deus prescinerit sciam. constat mihi et scio quod seipsum negare non potest. Eum ergo totis mentis visceribus amplexabor. et ipsum stringens fortiter: etiamsi aurora apparuerit: nisi mihi benedixerit non ipsum dimittam. quod si benedixerit mihi nec etiam tunc dimittam. et sine me recedere non valebit. Licitum est enim mihi inferre sibi violentiam in hac parte: cum ipse commendet illos qui regnum celorum rapiunt violenter Aut certe scio quid faciam. In cauernis vulnerum suorum me abscondam. ibique quietus latitabo. nec extra se me inuenire poterit: et etiam expellere non decebit: qui dixit. Eum qui venit ad me non eijciam foras. Et sic me damnare non poterit. nisi se ipsum iudicare voluerit. Aut ad matris sue pedes prouolutus stabo. et quod propter peccatores mater dei facta sit allegabo. et vt mihi veniam impetret implorabo. Nec repulsam ab ea pati potero: quia fons pietatis ab omnibus predicatur. Ipsa enim non misereri ignorat: et miseris non satisfacere nunquam sciuit. Non credo quod propter me nouam velit addiscere lectionem. ideoque ex compassione maxima ante filium suum mecum (si dici potest) apparebit: et mihi ad indulgentiam quantocius suum vnicum filium inclinabit. Et sic triplex refugium habeo: quod quasi triplex funiculus difficile confringetur. ¶ Or si predestinatus sum et eternam patriam debeam cum angelis possidere: certe debeo exnunc vitam angelicam ducere: non humanam. Totum me illi exhibere debeo qui se mihi in premium preparauit: et hac portione contentus nihil aliud amodo debeo affectare. Iustus est enim: et si aliud quam ipsum quererem contra me posset rationabiliter indignari. et quem visurus sum mihi beniuolum: viderem statim iratum et contra me sententiam inferentem. Igitur in fine diabolo sic conclude. Quicquid de me futurum sit: a seruitio dei non desistam. et ve tibi qui non potes tanto domino ministrare: et eius dulci presentia iocundari etc.

¶ Questio carnis ad deũ patrem de Christo

Carnem ꝯ spm̃ p ꝯtemplatõem Ca. XIIII. eleuatũ: imo ꝯ chr̃m aiam eleuantẽ ausculta. Inquit caro. Tibi deo pr̃i iusto ac miſcðie infinite de tuo filio ꝯq̄roꝛ vt tua iusticia ꝯſideret violentiã mihi factam ꝛ miſcðia tua mee miſerie ꝯdeſcẽdat. Ille tu⁹ filius plen⁹ ſcia ꝛ ꝟtute: me ſua ſapia circũuenit ꝛ ſua virtute violentiã mihi fecit. Ille tu⁹ filius ſua ſapia ſe ſub carne mihi ſili occultauit ꝛ ad me hũilitate nimia ꝛ benignitate inenarrabili callide ſubintrauit. Omibꝫ fuit humilioꝛ. oibꝫ deſpectioꝛ. oim̃ neceſſitates aſſumpſit. et oim̃ ĩfirmitates portauit. p oibꝫ crudeliſſime voluit crucifigi. tã cõpaſſione q̃ꝫ ḡuiſſima paſſione voluit affligi. cordis ſui amoꝛẽ p apertiõem laterꝫ ſui voluit demonſtrare. indeqꝫ voluit in remediũ emanare ſacra. Quid plura: Suã carnẽ ꝯſtituit in cibũ. ſuũ ſanguinẽ in potũ. ꝛ ſeip̃m pmiſit in premiũ. tua p̃cepta faciẽtes matrẽ fratreſqꝫ vocabat. Demũ nõ ſolũ in via ſꝫ etiã in patria pmittebat q̄ ſe ſuccingeret. ꝛ eis ad mẽſam tuã. comedẽtibꝫ tranſiẽs miſtraret. His omibꝫ ꝛ alijs q̄ nec ſcio nec valeo enarrare. aiaꝫ mihi deputatã allexit nimis. ꝛ nõ ſolũ allexit. ſꝫ etiã intus intrãs ſua attraxit ꝟtute: intim̃. vt ſic ſibi ip̃am ſuis blãditijs ꝯiunxerit vt iã de me non curet. ſꝫ poti⁹ affligat deijciat. cõculcet ꝛ ad nihilũ redigat. ꝛ qð graui⁹ videt̃ ħ mihi inferentes diligat. ꝛ p eis oꝛonem ſpẽalẽ fundat: ꝛ ſi nõ inferant̃ inferri appetat. Sicqꝫ mortificoꝛ ꝛ nõ curat. ĩ limo iaceo ꝛ exultat. Sꝫ q̄d: Doloꝛẽ doloꝛi addit: ꝛ vt intẽſe doleam cupit. hec ſua gl'ia videt̃ eẽ mihi inferre iniuriã. cõtumeliã. ꝛ q̄cq̄d viliſſimũ credi p̃t. Sicqꝫ me deſolatã afflictãqꝫ relinq̄t ꝛ ip̃a ſp̄ vult tuo filio cõmoꝛari. ſp̄ ſua carne cibari. ſuo ſanguĩe iebꝛiari. ꝛ vbicũqꝫ fuerit vult ſp̄ ſecũ pariter cõ

morari. Nunc autē secū apparet in presepio parua. nūc secum brachijs virginis amplexatur. virginis brachijs deportatur. lacte virginis fouetur. Nūc secū famescit. nūc secū sitit. nunc secum conspuitur. nunc secū vulneratur. nunc secū in cruce tristatur. nūc secū in celis apud te letatur & cōsolatur. quocunque preierit secū vadit: sine ipo esse non requirit. ad nihil potest se vertere sine ipo. Quid igitur dicam deus pater de filio tuo: qui aīam meā mihi deditam sic suo inebriauit amore: sic aut alienauit a me. Si rapinam cōmisit iubeas restitui: Nec em̄ mihi parū videtur sic rapere vnā mētē. Cur em̄ mihi aīa deputata solū filiū tuū diligit: cur me sic odit: cur cetera derelinquit tui filij amore absorpta. Graditur sine sensu. iam nihil audit. nihil aliud videt: nihil aliud gustat: nihil aliud odorat. & semper vult inter sua brachia commorari. Ibi iocūdatur. ibi letatur. ibi delicijs abundat. ibi nimio amoris dulcore inebriata cubat. Nec mirū si hec aīa mea tantum cū filio tuo adhesit. quia nisi eēt lapide durior & ferro insensibilior: ex quo sibi tāta filius tuus fecit: aliter facere non deberet: imo aliter stultissima appareret. Et vbi est sic durus lapis qui tanti amoris ardore non scinderetur. imo liquefieret sicut cera si sibi fierent oīa supradicta. Et ideo non conqueror de ea tibi benignissime pater: quia fecit quod debuit. Sed de tuo filio qui eam nimis allexit beneficijs. ac me in tanta miseria derelinquit.

☞ Responsio patris ad carnem Ca. XV.

Attende & audi quid respōdeat pater clemētissimus carni. Quia creatura mea es tibi iusticiā cū misericordia exhibebo Nā cū ancilla aīe esses: semper tamē dominari voluisti. ac semper inordinate egisti. tibi non mihi eam seruire fecisti. ipsam ad oīa mala pronā reddidisti. & quod peius est eā ad imaginē meā factā diabolice seruir

tuti subdidisti. Eam bestijs peiorē fecisti. eam fetidā
z abominabilē exhibuisti. eam sup oēm caliginē deni/
grasti. z intim eam alterasti vt creaturam meā tam no/
bilem cognoscere nō valerē. Oportuit ḡ (qz eā q̄in car
ne erat nimis diligebam) meum filium incarnari: vt eā
alliceret ad suum meū q̄z amorē. z qz tibi carni aīa adhe
rendo mortua erat: vt viuificaret: meum volui filiū in/
carnatum pro ea occidi. Nec fuit filij mei hic aliqua cir
cumuentio vel deceptio. ȝ mea suaq̄z ineffabilis digna/
tio. Et qz tu caro a sue infusionis p̄ncipio sp male egisti
meus ꝓo filius erga eā nimio exarsit amore. z se totum
sibi exhibuit. ideo iusticia mea multa exigit: vt eam to/
tam z totaliter sibi dimittā. z ipa te plus q̄z stercus ab
horreat z ab om̄ib9 abhorreri cupiat. Sz quia nō solū
iusticiā sed z misc̄diam implorasti: volo vt aliqn̄ etiam
in p̄nti dulcedine (quam in meo sentit filio) ꝑfundaris.
et insuper in futuro nobilissime ac ꝑfectissime te dota/
bo. z si bene anime in omnib9 obedieris: exnunc non so
lum a pena eterna: sed a purgatorio te absoluo. qui vi/
uo in eternum.

¶☞ Meditatio deuota z humilis sup salutatione angelica. scz Aue maria Ca. XVI.

AUe maria gratia plena dn̄s tecum zc̄. Tibi dn̄e
deus gr̄as ago q̄s possim ex intimis p̄cordijs me
is: q̄ dig͠tus es nr̄am assumere naturā z virginali
vtero baiulari. z ex ea ꝟgine nascēs lacte nutriri. ei9 fo/
ueri gremio. z ei9 subijci imꝑio. q̄ oīa ꝯseruas z regis. z
me fetidissimā saniem z turpitudinē detestabilē z abo/
minatōe plenū: z om̄i vita. imo eēntia indignū: digna/
tus es tantū illustrare vt sciā te mr̄em habere. z hoc mi/
hi indignissimo ꝯcessisti: vt ipam possim z audeā salu/
tare. Nō em̄ dn̄e fecisti taliter oī nationi. z ħ summū be

neficium non manifestasti eis. Ubi est dñe peculiaris ille tuus pp̄ls quē in manu potenti ꝛ brachio extēso de terra egypti p̄ desertū in terrā ꝑmissiōis eduxisti tot signis ꝛ ꝑdigijs magnificētie tue? Nōne dñe iste est pp̄ls ille cui h̄ bn̄ficium ꝑmisisti? Cur igit̄ nō sibi tuis cultoribus ſ; nob̄ idolatris ꝛ infidelibꝫ h̄ tuū summū ꝛ maximū bn̄ficiū reseruasti? Quare nob̄ paucꝫ cū multi ꝛ q̄si infiniti populi hoc ignorent. Nonne dñe vniuersorum es creator ꝛ oīes ad imaginē tuā fecisti? Nonne dñe secreta ꝯsueuerunt pandi amicis? Cur nunc dñe inimicꝫ ꝛ maxime mihi: qui a vertice capitis vsq; ad plantā pedis infectus sum. ꝛ totus tendo ad ea que tue sunt contraria voluntati? Cur dñe tam nobile donū. tam excellentē thesaurꝫ tuo infidelissimo ꝛ nequissimo seruo dedisti? Nonne dñe tibi videt̄ ꝙ nō honorē sed derideam matrē tuam: qm̄ sup̄bus humilē: imo humillimā sup̄bissimus. castissimā immūdissim⁹. celestissimā imo diuinissimam vanissimus ꝛ terrenissim⁹. sanctissimā impijssimus. mr̄em dei fili⁹ diaboli salutare p̄sumo. Ubi est bone iesu nūc reuerētia matrꝫ tue? cur tales eā salutare ꝑmittꝫ? Sꝫ o pijssime iesu ꝓpter tuā erga nos nimiam charitatē nō suffecit te oī derisui ꝛ ꝯtēptui ꝓpt̄ nos subiacere: ſ; matrē tuā iā ad dexterā tuā sedentē ꝑmittꝫ pollutꝫ labijs tractari: vt possis corda nr̄a tuo ꝛ eius amore inflāmare. Nec dubiū est ꝙ indignissimi sum⁹. ꝛ credo firmiter ꝙ null⁹ sit celestꝫ angel⁹ q̄ eā (vt digna est) valeat salutare. q̄nto magꝫ ego immūdissima creatura. Mirꝫ videt̄ q̄uo miser hō nō tremit ꝛ expauescit tantā dñam salutare. Sꝫ illō detestabile nimiū est ipā ꝫ noīare ore. ꝛ corde vana ꝛ iutilia: imo nefanda tractare. ipsamq; allo q̄ tergo ꝟso. Cū oī em̄ reuerētia. hōre ꝛ deuotione est ꝟgo beatissima salutanda. ꝛ ipsa tales queris

qui ad eā deuote ꝛ reuerēter accedāt. Hos eñ diligit: hos nutrit. hos in filios suos suscipit. O beatus q̄ de tam nobili matre letat̄. ipam corde amplectit̄. ope imitatur. O felix qui matri dei ſm posse suū nitit̄ ꝯformari. Hic est certe q̄ oīm creatura ꝯtempta soli deo singulari amore inheret. ꝛ crucifix⁹ cū chr̄o salutē aiaꝝ sitit. O mirū vere. q̄uo nō rapit̄ exultatōe cor talē virginem salutantis. Matrē dei alloquit̄. deū ex ipa factū hoīeꝫ cōtemplat̄. Hic videt ima summis: ꝛ summa imis ꝑ se vanitate ꝯiungi. Q̄uo queso nō liquescit in hac salutatione mens nr̄a: vbi deū nos tantū dilexisse videm⁹ vt ex ꝟginali vtero dignatus sit fieri frater nr̄. Os eñ nostrum ꝛ caro nr̄a est. O mira ꝛ ineffabilis diffusio bonitatis diuine. Quanta queso erga talē ꝟginem deberet cor nostꝝ deuotōe diffundi ꝑ quā talē ad nos meruimus diffusionē diuinā. ꝑ quā certe meruim⁹ deo esse cōfratres ꝛ coheredes in regno. Mira deberet dulcedīe os nostꝝ abundare: cū tam dulcē dn̄am ꝛ benignā salutamus ꝛ eius bn̄dicim⁹ fructū. Suauissim⁹ eñ ꝛ dulcissim⁹ est fructus eius. ꝛ in ore ꝛ in corde sapientꝫ dulcescit. O q̄ꝫ mira est hui⁹ ꝟginis fecūditas. q̄ dū salutatur deuote ad cor salutantꝫ suauissimū suū fructū emanat. Quāto aūt in eius fructu quis ampli⁹ iocundat̄: tanto ab ea ampli⁹ impetrat. ꝛ nisi dicat sufficit nunq̄ꝫ cessabit. O mira dn̄a miꝝ videt̄ q̄uo nō tantū delectamur in te salutādo q̄ ꝓter te ꝛ fructū tuū cetera ignoremus. Q̄uo queso nō est ad te tantū intētus hō ꝓpt̄ tuā suauitatē nimiā: vt etiā semetipm a se abstract⁹ ignoret. O raptrix cordiuꝫ. o absorptrix mentiū. Cur nos dn̄a ingrauidas tuo fructu: Cur nos deo nr̄o impregnas: Cur luto imples celos: ꝛ vanissimos facꝫ diuinos: cur nos obsecro filij tui inebrias amore: cum nec tibi nec si

bi aliquid impēdere valemus. Quid tibi ꝓdest aīarū amatrix ꝙ te ꝛ filiū tuū nimio diligamꝰ amore. Nonne tibi celestia sufficiūt: cur terrena corda requirꝭ. cū tamē sint fetidissima ꝛ terrena. Accipe aīaꝝ venatrix ꝛ refo-ue in sinu grē tue. Quis eñ p̄t aīaꝝ venatrix effugere claritatꝭ tue fulgorē: ꝛ tue radios pietatꝭ: Nec eñ est q̄ a calore abscondere se possit: qꝛ beneficijs tuis pleni sūt celi ꝛ terra. Quocunqꝫ eñ ꝓgamus occurrit nobꝭ diffu-sio vteri ꝟginalis. Ecce ergo vndiqꝫ nos tuis bñficijs irre-tisti. ꝛ sp̄ ꝛ vbiqꝫ tue benignitatꝭ laqueos extendisti: vt a te matre dulcissima fugere rōnabiliter nequeamus: sꝫ sp̄ in tue dulcedinis gremio quiescamꝰ. Currite ergo cha-rissimi vndiqꝫ ꝛ tā nobilē ꝛ suauē ꝟginē salutemꝰ (aue) Patientiā habe dña ꝙ angelicā salutatōem ꝓmo ꝛ an-gelice nō viuo. sꝫ potiꝰ diabolice. horrēdus sum ꝛ te sa-lutare ꝑsumo. Confido certe dulcissima de nimia boni-tate tua ꝛ tuo inflāmatꝰ amore te (q̄uis idignꝰ) nō ꝟe-or salutare (aue) Quid mihi dña dulciꝰ tuo aue: O mi-rum aue: qd̄ q̄dam celesti dulcedie inebriat cor deuotū. Certe iam dicere p̄t deuote salutās. Liquefacta ē aīa mea vt salutaui dñaz meā. Deficit cor meū ꝛ caro mea dū alloquor dñam meā. Quis in te nō deficiet ꝟgo sa-cra dum cernit hac salutatōe preuia te filio dei impreg-natam: Quis hō nō deficit dū cernit dei filiū tuo vtero baiulari. tuo lacte nutriri: Quid ergo libentiꝰ audis o do-mina q̄ salutatiōem q̄ recognoscerꝭ mat̄ dei: Sic in te vis hoies iocundari vt sp̄ in eū (cuiꝰ mater es) refunda-tur affectꝰ. Non eñ puto vt velis aliter nisi vt mater dei salutari: nec etiā cognosci. Porta es cristallina. ꝛ ꝑ te vis tuo filio nos ꝯiungi. Sꝫ aue ꝛ vere aue. nam cor nostꝝ aperuit tuum aue. O mirabile ꝛ supadmirabile aue. ad qd̄ demones effugant̄: pctōres liberant̄. filij de-

lectantur.angelus gratulat᷑.verbū incarnatur.ꝟgo gra
uidatur.Certe aue..cuius fructu creature renouantur:
hoīes redimunt᷑.angeli repant᷑.ꝙ tibi aue vniuersa cre/
atura sine fine ꝑmat. O dulcissimū ꝛ suauissimū aue:ꝙ
terrestria letant᷑.celestia iocundant᷑.ima summis iungū
tur.O aue:qꝺ intellectū irradiat. affectū satiat.mentē
ad celestia leuat:quo anim⁹ illustrat᷑.pect⁹ dulcoratur.
caro macerat᷑.Igit᷑ aue.O cathenale aue:qꝺ coꝛ ꝯstrin
gis cū ꝟgine ꝛ sepas a terrenis. cū misericoꝛdissima mī
sex.cū dña seruū.cū matre filiū firmissime ligas. O a/
mabile aue accedat vt salutet ꝙ vult cathenari amoꝛe.
ꝛ cū salutauerit ex coꝛde:ampli⁹ fortiusq̧ ꝯstringetur ꝛ
quanto ꝯstringet᷑ foꝛtius: libētius salutabit. Sicq̧ a/
moꝛ ꝛ aue mutuo se augebūt donec coꝛ salutant꜡ defici
at pre dulcoꝛe.O ꝟginis amoꝛ:diuinū reddis amantē
virgineū facis iā multa soꝛde pollutū. Ergo aue dña
mea:mater mea.imo coꝛ meū ꝛ aīa mea ꝟgo maria et
maria mea aue. O nomē suauissimū.nomē iocundissi/
mū.nomē dulcissimū:nomen marie.Quid feci.q̄d pre/
sumpsi.qūo excessi ꝙ nomīare te audeo:Quis vnq̧ ta
lia audiuit:vt ꝑditionis fili⁹. pctōꝝ saccul⁹:demonum
famul⁹ te noīare ꝓsumat.O amoꝛ mei nomen matris
dei.reuereri nescit amoꝛ.mihi ꝑce dña: ꝙ me amare di/
cam te. Etēm si nō sum dignus: non es indigna amari
Quis o dña te amare desistet.cuius bñficijs grāz ꝛ glo
riam impetram⁹. Per te dña frangunt᷑ vincula.soluun
tur debita.vīcunt᷑ vicia.solidant᷑ ꝯfracta.repant᷑ ꝑdita.
renouant᷑ vetera.roboꝛant᷑ infirma.magnificant᷑ mini/
ma.exaltant᷑ infima.incepta ꝓmouent᷑.impfecta ꝑficiū/
tur.ꝑfecta ꝯsummant᷑.coꝛ purgat᷑. refulget mēs.anim⁹
inflāmat᷑.liquescit pectus.dulcescit gust⁹. decoꝛat᷑ aspe/
ctus.desponsat᷑ peregrina.traducit᷑ sponsa. ꝛ resolu..ur

anima. Omnia hec per te virgo maria. ergo aue maria. Uere maria stella maris. amarum mare et dña. Stella maris. mundo totaliter in amaritudine posito. lucis eterne radium emittēdo. Amarum mare. cor tuū i passione filij tui in cruce p nob pendentis totaliter trāsformando. Domina: sup omes angelorum choros ad filij dexteram ascēdēdo. Et stella maris es nos dirigēdo. amarum mare compatiendo. et domina es protegendo. Stella maris es honestate. amarum mare pietate. sed dña potestate. O dñe deus quid tibi retribuemus pro omnibus que dedisti nobis. Quid tibi faciemus aut facere possumus: qui nobis in amaricatione amaritudinis positis tenebris vndiqз circūseptis: a portu salutis nimiū elegantis. turbinibus et procellis ad naufragium agitatis: imo tempestate nimia pene submersis. tam nobile solacium. tam dulce consortium. tam efficax auxilium. tam pium subsidium: virginem mariam irradiantem stellā dedisti. O certe beata nox. et felix tenebra. et gloriosa caligo: que tali stella meruit irradiari. Certe hec nox illuminatio mea in delicijs mei O gloriosa virgo si es stella maris. semp volo in hac vita esse in mari vt sis semp mea stella. sp in mari sim pfecte amaritudinis de peccatis meis gemendo. christo crucifixo intime cōpatiendo. proximorum miserijs et vicijs cōdolendo. Sp volo in hoc triplici pelago nauigare: vt sp habeam hui9 stelle ducatum. Ue ve illis qui sunt in delicijs et nolunt in hoc mare intrare: qr hac dulcissima stella carebūt. Currant vndiqз tribulatiōes et sepiant amaritudinibus inauditis: nō timebo qm tu mecū es. imo tunc vere mihi refulges cū velatus sim angustijs. cū omi hūano auxilio destitut9. cum intrauerit aqua vsqз ad aiam meā. cū abiectus fuero et reprobatus ab omnibus creaturis. De pctōrē neqз

simũ ⁊ omĩ malo dignissimũ impugnet ⁊ stimulet obse/cro tota hec mundi machina vt mecũ sit hec stella ma/ris maria. O felix cũ fuero ab oĩb⁹ exprobrat⁹ ⁊ cõcul/catus ⁊ ab hac stella suscept⁹. Stella est mar; ⁊ ĩ ama/ritudine posit; ipa relucet. O q̃ʒ dulce ⁊ delectabile o/culis videre hanc lucẽ. O q̃ʒ bona ⁊ amabil' ꝯmutatio oẽm mundi ꝯsolatiõem abhorrere. ⁊ lõge a se irrecupa/biliter eĳcere ꝓ refulgẽtia stelle maris. Plus eñ valet vna sola illustratio illius stelle q̃ʒ oĩm mundanorum. Quis ḡ oĩs amaritudinis ⁊ ꝯpassiõis ⁊ passiõis mare non gaudẽter intret: vbi refulget hec stella. Nec paue/at cor ꝑfectũ. qꝛ impossibile est naufragiũ fieri hac stel/la radiãte. nec põt nubes aliq̃ interponi nisi volẽti. O dña mea: tu in hoc mari es nob̃ nauis sustentãs ⁊ por/tans. anchora stabiliens ⁊ firmans. gubernaculũ diri/gens ⁊ rectificans. velũ deducẽs ⁊ obumbrãs. stella re/fulgens ⁊ salutis portũ demonstrans: imo impetrans ⁊ ꝯseruans. Quis ḡ non libenter h̄ mare ꝯpũctionis cõ/passionis ⁊ passionis intrabit. vbi tu nob̃ in oĩb⁹ sub/uenis ⁊ ministras. Imo vt pl⁹ audeã dicere: tu es ma/ria amaꝝ mare facta ꝓpter filĳ tui passionẽ ⁊ iniquita/tum nr̃aꝝ ꝯpassionẽ. Nõ q̃ mõ aliquid tristabile patia/ris. ꝫ ꝯsidero mentẽ tuã ſm q̃ in hac vita iuxta crucem viuebas. Hoc ḡ duplex intrem⁹ mare. s. tuo filio cruci/fixo ⁊ tuo cordi sibi infixo ꝯpatiendo. ⁊ de nostr; iniq̃ta tibus q̃ tante fuerunt necis occasio intime contristãdo: si volum⁹ cor tuũ intrare. qđ factũ est mare magnum ⁊ spaciosum nimis. Quis ḡ nõ libenter intrabit h̄ mare vt possit cor ꝟginis introire? Certe hi bene intrant cor tuum ⁊ sunt ꝯtinue in corde tuo: qui filĳ tui cõtinue ru/minant passionem. Impossibile est eñ mater pĳssima filĳ tui intrare vulnera ⁊ non intrare cor tuũ. quia illa

vulnera sunt in corde tuo ꝑpetuo collocata. Sicut eñ
illa stigmata sp erunt in filij tui corpe. sic sp in matrꝫ mē
te. Quis ḡ amplꝰ tardabit ꝛ pigritabit h̄ nauigiū in
troire. Dulce est de te audire. ꝟ dulciꝰ de te cogitare. et
dulcissimū ꝛ suauissimū ꝑ chr̄i vulnera cor tuū intrare.
Non ḡ recedat hō a chr̄i passione. ꝯtumelia. ꝛ vulnere
si nō vult de corde tuo exire. Ibi fit hō totꝰ ꝟginꝰ. to
tus sanctissimꝰ: totus diuinꝰ. Ibi obliuiscit̄ hō sui: reco
gitans q̄ sunt matrꝫ ꝛ filij. Qd̄ nob ꝯcedat ille q̄ bene
dictus viuit ꝛ regnat in scl'a scl'oꝝ Amen.

¶ ☞ Meditatio humilis ac expositio sup orōnem dominicam scꝫ Pater noster Ca. XVII.

PAter noster qui es in celis ꝛc̄. O imensa clemen
tia. o ineffabilis benignitas. o mira dignatio. O
longitudo. latitudo. sublimitas: ꝛ ꝓfundū chari
tatis diuine. Vilissimū lutū. detestabilis sanies. neq̄ssi
ma creatura se dei filiū nuncupat. ꝛ deꝰ deoꝝ. rex regū.
ꝛ dn̄s dn̄antium se meū p̄rem d̄t. Cū orat ꝫ inq̄t: dicite.
pater nr̄ q̄ es ꝛc̄. Ex q̄ hoc d̄t veritas verissimū est: ꝛ scio
ꝙ plus sine ꝯpatione me diligit q̄ꝫ pat̄ carnalis vel mr̄.
imo q̄ꝫ me egoipe. De tanto ḡ p̄re eleuabit̄ cor meū vt
aquila. ꝛ iam heres celi oīa inferiora ꝯtemnam. Quid
mihi vltra de terrenis honoribꝫ q̄ sum filꝰ dei. Maiꝰ
dedecus esset mihi appetere quantūcunqꝫ honorē terre
num q̄ꝫ filio imꝑatoris latrine officiū. Quid vltra mi
hi de terrenis diuitijs: q̄ regni eterni sum heres. Igno
miniosius esset mihi de quantūcunqꝫ magnis diuitijs
terrenis curare: q̄ꝫ p̄mogenitū imꝑatoris de fimo eq̄rū
suorū. Quid vltra mihi de delicijs carnalibꝫ ꝛ terrenis
quantūcunqꝫ magnis. Detestabilꝰ mihi esset filio im
peratoris summi affici in quantūcunqꝫ allectiua creatu
ra: q̄ꝫ filiū regis in sanie fetidissima. Quid bonū. quid

pulcrum. quid vtile. q̄ desiderabile me allicere pōt: qui heres sum om̄is boni. fonsq̄ ois pulcri ⁊ boni. Oia em̄ respectu illi⁹ nō sunt nisi quedā silitudo ⁊ vmbra. Accedam ḡ ad p̄rem meū. q̄ꝛ nihil aliud vult nisi vt habeā ipm. Nunq̄d ḡ negligēs ero: nunq̄d ḡ pausabo: nunquid aliis intētus ero: Certe cū impetu oibꝫ postpositis currā ad eū. Sufficit mihi si habeā p̄rem meū. ⁊ ideo toto corde tendā ad eū. Non aliud aspiciā nec aliud videbo: nisi dn̄m deū meū: q̄ꝛ oculis mētis tot⁹ tendo ad eum: q̄ꝛ nimis allexit animū meū. Pr̄ nr̄ ⁊c̄. Mel ⁊ fauū in ore meo cū te deū meū patrē meū voco. O dulcedo indicibilis. o iocūditas inestimabilis. o iubilatio ineffabilis: cū audeā te p̄rem meū vocare. O exultatio. o admiratio. o medullaris modulatio: q̄ꝛ pat̄ meus es tu. Quid vltra ꝓcedam. quid vltra dicam. q̄d vltra petā: Pater meus es tu. Sꝫ vbi es tu pater mi vbi es: Sē vbiq̄ꝫ es. imo q̄ꝛ vbiq̄ꝫ es: q̄uo sedes est tibi celū. Sꝫ io benignissime vis vt dicam⁹ pater noster qui es in celis vt nos a terrenis ad celestia eleues: vbi maxīe tua potentia. tua sapīa ⁊ bonitas elucescit. vt ibi mi p̄r sit sp̄ tecum ꝯuersatio nostra: vt a te celestia nō terrestria petamus. aut certe vt nos sp̄ūales celi facti in nob̄ sit habitatio tua. Quid ḡ nos retardabit. q̄d nos retrahet. q̄d impedimēta prestabit: quin celestē vitā nō terrenā ducamus: vt in nobis sit habitatio tua. O digna admiratio. mira dignatio. ⁊ dignatiua ch̄ri habitatio in nobis Ego fetidissimus fim⁹ ⁊ abominabil̄ pccōꝝ latrina valeo esse ex immēsa clemētia dei mei tabernaculū ei⁹. ⁊ q̄ sum plenus sanie ⁊ fetore ero sanctū dei templū. sapientie sedes. ⁊ habitaculū sp̄ūssancti. O felix dies. o beata hora: cū talē hospitē possidebo. Tenebo eū nec dimittam donec introducā eū: imo ip̄e introducat me in do-

mum illius: que sursum est hierlm matris mee. z in cu/
biculum genitricꝫ mee. s. in intima ɔtēplatōis qete. vbi
cubāt. vbi quiescunt aīe delicate. ¶ Pr̄ nr̄ q̄ es in celis
sanctificeᷣ nomē tuū. O q̄ꝫ bn̄ sequiᷣ: q̄ꝫ bn̄ ɔtinuatur.
q̄ꝫ elegantissime ordinaᷣ petitio ad predicta. scꝫ (sancti/
ficetur nomen tuū) ad (pater noster qui es in celis) quia
filialis deuotio: celestis contemplatio totum animū re/
uerentis filij cōuertit in pr̄em celestez: vt clamet z dicat
Sanctificetur nomē tuū. Quasi dicat. nō terrenas di/
uitias. delicias z honores peto. sed vt sim in te tot⁹ cō/
uersus z totus diuinus. Sanctificeᷣ ergo nomen tuuz.
vt scilicet mea vis rationalis tua sapientia illustrata et
omni errore. ambiguitate z tenebrositate propulsa: pur
gatam habeā consciam. id est purissimā noticiam tui.
¶ Adueniat regnū tuū. vt mea vis irascibilis tua potē
tia roborata ad arduitatem regni tui conscendat. Fiat
voluntas tua. vt mea vis concupiscibilis tua bonitate
dulcorata: imo tua charitate p̄fecta: plenissime tuo be/
neplacito acquiescat. vt ex vera dilectionis amicicia sit
idem velle idē nolle. Vel. sanctificetur nomē tuū: quā/
tum ad purā noticiā intellectus. Adueniat regnū tuū:
tum ad feruens desideriū affectus. Fiat voluntas tua
sicut in celo z in terra. q̄ntū ad p̄fectū obsequiū effect⁹
Sanctificetur ergo nomen tuū in nobis domine quod
ab eterno sanctissimū est ī se. vt quicquid videm⁹. quic
quid audimus. quicquid intelligimus et sentimus to/
q̄ꝫtū ad sanctissimi nominis tui noticiam ordinemus.
vt sit in nobis nomen tuum sanctum. id est sine terra z
purum. vt excisi ab omni curiositate et vanitate. z om/
ni inutili phantasia: te solum in omnibus cognoscam⁹
semper pijssime z sanctissime pater: mentis nostre ocu/
lus ad te lumē eternū īcessabiliter dirigaᷣ; semꝑ te q̄ in

omnibus es ꝛ a quo omnia sunt. in omnib⁹ te intuear. in omnib⁹ te cognoscā. O ꝙ̄ dulce lumen ꝛ delectabile oculis: a te sole iusticie nunꝙ̄ mentꝫ intuituꝫ amouere. O ꝙ̄ dulcꝫ ꝛ amabilis. ꝙ̄ admirabilis oculis nostris: tuoꝝ claritas radioꝝ. Sanctificetur ḡ nomen tuum.

¶ Adueniat regnū tuū. Nunc regnū hui⁹ mūdi occupauit totā aīam meā: imo totā dissipauit aīam meam. totā lacerauit. totam fedauit. totā denigrauit spōsam tuam dilectā aīam meā. Totū cor meū. totū animū meum vanitas: imo feditas hui⁹ mundi allexit. Ideo nō nisi que mundi sunt sentio. que carnis sunt appeto. que terrena sunt cogito ꝛ affecto. Fact⁹ sum ciuis hui⁹ mūdi. ꝛ sub huius mundi ꝑncipe sollicite studeo militare. Sed tu dn̄e nonne creatura tua sum? Ergo adueniat regnū tuū: vt ꝑnceps hui⁹ mūdi eiciatur foras. Tu solus in me regnes. tu solus inhabites mentē meā. totum me occupet regnū tuum. totū sibi vendicet desideriū meuꝫ. solus reficias affectū meuꝫ. Quid quero. q̄d desidero. q̄d volo. q̄d vagor. quo discurro. quo distrahor? Sufficit mihi dn̄e regnū tuū. sit tibi habitatio mea. sit tibi refectio mea. sit tibi tota ꝯuersatio mea. Tu sol⁹ bonus. tu solus pulcer. tu solus amabilis. tu solus desiderabilis aīaꝝ amator. Tu solus me regas. tu solus me dirigas tu solus me allicias. tu solus cor meū tecū habeas aīarum zelator. In te solū quiescat cor meū ꝛ pect⁹ meum In te solum dulcoretur cor meū. tu solus repleas animuꝫ meum. Cū impetu ascendā ad te centrum meū ꝛ regnum meū aīarum redemptor. Ergo adueniat regnum tuū.

¶ Fiat voluntas tua sicut ī celo ꝛ in terra. Hoc volo. hoc desidero. hoc totꝫ animi visceribus cōcupisco: vt ī me ꝛ de me. ac ꝑ me. non mea ꝫ tua fiat volūtas. Tot⁹ tu⁹ sum. totus in tuū solū plaudam honorē. ad h̄ fact⁹ sum

ad hoc natus sum: vt tuū solū honorē requirā. Iam nō
flectar ad meū appetitū; iam nō requiram ꝓpriū cōmo-
dum. iam nō desiderem amicoꝝ affectū. ꝫ solū nitar tu-
um solū in oībꝫ bn̄placitū adimplere. Nō cogitam ꝗd
amaꝝ. ꝗd dulce: ꝗd onerosum vel leue. ꝗd asperꝝ vł sua
ue. ꝫ cū impetu ⁊ desiderio feruenti ⁊ cū anxietate curē
ꝑficere q̄ tue sunt beneplacita voluntati. Hoc solū mi-
hi sit iocundū. hoc mihi sit suaue. ꝫ solū mihi sit leue ꝫ
delectabile ⁊ amabile in quantūcunqꝫ aspis. vilibꝫ. dif-
ficilibꝫ. effusis ⁊ amarꝫ tuā requirere ꝑficereqꝫ volūtatē
O gaudiū ⁊ iocunditas ⁊ exultatio medullaris. totum
⁊ totaliter sp̄ ⁊ vbiqꝫ exponere me ad oēm tui honorē.
quē possem mō aliq̄ effectui mancipare O vtinā solus
possem oīa tua mysteria mi dn̄e adimplere. Magis
gaudeo. magꝫ approbo. ampli⁹ totis artubꝫ ⁊ visceribꝫ
cōcupisco me totū exponere ⁊ impēdere tuo honori. me
de me tue satisfacere voluntati ꝓ te. ꝙ̄ etiā quantūcūqꝫ
celestibꝫ ⁊ diuinis delicijs iocundari. Si em̄ ꝓpter te mi
dn̄e totaliter lacerarer: ⁊ passiones ⁊ mortes quascūqꝫ
ad tui honorē reciperem. eas magꝫ approbarem. magis
diligerē. ⁊ de his magꝫ gauderē: ꝙ̄ de quacunqꝫ delecta
tione: quā etiam in patria possem habere. nisi forte illa
delectatio tantū aut plus cederet ad tui honorē. ⁊ hoc
etiā rōne delectatōis. ꝫ rōne tui honoris optarem. Nō
em̄ factus sum ad meā vanitatē ꝯsolandā. ꝫ ad tuā ma
gnificentiā honorandā. Quid mihi maius. quid mihi
dulcius ꝗd mihi amabili⁹ ꝙ̄ me totū in tuū honorē re-
solui. O gaudiū dn̄i. o tripudiū. o mihi omne iubilare
solaciū: ꝙ possim aliq̄d quacunqꝫ difficultate facere ad
tuū honorē. Hoc angeloꝝ est gaudiū: celeste desideriū
posse tibi totaliter obseq̄. totaliter te frui. tue volūtati
plenarie ꝯformari. ⁊ tuū honorē ⁊ magnificentiā admi

parl. Non dubito: immo certus sum q plus gaudent angeli z anime sancte de magnificentia honoris tui qȝ de magnificentia glorie sue. Et ideo fiat voluntas tua sicut in celo. id est in celestibus spiritibus: z in terra. id est in nobis hominibus. Et tue volũtati adeo libenter z feruenter ac volũtarie obseqmur z ipi sm possibilitatem nře ỽtutis totaliter ɔformemur. ¶ Panẽ nostrum quotidianũ da nobis hodie. O qȝ bene ordinat. qȝ eleganter ɔiungit hec verba premissis. Et qȝuis de pane materiali z etiã spũali possit exponi. de sacramentali tñ pane maxime expõam⁹ ad pñs. Et (vt dixi) in ỽbis dñi est egregi⁹ ordo. Quis em̃ adeo dignus est: quis adeo habilis ad susceptõem huius sacramẽti: ad offerenduȝ filiũ do patri. vt ille q (vt supradictũ est) se totaliter i deum ordinauit. z quantũ ad intellectũ. affectũ z effectũ: qui se totum deo obtulit. totũ se sacrificio ɔseruauit. qui in se annihilat⁹ est: z in deũ tot⁹ illat⁹ est. q iam nõ que sua sunt querit. sed q iesu chři. Ille em̃ in hoc sacrificio põt iesum chřm recipere. iesum rogare. iesum chřm deo přiꝑ se z aliȷ̃s offerre. z ideo petitioni isti magister verus ꝓposuit. Sãctificeẽ nomẽ tuũ. z optie subiũgit z cõiungit ad illd verbũ Panẽ nostꝝ qtidianũ da nob hodie. Qui em̃ egyptũ pctõꝝ exiuit: in sanctificeẽ nomẽ tuum. Et mare rubꝝ tentationũ inundantiũ submersis egyptiȷ̃s sicco pede transiuit: in adueniat regnũ tuum. Et in deserto ɔtemplationis soli deo intẽdit z se totuȝ deo dedicauit: in fiat voluntas tua. Iam in hoc deserto esuriens: mãna. i. panẽ celestẽ a celesti patre requirit: in panẽ nostꝝ qtidianũ da nob hodie. Qui em̃ in egypto aliqñ suꝑ ollas carniũ sedit. nũc illis spretꝫ solũ panem viuũ q de celo descẽdit. exqrit postulat z acquirit. O admiranda chři dignatio. mira iubilatio mentꝫ de-

us meus.sponsus meus.amoꝛ meus factus est cibꝰ me/
us. Sanctoꝝ premiū.gaudium angeloꝝ.dei patrꝫ ver
bum est nutrimentū meum. Lux mundi.sol celi.sapien
tia dei est refectio animi mei. Proles virginea. redem/
ptio humana.celiq́ꝫ gloria facta est cibatio mea. Quid
vltra affecto.quid vltra me potest allicere? Absit a me
domine vt ex quo coꝛ meum habet tam nobilem cibum
ꝙ circa aliquid quod est in toto mundo afficiať. Quo/
modo obsecro post tam nobilissimum cibum. sufficien
tissimum.suauissimū ꝛ dulcissimū potest coꝛ meum cir/
ca vana.turpia ꝛ imunda delectari? Et si sꝫ non possit
ipsum sacramentaliter sumere.saltem coꝛ meum ipsum
spiritualiter non desinat ruminare. In veritate mirū ꝛ
plus ꝗ̄ mirum videtur quomodo pꝛe dulcoꝛe ꝛ nimio
amoꝛis feruoꝛe coꝛ non deficit in hoc cibo. Tu solꝰ bo/
ne iesu sis cibus meus ꝛ refectio mea.te solum esuriam
te solum auido ꝛ insatiabili appetitu comedam. ꝛ sem
per sim famelicus tui. Quid te dulcius. quid suauius.
quid amabilius bone iesu. Te solum volo comedere.
te solum cupio masticare. tu mihi semper dulcescis in
coꝛde. Si solus odoꝛ tuus deberet sufficere toti mun/
do.quāto magis cibatio tua. Si in verbo quod de oꝛe
tuo pꝛecedit reficimur ꝛ viuimus. quid est te verbum
eternū oꝛe recipere ꝛ coꝛdis dentibus masticare? Quo
modo in te coꝛdis penetralia non liquescunt? quomo/
do non sic coꝛ meum delectatur in te vt obliuiscať oīs
pꝛeter te? Si aliqđ terrenū:imo aliqua similitudo ter/
reni tantū coꝛ meū occupat aliqñ vt obliuiscať tui: quō
tua verissima p̄sentia non me tantū reficit ꝛ inebꝛiat vt
oīs mundi obliuiscar ꝛ etiā mei? Hunc ergo pater cele
stis panē nostꝝ q̄tidianū da nobis hodie. Dn̄e da no/
bis hunc panē. vt sꝫ in p̄senti ꝛ sꝫ p̄sentialiter eū habea

mus. Sit semꝑ pñs spũaliter hic cibꝯ. ꝛ nunq̄ sciat pte-
teritum vel futurꝫ. sed (hodie) doces bone iesu vt dica-
mus. Cur queso tantũ festinas esse nobiscũ: q̄re nõ dif-
fers vsq̄ cras: Quid em̄ in nob vides: q̄d in nob sentꝫ
quid in nob agnoscis: ꝙ intm̄ nostro es inebriatꝰ amo-
re. Quid nobiscum lucrarꝫ: q̄d in nob reperis. quē fru-
ctum de nob hēbis ꝙ nescis tardare. Sed si sic amoꝛ
nostri te vrget vt differre nequeas q̄n statim velis esse
nobiscũ cũ quibꝯ nullũ habes lucrũ. nos aũt q̄ sumus fe-
tidissima sanies: ꝛ indigni etiã tua creatura quantum-
cunq̄ vilissima noĩari: q̄uo differimꝰ exq̄ tantũ deside-
ras nos esse tecũ: q̄n te summũ bonũ: speculũ sine ma-
cula impetremꝰ Tu g̃ bone dñe differre nõ vis vt ostē-
dis: nec nos differre volumꝰ ampliꝰ. hodie g̃ te peti-
mus vt habeamꝰ. Nõ em̄ tarda est institutio tua. q̄d
esset si peteremꝰ ꝛ nõ impetraremꝰ. Quia g̃ te statim
petimꝰ ꝛ desideramꝰ. ꝛ hoc ip̄m tu cupis: accede ad coꝛ
nostꝝ: qꝛ ad te ascendit coꝛ nr̄m. En inebriatus es nr̄i. ꝛ
nos tui amoꝛe. Te g̃ ad nos: ꝛ nos ad te cum impetu
iungit pondus amoꝛis. ꝛ iam om̄i moꝛa sublata mutu
us fit amplexꝰ. ꝛ inter bꝛachia tua deficit aĩa mea ab-
soꝛpta amoꝛis feruoꝛe. Cũ em̄ sensi amplexũ tuũ. exci-
tasti animũ meũ. post cibasti: deinde inebꝛiasti. tādem
tuis amplexibꝯ ꝛ osculis sepasti aĩam meā ꝛ in tuis bꝛa
chijs quiescit. nõ eam q̄uis indignā abijcis. nõ eam re
fugis. ꝫ ad te stringēs clamas: ꝛ dicis. Adiuro vos filie
hierl'm ne euigiletꝫ neq̄ suscitare faciatis dilectā dones
ip̄a velit. Sed adiuro clementiā tuā bone iesu q̄re dixi
sti quotidianũ: Nõne q̄tidie vis esse cibꝯ nr̄. nõne suffi
cit si ꝑ vnā diē ĩ nob habitas ꝛ moꝛarꝫ nobiscũ: Quid
fecimꝰ tibi: Quid g̃ dicam de tāta beniuolentia tua:
Nescio. qꝛ in illis thesaurꝫ clemētie tue deficit animus

meus:ita vt nō possit paruam ꝯsiderare scintillā: tanta est abyssus eius. Et ideo aliud nescio dicere. nisi exquo vis sp esse nobiscū: nos omi tpe sim⁹ tecū. ꝛ nunq̄ a te sponso benignissimo specioso. cibo suauissimo recedamus. Ita em dn̄e tuo amore ꝛ deuotōe nos cōglutines tecum: vt non possim⁹ a te recedere nec velim⁹. Sic ḡ panē nostrū quotidianuz da nob hodie. ¶ Et dimitte nobis debita nr̄a:sicut ꝛ nos dimittim⁹ debitoribꝫ nostris. Hoc sic ordina ꝛ ꝯiunge p̄dictis. O bone iesu nobilissimū cibū nob indignis seruulis tuis benignissime ꝛ instātissime obtulisti. Sed quid? Timeo ad ꝯuiuiuz hester vt aman inuitari. ꝛ si illa bone iesu nō sit intētio tua. tn̄ timeo de iniusticia mea. quia agnosco pctā mea. Quid ḡ? Conuiuiū opulētissimū paratū est. nunciȷ .i. angeli sancti ministrant: esuries me excitat ꝛ compellit tn̄ accedere non p̄sumo qꝛ peccaui. Quid ḡ faciā? angustie sunt mihi vndiq̄. Sed certe quid eligam scio. Ibo em̄ ad patrē meū celestē:de quo sup̄dictū est Pat nr̄ ꝛc. ꝛ dicam ei. Pater peccaui in celū ꝛ coram te. iam nō suz dign⁹ vocari filius tuus:fac me sicut vnū de mercennarijs tuis. i. dimitte nob debita nr̄a. Sed o felix recognitio culpe:que ꝓmeret patris amplexus. Forte amoris feruore inter amplex⁹ eius resoluar: ꝛ mutabor in virū alterū ꝛ aliquantulum audebo comedere de vitulo saginato. Dimitte ḡ nob debita nostra. O mira dei nostri dignatio erga nos. ip̄m ꝯtempsim⁹ ꝛ ꝓ vilissima sanie ꝯmutauim⁹. ꝛ tn̄ nob suadet vt veniā petam⁹:quia vult nob veniā dimittere cū offensis. H aūt nō vult angelis elargiri. Qūo q̄so bone dn̄e potes nos amplius aspicere:q̄ ita turpit a nob abijcim⁹ te? Ergo exq̄ tu p̄e suades. Dimitte nob debita nr̄a dimitte nob. qꝛ iam ꝓ nob ipse debitū soluisti. iam teip̄m ꝓ nob in sacrificium

obtulisti. Tu es q̄ nos doces vt dicamus. dimitte no/bis ꝛc̄. Hoc facere potes. Nōne pax iā facta est: nōne iam pacꝫ cōuiuiū celebratū est. ꝛ q̄tidie celebraꝛ. Dimitte ḡ nob̄ debita nr̄a sicut ꝛ nos dimittimꝰ debitoribus nostrꝫ. O btm̄ pximi debitū. o felix offensa quā allegare corā deo possumꝰ in remissionē debiti nr̄i. Nō ḡ charissimi frēs ꝯtristemur si nos offendūt hoīes. si nob̄ iniurianꝛ. si nos affligūt. rapiūt ꝛ accipiūt nr̄a. sed in his (q̄ꝫ tuꝫ est ꝓ nob̄) exultemꝰ ꝛ gaudeamꝰ: imo affectemꝰ ꝛ cupiamus: qꝛ dimittēdo ea pximis: allegare poterimꝰ dimissionē debiti nr̄i. Nō est dubiū ꝙ magne ꝟtutꝫ magneq̄ꝫ efficacie est allegatio ista quā summꝰ aduocatꝰ ꝛ iudex noster nos docet. Ergo dimittite ꝛ dimittetur vob̄. Dimitte ḡ nob̄ debita nr̄a sicut ꝛ nos dimittimꝰ debitoribꝫ nostris. ¶ Et ne nos inducas in tentationē Quid em̄ dn̄e prodest baptisari vel lauari a mortuo: si iterꝫ tango mortuū: Nō sufficit mihi dn̄e vt pctā ꝯmissa dimittas: nisi etiā me dn̄e a culpis ꝛ a pctis īminētibꝫ custodias. Nā ꝓmptissimꝰ sum ad pctm̄. ꝛ nisi me custodias: sine freno irruā in pctā. Quid dn̄e ꝓfuit aman ꝙ a rege assuero suꝑ oēs p̄ncipes fuit elatꝰ: cum postea inflatus suꝑbia fuerit suspensus in ligno: Quid enim mihi ꝓdest quicq̄d in p̄missis petiꝛ ꝟbis nisi me ꝯ tētationes ꝯserues i bono. Ergo ꝛ ne nos inducas i tētationem. Vis bone iesu vt sic petamꝰ: qꝛ mltoties ꝑmittis nos tētationibꝫ stimulari vt ad te recurramꝰ. Oēm modū ꝛ viā (q̄ possis nos ad te trahere) exerces: qꝛ tecū nos cupis hr̄e. Tētatus ḡ ad amplexꝰ p̄ris nos fugiā vt recipiat me fugientē ꝛ timidū: ꝛ dicā ei. Et ne nos inducas in tentatōēꝫ. Hoc vult. h̄ desiderat. h̄ expectat meus pr̄. vt ad refugiū currā ꝛ auxiliū ꝛ sinū eiꝰ. vt tōliter de me diffidēs solū de ip̄o ꝯfidā. ḡ ꝛ ne nos inducas in

tentationē. ¶ Sed libera nos a malo Amen. Verum est dñe: qr sum⁹ digni oī malo qr ɔtempsim⁹ oē bonū ꝫ vide clemētissime pr̄ infinitā miscđiam tuā ⁊ oīno detestabilē nequiciā nr̄am. ⁊ releua a nob̄ puulis. nob̄ infirmis īportabile on⁹. ⁊ a malo opp̄mente. destruente ⁊ retardāte a bono libera famulos tuos: vt libere possimus dñatui tuo seruire ⁊ vacare. ⁊ maxīe ab illo terribili ⁊ horribili malo eterno nos libera: ne tua desiderabili visioue p̄uemur. qđ horrēt oīa ossa nr̄a. Quid em̄ mihi ꝓdesset tuā creaturā fuisse nisi te habeaz ⁊ tot⁹ in te ferar ⁊ tōliter in vita eterna. Quā nob̄ ɔcedat ille q̄ est b̄ndictus in scl'a seculoꝝ Amen.

¶ ☞ Sequunt̄ alie due breues expositiones super orōnem dñicam Ca. XVIII.

Possunt aūt omnia sup̄dicta aliter explicari sic. vt Pater nr̄ p̄mittat̄: vt ɔfidēter ad chr̄m accedam⁹ Qui es in celis. vt q̄ sursum st̄ q̄ram⁹ ⁊ sapiam⁹ non q̄ sup terrā sunt. Sanctificet̄ nomē nomē tuū: q̄ntū ad fidei illustratōem. Adueniat regnuz tuū. q̄ntum ad spei firmitatē. Fiat volūtas tua: q̄ntū ad charitatꝫ cōformitatē ⁊ p̄fectōem. Panē nr̄m q̄tidianū da nob̄ hodie. q̄ntū ad nutrimentū ⁊ fulcimentū ḡr̄atie. qđ maxīe exhibet̄ in pane eucharistie. Et dimitte nob̄ debita nostra ⁊c. q̄ntū ad corrn̄dentiā ⁊ merituz iusticie. ꝑ hoc qđ subditur. sicut ⁊ nos dimittim⁹ ⁊c. Et ne nos inducas ⁊c. q̄ntum ad actuz prndētie. q̄ est in p̄cauendis insidijs. Sed libera nos a malo. q̄ntū ad actū fortitudinis que est in tolerādis aduersis. Amē.

¶ Alia expositio

¶ ☞ Possum⁹ aūt sup̄dictas petitōes exponere pro his q̄ habituri sumus in patria. vt Sanctificet̄ nomen tuum. referat̄ ad ap̄tam visionem. quasi diceret. qđ nūc

p speculuz z in enigmate videmus: tunc pure z sine ter ra z sine aliq̃ medio videam⁹. Adueniat regnū tuum. quantū ad firmā tentatōem vt i eternū regnem⁹. Fiat voluntas tua. quantū ad ꝯsummatā dilectōem q̃ plene amantē in amatū transformat. Et tūc exponendū est. Sicut in celo z in terra. i. sicut in angelis z homib⁹ fiat. Panem nostꝝ quotidianū da nob zc. q̃ntū ad suauissi mā fruitionē. Et exponendū est tūc quotidianū. i. cōti nuum. qꝛ sp ibi est dies. Et exponendū est hodie p pñ tia que nō hz p̄teritū z futuꝝ. ß est tota sil': qđ melius p pñs notaꝛ. Et dimitte nob zc. In quo petiꝛ aduētus anni iubilei in q̊ oīa debita dimittunꝛ verꝫ iudeis. i. pe nitentib⁹ z ꝯfessis: z hō hoi z de⁹ hoib⁹ talib⁹ vniuersa delicta dimittet. Et ne nos inducas zc. In q̊ petiꝛ illa pacis pulcritudo. de q̃ dꝛ. Sedebit pp̃ls me⁹ in pulcri tudine pacꝫ: vbi nō est ampli⁹ sathan nec mal⁹ occursus Sed libera nos a malo. q. d. duc nos ad illū statū q̊ est oīm bonoꝝ aggregatōe pfect⁹. z priuatōe oīm maloꝝ iocūdus. Ubi vere liberati erim⁹ a malo. Hec aūt ex positio vltia multā admiratiōem z mirā vel nimiā de uotionē. medullarē exultationē z plenā laudis psoluti onem requirit. Et sunt in ea satis miri z inenarrabiles ꝯtemplatiōis thesauri. ß nō sufficio nec sum dign⁹ eos dispensare nec ponere in os meū imundū. maxime cum regis assueri aulam ingredi nō valeā nō vocat⁹. Et iō simplicitati nr̄e sufficiāt q̃ sup̄ dixim⁹ foris in atrio exi stentes. Ipse aūt chr̄s ad nos i clemētie signū virgā au ream extēdat: vt possim⁹ secure ad ipm introire z secuꝫ in eternū regre. q̊ est bñdict⁹ in scl'a scl'oꝝ. Amē.

☞ Meditatio sup Salue regina Ca. XIX.

AD salutandū btām ṽginē mariā Prio debes ei⁹ magnitudinē ꝯsiderare. Nec em̄ circa filiū ei⁹ po

tuit amplius eleuari: q̄ vt mater dei vocaret. Exultās g̃ ⁊ admirās magnitudinē matrꝫ nr̄e deuote ⁊ reuerenter ad ip̄am accedēs dicito salue. Hoc dicto statim i tuam resilias paruitatē ⁊ magnificentiam mr̄is dei: ⁊ dic Patientiā habe in me dn̄a. q̄ ego vilissimus hoīm audeo assistere tāte dn̄e: ⁊ salutare p̄sumo reginā celorum dn̄am angeloꝝ: ⁊ matrē dei mei. S3 de tua dn̄a benignitate hūili ⁊ hūilitate benig̃ ꝯfido q̄ me indignissimū sustineb. Et q̄uis sis archa dei sine ꝯpatōe nobilior q̄ archa veterꝫ testamēti/ ⁊ ego multo ignobilior. tn̄ cū te tetigero corde ⁊ salutauero ore nō credo p̄cuti: ꝫ tuo amore poti⁹ inflāmari. ⁊ tua pietate largissima in oībus exaudiri. Ergo salue regina. Sub tuo regimine dn̄a volo decetero militare: ⁊ me tōliter tue dn̄ationi ꝯmitto vt me plenarie regas ⁊ gubernes. Nō mihi me relinquas: q: sum mihi ip̄i ꝯtr⁹ nimis. Quicq̄d g̃ mihi dimiseris: nouerꝫ miserrime deseruiendū. S3 cū plen⁹ sim miseria ⁊ a plāta pedis vsq3 ad verticem putrefact⁹ gerem horrorē fetoris: q̄uo me regere dig̃beris tā nobilissima creatura? Certe q: tu es regina misc̄die. ⁊ q̄ misericordie s̄bditi stꝫ nisi miseri? S3 regina misc̄die es ⁊ ego miserrim⁹ pctōꝝ s̄bditoꝝ maxim⁹. Q̄uo g̃ dn̄a nō exercebis i memetip̄m tue miseratōis effectū. Uere dn̄a regina es misc̄die. q: nō est in hac vita sic desp̄atus sic miser. cui nō impetres misc̄diā salutarē si ad tuū declinauerit regimē. Certe dn̄a cū te aspicio nihil nisi misc̄diā cerno. Nā p̄ miserꝫ mr̄ dei facta es. misc̄diam insup genuisti: ⁊ demū tibi miserēdi est officiū ꝯmissū. Undiq3 sollicita de miserꝫ vndiq3 misc̄dia vallarꝫ. solū misereri tu viderꝫ appetere. Multū sollicita es de miserꝫ. hos in tuos filios adoptasti. hos regere dn̄a voluisti. ⁊ ido regina misc̄die tu vocaris. Quid g̃ de cetero formida-

mus. quid timemus? Et quis a te qđ petierit nō habe-
bit? Certe null⁹: nisi q̇ se miseꝝ non recognoscit. qꝛ non
subest tuo regimini nisi miser. Aut q̇s etiā (si se cogſcit
miseꝝ) de tua miſcdia nō ꝯfidit. Illi ḡ paueāt. soli qui
se existimāt esse iustos. ꝛ supbi p̄sumptuosi: q̇ tuo r̄gimi
ni nō subsistūt. ꝛ etiā illi miseri q̇ tuā miſcdiam nō requi
runt. Nos ḡ miseri decetero cōsolemur. tecū amō dn̄a
habitem⁹. demū te tot꜑ visceribꝫ amplectamur qꝛ tu es
vita. Vita ꝟe q̄ mortē supbie hūilitate tua vicisti: q̄ no-
bis vitā gr̄e impetrasti. vitā glie genuisti. Et nō est du
bium ꝙ vitā nature mult꜑ reddidisti. In omnibꝫ em̄ te
vitā morti opponis. O vita mirabilis q̄ mortuos viui
ficare conaris. Per te o dn̄a a p̄uatione est hō r̄gressus
ad habitū O vita mortē nō timēs. mortē expellēs. mor
tales imortales ꝯstituens. O certe vita amabilis. vi-
ta desiderabil̄. vita delectabilis. O vita nō senescens ꝫ
potius senes ad iuuentutē reducens. O vita: carnales
vitas ad nihilū redigēs ꝛ abhorrēs. o vita q̄ nutris ce-
lestibꝫ aliment꜑. o vita certe ꝯ̄ria vite mūdi. Qui enim
vult te h̄re se affligat. delicias respuat. delicata queqꝫ cō
temnat. ꝛ q̇ amplius mortificat⁹ fuerit ampli⁹ te possi-
debit. O vita diuina fortificans p̄tāte. s. in impetratōe
diuina. diuina sapīa regulās: ꝛ diuina vegetās bonita-
te. Si vita mea es cur nō sp̄ in me es. cur nō sp̄ vegetas
aīam meā? Quis mihi tribuat vt sp̄ gaudeā beneficio
hui⁹ vite? Dulcedo. Vera dulcedo q̄ amaritudinem
peccati veniā impetrādo expellis. q̄ nob̄ dulcedinē gr̄e
ꝛ vite acquiris. q̄ ad suaues celest꜑ patrie ꝯtemplatōes
introducis. O dulcis dn̄a: cuius sola memoria affectū
dulcorat. cui⁹ meditatio magnificentie mentem eleuat.
cuius pulcritudo oculū interiorē exhilarat. cui⁹ ameni-
tatis immēsitas corꝫ meditant꜑ inebriat. O dn̄a que ra

pis corda dulcedine. Nonne cor meū domina rapuisti. ꝛ vbi q̄so posuisti illud vt ipsum valeam inuenire? Nū quid in sinu tuo ne inueniam collocasti? Numq̄d inter vbera tua posuisti illud? Fortasse ibi posuisti illud cor meū: vt q̄d friguerat ibi calefiat. O raptrix cordiū: qñ mihi restitues cor meum. Quare sic corda simpliciū rapis? q̄re violentiā facis tuis amicis? Numq̄d sp vis ip̄m tenere? Cum id a te postulo mihi arrides. ꝛ statim tua dulcedine consopitus quiesco. ꝛ in me reuersus cum iter̄ postulo me amplexaris dulcissima. ꝛ statim inebrior tui amore: ꝛ tunc cor meū non discerno. nec aliq̄d scio petere nisi tuū. Sed ex quo sic est cor meuȝ tuo dulcore inebriatū: guberna illd̄ cū tuo. ꝛ in sanguine agni ꝯseruа: ꝛ in latere filij colloca. Tūc assequar q̄d intēdo. tūc possidebo q̄d spero: quia tu es spes nostra. Nōne dña tu es r̄gia. nōne tu es nr̄i mr̄ p̄mij. s. chr̄i q̄ ē p̄miū bonorum ꝛ btōꝝ. Nonne tu es q̄ tantū nos exaltare desideras. Nonne pl⁹ sine ꝯpatōe nos dilig̃ ac bonū nostrū ꝓcuras ampli⁹ q̄ȝ mr̄ carnal'. Si ḡ nos vis facere gloriosos: imo q̄ vix q̄ poterit te ꝓhibere. Sperēt in te qui nouerunt nomē tuū: qm̄ nō derelinq̄s querētes te dñaȝ Certe q̄ sperant in te mutabūt fortitudinem. assument pennas: vt aquile volabūt ꝛ nō deficiēt. current ꝛ nō laborabunt. Quis em̄ nō sperabit i te. q̄ etiam adiuuas desperantes. Et quis non sperabit in te ꝑ quā exaudite sunt patꝝ preces ꝛ eoꝝ adimpleta sunt ꝓmissa. Quid potuerūt patriarche ꝛ ꝓphete desiderare q̄d per te dña non fuerint assecuti? Si antiq̄ hec oīa habuerūt ꝑ te q̄uo nos q̄ sumus vnici filij tui sanguine iam redempti nō habebim⁹ q̄d voluerimus postulare? Non dubito q̄ si ad te venerimus. habebimus quod voluerimus. In te ergo speret q̄ desperat. q̄ deficit ad te recurrat cō

fidenter. ad te perueniat q vult aliquid impetrare dicen-
do. Salue. Quid ergo de cetero a tui salutatione poterit
nos prohibere: ex quo es vita. dulcedo: et spes nostra. Quid ergo
a tua reuerentia: ex quo es regina nos poterit impedire. Et
quid est salutationem replicare. nisi tibi sine fine reuerenti-
am exhibere. Quid est salutare et iterum salutare: nisi sa-
lutem et salutis profectum a te domina postulare. Quid saluta-
mus et iterum salutamus: nisi vt tam interius quam exterius per te
domina salubriter custodiamur. Quid saluto: nisi quia vtrumque
hominem tue reuerentie expono. Quare te salutaui: nisi vt
te haberem. Quare iterum te salutaui: nisi vt per te filium tuum
possiderem. Quare te salutaui: nisi vt redderem te attentam
ad vota mea. Et iterum quare te saluto: nisi vt benigne suscipias
et perficias ipsa vota mea. Aut certe primo te volumus salu
tare vt te commendemus. secundo vt post hanc miseriam filii tui
gloria gaudeamus. Primo es domina salutata: vt per te gratia
impetretur. secundo vt per te ad gloriam perueniatur. Ad te. Ad te
vere. quia tu sola dominum genuisti. tu sola interemisti vniuer-
sam hereticam prauitatem. Tu sola es domina regni. tu sola
es gubernatrix premii. Ad te matrem misericordie. matrem certe
que lauas nos a fecibus peccatorum. que nos consolaris in cunabulis
vagientes. paruulos esurientes lactas. cuius brachiis sustenta
mur deficientes. Tu vere consolidas vulneratos. ad salu-
tem perducis egrotos. Et non solum mater: sed etiam medicina
facta es miserorum: que es domina angelorum. Ad te certe que non
derelinquis delinquentes. que non respuis fugientes. que blan-
dimentis nos allicis. deliciis nos foues et nutris. Ad te
clamamus. quomodo non clamaremus qui vulnera sustinemus.
plagas sentimus. quia inimicis vndique circumdamur. Cla-
mamus angustiati. miseriis infinitis oppressi. Clama-
mus cordis anxietate: stomachi vacuitate. doloris acer
bitate. Aut forte erga te amoris immensitate clamamus:

ne somnolentia tibi erga nos inducat. Quare em̄ ob-
dormis dn̄a: surge ⁊ adiuua nos. Clamam⁹ etiam vt
nr̄am tibi manifestemus miseriā. qꝛ clamare necessitas
nos ꝯpellit. Et etiā ad te clamam⁹: vt te ad ꝯpassionē
ampli⁹ moueam⁹. Propter hūc clamorē rauce facte st̄
fauces mee. Quid ḡ ampli⁹ morariś: q̄d affligi nos p̱-
mittis: Si ḡ multū tardaueris ⁊ vocē clamādo amise
ro: ad te ampli⁹ clamare nequibo. Heu mihi q̄d tūc fa
ciam: cū nec exaudire me poter̄ nec audire: Quid faci-
am dn̄a cū a te fuero penitus destitut⁹: cū tua vbera nō
poteris ministrare. Cito dn̄a subuenias clamāti: ne in
manibꝫ subijciar inimici. Curre festina dn̄a ⁊ tuū neq̄ssi-
mū seruū ac infidelissimū ad te clamantē parcēdo adiu-
ua ⁊ eripe de manibꝫ inimici ⁊ p̱iculis tui host̄. Si ali-
ud o dn̄a te allicere nō deberet: nisi qꝛ tu⁹ hostis audet
tuos seruos fraudulēter īuadere: deberes ad nos q̄nto
cius festinare. Curre ⁊ libera nos dn̄a ꝓpter suā sup̱biā
ꝯp̄mendā. Curre ne inimici tui dn̄entur i nob̄ clientul̄.
curre ne dicāt. vbi est de⁹ eoꝝ de cui⁹ clemētia ꝯfidebāt
Nec mireris dn̄a si clamam⁹. qꝛ sum⁹ a te nimiū elon-
gati in regionē lōginquā. dissipauim⁹ partē nr̄am. q. d.
si ꝓpe essem⁹ plani⁹ possem⁹ loq̄. Et iō qꝛ longe sumus:
clamam⁹ exules. Exules a patria. exules a visione diui
na. ⁊ vtinā nō exules a gr̄a. exules a ꝯsolatōe materna
O aīa cur nō es poti⁹ sep̱ata a corp̱e q̄̄ a tua dn̄a exu-
lata. Si em̄ exulata es a mr̄e exulata es a chr̄o capite.
Et quō potes miser sine capite ambulare: nōne ambu-
lare sine capite monstruosum esset. Heu mihi cur in tā
longū exiliū relegat⁹ sum: quō vel q̄n videbo deū salua
torē meū. aut q̄n potero saltē dn̄am meā intueri: Non
dubito dn̄a q̄ si ad te tanq̄ exules clamauerim⁹ corde:
te ⁊ tuū filiū plene possidebim⁹. Cur ḡ volum⁹ hic q̄es

cere. cur ad patriã non anhelamus. cur nõ affectamus matrẽ dulcissimã amplexari. q̃re nõ desideramꝰ secum ꝛ cũ filio suo ꝯmorari? O dñã dũ hic sumꝰ: exules cõstituas nos: ne h etiã tanq̃ in patria cõfidẽtes querere te ꝛ filiũ tuũ desistamꝰ. Sic tñ ꝯstituas exules ĩ corpe: vt hic tecũ simꝰ ciues in mẽte. Filij eue. Vere filij eue qꝛ supbi ꝛ p̃sumptuosi. vere filij eue: qꝛ ambitiosi ꝛ auari: saltẽ scia. ꝛ vtinã nõ re aliena. gulosi. carnales. ꝛ inobedientes. ꝛ breuiter in oĩbꝫ ipam euã sequẽtes. ꝛ pmptissimi ad malũ: difficilesq̃ ad bonũ. Et si ꝯtingat aliquẽ filiũ bonoꝝ opeꝝ generare: cũ q̃dã cordis tristicia ꝛ dolore parturimꝰ. ꝫ malũ cũ gaudio ppetramꝰ. Nec nobꝫ sufficiunt mala nr̃a. ꝫ sicut eua adam: ita nos alios maculamꝰ ad malũ. Et etiã sicut ipsa excusabat se. ita ꝛ nos in defectibꝫ nostrꝫ excusamꝰ. aut saltẽ (si possimus) in alios retorquemꝰ. Tedet nos vesci ligno vite: ꝛ in cruce dñm ꝯtẽplari. ꝛ manꝰ ad lignũ ꝓhibitũ applicamus. Nõ curamꝰ p ꝯtemplatõem padysi delicijs cõsolari. ꝫ potiꝰ volumꝰ in pctõꝝ fecibꝫ habitare. Plꝰ em̃ placet nobꝫ in multo labore ꝛ sudore vilia agere ꝛ acq̃rere: q̃ꝫ dñm glĩe degustare. Nisi em̃ dñã nos adiuuisses. fortasse iam ad inferni profundissima venissemus. Nec em̃ est qđ nos possit excusare. qꝛ nõ te ꝫ euã ĩ oĩbꝫ imitamur. ac ꝓpter h dñã Ad te suspiramꝰ. Suspiramus aũt de tam bone matrꝫ absentia: venire ad te dñã cupiẽtes. suspiramꝰ ad te filiũ tuũ affectantes. suspiramus ad te tanq̃ puuli ad tua vbera anhelãtes. suspiramus ad te desiderio. suspiramꝰ ꝛ amore nr̃o. Nullꝰ em̃ nisi tuꝰ amor q̃ erga te sumꝰ dñã inebriati intrinsecus: cogit nos ad te dñã suspirare. Quis em̃ nõ te diliget reparatricem oĩm. amoris caminũ. pulcriorẽ sole. dulciorem melle. bonitatis thesaurum. honestatis speculum

omnis sanctitatis exemplū. Omnib9 es amabilis. om/
nibus affectabilis. omib9 delectabilis. Sedes es sapiē
fluuius clementie. radius deitatis. nec est q̄ se abscon/
dat a calore tuo. Quis ḡ ad te non suspirabit: Amore
etiā suspiram9 ꝛ dolore. vndiq3 nāq3 nos angustie pre/
munt. Qūo ḡ nunc nō suspirabim9 ad te: que solacium
es miseroꝝ. refugium expulsoꝝ. liberatio captiuorum.
medicina infirmoꝝ. mater puuloꝝ. sponsa adultorum.
regina bellatoꝝ. dn̄a vniuersoꝝ: ꝛ etiā inimicoꝝ. nec est
qui tue voluntati valeat obuiare. Sic afflicti. sic miseri
ad te talē dn̄am suspiramus Gemētes ꝛ flentes ī hac
lachrymaꝝ valle. Tu dn̄a nonne vides qūo: ꝛ qualiter
sumus amaritudine pleni. Intus sum9 gementes ꝛ ex/
terius flentes. in loco lachrymoso iacentes. Onerati
peccatis gemimus. aggrauati molestijs flemus. ꝛ abū/
dantes miserijs in valle lachrymaꝝ sumus. Gemimus
sauciati. flemus spoliati. in valle lachrymarum sumus
destituti. Gemimus solem iusticie nō videntes. flemus
inimicas nostrꝫ seruientes. in valle lachrymarū sumus
tuū auxiliū implorātes. Hec est certe vallis lachryma
rum ad quā oīa lachrymabilia fluūt. gemebūda decur/
runt. flebilia ruūt. Ad hāc vallē fluxerūt demones īfer
noꝝ. pctm̄ ꝓthoplaustoꝝ. miserie antiquoꝝ. Quid aūt
amplius dicā: Non sufficio nec scio hui9 vallis detesta
bilia enarrare. Eya ergo aduocata nostra illos tuos
misericordes oculos ad nos conuerte. O laudabilꝭ cle/
mentia creatoris: qui sic afflictis tam nobile ꝛ laudabi
le subsidium dignatur elargiri. O certe dei nostri mira
benignitas. qui suis reis te dn̄am tribuit aduocatā: vt
a filio tuo inter nos ꝛ ip̄m iudicem constituta: qd̄ volu
eris ꝑ nobis valeas impetrare. Nec em̄ dubiū est φ no
stra culpa iuste dānabat quos cōseruat tue aduocatio

pietatis. O admirabilis erga nos miscđia dei nostri: q̄ ne alꝰs fugeremꝰ ꝑ sniā. nō solum dignatꝰ est cōicare se nob in iudicē: vt esset deꝰ ꝛ hō iesus chꝛs a q̄ debet snia ꝓmulgari. ꝫ voluit ipse sua viscera miscđie mr̄em suam dn̄am grē nr̄am ꝯstituere aduocatā. Et iō nō timendū est q̄n misereariꝫ miserꝫ: ꝛ ad illā ꝑtem inclines sentētiā quā defendis: ꝛ nob exhibeas gl'iaꝫ quā causarꝫ. Scio bn̄ ꝙ post sniam nō restat appellatio ad maioꝛē: qꝛ etsi iudex sit hō tuꝰ filiꝰ: est tn̄ ꝛ deꝰ filiꝰ dei pr̄is. Non em̄ video dn̄a qūo aliqd tibi valeat denegare. ꝛ q̄n ꝑ te celestē patriā habeamꝰ. Hoc est em̄ qđ cupit deꝰ noster. hoc est qđ desiderat. hoc est ꝓ q̄ te matrē ꝯstituit aduocatam. Nō ḡ restat dn̄a nisi vt illos tuos misericoꝛdes oculos ad nos ꝯuertas. Eya ḡ aduocata nr̄a illos tuos misericoꝛdes oculos ad nos ꝯuerte. Nō em̄ dubito dn̄a ꝙ si nr̄as aspexeris miserias nō poterit tua miseratio suū retardare officiū. Mirabiles necnō ꝛ amabiles tuoꝝ radij oculoꝝ: quibꝫ nos alliciꝫ ad amoꝛē. ꝛ plenaꝫ dn̄a impēdit salutē. venenatos oculos eruunt basilisci. O eue oculi venenati. cur nō offertꝫ vos oculis ꝟginis si vultꝫ ꝑfectā recipe medicinā. Nā suoꝝ claritas oculorum vmbꝛas expellit. effugat cateruas demonum. purgat vicia mentiū. coꝛda ꝯgelata succēdit. demū ad celestia trahit. O dn̄a q̄ꝫ beati sunt q̄s viderint oculi tui. hos ḡ oculos ad nos ꝯuerte. Et iesum bn̄dictū fructū ventris tui nob post hoc exiliū ostēde. O venter mirabilis q̄ potuit cape creatoꝛē. O venter laudabilis qui meruit recipe redemptoꝛē. O venter desiderabilis qui emanauit desideriū mentiū. graꝝ fluuiuꝫ. glie premiū. O venter non venter ꝫ celū empyꝛeū. In h̄ ventre fuit preciū ꝑditoꝝ. felicitas btoꝝ. deꝰ angeloꝝ. O beatus venter. o beata viscera. o beata vbera. O dn̄a nostra. o

fons pietatis. lacus sanctitatis. flumen bonitatis venter tuus dña. O felix venter q̄ solem genuisti. mundum reparasti. celestē patriā recuparasti. O q̄ preciosus venter qui protulit medicinaz infirmis. vitam mortuis. et paradysum iustis. O venter eburneus ⁊ sedes sapiētie O venter tornatilis ⁊ celsitudo glorie. O venter amabilis ⁊ dulcedo anime. O eleuatio mentiū. inebriatio cordium. suauitas pectoꝝ: fructus tuus dña. O hic est vere fructus beatus a principio sui ortus. hic est iesus filius dei viui. hic est saluator noster dñs deus noster. Hunc iesum benedictū fructuz ventris tui nobis post hoc exilium ostende benignū: vt ipm videndo ipm habeamus. ipm habendo ipo ꝑfruamur. O clemēs indigentib9. O pia exorantib9. O dulcis diligentib9. O clemens penitentib9. O pia ꝑficientib9. O dulcis cōtemplantib9. O clemens laborando. O pia largiendo. O dulcis te donando. O clemens ꝯsolando. O pia blandiendo. O dulcis osculando. O clemēs in effectu. O pia in affectu. O dulcis in affatu. O clemēs in ꝯceptu pia in aspectu. dulcis in amplexu. dulcis in amore rect; Clemens in subiectis. pia in correptis. ⁊ dulc; ī dilect; O clemens. O pia. O dulcis maria. Amen.

☞ De statu beatoꝝ in celesti hierl'm Ca. XX.

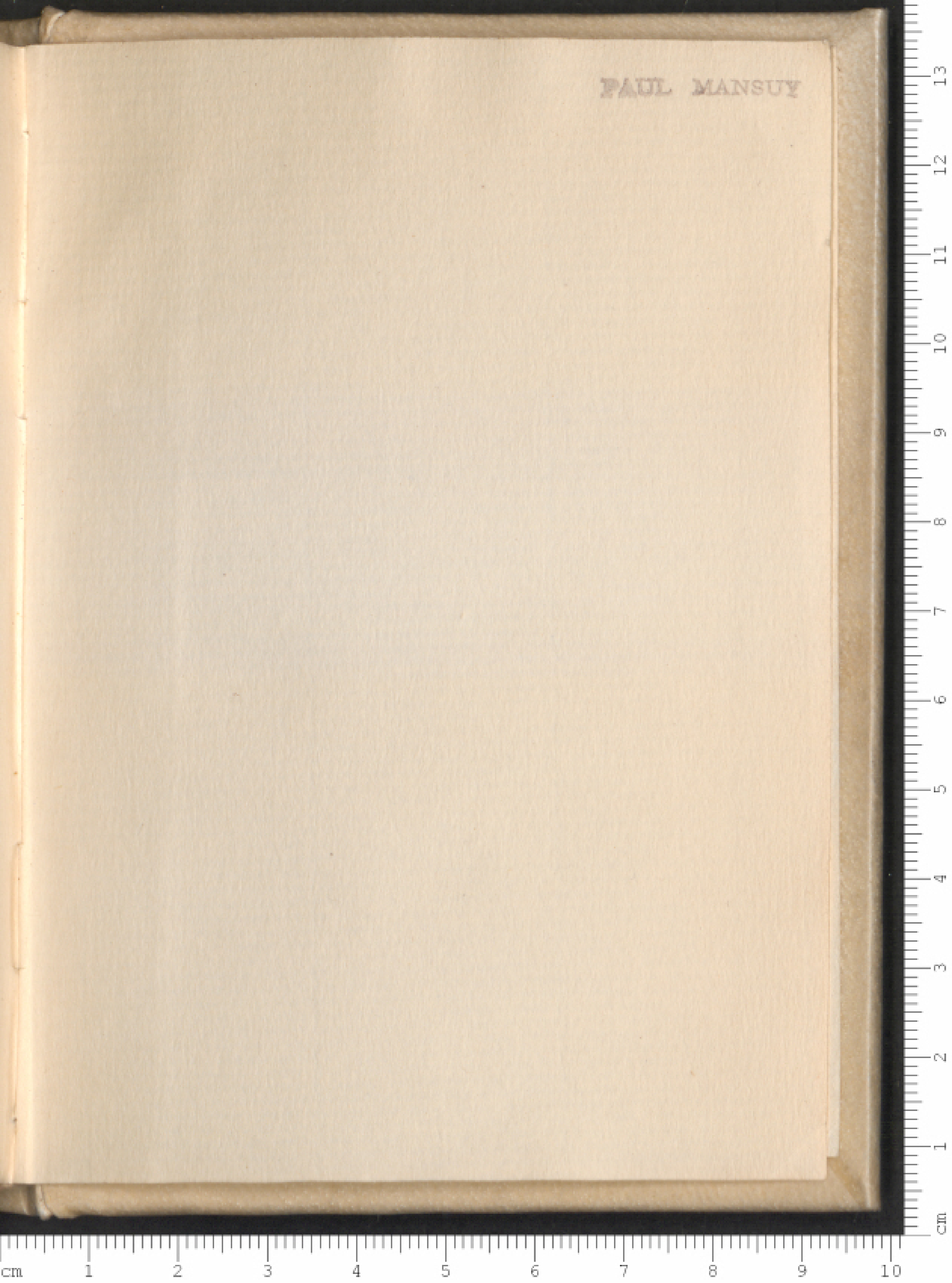
AD contemplandum quietē oīm. de celesti hierl'm aliquid balbutiendo ꝑrumpam. Nam locus est altissimus. splendidissimus. latissimus: ⁊ firmissimus. Societas est nobilissima. speciosissima. benignissima. ⁊ amabilissima. Quia ibi est charitas mutua feruentissima. purissima. incessabilissima. id est nunquā cessabit nec remittet. Ibi habebimus dñm potentissimum. excellentissimū. iustissimū. ⁊ liberalissimū. Patrē nobilissimū. ditissimuz. prouidentissimū. ⁊ pijssimum.

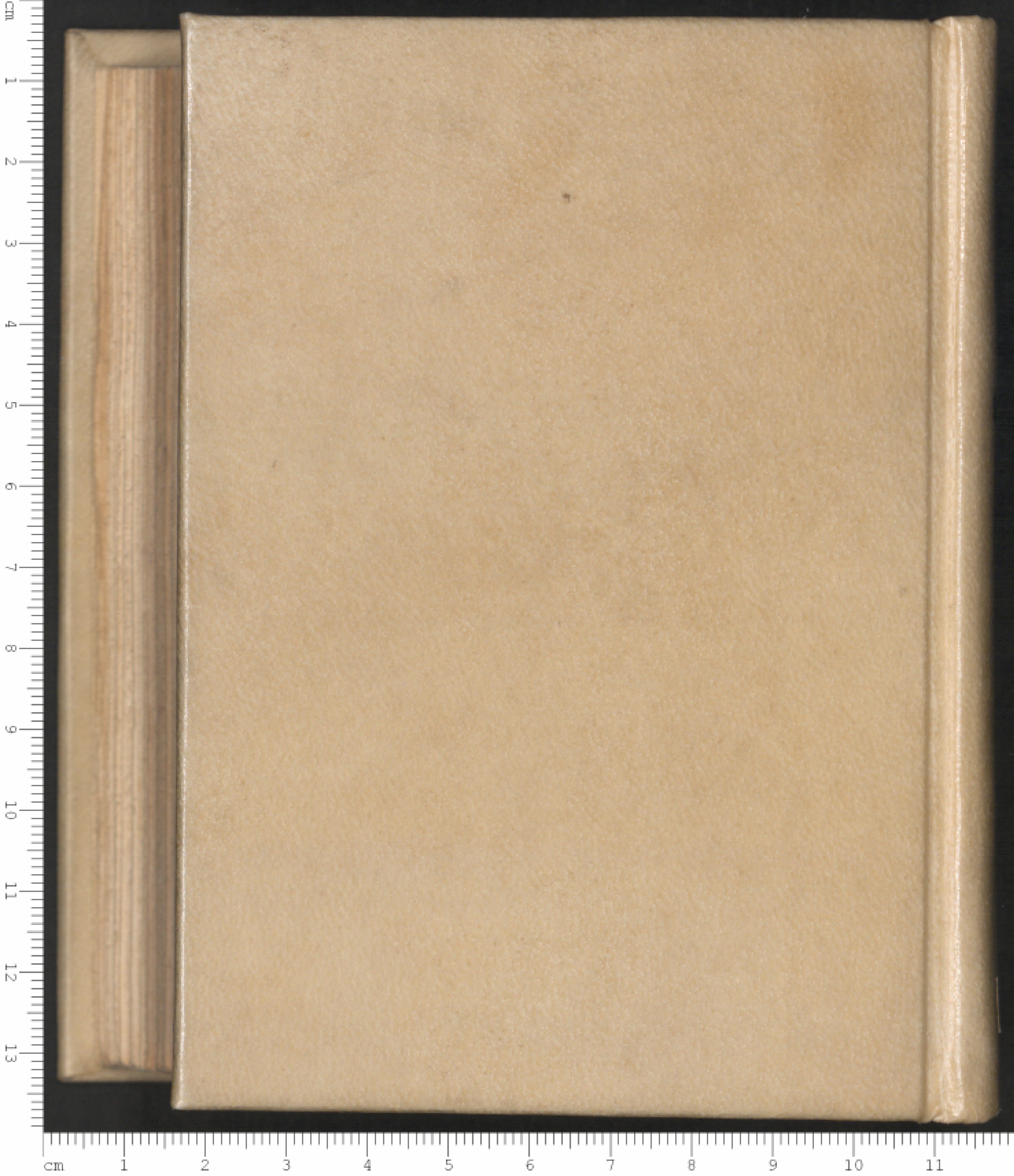
Fratrem simillimū. curialissimū. sapientissimū. ꝛ optimū. Sponsum pulcerrimū. singulariter summū. suauissimū. ꝛ amore feruētissimū. Quantū ad nos erit ibi aperta visio. firma tentio. ꝯsummata dilectio. continua laudatio. reuerentia ꝓfundissima. admiratio altissima. exultatio sanctissima ꝛ deuotio intima. Et in corpore erit agilitas. claritas. subtilitas. ꝛ impassibilitas. Ex predictis omnibꝫ consurget fruitio ꝑfectissima. satietas sufficientissima. sobrietas sobriissima. voluptas pudicissima. cordialis diffusio. iocundissima amplexio seu complexio. medullaris transformatio. centralis quietatio. Oīs amenitas. oīs suauitas. oīs securitas. ꝛ oīs libertas. qꝛ liberi erimus ab oī iniuria. violentia. culpa. ꝛ miseria. Et sic absterget deus oēm lachrymam ab oculis sanctoꝝ suoꝝ: ꝛ mors vltra non erit. neqꝫ luctus neqꝫ clamor. neqꝫ dolor erit vltra. qꝛ prima transierunt vt veritas in Apocalypsi testatur. Felices lachryme q̄s manus ꝯditoris absterget. Et ideo veritas ꝑ Esaiam dicit. Ad vbera portabimini: ꝛ sup genua blandientur vobis. Quō si mater blandiatur filio suo. sic ꝛ ego consolabor vos ꝛ in hierl'm ꝯsolabimini. Et qm̄ tantū gaudebimus de bono alterius quantum diligimus eum. ꝛ ibi vere diligemus oēs alios sicut ꝛ nos. ꝛ deum ꝑfectissime plus q̄ꝫ nosmetipsos. Ideo multiplicabitur gaudium nostrū ſm inestimabilem numerū angeloꝝ ꝛ sanctorum. de quorū gaudio gaudebimus sicut de nostro. Et plus sine compatione gaudebimus de immensitate diuine potentie. sapientie ꝛ bonitatis: q̄ꝫ de felicitate nostra. Et qꝛ istud est excessiuū: sic absorbebimur gaudio de felicitate diuina. ꝛ intrabimus in gaudium dn̄i intus ꝛ foris. vndiqꝫ absorpti ꝛ circumdati gaudio excessiuo. Nec mirum. qꝛ plus sine compatiōe nos diligit

deus q̄ nosipsi nos. ꝛ ideo sine compatione plus dabit nobis gaudiꝫ ꝛ leticie q̄ sciremus aut possemus petere vel appetere. Sic ḡ abundabimus ꝛ supabundabimꝰ gaudio: quia diligentes ꝛ quia dilecti: quia nec oculus vidit: nec auris audiuit. nec in cor hominis ascēdit que preparauit dñs diligentibꝫ se: imo non solum cor hominis viatoris: sed nec etiam comprehensoris: aut alicuius angeli potest aut poterit illud bonū infinitū ꝛ gaudium nobis paratum ꝛ oblatum comprehēdere. Sic ergo intrabimus in gaudium dñi nostri. Gaudens ergo gaudebo in domino ꝛ exultabit anima mea in deo meo. Gaudebo ergo in dño semꝑ ꝛ ei de tantis beneficiꝫs gratias exibebo. Gaudebunt labia mea cum cantauero sibi: ꝛ anima mea quam sic nobiliter seipo redemit. Lauda ergo hierl'm dñm: lauda deum tuum syon Imo laudent eum celi ꝛ terra: mare ꝛ omnia que ī eis sunt. Jam super omnes vicos hierl'm alleluia dicamus Lauda ergo anima mea dñm. laudabo deum meum in vita mea: ꝛ illum mecū laudet omnis creatura. Sic ergo finiatur noster tractatus vt laudet deum omnis spiritus. AMEN.

Expliciunt Meditationes seu Stimulus diuini amoris ẜm quosdam a sancto Bonauentura: ẜm alios vero a quodā deuoto p̄re Henrico de Balma ordinis seraphici Frācisci

cm
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
cm
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11